

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Piotr Otawski

Warszawa, 31.01.2025 r.

Stary znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.39.2023.AL.34

Nowy znak: DOOŚ-WDŚIII.420.2.2023.AL.34

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołania Prezydenta Miasta Świnoujście z 24 października 2023 r., Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście z 6 listopada 2023 r., Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. z 7 listopada 2023 r. od decyzji nr 15/2023 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z 10 października 2023 r., znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.46, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 775), dalej k.p.a., oraz na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 82 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112), dalej u.o.o.ś.

1. uchyła wstęp do decyzji w części w brzmieniu:

„oraz § 2 ust. 1 pkt 34 i § 3 ust. 1 pkt 58, 62, 72, 81 i 88 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) ”

i w tym zakresie orzeka:

„oraz § 2 ust. 1 pkt 34 i § 3 ust. 1 pkt 58, 60, 62, 72, 81 i 88 lit.c Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839)”

2. uchyła punkt I.A.1.1.1 decyzji w brzmieniu:

„W skład części lądowej wchodziły:

- a) infrastruktura techniczna (gazowa, kanalizacja sanitarna, deszczowa, elektryczna i teletechniczna);
- b) układ drogowy dojazdowy do terminala oraz zelektryfikowanego układu kolejowego – budowę torów kolejowych w postaci dwóch grup torowych: przyjazdowo-odjazdowa

oraz zdawczo-odbiorcza, połączonych ze sobą torami dojazdowymi, wraz z budową nastawni systemu sterowania ruchem kolejowym;

- c) parking buforowy dla pojazdów ciężarowych oraz układu drogowego, umożliwiającego dostęp do portu od strony lądu;
 - d) tory kolejowe, zlokalizowane poza granicami portu i łączące się z istniejącą infrastrukturą kolejową na początkowym odcinku linii kolejowej E 59/C-E 59, na wysokości węzła kolejowego Przytór;
 - e) systemy lądowego informowania, alarmowania i kierowania ruchem i bezpieczeństwem;
- kwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 58, 62, 81 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.).”

i w tym zakresie orzeka:

„W skład części lądowej wchodziły:

- a) infrastruktura techniczna (gazowa o długości poniżej 1 km, elektryczna i teletechniczna o długości ok. 3 km, kanalizacja sanitarna o długości ok. 3 km, deszczowa);
 - b) układ drogowy dojazdowy do terminala o długości ok. 4 km
 - c) układ kolejowy – budowa torów kolejowych w postaci dwóch grup torowych: przyjazdowo-odjazdowa oraz zdawczo-odbiorcza, połączonych ze sobą torami dojazdowymi, wraz z budową nastawni systemu sterowania ruchem kolejowym oraz tory kolejowe, zlokalizowane poza granicami portu i łączące się z istniejącą infrastrukturą kolejową na początkowym odcinku linii kolejowej E 59/C-E 59, na wysokości węzła kolejowego Przytór o łącznej długości ok. 6 km;
 - d) parking buforowy dla pojazdów ciężarowych oraz układu drogowego, umożliwiającego dostęp do portu od strony lądu o powierzchni ok. 50 ha;
 - e) wylesienie obszaru o powierzchni ok. 45 ha;
 - f) systemy lądowego informowania, alarmowania i kierowania ruchem i bezpieczeństwem;
- kwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 58, 60, 62, 81, 88 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.”

3. uchyla punkt I.A.1.1.2 decyzji w brzmieniu:

„Część lądowa przedsięwzięcia zlokalizowana będzie na terenie Miasta Świnoujście na następujących działkach ewidencyjnych: działki nr 172 i 64/2 obręb Warszów 11; działki nr: 1, 2, 3, 4, 5, 147, 155/1, 156/2, 156/3, 156/4, 156/5, 157/7, 182/8, 19/18, 206, 180/9, 181/5, 181/6, 205/4, 180/10, 180/7, 180/15, 180/16, 180/17 obręb Warszów 16.”

i w tym zakresie orzeka:

„Część lądowa przedsięwzięcia zlokalizowana będzie na terenie Miasta Świnoujście na następujących działkach ewidencyjnych: działki nr 172 i 64/2 obręb Warszów 11; działki nr: 1, 2, 3, 4/1, 4/2, 4/3, 5/1, 5/2, 147/1, 147/2, 147/3, 155/4, 155/5, 156/2, 156/6, 156/7, 156/8, 156/9, 156/10, 156/11, 156/12, 156/13, 156/14, 157/8, 157/9, 182/9, 182/10, 182/11, 19/18, 206, 180/24, 180/25, 180/26, 181/8, 181/9, 181/6, 205/4, 180/22, 180/23, 180/24, 180/7, 180/15, 180/31 i 180/32, 180/17 obręb Warszów 16.”

4. uchyla punkt I.A.2.2.1 w brzmieniu

„Realizować inwestycję pod nadzorem przyrodniczym, tj. zapewnić nadzór specjalisty w zakresie ochrony flory i fauny (botanika, ornitologa, chiropterologa, zoologa w zakresie pozostałych grup zwierząt), celem kontrolowania przebiegu prowadzonych prac związanych z:

- wycinką drzew i krzewów;
- usuwaniem i zabezpieczeniem warstwy wierzchniej gruntu (w tym ściółki leśnej);
- organizacją placu budowy, w tym zastosowania właściwych działań zapobiegających przedostaniu się zwierząt na teren budowy (np. wyгородzenie całego terenu lub jego części);
- naruszaniem płatów siedlisk przyrodniczych;
- metaplantacją gatunków w stanowiska zastępcze;
- lokalizacją zaplecza budowy;
- zabezpieczeniem stanowisk gatunków chronionych;
- kontrolą populacji obcych gatunków inwazyjnych na obszarach siedlisk przyrodniczych, zlokalizowanych w sąsiedztwie inwestycji oraz ewentualnie w obrębie przedsięwzięcia w celu wykrycia ewentualnie zawleczonych gatunków obcych zagrażających siedliskom w sąsiedztwie i ich zwalczania.”

i w tym zakresie orzeka:

„Realizować inwestycję pod nadzorem przyrodniczym, tj. zapewnić nadzór specjalistów w zakresie ochrony flory i fauny (botanika, ornitologa, chiropterologa, herpetologa i zoologa w zakresie pozostałych grup zwierząt), celem kontrolowania przebiegu prac związanych z:

- wycinką drzew i krzewów;
- usuwaniem i zabezpieczeniem warstwy wierzchniej gruntu (w tym ściółki leśnej);
- organizacją placu budowy, w tym zastosowania właściwych działań zapobiegających
- przedostaniu się zwierząt na teren budowy (np. wyгородzenie całego terenu lub jego części);
- naruszaniem płatów siedlisk przyrodniczych;
- metaplantacją gatunków w stanowiska zastępcze;
- lokalizacją zaplecza budowy;
- zabezpieczeniem stanowisk gatunków chronionych;
- kontrolą populacji obcych gatunków inwazyjnych na obszarach siedlisk przyrodniczych, zlokalizowanych w sąsiedztwie inwestycji oraz ewentualnie w obrębie przedsięwzięcia w

celu wykrycia ewentualnie zawleczonych gatunków obcych zagrażających siedliskom w sąsiedztwie i ich zwalczania;

- prawidłową realizacją warunków określonych w punktach od I.A.3.3.10 do I.A.3.3.16.”

5. uchyla punkt I.A.2.2.3 decyzji w brzmieniu:

„Prace związane z przygotowaniem terenu (wycinka drzew, usuwanie karp i wyrównanie terenu) należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 1 września do końca lutego. Dopuszcza się możliwość prowadzenia prac również w okresie lęgowym, po przeprowadzeniu przez ornitologa pełniącego nadzór przyrodniczy kontroli, pod kątem obecności stanowisk lęgowych ptaków. Kontrola ta powinna być wykonana maksymalnie 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku stwierdzenia lęgów, prace w pobliżu danego stanowiska należy wstrzymać do czasu wyprowadzenia młodych. Możliwość ponownego podjęcia prac należy skonsultować z ornitologiem pełniącym nadzór przyrodniczy.”

i w tym zakresie orzeka:

„Prace związane z wycinką drzew i usuwaniem karp oraz późniejszym wyrównaniem terenu prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 1 września do końca lutego.”

6. uchyla punkt I.A.2.2.6 decyzji w brzmieniu:

„Zamontować wzdłuż płatów siedlisk 2110, 2120, 2130, 2180, 2190, graniczących bezpośrednio z planowanymi pracami ogrodzenie w postaci siatki lub paneli, oznakowane informacją o występujących siedliskach przyrodniczych (np. „Uwaga! Chronione siedliska przyrodnicze”).”

i w tym zakresie orzeka:

„Zamontować wzdłuż płatów siedlisk 2110, 2120, 2130, 2180, 2190, graniczących bezpośrednio z planowanymi pracami, ogrodzenie w postaci siatki metalowej lub paneli, oznakowane informacją o występujących siedliskach przyrodniczych (np. „Uwaga! Chronione siedliska przyrodnicze”).”

7. uchyla punkt I.A.2.2.7 w brzmieniu:

„W terminie 60 dni po oddaniu inwestycji do eksploatacji, odtworzyć strefę ekotonową w siedlisku przyrodniczym 2180, z którym koliduje przedmiotowe przedsięwzięcie, poprzez wprowadzenie nasadzeń zagęszczających odsłonięte ściany drzewostanu. Projekt realizacji nasadzeń w ekotonach, w tym m.in.: dobór gatunków, jakość materiału, rozmieszczenie sadzonek i ich zabezpieczenie należy uzgodnić z miejscowym nadleśniczym oraz dyrektorem urzędu morskiego.”

i w tym zakresie orzeka:

„W terminie 60 dni po oddaniu inwestycji w części lądowej do eksploatacji, odtworzyć strefę ekotonową w siedlisku przyrodniczym 2180, z którym koliduje przedmiotowe przedsięwzięcie, poprzez wprowadzenie nasadzeń zagęszczających odsłonięte ściany drzewostanu. Projekt realizacji nasadzeń w ekotonach, w tym m.in.: dobór gatunków, jakość materiału, rozmieszczenie sadzonek i ich zabezpieczenie należy uzgodnić z miejscowym nadleśniczym

oraz dyrektorem urzędu morskiego oraz przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.”

8. uchyla punkt I.A.2.2.11 decyzji w brzmieniu:

„Przed przystąpieniem do wycinki drzew, w miejscu znajdującym się poza obszarem oddziaływania przedsięwzięcia należy zamontować 2 sztuczne platformy lęgowe wraz z gniazdem przeznaczone dla bielika *Haliaeetus albicilla*. Drzewo (najlepiej sosna w wieku powyżej 120 lat), na którym będzie montowana platforma, powinno posiadać silnie rozwiniętą koronę i oczyszczony z gałęzi pień, aby ptaki mogły swobodnie dolatywać do gniazda. Gniazdo powinno posiadać średnicę 80-95 cm i być wyplecione ze świeżych gałązek, np. dębu, buka, grabu, olszy, brzozy. Szczegółową lokalizację platformy wskaże ornitolog pełniący nadzór przyrodniczy, po konsultacji z właściwym miejscowo nadleśniczym.”

i w tym zakresie orzeka:

„a) Przed przystąpieniem do wycinki drzew, w miejscu znajdującym się poza obszarem oddziaływania przedsięwzięcia należy zamontować 2 sztuczne platformy lęgowe wraz z gniazdem przeznaczone dla bielika *Haliaeetus albicilla*. Drzewo (najlepiej sosna w wieku powyżej 120 lat), na którym będzie montowana platforma, powinno posiadać silnie rozwiniętą koronę i oczyszczony z gałęzi pień, aby ptaki mogły swobodnie dolatywać do gniazda. Gniazdo powinno posiadać średnicę 80-95 cm i być wyplecione ze świeżych gałązek, np. dębu, buka, grabu, olszy, brzozy. Platformy i drzewa, na których będą umiejscowione, zabezpieczyć repelentami zapachowymi w postaci środków opartych na geraniolu nie rzadziej niż raz w roku przed sezonem lęgowym. Zabieg ten stosować do momentu trwałego opuszczenia przez bielika rewiru lęgowego. Szczegółową lokalizację platformy wskaże ornitolog pełniący nadzór przyrodniczy, po konsultacji z właściwym miejscowo nadleśniczym.

b) Wykonać sztuczne gniazdo dla puchacza *Bubo bubo*. Platformę gniazdową należy zbudować z desek (kwadrat 1,2 x 1,2 m) z wysokim rantem, zapobiegającym przedwczesnemu opuszczeniu gniazda przez pisklęta. Dno wykonać z grubych desek. Platformę wyścielić naturalnym materiałem – korą, próchnem, suchą biomasą traw i turzyc. Sztuczne gniazdo należy zlokalizować nie wyżej niż w połowie drzewa, w sąsiedztwie gatunków drzew iglastych. Platformę i drzewo, na którym będzie umiejscowione zabezpieczyć repelentami zapachowymi w postaci środków opartych na geraniolu nie rzadziej niż raz w roku przed sezonem lęgowym. Zabieg ten stosować do momentu trwałego opuszczenia przez puchacza rewiru lęgowego. Sztuczne gniazdo zlokalizować w zidentyfikowanym rewirze, dokładne umiejscowienie określi ornitolog z nadzoru przyrodniczego w uzgodnieniu z miejscowym nadleśniczym.”

9. uchyla punkt I.A.2.2.12 decyzji w brzmieniu:

„Przed przystąpieniem do wycinki drzew, w miejscach wyznaczonych przez ornitologa pełniącego nadzór przyrodniczy oraz po konsultacji z właściwym miejscowo nadleśniczym należy zawiesić budki lęgowe dla ptaków typu: A, A1 i C, zgodnie z poniższymi wytycznymi:

- budki typu A1 i A - zamontować na drzewach na wysokości min. 2,5 m (po 50 budek z każdego typu);

- budki typu C - zamontować na drzewach na skrajach lasu itd. na wysokości minimum 2,5 m (w ilości 20 szt.);
- budki wywiesić zarówno w głębi lasu, jak i w strefach ekotonowych (na obrzeżach lasów). Budki zlokalizować w miejscach, gdzie w okresie ich funkcjonowania nie będą dokonywane rębnie, mogące wpłynąć na skuteczność kompensacji.”

i w tym zakresie orzeka:

„a) Przed przystąpieniem do wycinki drzew, w miejscach wyznaczonych przez ornitologa pełniącego nadzór przyrodniczy oraz po konsultacji z właściwym miejscowo nadleśniczym należy zawiesić budki lęgowe dla ptaków typu: A, A1 i C, zgodnie z poniższymi wytycznymi:

- budki typu A1 i A - zamontować na drzewach na wysokości min. 2,5 m (po 50 budek z każdego typu);
- budki typu C - zamontować na drzewach na skrajach lasu itd. na wysokości minimum 2,5 m (w ilości 20 szt.);
- budki typu B – zamontować na drzewach na wysokości min. 5 m (w ilości 15 sztuk);
- budki typu D – zamontować na drzewach na wysokości min. 5 m (w ilości 5 sztuk);
- budki półowarte typu P – zamontować na drzewach na wysokości min. 5 m (w ilości 35 sztuk);
- budki wywiesić zarówno w głębi lasu, jak i w strefach ekotonowych (na obrzeżach lasów). Budki zlokalizować w miejscach, gdzie w okresie ich funkcjonowania nie będą dokonywane rębnie mogące wpłynąć na skuteczność kompensacji.

b) Przed przystąpieniem do wycinki drzew, w miejscach wyznaczonych przez chiropterologa z nadzoru przyrodniczego oraz po konsultacji z właściwym miejscowo nadleśniczym należy zawiesić skrzynki rozrodcze dla nietoperzy typu Issel (15 sztuk) i Strattman (15 sztuk). Skrzynki należy rozwiesić w grupach po 6 budek (3 typu Issel i 3 typu Strattman) wzdłuż dróg leśnych, przecinek, linii oddziałowych itp. Skrzynki należy zamontować w miejscach, gdzie w okresie ich funkcjonowania nie będą dokonywane rębnie, mogące wpłynąć na skuteczność kompensacji. Skrzynki rozrodcze należy objąć kontrolą stanu technicznego oraz konserwacją, w tym czyszczeniem raz w roku, przez okres 20 lat od momentu zawieszenia. Jeżeli kontrola wykaże uszkodzenie skrzynki należy ją wymienić na nową. Powyższe obowiązki powinien wykonywać zarządca portu.”

10. uchyla punkt I.A.2.2.13 decyzji w brzmieniu:

„Budki lęgowe należy objąć kontrolą stanu technicznego oraz konserwacją, w tym czyszczeniem, co najmniej raz na dwa lata, w terminie od 15 października do końca lutego, przez okres 10 lat od momentu zawieszenia. W przypadku uszkodzenia budki należy ją naprawić lub wymienić na nową.”

i w tym zakresie orzeka:

„Budki lęgowe należy objąć kontrolą stanu technicznego oraz konserwacją, w tym czyszczeniem raz w roku, w terminie od 15 października do końca lutego. Jeżeli kontrola

wykaże uszkodzenie budki należy ją wymienić na nową, przez okres 20 lat od momentu zawieszenia. Powyższe obowiązki powinien wykonywać zarządca portu.”

11. uchyla punkt I.A.2.2.14 decyzji w brzmieniu:

„W ramach kompensacji przyrodniczej za zniszczenie fragmentów płatów siedlisk: 2110 - na powierzchni 0,93 ha; 2120 - na powierzchni 0,98 ha; 2130* na powierzchni - 1,74 ha i 2180 na powierzchni - 13,98 ha w związku z realizacją terminala, należy powiększyć obszar Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041, którego przedmiotem ochrony są te same siedliska, o najbliższe tereny, na których występują płaty dotąd nieobjęte europejską siecią ekologiczną, znajdujące się w okolicy miejscowości Dąbki, Bobolin, Żukowo Morskie. W tym celu należy opracować i przekazać do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie materiały i dokumenty niezbędne do włączenia do sieci Natura 2000 tych obszarów. W terminie do 6 miesięcy od wydania niniejszej decyzji należy również opracować i uzgodnić z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Szczecinie projekt działań ochrony czynnej i wdrożyć wskazane w projekcie czynności w okresie 5 lat, z możliwością przedłużenia tego okresu. Realizację działań wynikających z projektu należy rozpocząć nie później niż w roku 2024 r. Obszar objęty działaniami ochrony czynnej przedstawia załącznik nr 4 do niniejszej decyzji.”

i w tym zakresie orzeka:

„W ramach kompensacji przyrodniczej za zniszczenie fragmentów płatów siedlisk: 2110 - na powierzchni 0,93 ha; 2120 - na powierzchni 0,98 ha; 2130* na powierzchni - 1,74 ha i 2180 na powierzchni - 13,98 ha w związku z realizacją terminala, należy powiększyć obszar Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041, którego przedmiotem ochrony są te same siedliska, o najbliższe tereny, na których występują płaty dotąd nieobjęte europejską siecią ekologiczną, znajdujące się w okolicy miejscowości Dąbki, Bobolin, Żukowo Morskie. W tym celu należy opracować i przekazać do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie materiały i dokumenty niezbędne do włączenia do sieci Natura 2000 tych obszarów. W terminie do 6 miesięcy od wydania niniejszej decyzji należy również opracować i uzgodnić z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Szczecinie projekt działań ochrony czynnej. Działania i czynności z zaakceptowanego projektu należy wdrożyć w okresie 5 lat, z możliwością przedłużenia tego okresu. Obszar objęty działaniami ochrony czynnej przedstawia załącznik nr 4 do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z 10 października 2023 r. pn.: „Lokalizacja obszaru objętego powiększeniem obszaru Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041.”

12. uchyla punkt I.A.2.2.15 decyzji w brzmieniu:

„W ramach projektu działań ochrony czynnej siedlisk przyrodniczych w obszarze przewidzianym do włączenia do sieci obszarów Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041 (siedliska 2110, 2120, 2130 i 2180) należy wdrożyć następujące działania:

- ręczne bądź mechaniczne zabiegi usuwania gatunków obcych, takich jak: sosna czarna *Pinus nigra*, wierzba ostrolistna *Salix acutifolia*, róża pomarszczona *Rosa rugosa*, na obszarze

działek ewidencyjnych nr 274/1, 274/2, 275/1, 275/2 obręb Żukowo Morskie, 15/10, 276/1, 276/6, 277/4, 277/14 obręb Bobolin, 278/8 obręb Dąbki w gminie Darłowo;

- montaż tablic informacyjno-edukacyjnych przy dwóch wyjściach na plażę Bobolin Zachód i Wschód, celem poinformowania o uwarunkowaniach przyrodniczych terenu i możliwościach korzystania z plaż i wydmy;
- monitorowanie intensywności penetracji i wydeptywania wydmy i ewentualne przeciwdziałanie w razie wzrostu jego intensywności, np. poprzez grodzenie siedlisk wydmy;
- wykluczenie możliwości wyznaczania szlaków udostępnionych do jazdy konnej na wale wydmy zajmowanym przez siedliska przyrodnicze.”

i w tym zakresie orzeka:

„W ramach projektu działań ochrony czynnej siedlisk przyrodniczych w obszarze przewidzianym do włączenia do sieci obszarów Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041 (siedliska 2110, 2120, 2130 i 2180) należy wdrożyć następujące działania:

- ręczne bądź mechaniczne zabiegi usuwania gatunków obcych, takich jak: sosna czarna *Pinus nigra*, wierzba ostrolistna *Salix acutifolia*, róża pomarszczona *Rosa rugosa*, na obszarze działek ewidencyjnych nr 274/1, 274/2, 275/1, 275/2 obręb Żukowo Morskie, 15/10, 276/1, 276/6, 277/4, 277/14 obręb Bobolin, 278/8 obręb Dąbki w gminie Darłowo;
- montaż tablic informacyjno-edukacyjnych przy dwóch wyjściach na plażę Bobolin Zachód i Wschód, celem poinformowania o uwarunkowaniach przyrodniczych terenu i możliwościach korzystania z plaż i wydmy;
- monitorowanie intensywności penetracji i wydeptywania wydmy i ewentualne przeciwdziałanie w razie wzrostu jego intensywności, np. poprzez grodzenie siedlisk wydmy;
- wykluczenie możliwości wyznaczania szlaków udostępnionych do jazdy konnej na wale wydmy zajmowanym przez siedliska przyrodnicze.

Przed wykonaniem powyższych działań należy przedłożyć ich projekt do akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie.”

13. uchyla punkt I.A.2.2.16 decyzji w brzmieniu:

„Odtworzyć zdegradowane siedlisko wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego granicach obszaru Natura 2000 Wolin i Uznam, na powierzchni ok. 2,06 ha, zlokalizowanego na granicy Polski z państwem niemieckim w Świnoujściu (były teren graniczny Służb Ochrony Granic, działki nr 1/1, 1/2, 4/1 obręb 1 Miasta Świnoujście), po wcześniejszym uzgodnieniu z samorządem Świnoujścia oraz Urzędem Morskim w Szczecinie jako zarządcami terenu, poprzez następujące działania:

- odtworzenie składu gatunkowego wydmy białej i szarej w miejscach pozbawionych właściwej roślinności poprzez metaplantację gatunków z terenu planowanej inwestycji terminala kontenerowego;

- uregulowanie i skanalizowanie ruchu poprzez wygrodenie odtwarzanych płatów roślinności;
- do odbudowy składu gatunkowego wydm szarych i białych należy wykorzystać gatunki zbiorowisk wydmy białej i zbiorowisk wydmy szarej z portu kontenerowego kolidujących z inwestycją;
- prace należy wykonać przed rozpoczęciem budowy terminala kontenerowego.”

i w tym zakresie orzeka:

„Odtworzyć zdegradowane siedlisko wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego w granicach obszaru Natura 2000 Wolin i Uznam, na powierzchni ok. 2,06 ha, zlokalizowanego na granicy Polski z państwem niemieckim w Świnoujściu (były teren graniczny Służb Ochrony Granic, działki nr 1/1, 1/2, 4/1 obręb 1 Miasta Świnoujście), poprzez następujące działania:

- odtworzenie składu gatunkowego wydmy białej i szarej w miejscach pozbawionych właściwej roślinności poprzez metaplantację gatunków z terenu planowanej inwestycji terminala kontenerowego;
- uregulowanie i skanalizowanie ruchu poprzez wygrodenie odtwarzanych płatów roślinności;
- do odbudowy składu gatunkowego wydm szarych i białych należy wykorzystać gatunki zbiorowisk wydmy białej i zbiorowisk wydmy szarej z portu kontenerowego kolidujących z inwestycją;
- prace należy wykonać przed rozpoczęciem budowy terminala kontenerowego.

Przed wykonaniem powyższych działań należy przedłożyć ich projekt do akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie.”

14. uchyla punkt I.A.2.2.22 lit. a) decyzji w brzmieniu:

„W celu ograniczenia w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia oraz emisji hałasu należy m. in.:

- a) prowadzić wszelkie prace generujące wysoki poziom hałasu w porze dnia, tj. w godzinach 6.00 – 22.00, przy czym możliwe jest wykonanie prac w porze nocnej jeśli ich konieczność jest wymuszona względami technologicznymi, a prowadzone badania emisji hałasu nie wykazują przekroczenia dopuszczalnych norm.”

i w tym zakresie orzeka:

„W celu ograniczenia w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia oraz emisji hałasu należy m. in.:

- a) prowadzić wszelkie prace generujące wysoki poziom hałasu w porze dnia, tj. w godzinach 6.00 – 22.00, przy czym możliwe jest wykonanie prac w porze nocnej jeśli ich konieczność jest wymuszona względami technologicznymi.”

15. uchyla punkt I.A.2.2.22 lit. b) decyzji w brzmieniu:

„W celu ograniczenia w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia oraz emisji hałasu należy m. in.:

- b) zastosować na czas budowy tymczasowe przegrody ekranujące emitowany z terenu budowy hałas w postaci przenośnych ekranów bądź wysokich nasypów ziemnych izolujących przed rozprzestrzenianiem się hałasu na lądzie;”

i w tym zakresie umarza postępowanie przed organem pierwszej instancji.

16. uchyla punkt I.A.3.3.6 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować lokalizację stacjonarnych pyłomierzy i przepływomierzy celem ciągłego pomiaru zapylenia i gazów pochodzących z maszyn i prac ziemnych na terenie budowy w części lądowej i morskiej inwestycji; w przypadku niekorzystnych wyników należy przerwać i wdrożyć działania mitygujące, np. poprzez zmniejszenie ilości pracującego sprzętu.”

i w tym zakresie umarza postępowanie przed organem pierwszej instancji.

17. uchyla punkt I.A.3.3.9 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować przepusty dla zwierząt w obrębie lokalnych obniżen terenu na terenie działki nr 156/3 obręb Warszów 16, celem zapewnienia migracji lokalnej populacji płazów i gadów, jak również stałe ogrodzenia ochronno-naprowadzające dla płazów wzdłuż całej infrastruktury dostępowej na obszarze lądu, z zachowaniem następujących wymagań: ogrodzenie wykonać z pełnych prefabrykatów polimerowych, betonowych lub polimerobetonowych lub stalowych; efektywna wysokość części nadziemnej ogrodzenia powinna wynosić co najmniej 50 cm; górna krawędź ogrodzenia powinna być odgięta na zewnątrz drogi (w kierunku otaczającego terenu) pod kątem 45–90°, tworząc przewieszkę o długości min. 5 cm; ogrodzenie wkopać w ziemię na głębokość min. 10 cm i wyposażyć w bieżnię, która ułatwi wędrówkę płazów wzdłuż ogrodzenia oraz ograniczy przerastanie ogrodzenia przez roślinność zielną; zakończenia ogrodzeń (nie połączone z przepustami) wyposażyć w dodatkowe zabezpieczenia zmieniające kierunek migrujących osobników (tzw. zawrotnie), w kształcie litery „U”.

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować i wykonać przepust dla zwierząt na terenie działki nr 156/7 obręb Warszów 16 o wymiarach: szerokość ok. 3,5 m, wysokość ok. 1,5 m, celem zapewnienia migracji lokalnych populacji fauny, jak również stałe ogrodzenia ochronno-naprowadzające wzdłuż całej infrastruktury dostępowej na obszarze lądu. Ogrodzenie musi spełniać następujące wymagania: siatka metalowa o oczkach nie większych niż 5 mm x 5 mm o wysokości co najmniej 60 cm ponad powierzchnię gruntu; górna krawędź siatki z przewieszką o długości min. 5 cm na zewnątrz drogi (w kierunku otaczającego terenu) pod kątem 45-90°, siatka musi być wkopana na głębokość min. 30 cm. Przed siatką wykonać bieżnię, która ułatwi wędrówkę zwierząt wzdłuż ogrodzenia oraz ograniczy przerastanie ogrodzenia przez roślinność zielną. Zakończenie ogrodzeń (niepołączone z przepustem) wyposażyć w dodatkowe zabezpieczenia zmieniające kierunek migracji osobników (tzw. zawrotnie), w kształcie litery „U”.

W bezpośrednim sąsiedztwie przepustu, w strefie o odpowiednim nasłonecznieniu, należy odtworzyć warunki glebowe umożliwiające rozwój roślinności występującej w

otoczeniu przejścia (z wyłączeniem ewentualnych gatunków obcych), której skład gatunkowy i struktura ma być tożsama ze zbiorowiskami roślinnymi występującymi w otoczeniu przepustu. Powierzchnię przejścia (w strefie bez możliwości rozwoju roślinności) należy pokryć rodzimym, piaszczystym gruntem mineralnym, niezagęszczonym, o miąższości zapewniającej szczelne i trwałe pokrycie. Na powierzchni przepustu stworzyć dogodne mikrosiedliska, w postaci m.in. karp korzeniowych, kłód, konarów i gałęzi, które umożliwią małym zwierzętom ukrycie się.

Należy stworzyć struktury naprowadzające na przepust w postaci nasadzeń drzew i krzewów gatunków rodzimych i odpowiednich siedliskowo, tworzących ciągłe pasy zorientowane pod kątem ostrym względem osi środkowej przepustu, z uwzględnieniem gatunków stanowiących atrakcyjną bazę żerową w okresie owocowania, np. dzikie odmiany drzew owocowych. Roślinność naprowadzająca musi łączyć się w sposób ciągły z najbliższym istniejącym drzewostanem. Przy projektowaniu roślinności naprowadzającej uwzględnić zalecenia herpetologa z nadzoru przyrodniczego, zapobiegające kolizji z trasami migracyjnymi płazów i gadów.

W obszarze przepustu i strefy najścia do niego wszystkie rowy należy skanalizować w formie rurociągu i zakopać pod ziemią. Zbiorniki należy zlokalizować w odległości co najmniej 50 m od zewnętrznej krawędzi strefy najścia na przepust. W odległości co najmniej 200 m od zewnętrznej krawędzi strefy naprowadzającej na przepust zakazuje się stosowania jakiegokolwiek oświetlenia.

Po obu stronach przejścia rozmieścić po 3 kopce dla gadów. Kopce skonstruować na podbudowie z gałęzi i konarów. Wysokość kopca ma wynosić co najmniej 1,5 m, szerokość do 3 m, a długość co najmniej 5 m. Stanowiska należy przygotować pod kierunkiem i zgodnie ze wskazaniem herpetologa z nadzoru przyrodniczego. Dodatkowo, raz w roku, przez okres 20 lat, należy przeprowadzić kontrolę stanu kopców dla gadów i ich ewentualnego uzupełnienia w przypadku zużycia oraz innych poprawek zapewniających trwałość i odpowiednie warunki do rozrodu dla reptiliofauny.”

18. uchyla punkt I.A.3.3.10 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować infrastrukturę dostępową do mola kontenerowego w sposób umożliwiający na swobodne przemieszczanie się zwierząt (np. przejście dolne) podczas eksploatacji inwestycji.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować infrastrukturę dostępową do mola kontenerowego w sposób umożliwiający swobodne przemieszczanie się zwierząt (np. przejście dolne, przejścia po powierzchni drogi) podczas eksploatacji inwestycji. Należy wykonać nasadzenia roślinności w postaci stref ekotonowych złożonych z drzew i krzewów właściwych dla miejscowego siedliska, z wykluczeniem gatunków obcych. Projekt realizacji nasadzeń przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie. Po uzyskaniu zgody ww. organu, nasadzenia przeprowadzić pod kontrolę botanika z nadzoru przyrodniczego.

Prace należy prowadzić w sposób niezagrażający pomnikowi przyrody stanowiącemu obiekt chroniony o numerze GID: 145044 i Nr rej. CRFOP: PL.ZIPOP.1393.PP.3263011.23.07, ustanowiony dnia 24 stycznia 2006 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego 2006 r., Nr 1, poz. 19).”

19. uchyla punkt I.A.3.3.11 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować działania mające na celu efektywne usunięcia z siedlisk wydumanych zlokalizowanych w sąsiedztwie inwestycji gatunków obcych geograficznie ekspansywnych i inwazyjnych poprzez mechaniczne zabiegi usuwania gatunków niepożądanych takich jak: czeremcha amerykańska *Prunus serotina*, robinia biała *Robinia pseudacacia*, wierzba ostrolistna *Salix acutifolia*, wierzba wawrzynkowa *Salix daphnoides*, róża pomarszczona *Rosa rugosa*, oliwnik srebrzysty *Elaeagnus commutata*.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować działania mające na celu efektywne usunięcia z siedlisk wydumanych zlokalizowanych w sąsiedztwie inwestycji gatunków obcych, geograficznie ekspansywnych i inwazyjnych poprzez mechaniczne zabiegi usuwania gatunków niepożądanych, takich jak: czeremcha amerykańska *Prunus serotina*, robinia biała *Robinia pseudacacia*, wierzba ostrolistna *Salix acutifolia*, wierzba wawrzynkowa *Salix daphnoides*, róża pomarszczona *Rosa rugosa*, oliwnik srebrzysty *Elaeagnus commutata*. Projekt przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.”

20. uchyla punkt I.A.3.3.12 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować w oparciu o aktualny projekt zagospodarowania terenu inwestycji, przy udziale nadzoru przyrodniczego metaplantację okazów i diaspor solanki kolczystej, perzu sitowego i kruszczyka rdzawoczerwonego na stanowiska zastępcze. Stanowiska te o odpowiednich warunkach siedliskowych należy zlokalizować w obszarze Natura 2000 Wolin i Uznam w sąsiedztwie inwestycji, jak również rośliny te wykorzystać do poprawy stanu zdegradowanych płatów siedlisk przyrodniczych wydmy szarej, białej i inicjalnej, zlokalizowanych na granicy Polski z państwem niemieckim w Świnoujściu (teren stanowiący w przeszłości teren graniczny Służb Ochrony Granic, działki nr 1/1, 1/2, 4/1 obręb 1 Miasta Świnoujście), po wcześniejszym uzgodnieniu z samorządem Świnoujścia oraz Urzędem Morskim w Szczecinie jako zarządcami terenu.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować w oparciu o aktualny projekt zagospodarowania terenu inwestycji, przy udziale nadzoru przyrodniczego, metaplantację okazów i diaspor solanki kolczystej, perzu sitowego i kruszczyka rdzawoczerwonego na stanowiska zastępcze. Stanowiska te, o odpowiednich warunkach siedliskowych, należy zlokalizować w obszarze Natura 2000 Wolin i Uznam w sąsiedztwie inwestycji, jak również rośliny te wykorzystać do poprawy stanu zdegradowanych płatów siedlisk przyrodniczych wydmy szarej, białej i inicjalnej, zlokalizowanych na granicy Polski z państwem niemieckim w Świnoujściu (teren stanowiący w przeszłości teren graniczny

Służb Ochrony Granic, działki nr 1/1, 1/2, 4/1 obręb 1 Miasta Świnoujście).Projekt przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.”

21. uchyla punkt I.A.3.3.13 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować działania polegające na objęciu ochroną czynną populacji krytycznie zagrożonego gatunku wydmowego na Mierzei Przytorskiej - mikołajka nadmorskiego *Eryngium maritimum* (niezagrożonego realizacją przedsięwzięcia), poprzez metaplantację jego diaspor i umieszczenie ich w piaskach wydm w miejscach niezadrzewionych i niezakrzaczonych w rejonie występowania populacji oraz w innych płatach otwartych wydm na odcinku między Świnoujściem i Międzyzdrojami.”

i w tym zakresie orzeka:

Zaprojektować działania polegające na objęciu ochroną czynną populacji krytycznie zagrożonego gatunku wydmowego na Mierzei Przytorskiej - mikołajka nadmorskiego *Eryngium maritimum* (niezagrożonego realizacją przedsięwzięcia), poprzez metaplantację jego diaspor i umieszczenie ich w piaskach wydm w miejscach niezadrzewionych i niezakrzaczonych w rejonie występowania populacji oraz w innych płatach otwartych wydm, na odcinku między Świnoujściem i Międzyzdrojami. Projekt przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.”

22. uchyla punkt I.A.3.3.14 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować gęste nasadzenia „wyspowe” rokitnika zwyczajnego *Hippophae rhamnoides* będącego naturalnym gatunkiem dla formacji roślinnych strefy brzegowej morza i jednocześnie umożliwiającego stworzenie dogodnych miejsc dla populacji ptaków w tym gąsiorków.”

i w tym zakresie orzeka:

- „a) Zaprojektować gęste nasadzenia „wyspowe” rokitnika zwyczajnego *Hippophae rhamnoides*, będącego naturalnym gatunkiem dla formacji roślinnych strefy brzegowej morza i jednocześnie umożliwiającego stworzenie dogodnych miejsc dla populacji ptaków, w tym gąsiorków *Lanius collurio*. Nasadzenia wykonać na łącznej powierzchni nie mniejszej niż 2 ha. Projekt nasadzeń przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.
- b) Należy zaprojektować łąki kwietne z rodzimych gatunków roślin na łącznej powierzchni nie mniejszej niż 1 000 m². Należy wykorzystać rodzimy grunt, natomiast nasiona roślin pozyskać z gatunków tworzących lokalne populacje.
- c) Należy powiesić 5 budek dla trzmieli o następujących wymiarach: wysokość 17 cm, szerokość 18 cm, długość 18 cm, średnica otworu wlotowego 2 cm. Projekt zawierający m.in. sposób wykonania łąk kwietnych, w tym dobór gruntu, gatunków roślin i pochodzenia nasion, rozmieszczenie budek itp. przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie. Prace, wskazane w zaakceptowanym projekcie związane z wykonaniem łąk kwietnych, prowadzić pod kierunkiem i zgodnie z wskazaniem specjalisty botanika z nadzoru przyrodniczego. Budki należy rozmieścić na terenie Nadleśnictwa Międzyzdroje, w miejscu wskazanym przez zoologa z nadzoru

przyrodniczego po konsultacji z miejscowym nadleśniczym. Budki należy, przez okres 20 lat, objąć coroczną kontrolą stanu technicznego oraz konserwacją, w tym uzupełnieniem zastosowanych materiałów. Jeżeli kontrola wykaze uszkodzenie budki, należy ją wymienić na nową.

- d) Przez okres 20 lat należy kontrolować niezabudowany odcinek plaż morskich w granicach przedsięwzięcia w sezonie lęgowym awifauny, czyli od połowy marca do końca sierpnia, w celu wykrycia gatunków lęgowych ptaków. W przypadku odnotowania lęgów sieweczki rzecznej (*Charadrius dubius*), sieweczki obrożnej (*Charadrius hiaticula*) lub sieweczki morskiej (*Anarhynchus alexandrinus*), należy zapewnić ochronę ich gniazd poprzez montowanie drucianych koszy ochronnych wokół gniazda. Jeżeli zostaną stwierdzone na plaży gniazda rybitw lub mew, w przypadku wykrycia niebezpieczeństwa zniszczenia ich przez drapieżniki lądowe, należy powiadomić Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz wdrożyć odpowiednie działania zabezpieczające lęgi, po uzyskaniu akceptacji ww. organu, w postaci ogrodzenia plaży od strony lądu siatką metalową o wysokości minimum 2 m ponad powierzchnią gruntu. Oczka siatki do wysokości 60 cm nie mogą być większe niż 5 mm x 5 mm, a powyżej 60 cm nie większe niż 2 cm x 15 cm. Siatkę, należy wkopać co najmniej na 50 cm. Całość prac związanych z monitoringiem, zabezpieczeniem lęgów poprzez kosze metalowe, siatkę lub inne urządzenie wykonać ma ornitolog z nadzoru przyrodniczego lub zespół osób pod jego bezpośrednim kierunkiem i według jego wskazań.”

23. uchyla punkt I.A.3.3.15 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować działania polegające na zainicjowaniu powstania siedliska przyrodniczego 2180 w obrębie obszaru Natura 2000 Wolin i Uznam (PLH320019), na gruntach Nadleśnictwa Międzyzdroje, w ramach wydzieleń o łącznej powierzchni 11,93 ha, po wcześniejszym uzgodnieniu z zarządcą terenu.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować działania polegające na zainicjowaniu powstania siedliska przyrodniczego 2180 w obrębie obszaru Natura 2000 Wolin i Uznam (PLH320019), na gruntach Nadleśnictwa Międzyzdroje, w ramach wydzieleń o łącznej powierzchni 11,93 ha. Projekt przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.”

24. uchyla punkt I.A.3.3.16 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować obiekty z zastosowaniem następujących rozwiązań minimalizujących wpływ oświetlenia na przelatującą ornitofaunę: energooszczędnej technologii LED, opraw oświetleniowych o specjalnej konstrukcji ukierunkowującej strumień światła, efektywnego sterowania wiązką i natężeniem oświetlenia.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować obiekty z zastosowaniem rozwiązań minimalizujących wpływ oświetlenia na przelatującą ornitofaunę i chiropterofaunę, takich jak: energooszczędna technologia LED, oprawy oświetleniowe z zamkniętymi kloszami, o konstrukcji ukierunkowującej strumień

światła, możliwość efektywnego sterowania wiązką i natężeniem oświetlenia. Wszystkie rozwiązania w zakresie oświetlenia, w tym wybór temperatury barwowej, należy zaprojektować i wykonać pod kierunkiem i według wskazań ornitologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego.”

25. uchyla punkt I.A.3.3.19 decyzji w brzmieniu:

„Zapotrzebowanie terminala kontenerowego na wodę należy realizować z miejskiej sieci wodociągowej.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zapotrzebowanie terminala kontenerowego na wodę należy realizować z miejskiej sieci wodociągowej w ilości możliwej do dostarczenia przez gestora sieci oraz z wybudowanych podziemnych zbiorników buforowych.”

26. uchyla punkt I.A.5 decyzji w brzmieniu:

„Należy wykonać analizę porealizacyjną w zakresie emisji hałasu. Analizę należy przeprowadzić po pierwszym roku funkcjonowania terminalu, a pomiary wykonać podczas operacji wejścia do portu i cumowania przy nabrzeżu kontenerowca. Pomiary powinny umożliwić ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania hałasu zarówno w porze dziennej, jak i w porze nocnej. Wyniki analizy porealizacyjnej wraz z zaproponowanymi w razie potrzeby działaniami minimalizującymi należy przedłożyć organowi wydającemu decyzję dla przedsięwzięcia oraz organowi kontrolnemu, tj. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie miesiąca od wykonania tej analizy. Analiza powinna również uwzględnić oddziaływanie transgraniczne.”

i w tym zakresie orzeka:

„Należy wykonać analizę porealizacyjną w zakresie emisji hałasu w punktach wskazanych w poniższej tabeli. Analizę należy przeprowadzić w okresie nie krótszym niż 12 i nie dłuższym niż 18 miesięcy od dnia oddania przedsięwzięcia do eksploatacji. Pomiary należy wykonać podczas operacji wejścia do portu i cumowania przy nabrzeżu kontenerowca. Pomiary powinny umożliwić ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania hałasu zarówno w porze dziennej, jak i w porze nocnej. Wyniki analizy porealizacyjnej, wraz z zaproponowanymi w razie potrzeby działaniami minimalizującymi, w formie drukowanej i na nośnikach cyfrowych należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz organowi kontrolnemu, tj. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie miesiąca od wykonania tej analizy. Analiza powinna również uwzględnić oddziaływanie transgraniczne.

Nazwa punktu	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
po1	53°54'18,079"	14°17'24,945"
po2	53°54'20,393"	14°17'9,568"
po3	53°54'57,720"	14°16'30,250"
po4	53°55'8,774"	14°16'17,015"

po5	53°53'42,829"	14°21'5,753"
PG1	53°55'29,513"	14°13'17,384"
PG2	53°55'37,120"	14°13'29,420"

59

27. uchyla punkt I.A.6.6.2.6.2.2 lit. b) decyzji w brzmieniu:

„Monitoring na etapie budowy powinien objąć następujące zagadnienia:

- b) hałas akustyczny. Należy prowadzić pomiary emisji hałasu do środowiska w czasie prowadzenia intensywnych prac na terenie terminala oraz prac związanych z umacnianiem dna poprzez wbijanie pali i ścianek szczelnych, jak również w porze nocnej. Powyższe ma na celu umożliwienie podjęcia dodatkowych działań minimalizujących wpływ na najbliższą zabudowę mieszkaniową. Pomiary hałasu w rejonie najbliższej zabudowy mieszkaniowej powinny zostać wykonane także w okresie przerwy w pracach budowlanych, w celu prawidłowej oceny występującego w tym rejonie tła akustycznego (poziomu hałasu od wszystkich innych źródeł dźwięku). Wyniki monitoringu należy przedłożyć organowi wydającemu decyzję dla przedsięwzięcia oraz organowi kontrolnemu, tj. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie miesiąca od wykonania tej analizy.”

i w tym zakresie umarza postępowanie przed organem pierwszej instancji.

28. uchyla punkt I.A.7 decyzji w brzmieniu:

„Nakłada się obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm.) w zakresie weryfikacji działań ochronnych czynnej dla obszaru Jezioro Bukowo PLH320041 i Wolin i Uznam PLH320019 wykonywanej w ramach kompensacji przyrodniczej za zniszczenie siedlisk przyrodniczych 2110, 2120, 2130 i 2180 uwzględniające m.in. odtworzenie składu gatunkowego wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego, na obszarze byłego terenu granicznego Służb Ochrony Granic, zainicjowanie powstania siedliska przyrodniczego 2180, na gruntach Nadleśnictwa Międzyzdroje, wykonanie strefy ekotonowej dla siedliska 2180, wskazanie miejsc stanowisk zastępczych dla gatunków chronionych, ustalenie programu ochrony czynnej mikołajka nadmorskiego, wskazanie obszaru poddanego eliminacji gatunków obcych i inwazyjnych.”

i w tym zakresie umarza postępowanie przed organem pierwszej instancji.

29. uchyla punkt I.B.2.2.1 decyzji w brzmieniu:

„Realizować inwestycję pod nadzorem przyrodniczym, tj. zapewnić nadzór specjalisty ichtiologa i zoologa w odniesieniu do gatunków zwierząt morskich, celem kontrolowania przebiegu prowadzonych prac podczas zastosowania kurtyn hałasowych i przesłon ograniczających rozprzestrzenianie się osadów.”

i w tym zakresie orzeka:

„Realizować inwestycję pod nadzorem przyrodniczym, tj. zapewnić nadzór ichtiologa ze specjalizacją w ichtiofaunie morskiej, ornitologa, zoologa ze specjalizacją w odniesieniu do gatunków morskich oraz teriologa ze specjalizacją w zakresie morświnów (*Phocoena phocoena*) i fok, celem kontrolowania przebiegu prac prowadzonych na obszarze morskim, w tym podczas stosowania kurtyn hałasowych i przesłon ograniczających rozprzestrzenianie się osadów.”

30. uchyla punkt I.B.2.2.2 lit. a) decyzji w brzmieniu:

„W celu ograniczenia w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia oraz emisji hałasu należy m. in.:

- a) prowadzić wszelkie prace generujące wysoki poziom hałasu w porze dnia, przy czym możliwe jest wykonanie prac w porze nocnej, jeśli ich konieczność jest wymuszona względami technologicznymi i jednocześnie nie powodujących uciążliwości na terenach chronionych akustycznie (ciągłe monitorowanie emisji hałasu na tych terenach).”

i w tym zakresie orzeka:

„W celu ograniczenia w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia oraz emisji hałasu należy m. in.:

- a) prowadzić wszelkie prace generujące wysoki poziom hałasu w porze dnia, przy czym możliwe jest wykonanie prac w porze nocnej, jeśli ich konieczność jest wymuszona względami technologicznymi i jednocześnie nie powodujących uciążliwości na terenach chronionych akustycznie.”

31. uchyla punkt I.B.2.2.5 decyzji w brzmieniu:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące rozprzestrzenianie się osadów:

- a) prace związane z budową portu, tj. w szczególności dot. odkładu urobku na klapowiskach, nie należy prowadzić w intensywnych warunkach hydrometeorologicznych, w tym przy dość silnych wiatrach (5°B);
- b) dostosowanie harmonogramu prac do panujących warunków meteorologicznych, a przy wystąpieniu silnych wiatrów z kierunków od W do N oraz od E do S zastosowania przesłon (w tym np. tzw. kurtyny typu II, średniego) rozwieszonych na odpowiedniej (zawietrznej, czyli zaprządowej) granicy obszaru prowadzenia robót, redukujących natężenie rozprzestrzeniania się zawiesiny; poszczególne ekrany (kurtyny) połączone powinny być ze sobą za pomocą łączników, które zapobiegać będą powstawaniu przerw między sekcjami; konstrukcja ta powinna być zakotwiona do dna akwenu przy pomocy kotwic dennych i lin kotwicznych;
- c) zastosować mechaniczny sprzęt do prac pogłębiarskich (np. pogłębiarki podsiębierne) wyposażony w rury umożliwiające odprowadzenie urobku na dno pola odkładu, z uniknięciem klapowania bezpośrednio pod powierzchnię wody, jak również prowadzenie monitoringu jakości wód oraz rozprzestrzenienia się osadów;

- d) w przypadku stwierdzenia uruchamiania się podczas robót czerpalnych znacznych ilości gruntów spoistych, przy wystąpieniu wiatrów z kierunków od NE do SE należy zastosować przesłony (tzw. kurtyny) rozwieszone na zachodniej granicy obszaru prowadzenia robót, ograniczające rozprzestrzenianie się zawiesiny;”

i w tym zakresie orzeka:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące rozprzestrzenianie się osadów:

- a) prac związanych z budową portu, tj. w szczególności dot. odkładu urobku na klapowiskach, nie należy prowadzić w intensywnych warunkach hydrometeorologicznych, w tym przy dość silnych wiatrach (5°B);
- b) dostosować harmonogram prac do panujących warunków meteorologicznych; przy wystąpieniu wiatrów z kierunków od W do N oraz od E do S, należy zastosować przesłony (w tym tzw. kurtyny typu II, średniego) rozwieszone na odpowiedniej (zawietrznej, czyli zaprawowej) granicy obszaru prowadzenia robót, redukując natężenie rozprzestrzeniania się zawiesiny; poszczególne ekrany (kurtyny) połączone powinny być ze sobą za pomocą łączników, które zapobiegać będą powstawaniu przerw między sekcjami; konstrukcje należy zakotwiczyć do dna akwenu przy pomocy kotwic dennych i lin kotwicznych;
- c) zastosować mechaniczny sprzęt do prac pogłębiarskich (np. pogłębiarki podsiębierne) wyposażony w rury umożliwiające odprowadzenie urobku na dno pola odkładu, z uniknięciem klapowania bezpośrednio pod powierzchnię wody, jak również prowadzenie monitoringu jakości wód oraz rozprzestrzeniania się osadów;
- d) w przypadku stwierdzenia uruchamiania się podczas robót czerpalnych gruntów spoistych, przy wystąpieniu wiatrów z kierunków od NE do SE, należy zastosować przesłony (tzw. kurtyny) rozwieszone na zachodniej granicy obszaru prowadzenia robót, ograniczające rozprzestrzenianie się zawiesiny;”

32. uchyla punkt I.B.2.2.6 decyzji w brzmieniu:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące w odniesieniu do ichtiofauny:

- a) prace związane z odkładaniem urobku na klapowiskach należy wykonywać poza okresem tarlisk ryb, tj. poza okresem kwiecień-wrzesień. Przy czym dopuszcza się w okresie od 1 lipca składowanie urobku na klapowisku, jeśli analizy ichtioplanktonu w ramach prowadzonego monitoringu inwestycyjnego nie wykażą dużego zagęszczenia ikry i larw gatunków ryb innych niż śledź rasy wiosennej wycierających się w okresie od lipca do września, przy jednoczesnym zastosowaniu kurtyn ograniczających rozprzestrzenianie się osadów;
- b) w przypadku anormalnych temperatur wody w marcu w Zatoce Pomorskiej, gdy termika wody na głębokości 0,5-1,0 m pod powierzchnią wody w rejonie klapowiska będzie utrzymywała się przez okres 7 dni powyżej 6°C, a tym samym umożliwiła rozpoczęcia się procesu tarła śledzia rasy wiosennej, prace na klapowisku należy przerwać lub składować urobek jednocześnie regularnie prowadząc (co najmniej 1-2 razy w tygodniu), obserwacje dna w promieniu 100 m od klapowiska przy pomocy kamery podwodnej, a w przypadku

braku odpowiedniej przezroczystości wody, pobierać próbki z dna - stosując odpowiedni czerpacz, w celu oceny czy w rejonie klapowiska nie rozpoczęło się tarło tego gatunku; w przypadku dużego zagęszczenia złożonych jaj lub świeżo wylęgniętych larw z niezesorbowanym woreczkiem żółtkowym w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca odkładu urobku, odkład urobku należy przerwać na okres do końca maja;

- c) przy pracach refulacyjnych i klapowiskowych powodujących powstawanie nadmiernej ilości zawiesiny należy zastosować kurtyny (tzw. przysłony) stanowiące barierę w przenikaniu drobnych cząstek unoszących się w toni wodnej poza obszar prac inwestycyjnych. W miejscach o większym prądzie należy zastosować kurtyny o podwójnych pływakach i podwójnym, wzmocnionym kotwieniu; w przypadku prowadzenia prac refulacyjnych jednocześnie w kilku miejscach oddalonych od siebie, należy zastosować oddzielne kurtyny dla każdego z punktów (np. pracującej pogłębiarki). Konstrukcja kurtyny i sposób jej rozstawienia powinna być skonsultowana z nadzorem ichthyologicznym i uzależniona od warunków hydromorfologicznych miejsc prac refulacyjnych oraz klapowiska; w przypadku zauważenia ryb po rozstawieniu i zamknięciu obiektu kurtyną, należy je odłowić i przenieść w inne miejsce charakteryzujące się zbliżonymi warunkami środowiskowymi;
- d) w przypadku przekroczenia zawartości zawiesiny w wodzie w odległości 0,2 km od źródła emisji powyżej 200 mg/l, należy przerwać prace refulacyjno-klapowiskowe na co najmniej 48h. W przypadku zawartości tlenu przy dnie w odległości 0,2 km od źródła poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w ramach prowadzonego monitoringu jakości wód;
- e) należy stosować technologie pozyskiwania i składowania refulatu ograniczające zamulanie wody, w tym poprzez stosowanie pogłębiarek ssących z mechanicznym lub hydraulicznym spajaniem urobku.”

i w tym zakresie orzeka:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące w odniesieniu do ichthyofauny:

- a) prace związane z odkładaniem urobku na klapowiskach należy wykonać poza okresem tarła ryb, tj. poza okresem kwiecień – wrzesień. W pozostałym terminie prace te należy prowadzić pod kierunkiem i zgodnie ze wskazaniem ichthyologa z nadzoru przyrodniczego. Ichthyolog będzie również nadzorował inne prace prowadzone w obszarze morskim, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności minimalizowania oddziaływania w okresie tarła na ikrę i ryby we wczesnych stadiach rozwoju;
- b) w przypadku, gdy w rejonie klapowiska w Zatoce Pomorskiej, w marcu temperatura wody na głębokości 0,5-1 m pod powierzchnią wody będzie utrzymywała się przez okres 7 dni powyżej 6°C, a tym samym umożliwiała rozpoczęcie się procesu tarła śledzia *Clupea harengus* rasy wiosennej, prace na klapowisku należy przerwać na okres do końca maja;”

- c) przy pracach refulacyjnych i klapowiskowych, należy zastosować kurtyny (tzw. przesłony) stanowiące barierę w przenikaniu drobnych cząstek unoszących się w toni wodnej poza obszar prac inwestycyjnych. W miejscach o większym prądzie, wskazanych przez prowadzącego nadzór ichtiologa, należy zastosować kurtyny o podwójnych pływakach i podwójnym, wzmocnionym kotwieniu; w przypadku prowadzenia prac refulacyjnych jednocześnie w kilku miejscach oddalonych od siebie, należy zastosować oddzielnie kurtyny dla każdego z punktów (np. pracującej pogłębiarki). Rodzaj kurtyny i sposób jej rozstawienia musi być określony przez ichtiologa z nadzoru przyrodniczego oraz uwzględniać warunki hydromorfologiczne miejsc prac refulacyjnych oraz klapowiska; w przypadku zauważenia ryb po rozstawieniu i zamknięciu obiektu kurtyną, należy je odłowić i przenieść w inne miejsce wskazane przez ichtiologa z nadzoru przyrodniczego, charakteryzujące się zbliżonymi warunkami środowiskowymi;
- d) w przypadku przekroczenia zawartości zawiesiny w wodzie w odległości 0,2 km od źródła emisji powyżej 200 mg/l, należy przerwać prace refulacyjno-klapowiskowe na co najmniej 48h. W przypadku zawartości tlenu przy dnie w odległości 0,2 km od źródła poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w ramach prowadzonego monitoringu jakości wód;
- e) należy stosować technologie pozyskiwania i składowania refulatu ograniczające zamulanie wody, w tym poprzez stosowanie pogłębiarek ssących z mechanicznym lub hydraulicznym spajaniem urobku.”

33. uchyla punkt I.B.2.2.7 decyzji w brzmieniu:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące w odniesieniu do ssaków morskich, ichtiofauny i ptaków podczas prac z ciężkim sprzętem ingerujących w dno morskie (w szczególności przy wbijaniu ścianek, pali bądź pracy wibromłotami):

- a) każdorazowo przystępując do prac rozpoczynać je tzw. procedurą „soft start” (łagodny rozruch) czyli zaczynając od kilku uderzeń o mniejszej sile i stopniowe zwiększanie siły uderzenia, a w konsekwencji stopniowe zwiększanie natężenia hałasu lub procedurą "rozpędzania (ang. rump-up procedure)". Wzrost mocy następować musi stopniowo w czasie kilkunastu minut. Po tym czasie prace wykonywać do końca wbicia pala instalacji ze standardową mocą;
- b) zaprojektować i zastosować rozwiązania techniczne w postaci kurtyny powietrznej lub innych tego typu środków mitygujących (np. osłony izolacyjne, w tym: system IHC-NMS, system skorupa Beka (ang. Beka Shell), systemu HydroNAS; HSD (Hydro Sound Dampers); technika wibropalowania czy tzw. „Blue piling”), minimalizujące oddziaływania hałasu podwodnego na gatunki zwierząt morskich, gwarantujące takie obniżenie jego poziomu, aby w odległości 200 m i 500 m od źródła (np. przy wbijaniu ścianek, pali bądź pracy wibromłotami) w granicach obszaru Natura 2000 Ostoja na Zatoce Pomorskiej nie

- przekraczać poziomu ekspozycji na dźwięk wynoszący 140 dB. W przypadku, kiedy z pomiarów hałasu wynikać będzie przekroczenie ww. progu, należy przerwać prace. O sytuacji takiej poinformować niezwłocznie właściwego miejscowo regionalnego dyrektora ochrony środowiska, nie później niż w terminie 7 dni od wystąpienia zdarzenia. Dalsze prace będzie można kontynuować po wdrożeniu uzgodnionych pisemnie z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska działań, wykluczających wystąpienie przekroczeń hałasu;
- c) stopniowo wykonywać prace budowlane poszczególnych etapów posadowienia konstrukcji hydrotechnicznych w celu ograniczenia rozchodzenia się dźwięków w wodzie, przy czym w miarę możliwości w pierwszej kolejności realizować prace od zewnątrz i stopniowo zapełniać akwen konstrukcjami w kierunku brzegu;
- d) należy przeprowadzić czasowe odstraszenie morświnów z rejonu inwestycji przed pracami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich system echolokacji, np. przy użyciu: akustycznych urządzeń odstrasżających: ADD – tzw. „pingery”, AHD, urządzeń ostrzegawczych typu PAL, sonary lub inne;
- e) prace hydrotechniczne (wznoszenie konstrukcji morskich) w akwencie morskim należy rozpocząć w okresie od początku września do połowy stycznia, tj. poza okresem ważnym dla ssaków morskich.”

i w tym zakresie orzeka:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące w odniesieniu do ssaków morskich, ichtiofauny i ptaków podczas prac z ciężkim sprzętem ingerujących w dno morskie (w szczególności przy wbijaniu ścianek, pali bądź pracy wibromłotami):

- a) każdorazowo przystępując do prac rozpoczynać je tzw. procedurą „soft start” (łagodny rozruch), czyli zaczynając od kilku uderzeń o mniejszej sile i stopniowo zwiększając siłę uderzenia, a w konsekwencji przez stopniowe zwiększanie natężenia hałasu lub procedurą "rozpędzania (ang. rump-up procedure)". Wzrost mocy następować musi stopniowo w czasie kilkunastu minut. Po tym czasie prace wykonywać do końca wbicia pala instalacji ze standardową mocą. Przed rozpoczęciem procedury „soft start”, należy uruchomić urządzenia, o których mowa w punkcie I.B.2.2.7 lit. b);”
- b) zaprojektować i zastosować rozwiązania techniczne w postaci kurtyny powietrznej, o parametrach nie gorszych niż kurtyna BBC2 oraz ewentualnie innych środków minimalizujących wpływ hałasu podwodnego na gatunki zwierząt morskich, które zagwarantują nieprzekraczanie:
- w odległości 250 m od źródła (wbijanie pali i grodzic, praca wibromłotami) wartości poziomu skumulowanej ekspozycji na dźwięk $SEL_{24,w}$ 140 dB re $1\mu Pa^2s$ ważonego funkcją HF (dla ssaków morskich o dużej wrażliwości na dźwięki wysokich częstotliwości, takich jak morświn);
 - w odległości 1770 m od źródła (wbijanie pali i grodzic, praca wibromłotami) wartości nieważonego poziomu ekspozycji na dźwięk z pojedynczego uderzenia SEL_{ss} 140 dB re $1\mu Pa^2s$.

W przypadku, kiedy z pomiarów hałasu wynikać będzie przekroczenie ww. progów, należy przerwać prace. O sytuacji takiej należy niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, poinformować Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Dalsze prace będzie można kontynuować po wdrożeniu uzgodnionych pisemnie z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska działań, wykluczających wystąpienie przekroczeń określonych powyżej poziomów dźwięku;

- c) stopniowo wykonywać prace budowlane poszczególnych etapów posadowienia konstrukcji hydrotechnicznych w celu ograniczenia rozchodzenia się dźwięków w wodzie, przy czym w miarę możliwości w pierwszej kolejności realizować prace od zewnątrz i stopniowo zapępniać akwen konstrukcjami w kierunku brzegu;
- d) należy przeprowadzić czasowe, minimum 1-godzinne, odstraszenie morświnów ze strefy, w której hałas podwodny osiąga poziom wywołujący u morświnów czasowe przesunięcie progu słyszenia (TTS), czyli wartość $SEL_{24,w}$ 140 dB re 1 μPa^2s . Działania te, prowadzić przy użyciu akustycznych urządzeń odstraszających, takich jak: ADD – tzw. „pingery”, AHD lub urządzeń ostrzegawczych typu PAL, sonarów lub innych.
- e) prace hydrotechniczne (wznoszenie konstrukcji morskich) w akwencie morskim, należy rozpocząć w okresie od połowy września do połowy stycznia, tj. poza okresem ważnym dla ssaków morskich. Prace te prowadzić pod bezpośrednim kierunkiem i według wskazań teriologa z nadzoru przyrodniczego. Dodatkowo, ze względu na występowanie w rejonie inwestycji ryb dwuśrodowiskowych oraz ptaków, nadzór nad pracami powinien sprawować także ornitolog oraz ichtiolog.”

34. uchyla punkt I.B.2.2.8 decyzji w brzmieniu:

„W stosunku do ssaków morskich, detonację obiektów pochodzenia wojskowego (ang. unexploded ordnance, UXO) należy przeprowadzić poza sezonem letnim celem ograniczenia ryzyka obrażeń od fali wybuchu i PTS wśród populacji morświnów występującej w rejonie przedsięwzięcia w okresie letnim. W przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się prowadzenie detonacji w ciągu całego roku wyłącznie po potwierdzeniu braku występowania ww. grupy zwierząt przez obserwatorów ssaków morskich. W obu przypadkach należy łącznie:

- a) prowadzić obserwacje wizualne przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) z pokładu statku, zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC, połączone z Pasywnym Monitorowaniem Akustycznym (PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring) stanowiącym uzupełnienie obserwacji wizualnych prowadzonych przez MMO, opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM) oraz wyspecjalizowanego oprogramowania przetwarzającego wykryte przez hydrofony dźwięki, przy uwzględnieniu następujących założeń:
 - umieszczenia detektorów w sposób umożliwiający stwierdzenie obecności ssaków morskich w strefie potencjalnego wystąpienia PTS,
 - rozmieszczenia detektorów w sposób uwzględniający warunki batymetryczne, masy ładunku wybuchowego oraz pory roku;

- rozpoczęcia prowadzenia obserwacji co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuowania jej do 60 minut po detonacji, przy czym w uzasadnionych przypadkach czas ten może ulec zmianie;
 - ograniczenia obserwacji wizualnych do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia, natomiast w przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających dokonanie obserwacji, eksplozja nie powinna być wykonywana.
- b) Zastosować wspomagająco urządzenia akustyczne służące do odstraszania fok oraz morświnów (np. pingery, sonary lub inne) i/lub izolujące propagację hałasu podwodnego (np. kurtyny bąbelkowe).”

i w tym zakresie orzeka:

„Ze względu na ssaki morskie, detonację obiektów pochodzenia wojskowego (ang. unexploded ordnance, UXO), należy przeprowadzić poza specjalnymi obszarami ochrony siedlisk Natura 2000 i poza okresem marzec – koniec sierpnia, celem ograniczenia ryzyka obrażeń od fali wybuchu i PTS wśród populacji morświnów występującej w rejonie przedsięwzięcia w okresie letnim. W przypadku braku takiej możliwości, dopuszcza się prowadzenie detonacji w ciągu całego roku wyłącznie po potwierdzeniu przez teriologa z nadzoru przyrodniczego braku występowania fok i morświnów. W obu przypadkach należy łącznie:

a) W strefie o promieniu min 1 km od lokalizacji ładunku UXO prowadzić obserwacje wizualne przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) przy użyciu samolotów lub dronów oraz z pokładu statku, zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC, połączone z wykorzystaniem urządzeń C-PODy/FPODy oraz Pasywnym Monitorowaniem Akustycznym (PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring), stanowiącym uzupełnienie obserwacji wizualnych prowadzących przez MMO, opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM) oraz wyspecjalizowanego oprogramowania przetwarzającego wykryte przez hydrofony dźwięki, przy uwzględnieniu następujących założeń:

- umieszczenia detektorów w sposób umożliwiający stwierdzenie obecności ssaków morskich w strefie potencjalnego wystąpienia PTS,
 - rozmieszczenia detektorów w sposób uwzględniający warunki batymetryczne, masy ładunku wybuchowego oraz pory roku;
 - rozpoczęcia prowadzenia obserwacji co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuowania jej do 60 minut po detonacji;
 - ograniczenia obserwacji wizualnych do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia, natomiast w przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających dokonanie obserwacji, eksplozja nie powinna być wykonywana;
- b) w strefie o promieniu 4 km od lokalizacji ładunku UXO zastosować wspomagająco urządzenia akustyczne służące do odstraszania fok oraz morświnów (np. pingery, sonary lub inne);

- c) stosować urządzenia ograniczające propagację hałasu podwodnego w postaci kurtyn bąbelkowych oraz ewentualnie dodatkowych urządzeń;
- d) dopuszcza się przeprowadzenie maksymalnie jednej detonacji UXO w tygodniu, uwzględniając ładunki UXO zlokalizowane na obszarze całego przedsięwzięcia;
- e) przed detonacją UXO należy wdrożyć procedurę „soft start”, polegającą na detonacji trzech małych ładunków: pierwszy o masie 50 g, drugi o masie 100 g i trzeci o masie 150 g w odstępach czasu wynoszących 5-8 minut.”

35. uchyla punkt I.B.2.2.9 decyzji w brzmieniu:

„Przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej należy prowadzić badania sonarowe z pokładu łodzi roboczej służące identyfikacji ławic ryb, celem ewentualnej zmiany terminu usuwania amunicji, a jeśli to nie będzie możliwe to zastosowania metod odstraszających lub izolujących propagację hałasu podwodnego (np. kurtyny bąbelkowe), co zminimalizuje oddziaływanie na tę grupę zwierząt.”

i w tym zakresie orzeka:

„Przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej należy prowadzić badania sonarowe z pokładu łodzi roboczej służące identyfikacji ławic ryb, celem ewentualnej zmiany terminu usuwania amunicji, a jeśli nie będzie to możliwe należy zastosować metody odstraszające w postaci pingerów oraz ewentualnie dodatkowych urządzeń, a także metody ograniczające propagację hałasu podwodnego w postaci kurtyn bąbelkowych oraz ewentualnie dodatkowych urządzeń.”

36. uchyla punkt I.B.2.2.12 decyzji w brzmieniu:

„Opracować i następnie wdrożyć plan usuwania UXO wraz ze wskazaniem planu mitygacji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb, łącznie z określeniem szczegółowego zastosowania środków minimalizujących, wskazanych w rozstrzygnięciu decyzji.”

i w tym zakresie orzeka:

„Opracować i przesłać do akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, a następnie wdrożyć plan usuwania UXO wraz ze wskazaniem planu mitygacji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb, łącznie z określeniem szczegółowego zastosowania środków minimalizujących, wskazanych w rozstrzygnięciu decyzji.”

37. uchyla punkt I.B.3.3.1 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować obudowę falochronu pod kątem możliwości wypoczywania na nim fok (w szczególności od strony południowej), przy uwzględnieniu ich izolacji od lądu - drapieżników lądowych i ludzi). Zaleca się by nachylenie skarp było najbardziej płaskie (o przekroju minimum 1:3 lub więcej np. 1:5) w jak największej części bez narzutów z gwiazdobloków.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować obudowę falochronu pod kątem możliwości wypoczywania na nim fok (w szczególności od strony południowej), przy uwzględnieniu ich izolacji od lądu - drapieżników lądowych i ludzi). Zaleca się, by nachylenie skarp było najbardziej płaskie (o przekroju minimum 1:3 lub więcej np. 1:5), w jak największej części bez narzutów z gwiazdobloków.

Falochron należy również dostosować poprzez zastosowanie rozwiązań sprzyjających lęgom ptaków, w szczególności rybitw i mew. Należy przygotować piaszczyste i żwirowe podłoże na konstrukcji falochronu na długości minimum 150 m. Całość prac prowadzić według wskazań i pod kierunkiem ornitologa z nadzoru przyrodniczego. Dodatkowo, należy od połowy kwietnia do momentu skutecznego założenia kolonii przez rybitwy i mewy stosować na falochronie wabienie poprzez odtwarzanie głosów oraz ustawienie drewnianych figur imitujących żywe ptaki. Wabienie powtarzać corocznie, do momentu założenia kolonii przez ptaki. Projekt zawierający m.in. sposób wykonania falochronu, który umożliwi fokom odpoczynek i sposób przygotowania miejsca pod kolonie lęgowe awifauny, należy przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie. Prace wskazane w zaakceptowanym projekcie, należy wykonać pod kierunkiem i według wskazań ornitologa oraz teriologa z nadzoru przyrodniczego, ze specjalizacją w zakresie morświnów (*Phocoena phocoena*) i fok. Dodatkowo po wschodniej stronie Terminala Kontenerowego, należy usypać łąkę piaszczystą o powierzchni minimum 500 m², w odległości minimum 100 m od linii brzegowej, wykorzystując m.in. urobek z pogłębiania. Projekt utworzenia i utrzymania łąki przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie. Całość prac wykonać pod kierunkiem i zgodnie z wskazaniem teriologa z nadzoru przyrodniczego, ze specjalizacją w zakresie morświnów i fok, który będzie kontrolował funkcjonowanie łąki i jej utrzymanie oraz dostosowanie do aktualnych warunków środowiskowych.”

38. uchyla punkt I.B.3.3.3 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować obiekty terminala z zastosowaniem następujących rozwiązań minimalizujących wpływ oświetlenia na przelatującą ornitofaunę: energooszczędnej technologii LED; opraw oświetleniowych o specjalnej konstrukcji ukierunkowującej strumień światła; efektywnego sterowania wiązką i natężeniem oświetlenia.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować obiekty terminala z zastosowaniem następujących rozwiązań minimalizujących wpływ oświetlenia na przelatującą ornitofaunę i chiropterofaunę, takich jak: energooszczędna technologia LED, oprawy oświetleniowe z zamkniętymi kloszami, o konstrukcji ukierunkowującej strumień światła, możliwość efektywnego sterowania wiązką i natężeniem oświetlenia. Wszystkie rozwiązania w zakresie oświetlenia, w tym wybór temperatury barwowej, należy zaprojektować i wykonać pod kierunkiem i według wskazań ornitologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego.”

39. uchyla punkt I.B.5.5.2.5.2.2 decyzji w brzmieniu:

„Monitoring na etapie budowy powinien objąć następujące zagadnienia:

- a) Hałas podwodny. Monitoring ma na celu określenia poziomu hałasu. Należy prowadzić pomiary hałasu podwodnego z wykorzystaniem boi pomiarowych wyposażonych w dookólny hydrofon rejestrujący podwodne dźwięki w zakresie częstotliwości od 10 Hz do 20 Hz. Miejsce pomiaru, tj. pozycję boi mierzących szum otoczenia wyznaczyć w sposób umożliwiający ocenę poziomu hałasu podwodnego w obszarze Natura 2000 Ostoja na

Zatoce pomorskiej, których przedmiotem ochrony jest morświn, poprzez zainstalowanie ich w odległości 200 m i 500 m od źródła dźwięku, zgodnie z wytycznymi Bundesamt für Seeschifffahrt und Hydrographie, 2013, dalej jako BSH. Monitoring ma na celu uszczegółowienie modeli i weryfikacji stopnia oddziaływania hałasu antropogenicznego na faunę morską, przy zastosowaniu metod redukcji poziomu hałasu ((np. duże zasłony bąbelkowe (BBC), małe zasłony bąbelkowe (SBC), podwójne zasłony bąbelkowe (DBBC), hydro sound damper (HDC)), jak również zagwarantowanie takiego obniżenia poziomu hałasu, aby w granicach obszaru Natura 2000 wyznaczonych w celu ochrony morświnów nie przekraczać poziomu ekspozycji na dźwięk $SEL_{ss} = 140 \text{ dB re } 1 \mu\text{Pa}2\text{s}$ (ang. SEL single – strike). W przypadku, kiedy z pomiarów wynikać będzie przekroczeniem w odległości 200 m, ww. progu 140 dB, powodującego wystąpienie reakcji behawioralnej u morświnów, przerwane zostanie wiercenie i zastosowane zostaną dodatkowe działania minimalizujące w postaci kurtyny powietrznej (np. BBC, SBC, DBBC, HDC), do czasu, kiedy poziom ekspozycji spadnie do bezpiecznych wartości 130 dB i po konsultacji z nadzorem przyrodniczym.

- b) Hałas akustyczny. Należy prowadzić pomiary emisji hałasu do środowiska w czasie prowadzenia intensywnych prac na terenie terminala oraz prac związanych z umacnianiem dna poprzez wbijanie pali i ścianek szczelnych, jak również w porze nocnej. Powyższe ma na celu umożliwienie podjęcia dodatkowych działań minimalizujących wpływ na najbliższą zabudowę mieszkaniową. Pomiary hałasu w rejonie najbliższej zabudowy mieszkaniowej powinny zostać wykonane także w okresie przerwy w pracach budowlanych, w celu prawidłowej oceny występującego w tym rejonie tła akustycznego (poziomu hałasu od wszystkich innych źródeł dźwięku). Wyniki monitoringu należy przedłożyć organowi wydającemu decyzję dla przedsięwzięcia oraz organowi kontrolnemu, tj. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie miesiąca od wykonania tej analizy.
- c) Ichtyofauna. Badania powinny być prowadzone na bieżąco, nie rzadziej niż raz na tydzień. W rejonie odkładu urobku, w miesiącu marcu, co 2-3 dni należy monitorować temperaturę wody przypowierzchniowej (na głębokości około 1 m). Odkład urobku w morzu będzie prowadzony pod nadzorem ichtiologicznym, jeżeli prace odkładu urobku będą prowadzone w okresie od marca do końca września. Nadzór ichtiologiczny w rejonie odkładu urobku, w miesiącu marcu, co 2-3 dni będzie monitorował temperaturę wody przypowierzchniowej (na głębokości około 1 m). Gdy termika wody w rejonie miejsca odkładu urobku będzie utrzymywała się przez okres 7 dni w zakresie powyżej 6°C (wtedy można oczekiwać rozpoczęcia tarła śledzia rasy wiosennej). Wówczas, co najmniej 1 raz w tygodniu na kilkunastu stanowiskach badawczych uprzednio wyznaczonych przez ichtiologa należy regularnie prowadzić obserwacje dna przy pomocy kamery podwodnej, a w przypadku braku odpowiedniej przezroczystości wody, pobierać próbki z dna - stosując czerpacz, w celu oceny czy w rejonie kłapowiska nie rozpoczęło się tarło tego gatunku. Przy dużym zagęszczeniu złożonych jaj lub świeżo wylęgniętych larw z nieczresorbowanym woreczkiem

żółtkowym w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca odkładu urobku, odkład urobku zostanie przerwany na okres do końca maja.

- d) Stan i jakość wody i dyspersji osadów. Prowadzić badania w trakcie prowadzenia prac czerpalnych i kłapowiskowych. Badania te w przypadku zawartości tlenu oraz zawiesiny należy prowadzić w trakcie prac refulacyjnych z częstotliwością 1 raz w tygodniu oraz w trakcie prac kłapowiskowych z częstotliwością 1 raz w tygodniu w okresie tarła ryb tj. od kwietnia do września (warunkowo od kwietnia do lipca, jeśli badania ichtioplanktonu nie wykażą obecności tarlisk ryb na obszarze kłapowisk).

Analizy te powinno się dokonać wyznaczając 2-3 stanowiska badawcze w odległości 0,2 km od źródła emisji zawiesiny. Ponadto 1 raz w miesiącu w trakcie prac czerpalno-kłapowiskowych, należy przeprowadzić analizy obejmujące: zasolenie, BZT5, widzialność krążka Secchiego, chlorofilu „a”, azotanów, azotynów, azotu amonowego, azotu ogólnego, fosforanów i fosforu ogólnego. W przypadku zawartości tlenu przy dnie (w odległości 0,2 km od źródła) przy wartości poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w punktach monitoringowych. W celu określenia warunków wyjściowych (naturalnego zmętnienia wody), monitoring powinien zostać rozpoczęty co najmniej 1 tydzień przed rozpoczęciem prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów. Monitoring dyspersji osadów powinien być prowadzony przez cały okres wykonywania prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów i kontynuowany przez 1 tydzień po ich zakończeniu.

- e) obecności ssaków morskich oraz ichtiofauny w przypadku detonacji amunicji. Celem monitoringu jest ocena skuteczności zastosowanych działań minimalizujących i środków zaradczych w przypadku detonacji amunicji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb. Metody stosowane podczas monitorowania powinny obejmować: w stosunku do ryb: prowadzenie badań sonarowych z pokładu łodzi roboczej służące identyfikacji ławic ryb celem dostosowania czasu usuwania amunicji lub zastosowania metod odstraszających, natomiast w stosunku do ssaków morskich: prowadzenie obserwacji przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) z pokładu statku zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC połączonych z Pasywnym Monitoringiem Akustycznym (PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring) opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM). Detektory PAM powinny zostać rozmieszczone w taki sposób, aby możliwe było stwierdzenie czy ssaki morskie znajdują się w strefie potencjalnego wystąpienia PTS. Monitoring należy rozpocząć co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuować do 60 minut po detonacji, przy czym w uzasadnionych przypadkach czas ten może ulec zmianie. Monitoring wizualny powinien być ograniczony do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia. W przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających

dokonanie obserwacji, eksplozja nie powinna być wykonywana. Jeżeli przed planowanym usuwaniem niewybuchów zostanie stwierdzona obecność ssaków morskich, detonacja powinna zostać przesunięta w czasie. W przypadku konieczności detonacji w trybie niezaplanowanym, zastosowane zostaną łącznie działania takie jak: obserwacje wizualne, pasywny Monitoring Akustyczny oraz odstraszenie ssaków morskich bezpośrednio przed detonacją np. za pomocą pingerów.”

i w tym zakresie orzeka:

„Monitoring na etapie budowy powinien objąć następujące zagadnienia:

- a) Hałas podwodny. Monitoring ma na celu określenie poziomu hałasu. Należy prowadzić pomiary hałasu podwodnego z wykorzystaniem boi pomiarowych, wyposażonych w dookólny hydrofon rejestrujący podwodne dźwięki w zakresie częstotliwości od 10 Hz do 20 kHz. Miejsce pomiaru, tj. pozycje boi mierzących szum otoczenia wyznaczyć w sposób umożliwiający ocenę poziomu hałasu podwodnego na obszarze Natura 2000 Ostoja na Zatoce Pomorskiej PLH990002, poprzez zainstalowanie ich w odległości 750 m i 1770 m od źródła dźwięku. W przypadku, kiedy z pomiarów wynikać będzie przekroczenie poziomu ekspozycji na dźwięk $SEL_{ss} = 140 \text{ dB re } 1 \mu\text{Pa}^2\text{s}$ w odległości 1770 m od źródła lub poziomu ekspozycji na dźwięk $SEL_{ss} = 160 \text{ dB re } 1 \mu\text{Pa}^2\text{s}$ w odległości 750 m od źródła, należy przerwać prace. O sytuacji takiej, należy niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, poinformować Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Dalsze prace będzie można kontynuować po wdrożeniu uzgodnionych pisemnie z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska działań, wykluczających wystąpienie przekroczeń określonych powyżej poziomów dźwięku.
- b) Ichtyofauna. Badania powinny być prowadzone na bieżąco, nie rzadziej niż raz na tydzień. W rejonie odkładu urobku, w marcu, codziennie ichtiolog z nadzoru przyrodniczego będzie monitorować temperaturę wody przypowierzchniowej (na głębokości 0,5-1 m). Gdy termika wody w rejonie miejsca odkładu urobku będzie utrzymywała się przez okres 7 dni w zakresie powyżej 6°C, tym samym umożliwiała rozpoczęcie się procesu tarła śledzia rasy wiosennej, prace na w miejscach odkładu urobku należy przerwać na okres do końca maja.
- c) Stan i jakość wody i dyspersji osadów. Prowadzić badania w trakcie prowadzenia prac czerpalnych i kłapowiskowych. Badania zawartości tlenu oraz zawiesiny w wodzie należy prowadzić w trakcie prac refulacyjnych z częstotliwością 1 raz w tygodniu, w okresie tarła ryb, tj. od kwietnia do września. Analizy te powinno się wykonać, wyznaczając 2-3 stanowiska badawcze w odległości 0,2 km od źródła emisji zawiesiny. Ponadto 1 raz w miesiącu, w trakcie prac czerpalno-kłapowiskowych, należy przeprowadzić analizy obejmujące: zasolenie, BZT5, widzialność krążka Secchiego, chlorofilu „a”, azotanów, azotynów, azotu amonowego, azotu ogólnego, fosforanów i fosforu ogólnego. W przypadku zawartości tlenu przy dnie (w odległości 0,2 km od źródła) o wartości poniżej 4 mg O₂/l, prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu

rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w punktach monitoringowych. W celu określenia warunków wyjściowych (naturalnego zmętnienia wody), monitoring powinien zostać rozpoczęty co najmniej 1 tydzień przed rozpoczęciem prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów. Monitoring dyspersji osadów powinien być prowadzony przez cały okres wykonywania prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów i kontynuowany przez 1 tydzień po ich zakończeniu.

- d) obecność ssaków morskich oraz ichtiofauny w przypadku detonacji amunicji. Celem monitoringu jest ocena skuteczności zastosowanych działań minimalizujących i środków zaradczych w przypadku detonacji amunicji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb. Metody stosowane podczas monitorowania powinny obejmować: w stosunku do ryb: prowadzenie badań sonarowych z pokładu łodzi roboczej, służących identyfikacji ławic ryb, celem dostosowania czasu usuwania amunicji lub zastosowania metod odstraszających, natomiast w stosunku do ssaków morskich: prowadzenie obserwacji przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) przy użyciu samolotów lub dronów oraz z pokładu statku, zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC połączonych z wykorzystaniem urządzeń C-PODy/FPODy oraz Pasywnym Monitoringiem Akustycznym (PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring) stanowiącym uzupełnienie obserwacji prowadzących przez MMO, opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM). Detektory PAM należy rozmieścić w taki sposób, aby było możliwe stwierdzenie czy ssaki morskie znajdują się w strefie potencjalnego wystąpienia PTS. Monitoring należy rozpocząć co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuować do 60 minut po detonacji. Monitoring wizualny należy ograniczyć do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia. W przypadkach niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających dokonanie obserwacji, nie wykonywać eksplozji. Jeżeli przed planowanym usunięciem niewybuchów zostanie stwierdzona obecność ssaków morskich, detonację należy przesunąć w czasie. W przypadku konieczności detonacji w trybie niezaplanowanym, zastosowane zostaną łącznie działania polegające na obserwacjach, Pasywnym Monitoringu Akustycznym, urządzeniach akustycznych służących odstraszaniu fok oraz morświnów w postaci pingerów oraz ewentualnie dodatkowych urządzeniach, np. sonarach, oraz urządzeniach izolujących propagację hałasu podwodnego w postaci kurtyn bąbelkowych i ewentualnie dodatkowych urządzeniach z tego zakresu.”

40. uchyla punkt I.B.6 decyzji w brzmieniu:

„Należy wykonać analizę porealizacyjną w zakresie emisji hałasu. Analizę należy przeprowadzić po pierwszym roku funkcjonowania terminalu, a pomiary wykonać podczas operacji wejścia do portu i cumowania przy nabrzeżu kontenerowca. Pomiary powinny umożliwić ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania hałasu zarówno w porze dziennej jak i w porze nocnej. Wyniki analizy porealizacyjnej wraz z zaproponowanymi w razie potrzeby

działaniami minimalizującymi należy przedłożyć organowi wydającemu decyzję dla przedsięwzięcia oraz organowi kontrolnemu, tj. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie miesiąca od wykonania tej analizy. Analiza powinna również uwzględnić oddziaływanie transgraniczne.”

i w tym zakresie orzeka:

„Należy wykonać analizę porealizacyjną w zakresie emisji hałasu w punktach wskazanych w poniższej tabeli. Analizę należy przeprowadzić w okresie nie krótszym niż 12 i nie dłuższym niż 18 miesięcy od dnia oddania przedsięwzięcia do eksploatacji. Pomiary należy wykonać podczas operacji wejścia do portu i cumowania przy nabrzeżu kontenerowca. Pomiary powinny umożliwić ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania hałasu zarówno w porze dziennej, jak i w porze nocnej. Wyniki analizy porealizacyjnej, wraz z zaproponowanymi w razie potrzeby działaniami minimalizującymi, w formie drukowanej i na nośnikach cyfrowych należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz organowi kontrolnemu, tj. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie miesiąca od wykonania tej analizy. Analiza powinna również uwzględnić oddziaływanie transgraniczne.

Nazwa punktu	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
po1	53°54'18,079"	14°17'24,945"
po2	53°54'20,393"	14°17'9,568"
po3	53°54'57,720"	14°16'30,250"
po4	53°55'8,774"	14°16'17,015"
po5	53°53'42,829"	14°21'5,753"
PG1	53°55'29,513"	14°13'17,384"
PG2	53°55'37,120"	14°13'29,420"

41. uchyla punkt I.B.7 decyzji w brzmieniu:

„**Nakłada się obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm.) w zakresie wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę ze szczególnym uwzględnieniem morświna podczas etapu budowy inwestycji uwzględniające wszystkie prace ingerujące w dno morskie (głównie związane z posadowieniem ścianek szczelnych, pali czy utwardzeniem konstrukcji mola kontenerowego) wraz ze wskazaniem konkretnych działań mitygujących w stosunku do tych grup zwierząt. W tym celu należy opracować koncepcję izolacji dźwiękowej przed podjęciem prac budowlanych, zawierającej takie informacje jak: rodzaj zastosowanej kurtyny, lokalizacja pomiarów, definicje przekroczenia maksymalnego poziomu dźwięku, czas w którym należy przerwać operację.**”

i w tym zakresie umarza postępowanie przed organem pierwszej instancji.

42. uchyla punkt I.C.1.1.2 decyzji w brzmieniu:

„Molo kontenerowe zlokalizowane jest na działkach ewidencyjnych: 206 i 5 obręb Warszów 16 oraz w granicach morza terytorialnego.”

i w tym zakresie orzeka:

„Molo kontenerowe zlokalizowane jest na działkach ewidencyjnych: 206, 5/1 i 5/2 obręb Warszów 16 oraz w granicach morza terytorialnego.”

43. uchyla punkt I.C.2.2.1 decyzji w brzmieniu:

„Realizować inwestycję pod nadzorem przyrodniczym, tj. zapewnić nadzór specjalisty ichtiologa i zoologa w odniesieniu do gatunków zwierząt morskich, celem kontrolowania przebiegu prowadzonych prac podczas zastosowania kurtyn hałasowych i przesłon ograniczających rozprzestrzenianie się osadów.”

i w tym zakresie orzeka:

„Realizować inwestycję pod nadzorem przyrodniczym, tj. zapewnić nadzór ichtiologa ze specjalizacją w ichtiofaunie morskiej, ornitologa, zoologa ze specjalizacją w zakresie gatunków morskich oraz teriologa ze specjalizacją w zakresie morświnów i fok, celem kontrolowania przebiegu prowadzonych prac podczas stosowania kurtyn ograniczających propagację hałasu podwodnego i przesłon ograniczających rozprzestrzenianie się osadów.”

44. uchyla punkt I.C.2.2.2 decyzji w brzmieniu:

„W celu ograniczenia w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia oraz emisji hałasu należy m. in.:

- a) prowadzić wszelkie prace generujące wysoki poziom hałasu w porze dnia, przy czym możliwe jest wykonanie prac w porze nocnej, jeśli ich konieczność jest wymuszona względami technologicznymi i jednocześnie nie powodujących uciążliwości na terenach chronionych akustycznie (ciągłe monitorowanie emisji hałasu na tych terenach);
- b) opracować harmonogram realizacji prac uwzględniający unikanie nakładania się prac generujących duże oddziaływanie akustyczne, ze szczególnym uwzględnieniem prac przy wbijaniu ścianek, pali bądź pracy wibromłotami;
- c) stosować sprzęt i jednostki pływające w pełni sprawne technicznie i obsługiwane przez wykwalifikowane osoby;
- d) wyłączać nieużywane w danym momencie urządzenia, maszyny i narzędzia emitujące hałas;
- e) stosować urządzenia i maszyny używane do prac budowlanych w tym prac ziemnych na terenie mola kontenerowego (tj.: maszyny transportowe, przesiewacze, kruszarki, koparki taśmociągi) o napędzie elektrycznym celem ograniczenia emisji NO do 50% lub więcej;
- f) podczas realizacji mola kontenerowego stosować nowoczesne maszyny w tym z napędem elektrycznym dla maszyn transportowych, przesiewaczy, kruszarek i koparek a także mechanicznych taśmociągów, celem zminimalizowania emisji NO do 50% lub więcej. W sytuacji nadmiernego pylenia przerwać prace prowadzone przy udziale maszyn wydzielających emisje bądź zmniejszyć ich pracującą liczbę do obniżenia zapylenia.”

i w tym zakresie orzeka:

„W celu ograniczenia w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia oraz emisji hałasu należy m. in.:

- a) prowadzić wszelkie prace generujące wysoki poziom hałasu w porze dnia, przy czym możliwe jest wykonanie prac w porze nocnej, jeśli ich konieczność jest wymuszona względami technologicznymi i jednocześnie nie spowoduje uciążliwości na terenach chronionych akustycznie;
- b) opracować harmonogram realizacji prac uwzględniający unikanie nakładania się prac generujących duże oddziaływanie akustyczne, ze szczególnym uwzględnieniem prac przy wbijaniu ścianek, pali bądź pracy wibromłotami;
- c) stosować sprzęt i jednostki pływające w pełni sprawne technicznie i obsługiwane przez wykwalifikowane osoby;
- d) wyłączać nieużywane w danym momencie urządzenia, maszyny i narzędzia emitujące hałas;
- e) stosować urządzenia i maszyny używane do prac budowlanych, w tym prac ziemnych na terenie mola kontenerowego (tj.: maszyny transportowe, przesiewacze, kruszarki, koparki taśmociągi) umożliwiające ograniczenie emisji NO do 50% lub więcej, np. o napędzie elektrycznym;
- f) podczas realizacji mola kontenerowego stosować nowoczesne maszyny w tym z napędem elektrycznym dla maszyn transportowych, przesiewaczy, kruszarek i koparek a także mechanicznych taśmociągów, celem zminimalizowania emisji NO do 50% lub więcej. W sytuacji nadmiernego pylenia przerwać prace prowadzone przy udziale maszyn wydzielających emisję bądź zmniejszyć ich pracującą liczbę do obniżenia zapylenia.”

45. uchyla punkt I.C.2.2.8 decyzji w brzmieniu:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące rozprzestrzenianie się osadów:

- a) prac związane z budową portu, tj. w szczególności dot. odkładu urobku na kłapowiskach, nie należy prowadzić w intensywnych warunkach hydrometeorologicznych, w tym przy dość silnych wiatrach (5°B);
- b) dostosowanie harmonogramu prac do panujących warunków meteorologicznych, a przy wystąpieniu silnych wiatrów z kierunków od W do N oraz od E do S zastosowania przesłon (w tym np. tzw. kurtyny typu II, średniego) rozwieszonych na odpowiedniej (zawietrznej, czyli zaprądowej) granicy obszaru prowadzenia robót, redukujących natężenie rozprzestrzeniania się zawiesiny; poszczególne ekrany (kurtyny) połączone powinny być ze sobą za pomocą łączników, które zapobiegać będą powstawaniu przerw między sekcjami; konstrukcja ta powinna być zakotwiona do dna akwenu przy pomocy kotwic dennych i lin kotwicznych;
- c) zastosować mechaniczny sprzęt do prac pogłębiarskich (np. pogłębiarki podsiębierne) wyposażony w rury umożliwiające odprowadzenie urobku na dno pola odkładu, z

uniknięciem klapowania bezpośrednio pod powierzchnię wody, jak również prowadzenie monitoringu jakości wód oraz rozprzestrzeniania się osadów;

- d) w przypadku stwierdzenia uruchamiania się podczas robót czerpalnych znacznych ilości gruntów spoistych, przy wystąpieniu wiatrów z kierunków od NE do SE należy zastosować przesłony (tzw. kurtyny) rozwieszone na zachodniej granicy obszaru prowadzenia robót, ograniczające rozprzestrzenianie się zawiesiny.”

i w tym zakresie orzeka:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące rozprzestrzenianie się osadów:

- a) prac związanych z budową portu, tj. w szczególności dot. odkładu urobku na klapowiskach, nie należy prowadzić w intensywnych warunkach hydrometeorologicznych, w tym przy dość silnych wiatrach (5°B);
- b) dostosowanie harmonogramu prac do panujących warunków meteorologicznych; przy wystąpieniu wiatrów z kierunków od W do N oraz od E do S należy zastosować przesłony (w tym tzw. kurtyny typu II, średniego) rozwieszone na odpowiedniej (zawietrznej, czyli zaprawowej) granicy obszaru prowadzenia robót, redukując natężenie rozprzestrzeniania się zawiesiny; poszczególne ekrany (kurtyny) połączone powinny być ze sobą za pomocą łączników, które zapobiegać będą powstawaniu przerw między sekcjami; konstrukcje należy zakotwiczyć do dna akwenu przy pomocy kotwic dennych i lin kotwicznych;
- c) zastosować mechaniczny sprzęt do prac pogłębiarskich (np. pogłębiarki podsiębierne) wyposażony w rury umożliwiające odprowadzenie urobku na dno pola odkładu, z uniknięciem klapowania bezpośrednio pod powierzchnię wody, jak również prowadzenie monitoringu jakości wód oraz rozprzestrzeniania się osadów;
- d) w przypadku stwierdzenia uruchamiania się podczas robót czerpalnych gruntów spoistych, przy wystąpieniu wiatrów z kierunków od NE do SE należy zastosować przesłony (tzw. kurtyny) rozwieszone na zachodniej granicy obszaru prowadzenia robót, ograniczające rozprzestrzenianie się zawiesiny;”

46. uchyla punkt I.C.2.2.9 decyzji w brzmieniu:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące w odniesieniu do ichtiofauny:

- a) prace związane z odkładaniem urobku na klapowiskach należy wykonywać poza okresem tarlisk ryb, tj. poza okresem kwiecień-wrzesień. Przy czym dopuszcza się w okresie od 1 lipca składowanie urobku na klapowisku, jeśli analizy ichtioplanktonu w ramach prowadzonego monitoringu inwestycyjnego nie wykażą dużego zagęszczenia ikry i larw gatunków ryb innych niż śledź rasy wiosennej wycierających się w okresie od lipca do września, przy jednoczesnym zastosowaniu kurtyn ograniczających rozprzestrzenianie się osadów;
- b) w przypadku anormalnych temperatur wody w marcu w Zatoce Pomorskiej, gdy termika wody na głębokości 0,5-1,0 m pod powierzchnią wody w rejonie klapowiska będzie utrzymywała się przez okres 7 dni powyżej 6°C, a tym samym umożliwiła rozpoczęcia się procesu tarła śledzia rasy wiosennej, prace na klapowisku należy przerwać lub składować

urobek jednocześnie regularnie prowadząc (co najmniej 1-2 razy w tygodniu), obserwacje dna w promieniu 100 m od klapowiska przy pomocy kamery podwodnej, a w przypadku braku odpowiedniej przezroczystości wody, pobierać próbki z dna - stosując odpowiedni czerpacz, w celu oceny czy w rejonie klapowiska nie rozpoczęło się tarło tego gatunku; w przypadku dużego zagęszczenia złożonych jaj lub świeżo wylęgniętych larw z niezresorbowanym woreczkiem żółtkowym w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca odkładu urobku, odkład urobku należy przerwać na okres do końca maja;

- c) przy pracach refulacyjnych i klapowiskowych powodujących powstawanie nadmiernej ilości zawiesiny należy zastosować kurtyny (tzw. przysłony) stanowiące barierę w przenikaniu drobnych cząstek unoszących się w toni wodnej poza obszar prac inwestycyjnych. W miejscach o większym prądzie należy zastosować kurtyny o podwójnych pływakach i podwójnym, wzmocnionym kotwieniu; w przypadku prowadzenia prace refulacyjnych jednocześnie w kilku miejscach oddalonych od siebie, należy zastosować oddzielne kurtyny dla każdego z punktów (np. pracującej pogłębiarki). Konstrukcja kurtyny i sposób jej rozstawienia powinna być skonsultowana z nadzorem ichtiologicznym i uzależniona od warunków hydromorfologicznych miejsc prac refulacyjnych oraz klapowiska; w przypadku zauważenia ryb po rozstawieniu i zamknięciu obiektu kurtyną, należy je odłowić i przenieść w inne miejsce charakteryzujące się zbliżonymi warunkami środowiskowymi;
- d) w przypadku przekroczenia zawartości zawiesiny w wodzie w odległości 0,2 km od źródła emisji powyżej 200 mg/l, należy przerwać prace refulacyjno-klapowiskowe na co najmniej 48h. W przypadku zawartości tlenu przy dnie w odległości 0,2 km od źródła poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w ramach prowadzonego monitoringu jakości wód;
- e) należy stosować technologie pozyskiwania i składowania refulatu ograniczające zamulanie wody, w tym poprzez stosowanie pogłębiarek ssących z mechanicznym lub hydraulicznym spajaniem urobku.”

i w tym zakresie orzeka:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące w odniesieniu do ichtiofauny:

- a) prace związane z odkładaniem urobku na klapowiskach należy wykonać poza okresem tarła ryb, tj. poza okresem kwiecień – wrzesień. W pozostałym terminie prace te należy prowadzić pod kierunkiem i zgodnie ze wskazaniem ichtiologa z nadzoru przyrodniczego. Ichtiolog będzie również nadzorował inne prace prowadzone w obszarze morskim, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności minimalizowania oddziaływania w okresie tarła na ikrę i ryby we wczesnych stadiach rozwoju;
- b) w przypadku, gdy w rejonie klapowiska w Zatoce Pomorskiej, w marcu temperatura wody na głębokości 0,5-1 m pod powierzchnią wody będzie utrzymywała się przez okres 7 dni

powyżej 6°C, a tym samym umożliwia rozpoczęcie się procesu tarła śledzia rasy wiosennej, prace na klapowisku należy przerwać na okres do końca maja;

- c) przy pracach refulacyjnych i klapowiskowych należy zastosować kurtyny (tzw. przesłony) stanowiące barierę w przenikaniu drobnych cząstek unoszących się w toni wodnej poza obszar prac inwestycyjnych. W miejscach o większym prądzie, wskazanych przez prowadzącego nadzór ichtiologa, należy zastosować kurtyny o podwójnych pływakach i podwójnym, wzmocnionym kotwieniu; w przypadku prowadzenia prac refulacyjnych jednocześnie w kilku miejscach oddalonych od siebie, należy zastosować oddzielnie kurtyny dla każdego z punktów (np. pracującej pogłębiarki). Konstrukcja kurtyny i sposób jej rozstawienia musi być określona przez ichtiologa z nadzoru przyrodniczego oraz uwzględniać warunki hydromorfologiczne miejsc prac refulacyjnych oraz klapowiska; w przypadku zauważenia ryb po rozstawieniu i zamknięciu obiektu kurtyną, należy je odłowić i przenieść w inne miejsce wskazane przez ichtiologa z nadzoru przyrodniczego, charakteryzujące się zbliżonymi warunkami środowiskowymi;
- d) w przypadku przekroczenia zawartości zawiesiny w wodzie w odległości 0,2 km od źródła emisji powyżej 200 mg/l, należy przerwać prace refulacyjno-klapowiskowe na co najmniej 48h. W przypadku zawartości tlenu przy dnie w odległości 0,2 km od źródła poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w ramach prowadzonego monitoringu jakości wód;
- e) należy stosować technologie pozyskiwania i składowania refulatu ograniczające zamulanie wody, w tym poprzez stosowanie pogłębiarek ssących z mechanicznym lub hydraulicznym spajaniem urobku.”

47. uchyla punkt I.C.2.2.10 decyzji w brzmieniu:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące w odniesieniu do ssaków morskich, ichtiofauny i ptaków podczas prac z ciężkim sprzętem ingerujących w dno morskie (w szczególności przy wbijaniu ścianek, pali bądź pracy wibromłotami):

- a) każdorazowo przystępując do prac rozpoczynać je tzw. procedurą „soft start” (łagodny rozruch) czyli zaczynając od kilku uderzeń o mniejszej sile i stopniowe zwiększanie siły uderzenia, a w konsekwencji stopniowe zwiększanie natężenia hałasu lub procedurą "rozpędzania (ang. rump-up procedure)". Wzrost mocy następować musi stopniowo w czasie kilkunastu minut. Po tym czasie prace wykonywać do końca wbicia pala instalacji ze standardową mocą;
- b) zaprojektować i zastosować rozwiązania techniczne w postaci kurtyny powietrznej lub innych tego typu środków mitygujących (np. osłony izolacyjne, w tym: system IHCNMS, system skorupa Beka (ang. Beka Shell), systemu HydroNAS; HSD (Hydro Sound Dampers); technika wibropalowania czy tzw. „Blue piling”), minimalizujące oddziaływania hałasu podwodnego na gatunki zwierząt morskich, gwarantujące takie obniżenie jego poziomu, aby

- w odległości 200 m i 500 m od źródła (np. przy wbijaniu ścianek, pali bądź pracy wibromłotami) w granicach obszaru Natura 2000 Ostoja na Zatoce Pomorskiej nie przekraczać poziomu ekspozycji na dźwięk wynoszący 140 dB. W przypadku, kiedy z pomiarów hałasu wynikać będzie przekroczenie ww. progu, należy przerwać prace. O sytuacji takiej poinformować niezwłocznie właściwego miejscowo regionalnego dyrektora ochrony środowiska, nie później niż w terminie 7 dni od wystąpienia zdarzenia. Dalsze prace będzie można kontynuować po wdrożeniu uzgodnionych pisemnie z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska działań, wykluczających wystąpienie przekroczeń hałasu;
- c) stopniowo wykonywać prace budowlane poszczególnych etapów posadowienia konstrukcji hydrotechnicznych w celu ograniczenia rozchodzenia się dźwięków w wodzie, przy czym w miarę możliwości w pierwszej kolejności realizować prace od zewnątrz i stopniowo wypełniać akwen konstrukcjami w kierunku brzegu;
 - d) należy przeprowadzić czasowe odstraszenie morświnów z rejonu inwestycji przed pracami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich system echolokacji, np. przy użyciu: akustycznych urządzeń odstraszących: ADD – tzw. „pingery”, AHD, urządzeń ostrzegawczych typu PAL, sonary lub inne;
 - e) prace hydrotechniczne (wznoszenie konstrukcji morskich) w akwenu morskim należy rozpocząć w okresie od początku września do połowy stycznia, tj. poza okresem ważnym dla ssaków morskich.”

i w tym zakresie orzeka:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące w odniesieniu do ssaków morskich, ichtiofauny i ptaków podczas prac z ciężkim sprzętem ingerujących w dno morskie (w szczególności przy wbijaniu ścianek, pali bądź pracy wibromłotami):

- a) każdorazowo przystępując do prac, rozpoczynać je tzw. procedurą „soft start” (łagodny ruch), czyli zaczynając od kilku uderzeń o mniejszej sile i stopniowo zwiększając siłę uderzenia, a w konsekwencji stopniowo zwiększając natężenie hałasu lub procedurą "rozpędzania (ang. rump-up procedure)". Wzrost mocy następować musi stopniowo w czasie kilkunastu minut. Po tym czasie prace wykonywać do końca wbicia pala instalacji ze standardową mocą. Przed rozpoczęciem procedury „soft start” należy uruchomić urządzenia, o których mowa w punkcie I.C.2.2.10 lit. b;
- b) zaprojektować i zastosować rozwiązania techniczne w postaci kurtyny powietrznej, o parametrach nie gorszych niż kurtyna BBC2 oraz ewentualnie innych środków minimalizujących wpływ hałasu podwodnego na gatunki zwierząt morskich, które zagwarantują nieprzekraczanie:
 - w odległości 250 m od źródła (wbijanie pali i grodzic, praca wibromłotami) wartości poziomu skumulowanej ekspozycji na dźwięk $SEL_{24,w}$ 140 dB re $1 \mu Pa^2 s$ ważonego funkcją HF (dla ssaków morskich o dużej wrażliwości na dźwięki wysokich częstotliwości, takich jak morświn);

- w odległości 1770 m od źródła (wbijanie pali i grodzic, praca wibromłotami) wartości nieważonego poziomu ekspozycji na dźwięk z pojedynczego uderzenia SEL_{ss} 140 dB re $1\mu Pa^2s$.

W przypadku, kiedy z pomiarów hałasu wynikać będzie przekroczenie ww. progów, należy przerwać prace. O sytuacji takiej należy niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, poinformować Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Dalsze prace będzie można kontynuować po wdrożeniu uzgodnionych pisemnie z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska działań, wykluczających wystąpienie przekroczeń określonych powyżej poziomów dźwięku;

- stopniowo wykonywać prace budowlane poszczególnych etapów posadowienia konstrukcji hydrotechnicznych, w celu ograniczenia rozchodzenia się dźwięków w wodzie, przy czym w miarę możliwości w pierwszej kolejności realizować prace od zewnątrz i stopniowo zapełniać akwen konstrukcjami w kierunku brzegu;
- należy przeprowadzić czasowe, minimum 1 godzinne, odstraszenie morświnów ze strefy, w której hałas podwodny osiąga poziom wywołujący u morświnów czasowe przesunięcie progu słyszenia (TTS), czyli wartość $SEL_{24,w}$ 140 dB re $1\mu Pa^2s$. Działania te prowadzić przy użyciu akustycznych urządzeń odstraszących, takich jak: ADD – tzw. „*pingery*”, AHD lub urządzeń ostrzegawczych typu PAL, sonarów lub innych;
- prace hydrotechniczne (wznoszenie konstrukcji morskich) w akwencie morskim należy rozpocząć w okresie od połowy września do połowy stycznia, tj. poza okresem ważnym dla ssaków morskich, pod bezpośrednim kierunkiem i według wskazań teriologa z nadzoru przyrodniczego. Dodatkowo, ze względu na występowanie w rejonie inwestycji ryb dwuśrodowiskowych oraz ptaków, nadzór nad pracami powinien sprawować także ornitolog oraz ichtiolog.”

48. uchyla punkt I.C.2.2.11 decyzji w brzmieniu:

„W stosunku do ssaków morskich, detonację obiektów pochodzenia wojskowego (ang. *unexploded ordnance*, UXO) należy przeprowadzić poza sezonem letnim celem ograniczenia ryzyka obrażeń od fali wybuchu i PTS wśród populacji morświnów występującej w rejonie przedsięwzięcia w okresie letnim. W przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się prowadzenie detonacji w ciągu całego roku wyłącznie po potwierdzeniu braku występowania ww. grupy zwierząt przez obserwatorów ssaków morskich. W obu przypadkach należy łącznie:

- przeprowadzić obserwacje wizualne przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) z pokładu statku zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC połączone z Pasywnym Monitorowaniem Akustycznym (PAM, ang. *Passive Acoustic Monitoring*) stanowiącym uzupełnienie obserwacji wizualnych prowadzonych przez MMO, opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM) oraz wyspecjalizowanego oprogramowania przetwarzającego wykryte przez hydrofony dźwięki, przy uwzględnieniu następujących założeń:

- umieszczenia detektorów w sposób umożliwiający stwierdzenie obecności ssaków morskich w strefie potencjalnego wystąpienia PTS,
 - rozmieszczenia detektorów w sposób uwzględniający warunki batymetryczne, masy ładunku wybuchowego oraz pory roku;
 - rozpoczęcia prowadzenia obserwacji co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuowania jej do 60 minut po detonacji, przy czym w uzasadnionych przypadkach czas ten może ulec zmianie;
 - ograniczenia obserwacji wizualnych do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia, natomiast w przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających dokonanie obserwacji, eksplozja nie powinna być wykonywana.
- b) Zastosować wspomagająco urządzenia akustyczne służące do odstraszenia fok oraz morświnów (np. pingery, sonary lub inne) i/lub izolujące propagację hałasu podwodnego (np. kurtyny bąbelkowe).”

i w tym zakresie orzeka:

„Ze względu na ssaki morskie, detonację obiektów pochodzenia wojskowego (ang. unexploded ordnance, UXO) należy przeprowadzić poza specjalnymi obszarami ochrony siedlisk Natura 2000 i poza okresem marzec – koniec sierpnia, celem ograniczenia ryzyka obrażeń od fali wybuchu i PTS wśród populacji morświnów występującej w rejonie przedsięwzięcia w okresie letnim. W przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się prowadzenie detonacji w ciągu całego roku wyłącznie po potwierdzeniu przez teriologa z nadzoru przyrodniczego braku występowania fok i morświnów. W obu przypadkach należy łącznie:

- a) w strefie o promieniu min 1 km od lokalizacji ładunku UXO prowadzić obserwacje przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO), przy użyciu samolotów lub dronów oraz z pokładu statku zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC, połączone z wykorzystaniem urządzeń C-PODy/FPODy oraz Pasywnym Monitorowaniem Akustycznym (PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring) stanowiącym uzupełnienie obserwacji prowadzących przez MMO, opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM) oraz wyspecjalizowanego oprogramowania przetwarzającego wykryte przez hydrofony dźwięki, przy uwzględnieniu następujących założeń:
- umieszczenia detektorów w sposób umożliwiający stwierdzenie obecności ssaków morskich w strefie potencjalnego wystąpienia PTS,
 - rozmieszczenia detektorów w sposób uwzględniający warunki batymetryczne, masy ładunku wybuchowego oraz pory roku;
 - rozpoczęcia prowadzenia obserwacji co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuowania jej do 60 minut po detonacji;
 - ograniczenia obserwacji do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia, natomiast w przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających dokonanie obserwacji, eksplozja nie powinna być wykonywana;

- b) w strefie o promieniu 4 km od lokalizacji ładunku UXO zastosować wspomagająco urządzenia akustyczne służące do odstraszenia fok oraz morświnów (np. pingery, sonary lub inne);
- c) stosować urządzenia ograniczające propagację hałasu podwodnego w postaci kurtyn bąbelkowych oraz ewentualnie dodatkowych urządzeń;
- d) dopuszcza się przeprowadzenie maksymalnie jednej detonacji UXO w tygodniu, uwzględniając ładunki UXO zlokalizowane na obszarze całego przedsięwzięcia;
- e) przed detonacją UXO należy wdrożyć procedurę „soft start”, polegającą na detonacji trzech małych ładunków: pierwszy o masie 50 g, drugi o masie 100 g i trzeci o masie 150 g w odstępach czasu wynoszących 5-8 minut.”

49. uchyla punkt I.C.2.2.12 decyzji w brzmieniu:

„Przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej należy prowadzić badania sonarowe z pokładu łodzi roboczej służące identyfikacji ławic ryb, celem ewentualnej zmiany terminu usuwania amunicji, a jeśli to nie będzie możliwe to zastosowania metod odstraszących lub izolujących propagację hałasu podwodnego (np. kurtyny bąbelkowe), co zminimalizuje oddziaływanie na te grupę zwierząt.”

i w tym zakresie orzeka:

„Przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej należy prowadzić badania sonarowe z pokładu łodzi roboczej służące identyfikacji ławic ryb, celem ewentualnej zmiany terminu usuwania amunicji, a jeśli nie będzie to możliwe, należy zastosować metody odstraszące w postaci pingerów oraz ewentualnie dodatkowych urządzeń, a także metody ograniczające propagację hałasu podwodnego w postaci kurtyn bąbelkowych oraz ewentualnie dodatkowych urządzeń.”

50. uchyla punkt I.C.2.2.15 decyzji w brzmieniu:

„Opracować i następnie wdrożyć plan usuwania UXO wraz ze wskazaniem planu mitygacji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb, łącznie z określeniem szczegółowego zastosowania środków minimalizujących, wskazanych w rozstrzygnięciu decyzji.”

i w tym zakresie orzeka:

„Opracować i przestać do akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, a następnie wdrożyć plan usuwania UXO, wraz ze wskazaniem planu mitygacji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb, łącznie z określeniem szczegółowego zastosowania środków minimalizujących, wskazanych w rozstrzygnięciu decyzji.”

51. uchyla punkt I.C.3.3.2 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować obudowę mola pod kątem możliwości wypoczywania na nim fok (w szczególności od strony południowej), przy uwzględnieniu ich izolacji od lądu - drapieżników lądowych i ludzi). Zaleca się, by nachylenie skarp było najbardziej płaskie (o przekroju minimum 1:3 lub więcej np. 1:5) w jak największej części bez narzutów z gwiazdobloków.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować obudowę mola pod kątem możliwości wypoczywania na nim fok (w szczególności od strony południowej), przy uwzględnieniu ich izolacji od lądu - drapieżników lądowych i ludzi. Zaleca się, by nachylenie skarp było najbardziej płaskie (o przekroju minimum 1:3 lub więcej np. 1:5) w jak największej części bez narzutów z gwiazdobloków. Projekt przesłać do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.”

52. uchyla punkt I.C.3.3.8 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować lokalizację stacjonarnych pyłomierzy i przepływomierzy celem ciągłego pomiaru zapylenia i gazów pochodzących z maszyn i prac ziemnych na terenie budowy w części lądowej i morskiej inwestycji; w przypadku niekorzystnych wyników należy przerwać i wdrożyć działania mitygujące, np. poprzez zmniejszenie ilości pracującego sprzętu.

i w tym zakresie umarza postępowanie przed organem pierwszej instancji.

53. uchyla punkt I.C.3.3.12 decyzji w brzmieniu:

„Zapotrzebowanie terminala kontenerowego na wodę należy realizować z miejskiej sieci wodociągowej.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zapotrzebowanie terminala kontenerowego na wodę należy realizować z miejskiej sieci wodociągowej w ilości możliwej do dostarczenia przez gestora sieci oraz z wybudowanych podziemnych zbiorników buforowych.”

54. uchyla punkt I.C.3.3.13 decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektowanie obiektów terminala z zastosowaniem następujących rozwiązań minimalizujących wpływ oświetlenia na przelatującą ornitofaunę: energooszczędnej technologii LED; opraw oświetleniowych o specjalnej konstrukcji ukierunkowującej strumień światła; efektywnego sterowania wiązką i natężeniem oświetlenia.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować obiekty z zastosowaniem rozwiązań minimalizujących wpływ oświetlenia na przelatującą ornitofaunę i chiropterofaunę, takich jak: energooszczędna technologia LED, oprawy oświetleniowe z zamkniętymi kloszami, o konstrukcji ukierunkowującej strumień światła, możliwość efektywnego sterowania wiązką i natężeniem oświetlenia. Wszystkie rozwiązania w zakresie oświetlenia, w tym wybór temperatury barwowej, należy zaprojektować i wykonać pod kierunkiem i według wskazań ornitologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego.”

55. uchyla punkt I.C.5.5.2.5.2.2 decyzji w brzmieniu:

„Monitoring na etapie budowy powinien objąć następujące zagadnienia:

- a) Hałas podwodny. Monitoring ma na celu określenia poziomu hałasu. Należy prowadzić pomiary hałasu podwodnego z wykorzystaniem boi pomiarowych wyposażonych w dookólny hydrofon rejestrujący podwodne dźwięki w zakresie częstotliwości od 10 Hz do 20 Hz. Miejsce pomiaru, tj. pozycję boi mierzących szum otoczenia wyznaczyć w sposób umożliwiający ocenę poziomu hałasu podwodnego w obszarze Natura 2000 Ostoja na Zatoce pomorskiej, których przedmiotem ochrony jest morświn, poprzez zainstalowanie ich

w odległości 200 m i 500 m od źródła dźwięku, zgodnie z wytycznymi Bundesamt für Seeschifffahrt und Hydrographie, 2013, dalej jako BSH. Monitoring ma na celu uszczegółowienie modeli i weryfikacji stopnia oddziaływania hałasu antropogenicznego na faunę morską, przy zastosowaniu metod redukcji poziomu hałasu ((np. duże zasłony bąbelkowe (BBC), małe zasłony bąbelkowe (SBC), podwójne zasłony bąbelkowe (DBBC), hydro sound damper (HDC)), jak również zagwarantowanie takiego obniżenia poziomu hałasu, aby w granicach obszaru Natura 2000 wyznaczonych w celu ochrony morświnów nie przekraczać poziomu ekspozycji na dźwięk $SEL_{ss} = 140 \text{ dB re } 1 \mu\text{Pa}2s$ (ang. SEL single – strike). W przypadku, kiedy z pomiarów wynikać będzie przekroczeniem w odległości 200 m, ww. progu 140 dB, powodującego wystąpienie reakcji behawioralnej u morświnów, przerwane zostanie wiercenie i zastosowane zostaną dodatkowe działania minimalizujące w postaci kurtyny powietrznej (np. BBC, SBC, DBBC, HDC), do czasu kiedy poziom ekspozycji spadnie do bezpiecznych wartości 130 dB i po konsultacji z nadzorem przyrodniczym.

- b) Hałas akustyczny. Należy prowadzić pomiary emisji hałasu do środowiska w czasie prowadzenia intensywnych prac na terenie terminala oraz prac związanych z umacnianiem dna poprzez wbijanie pali i ścianek szczelnych, jak również w porze nocnej. Powyższe ma na celu umożliwienie podjęcia dodatkowych działań minimalizujących wpływ na najbliższą zabudowę mieszkaniową. Pomiary hałasu w rejonie najbliższej zabudowy mieszkaniowej powinny zostać wykonane także w okresie przerwy w pracach budowlanych, w celu prawidłowej oceny występującego w tym rejonie tła akustycznego (poziomu hałasu od wszystkich innych źródeł dźwięku). Wyniki monitoringu należy przedłożyć organowi wydającemu decyzję dla przedsięwzięcia oraz organowi kontrolnemu, tj. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie miesiąca od wykonania tej analizy.
- c) Ichtyofauna. Badania powinny być prowadzone na bieżąco, nie rzadziej niż raz na tydzień. W rejonie odkładu urobku, w marcu, co 2-3 dni należy monitorować temperaturę wody przypowierzchniowej (na głębokości około 1 m). Odkład urobku w morzu będzie prowadzony pod nadzorem ichtiologicznym, jeżeli prace odkładu urobku będą prowadzone w okresie od marca do końca września. Nadzór ichtiologiczny w rejonie odkładu urobku, w miesiącu marcu, co 2-3 dni będzie monitorował temperaturę wody przypowierzchniowej (na głębokości około 1 m). Gdy termika wody w rejonie miejsca odkładu urobku będzie utrzymywała się przez okres 7 dni w zakresie powyżej 6°C (wtedy można oczekiwać rozpoczęcia tarła śledzia rasy wiosennej). Wówczas, co najmniej 1 raz w tygodniu na kilkunastu stanowiskach badawczych uprzednio wyznaczonych przez ichtiologa należy regularnie prowadzić obserwacje dna przy pomocy kamery podwodnej, a w przypadku braku odpowiedniej przezroczystości wody, pobierać próbki z dna - stosując czerpacz, w celu oceny czy w rejonie kłapowiska nie rozpoczęło się tarło tego gatunku. Przy dużym zagęszczeniu złożonych jaj lub świeżo wylęgniętych larw z nieczresorbowanym woreczkiem

żółtkowym w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca odkładu urobku, odkład urobku zostanie przerwany na okres do końca maja.

- d) Stan i jakość wody i dyspersji osadów. Prowadzić badania w trakcie prowadzenia prac czerpalnych i klapowiskowych. Badania te w przypadku zawartości tlenu oraz zawiesiny należy prowadzić w trakcie prac refulacyjnych z częstotliwością 1 raz w tygodniu oraz w trakcie prac klapowiskowych z częstotliwością 1 raz w tygodniu w okresie tarła ryb tj. od kwietnia do września (warunkowo od kwietnia do lipca, jeśli badania ichtioplanktonu nie wykażą obecności tarlisk ryb na obszarze klapowisk). Analizy te powinno się dokonać wyznaczając 2-3 stanowiska badawcze w odległości 0,2 km od źródła emisji zawiesiny. Ponadto 1 raz w miesiącu w trakcie prac czerpalklapowiskowych, należy przeprowadzić analizy obejmujące: zasolenie, BZT₅, widzialność krążka Secchiego, chlorofilu „a”, azotanów, azotynów, azotu amonowego, azotu ogólnego, fosforanów i fosforu ogólnego. W przypadku zawartości tlenu przy dnie (w odległości 0,2 km od źródła) przy wartości poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w punktach monitoringowych. W celu określenia warunków wyjściowych (naturalnego zmętnienia wody), monitoring powinien zostać rozpoczęty co najmniej 1 tydzień przed rozpoczęciem prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów. Monitoring dyspersji osadów powinien być prowadzony przez cały okres wykonywania prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów i kontynuowany przez 1 tydzień po ich zakończeniu.
- e) obecności ssaków morskich oraz ichtiofauny w przypadku detonacji amunicji. Celem monitoringu jest ocena skuteczności zastosowanych działań minimalizujących i środków zaradczych w przypadku detonacji amunicji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb. Metody stosowane podczas monitorowania powinny obejmować: w stosunku do ryb: prowadzenie badań sonarowych z pokładu łodzi roboczej służące identyfikacji ławic ryb celem dostosowania czasu usuwania amunicji lub zastosowania metod odstraszających, natomiast w stosunku do ssaków morskich: prowadzenie obserwacji wizualnych przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) z pokładu statku zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC połączonych z Pasywnym Monitoringiem Akustycznym (PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring) opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM). Detektory PAM powinny zostać rozmieszczone w taki sposób, aby możliwe było stwierdzenie, czy ssaki morskie znajdują się w strefie potencjalnego wystąpienia PTS. Monitoring należy rozpocząć co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuować do 60 minut po detonacji, przy czym w uzasadnionych przypadkach czas ten może ulec zmianie. Monitoring wizualny powinien być ograniczony do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia. W przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających

dokonanie obserwacji, eksplozja nie powinna być wykonywana. Jeżeli przed planowanym usuwaniem niewybuchów zostanie stwierdzona obecność ssaków morskich, detonacja powinna zostać przesunięta w czasie. W przypadku konieczności detonacji w trybie niezaplanowanym, zastosowane zostaną łącznie działania takie jak: obserwacje wizualne, pasywny Monitoring Akustyczny oraz odstraszenie ssaków morskich bezpośrednio przed detonacją np. za pomocą pingerów.”

i w tym zakresie orzeka:

„Monitoring na etapie budowy powinien objąć następujące zagadnienia:

- a) Hałas podwodny. Monitoring ma na celu określenie poziomu hałasu. Należy prowadzić pomiary hałasu podwodnego z wykorzystaniem boi pomiarowych wyposażonych w dookólny hydrofon rejestrujący podwodne dźwięki w zakresie częstotliwości od 10 Hz do 20 kHz. Miejsce pomiaru, tj. pozycje boi mierzących szum otoczenia wyznaczyć w sposób umożliwiający ocenę poziomu hałasu podwodnego na obszarze Natura 2000 Ostoja na Zatoce Pomorskiej PLH990002, poprzez zainstalowanie ich w odległości 750 m i 1770 m od źródła dźwięku. W przypadku kiedy z pomiarów wynikać będzie przekroczenie poziomu ekspozycji na dźwięk $SEL_{ss} = 140 \text{ dB re } 1 \mu\text{Pa}^2\text{s}$ w odległości 1770 m od źródła lub poziomu ekspozycji na dźwięk $SEL_{ss} = 160 \text{ dB re } 1 \mu\text{Pa}^2\text{s}$ w odległości 750 m od źródła, należy przerwać prace. O sytuacji takiej należy niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, poinformować Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Dalsze prace będzie można kontynuować po wdrożeniu uzgodnionych pisemnie z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska działań, wykluczających wystąpienie przekroczeń określonych powyżej poziomów dźwięku.
- b) Ichtiofauna. Badania powinny być prowadzone na bieżąco, nie rzadziej niż raz na tydzień. W rejonie odkładu urobku, w marcu, codziennie ichtiolog z nadzoru przyrodniczego będzie monitorować temperaturę wody przypowierzchniowej (na głębokości 0,5-1 m). Gdy termika wody w rejonie miejsca odkładu urobku będzie utrzymywała się przez okres 7 dni w zakresie powyżej 6°C, tym samym umożliwiała rozpoczęcie się procesu tarła śledzia rasy wiosennej, prace na w miejscach odkładu urobku należy przerwać na okres do końca maja.
- c) Stan i jakość wody i dyspersji osadów. Prowadzić badania w trakcie prowadzenia prac czerpalnych i kłapowiskowych. Badania zawartości tlenu oraz zawiesiny w wodzie należy prowadzić w trakcie prac refulacyjnych z częstotliwością 1 raz w tygodniu w okresie tarła ryb, tj. od kwietnia do września. Analizy te powinno się dokonać wyznaczając 2-3 stanowiska badawcze w odległości 0,2 km od źródła emisji zawiesiny. Ponadto 1 raz w miesiącu w trakcie prac czerpalkłapowiskowych, należy przeprowadzić analizy obejmujące: zasolenie, BZT5, widzialność krążka Secchiego, chlorofilu „a”, azotanów, azotynów, azotu amonowego, azotu ogólnego, fosforanów i fosforu ogólnego. W przypadku zawartości tlenu przy dnie (w odległości 0,2 km od źródła) przy wartości poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu

rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w punktach monitoringowych. W celu określenia warunków wyjściowych (naturalnego zmętnienia wody), monitoring powinien zostać rozpoczęty co najmniej 1 tydzień przed rozpoczęciem prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów. Monitoring dyspersji osadów powinien być prowadzony przez cały okres wykonywania prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów i kontynuowany przez 1 tydzień po ich zakończeniu.

- d) Obecność ssaków morskich oraz ichtiofauny w przypadku detonacji amunicji. Celem monitoringu jest ocena skuteczności zastosowanych działań minimalizujących i środków zaradczych w przypadku detonacji amunicji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb. Metody stosowane podczas monitorowania powinny obejmować: w stosunku do ryb: prowadzenie badań sonarowych z pokładu łodzi roboczej służących identyfikacji ławic ryb, celem dostosowania czasu usuwania amunicji lub zastosowania metod odstraszających; natomiast w stosunku do ssaków morskich: prowadzić obserwacje przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) przy użyciu samolotów lub dronów oraz z pokładu statku zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC, połączone z wykorzystaniem urządzeń C-PODy/FPODy oraz Pasywnym Monitorowaniem Akustycznym (PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring) stanowiącym uzupełnienie obserwacji prowadzących przez MMO, opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM). Detektory PAM należy rozmieścić w taki sposób, aby było możliwe stwierdzenie czy ssaki morskie znajdują się w strefie potencjalnego wystąpienia PTS. Monitoring należy rozpocząć co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuować do 60 minut po detonacji. Monitoring wizualny należy ograniczyć do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia. W przypadkach niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających dokonanie obserwacji, nie wykonywać eksplozji. Jeżeli przed planowanym usunięciem niewybuchów zostanie stwierdzona obecność ssaków morskich, detonację należy przesunąć w czasie. W przypadku konieczności detonacji w trybie niezaplanowanym, zastosowane zostaną łącznie działania polegające na obserwacjach, Pasywnym Monitorowaniu Akustycznym, urządzeniach akustycznych służących odstraszaniu fok oraz morświnów w postaci pingerów oraz ewentualnie dodatkowych urządzeniach, np. sonarach, oraz urządzeniach izolujących propagację hałasu podwodnego w postaci kurtyn bąbelkowych i ewentualnie dodatkowych urządzeniach z tego zakresu.”

56. uchyla punkt I.C.6 decyzji w brzmieniu:

„Należy wykonać analizę porealizacyjną w zakresie emisji hałasu. Analizę należy przeprowadzić po pierwszym roku funkcjonowania terminalu, a pomiary wykonać podczas operacji wejścia do portu i cumowania przy nabrzeżu kontenerowca. Pomiary powinny umożliwić ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania hałasu zarówno w porze dziennej jak i w porze nocnej. Wyniki analizy porealizacyjnej wraz z zaproponowanymi w razie potrzeby

działaniami minimalizującymi należy przedłożyć organowi wydającemu decyzję dla przedsięwzięcia oraz organowi kontrolnemu, tj. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie miesiąca od wykonania tej analizy. Analiza powinna również uwzględnić oddziaływanie transgraniczne.”

i w tym zakresie orzeka:

„Należy wykonać analizę porealizacyjną w zakresie emisji hałasu w punktach wskazanych w poniższej tabeli. Analizę należy przeprowadzić w okresie nie krótszym niż 12 i nie dłuższym niż 18 miesięcy od dnia oddania przedsięwzięcia do eksploatacji. Pomiary należy wykonać podczas operacji wejścia do portu i cumowania przy nabrzeżu kontenerowca. Pomiary powinny umożliwić ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania hałasu zarówno w porze dziennej, jak i w porze nocnej. Wyniki analizy porealizacyjnej, wraz z zaproponowanymi w razie potrzeby działaniami minimalizującymi, w formie drukowanej i na nośnikach cyfrowych należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz organowi kontrolnemu, tj. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie miesiąca od wykonania tej analizy. Analiza powinna również uwzględnić oddziaływanie transgraniczne.

Nazwa punktu	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
po1	53°54'18,079"	14°17'24,945"
po2	53°54'20,393"	14°17'9,568"
po3	53°54'57,720"	14°16'30,250"
po4	53°55'8,774"	14°16'17,015"
po5	53°53'42,829"	14°21'5,753"
PG1	53°55'29,513"	14°13'17,384"
PG2	53°55'37,120"	14°13'29,420"

57. uchyla punkt I.C.7 decyzji w brzmieniu:

„**Nakłada się obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny** oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm.) w zakresie wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę ze szczególnym uwzględnieniem morświna podczas etapu budowy inwestycji uwzględniające wszystkie prace ingerujące w dno morskie (głównie związane z posadowieniem ścianek szczelnych, pali czy utwardzeniem konstrukcji mola kontenerowego) wraz ze wskazaniem konkretnych działań mitygujących w stosunku do tych grup zwierząt. W tym celu należy opracować koncepcję izolacji dźwiękowej przed podjęciem prac budowlanych, zawierającej takie informacje jak: rodzaj zastosowanej kurtyny, lokalizacja pomiarów, definicje przekroczenia maksymalnego poziomu dźwięku, czas w którym należy przerwać operację.”

i w tym zakresie umarza postępowanie przed organem pierwszej instancji.

58. uchyla punkt I.D.2.2.1 decyzji w brzmieniu:

„Realizować inwestycję pod nadzorem przyrodniczym, tj. zapewnić nadzór specjalisty ichtiologa i zoologa w odniesieniu do pozostałych gatunków zwierząt morskich, celem kontrolowania przebiegu prowadzonych prac podczas zastosowania kurtyn hałasowych i przesłon ograniczających rozprzestrzenianie się osadów.”

i w tym zakresie orzeka:

„Realizować inwestycję pod nadzorem przyrodniczym, tj. zapewnić nadzór ichtiologa ze specjalizacją w ichtiofaunie morskiej, ornitologa, zoologa ze specjalizacją w zakresie gatunków morskich oraz teriologa ze specjalizacją w zakresie morświnów i fok, celem kontrolowania przebiegu prowadzonych prac podczas stosowania kurtyn ograniczających propagację hałasu podwodnego i przesłon ograniczających rozprzestrzenianie się osadów.”

59. uchyla punkt I.D.2.2.2 decyzji w brzmieniu:

„W celu ograniczenia w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia oraz emisji hałasu należy m. in.:

- a) prowadzić wszelkie prace generujące wysoki poziom hałasu w porze dnia, przy czym możliwe jest wykonanie prac w porze nocnej, jeśli ich konieczność jest wymuszona względami technologicznymi i jednocześnie nie powodujących uciążliwości na terenach chronionych akustycznie (ciągłe monitorowanie emisji hałasu na tych terenach);
- b) opracować harmonogram realizacji prac uwzględniający unikanie nakładania się prac generujących duże oddziaływanie akustyczne, ze szczególnym uwzględnieniem prac przy wbijaniu ścianek, pali bądź pracy wibromłotami;
- c) stosować sprzęt i jednostki pływające w pełni sprawne technicznie i obsługiwane przez wykwalifikowane osoby;
- d) wyłączać nieużywane w danym momencie urządzenia, maszyny i narzędzia emitujące hałas;
- e) stosować urządzenia i maszyny używane do prac budowlanych w tym prac ziemnych na terenie mola kontenerowego (tj.: maszyny transportowe, przesiewacze, kruszarki, koparki taśmociągi) o napędzie elektrycznym celem ograniczenia emisji NO do 50% lub więcej.”

i w tym zakresie orzeka:

„W celu ograniczenia w fazie budowy uciążliwości w postaci czasowego wzrostu zapylenia oraz emisji hałasu należy m. in.:

- a) prowadzić wszelkie prace generujące wysoki poziom hałasu w porze dnia, przy czym możliwe jest wykonanie prac w porze nocnej, jeśli ich konieczność jest wymuszona względami technologicznymi i jednocześnie nie spowoduje uciążliwości na terenach chronionych akustycznie;
- b) opracować harmonogram realizacji prac uwzględniający unikanie nakładania się prac generujących duże oddziaływanie akustyczne, ze szczególnym uwzględnieniem prac przy wbijaniu ścianek, pali bądź pracy wibromłotami;
- c) wyłączać nieużywane w danym momencie urządzenia, maszyny i narzędzia emitujące hałas.”

60. uchyla punkt I.D.2.2.6 decyzji w brzmieniu:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące rozprzestrzenianie się osadów:

- a) prace związane z budową portu, tj. w szczególności dot. odkładu urobku na kłapowiskach, nie należy prowadzić w intensywnych warunkach hydrometeorologicznych, w tym przy dość silnych wiatrach (5°B);
- b) dostosować harmonogramu prac do panujących warunków meteorologicznych, a przy wystąpieniu silnych wiatrów z kierunków od W do N oraz od E do S zastosowania przesłon (w tym np. tzw. kurtyny typu II, średniego) rozwieszonych na odpowiedniej (zawietrznej, czyli zaprawowej) granicy obszaru prowadzenia robót, redukujących natężenie rozprzestrzeniania się zawiesiny; poszczególne ekrany (kurtyny) połączone powinny być ze sobą za pomocą łączników, które zapobiegać będą powstawaniu przerw między sekcjami; konstrukcja ta powinna być zakotwiona do dna akwenu przy pomocy kotwic dennych i lin kotwicznych;
- c) zastosować mechaniczny sprzęt do prac pogłębiarskich (np. pogłębiarki podsiębierne) wyposażony w rury umożliwiające odprowadzenie urobku na dno pola odkładu, z uniknięciem kłapowania bezpośrednio pod powierzchnię wody, jak również prowadzenie monitoringu jakości wód oraz rozprzestrzenienia się osadów;
- d) w przypadku stwierdzenia uruchamiania się podczas robót czerpalnych znacznych ilości gruntów spoistych, przy wystąpieniu wiatrów z kierunków od NE do SE należy zastosować przesłony (tzw. kurtyny) rozwieszone na zachodniej granicy obszaru prowadzenia robót, ograniczające rozprzestrzenianie się zawiesiny;”

i w tym zakresie orzeka:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące rozprzestrzenianie się osadów:

- a) prac związanych z budową portu, tj. w szczególności dot. odkładu urobku na kłapowiskach, nie należy prowadzić w intensywnych warunkach hydrometeorologicznych, w tym przy dość silnych wiatrach (5°B);
- b) dostosowanie harmonogramu prac do panujących warunków meteorologicznych: przy wystąpieniu wiatrów z kierunków od W do N oraz od E do S należy zastosować przesłony (w tym tzw. kurtyny typu II, średniego) rozwieszone na odpowiedniej (zawietrznej, czyli zaprawowej) granicy obszaru prowadzenia robót, redukując natężenie rozprzestrzeniania się zawiesiny; poszczególne ekrany (kurtyny) połączone powinny być ze sobą za pomocą łączników, które zapobiegać będą powstawaniu przerw między sekcjami; konstrukcje należy zakotwiczyć do dna akwenu przy pomocy kotwic dennych i lin kotwicznych;
- c) zastosować mechaniczny sprzęt do prac pogłębiarskich (np. pogłębiarki podsiębierne) wyposażony w rury umożliwiające odprowadzenie urobku na dno pola odkładu, z uniknięciem kłapowania bezpośrednio pod powierzchnię wody; jak również prowadzenie monitoringu jakości wód oraz rozprzestrzenienia się osadów;
- d) w przypadku stwierdzenia uruchamiania się podczas robót czerpalnych gruntów spoistych, przy wystąpieniu wiatrów z kierunków od NE do SE należy zastosować przesłony (tzw.

kurtyny) rozwieszone na zachodniej granicy obszaru prowadzenia robót, ograniczające rozprzestrzenianie się zawiesiny;”

61. uchyla punkt I.D.2.2.7 decyzji w brzmieniu:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące w odniesieniu do ichtiofauny:

- a) prace związane z odkładaniem urobku na klapowiskach należy wykonywać poza okresem tarlisk ryb, tj. poza okresem kwiecień-wrzesień. Przy czym dopuszcza się w okresie od 1 lipca składowanie urobku na klapowisku, jeśli analizy ichtioplanktonu w ramach prowadzonego monitoringu inwestycyjnego nie wykażą dużego zagęszczenia ikry i larw gatunków ryb innych niż śledź rasy wiosennej wycierających się w okresie od lipca do września, przy jednoczesnym zastosowaniu kurtyń ograniczających rozprzestrzenianie się osadów;
- b) w przypadku anormalnych temperatur wody w marcu w Zatoce Pomorskiej, gdy termika wody na głębokości 0,5-1,0 m pod powierzchnią wody w rejonie klapowiska będzie utrzymywała się przez okres 7 dni powyżej 6°C, a tym samym umożliwiła rozpoczęcia się procesu tarła śledzia rasy wiosennej, prace na klapowisku należy przerwać lub składować urobek jednocześnie regularnie prowadząc (co najmniej 1-2 razy w tygodniu), obserwacje dna w promieniu 100 m od klapowiska przy pomocy kamery podwodnej, a w przypadku braku odpowiedniej przezroczystości wody, pobierać próbki z dna - stosując odpowiedni czerpacz, w celu oceny czy w rejonie klapowiska nie rozpoczęło się tarło tego gatunku; w przypadku dużego zagęszczenia złożonych jaj lub świeżo wylęgniętych larw z niezresorbowanym woreczkiem żółtkowym w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca odkładu urobku, odkład urobku należy przerwać na okres do końca maja;
- c) przy pracach refulacyjnych i klapowiskowych powodujących powstawanie nadmiernej ilości zawiesiny należy zastosować kurtyny (tzw. przysłony) stanowiące barierę w przenikaniu drobnych cząstek unoszących się w toni wodnej poza obszar prac inwestycyjnych. W miejscach o większym prądzie należy zastosować kurtyny o podwójnych pływakach i podwójnym, wzmocnionym kotwieniu; w przypadku prowadzenia prac refulacyjnych jednocześnie w kilku miejscach oddalonych od siebie, należy zastosować oddzielne kurtyny dla każdego z punktów (np. pracującej pogłębiarki). Konstrukcja kurtyny i sposób jej rozstawienia powinna być skonsultowana z nadzorem ichtiologicznym i uzależniona od warunków hydromorfologicznych miejsc prac refulacyjnych oraz klapowiska; w przypadku zauważenia ryb po rozstawieniu i zamknięciu obiektu kurtyną, należy je odłowić i przenieść w inne miejsce charakteryzujące się zbliżonymi warunkami środowiskowymi;
- d) w przypadku przekroczenia zawartości zawiesiny w wodzie w odległości 0,2 km od źródła emisji powyżej 200 mg/l, należy przerwać prace refulacyjno-klapowiskowe na co najmniej 48h. W przypadku zawartości tlenu przy dnie w odległości 0,2 km od źródła poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu

rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w ramach prowadzonego monitoringu jakości wód;

- e) należy stosować technologie pozyskiwania i składowania refulatu ograniczające zamulanie wody, w tym poprzez stosowanie pogłębiarek ssących z mechanicznym lub hydraulicznym spajaniem urobku.”

i w tym zakresie orzeka:

„Wprowadzić następujące działania minimalizujące w odniesieniu do ichtiofauny:

- a) prace związane z odkładaniem urobku na klapowiskach należy wykonać poza okresem tarła ryb, tj. poza okresem kwiecień – wrzesień. W pozostałym terminie prace te należy prowadzić pod kierunkiem i zgodnie ze wskazaniem ichtiologa z nadzoru przyrodniczego. Ichtiolog będzie również nadzorował inne prace prowadzone w obszarze morskim, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności minimalizowania oddziaływania w okresie tarła na ikry i ryby we wczesnych stadiach rozwoju;
- b) w przypadku, gdy w rejonie klapowiska w Zatoce Pomorskiej, w marcu temperatura wody na głębokości 0,5-1 m pod powierzchnią wody będzie utrzymywała się przez okres 7 dni powyżej 6°C, a tym samym umożliwiała rozpoczęcie się procesu tarła śledzia rasy wiosennej, prace na klapowisku należy przerwać na okres do końca maja;
- c) przy pracach refulacyjnych i klapowiskowych należy zastosować kurtyny (tzw. przesłony) stanowiące barierę w przenikaniu drobnych cząstek unoszących się w toni wodnej poza obszar prac inwestycyjnych. W miejscach o większym prądzie, wskazanych przez prowadzącego nadzór ichtiologa, należy zastosować kurtyny o podwójnych pływakach i podwójnym, wzmocnionym kotwieniu; w przypadku prowadzenia prac refulacyjnych jednocześnie w kilku miejscach oddalonych od siebie, należy zastosować oddzielnie kurtyny dla każdego z punktów (np. pracującej pogłębiarki). Rodzaj kurtyny i sposób jej rozstawienia musi być określony przez ichtiologa z nadzoru przyrodniczego oraz uwzględniać warunki hydromorfologiczne miejsc prac refulacyjnych oraz klapowiska; w przypadku zauważenia ryb po rozstawieniu i zamknięciu obiektu kurtyną, należy je odłowić i przenieść w inne miejsce wskazane przez ichtiologa z nadzoru przyrodniczego, charakteryzujące się zbliżonymi warunkami środowiskowymi;
- d) w przypadku przekroczenia zawartości zawiesiny w wodzie w odległości 0,2 km od źródła emisji powyżej 200 mg/l, należy przerwać prace refulacyjno-klapowiskowe na co najmniej 48h. W przypadku zawartości tlenu przy dnie w odległości 0,2 km od źródła poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w ramach prowadzonego monitoringu jakości wód;
- e) należy stosować technologie pozyskiwania i składowania refulatu ograniczające zamulanie wody, w tym poprzez stosowanie pogłębiarek ssących z mechanicznym lub hydraulicznym spajaniem urobku.”

62. uchyla punkt I.D.2.2.8 decyzji w brzmieniu:

„W stosunku do ssaków morskich, detonację obiektów pochodzenia wojskowego (ang. unexploded ordnance, UXO) należy przeprowadzić poza sezonem letnim celem ograniczenia ryzyka obrażeń od fali wybuchu i PTS wśród populacji morświnów występującej w rejonie przedsięwzięcia w okresie letnim. W przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się prowadzenie detonacji w ciągu całego roku wyłącznie po potwierdzeniu braku występowania ww. grupy zwierząt przez obserwatorów ssaków morskich. W obu przypadkach należy łącznie:

a) prowadzić obserwacje wizualne przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) z pokładu statku zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC połączone z Pasywnym Monitoringiem Akustycznym (PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring) stanowiącym uzupełnienie obserwacji wizualnych prowadzonych przez MMO, opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM) oraz wyspecjalizowanego oprogramowania przetwarzającego wykryte przez hydrofony dźwięki, przy uwzględnieniu następujących założeń:

- umieszczenia detektorów w sposób umożliwiający stwierdzenie obecności ssaków morskich w strefie potencjalnego wystąpienia PTS,
- rozmieszczenia detektorów w sposób uwzględniający warunki batymetryczne, masy ładunku wybuchowego oraz pory roku;
- rozpoczęcia prowadzenia obserwacji co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuowania jej do 60 minut po detonacji, przy czym w uzasadnionych przypadkach czas ten może ulec zmianie;
- ograniczenia obserwacji wizualnych do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia, natomiast w przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających dokonanie obserwacji, eksplozja nie powinna być wykonywana.

b) Zastosować wspomagająco urządzenia akustyczne służące do odstraszenia fok oraz morświnów (np. pingery, sonary lub inne) i/lub izolujące propagację hałasu podwodnego (np. kurtyny bąbelkowe).”

i w tym zakresie orzeka:

„Ze względu na ssaki morskie, detonację obiektów pochodzenia wojskowego (ang. unexploded ordnance, UXO) należy przeprowadzić poza specjalnymi obszarami ochrony siedlisk Natura 2000 i poza okresem marzec – koniec sierpnia, celem ograniczenia ryzyka obrażeń od fali wybuchu i PTS wśród populacji morświnów występującej w rejonie przedsięwzięcia w okresie letnim. W przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się prowadzenie detonacji w ciągu całego roku wyłącznie po potwierdzeniu przez teriologa z nadzoru przyrodniczego braku występowania fok i morświnów. W obu przypadkach należy łącznie:

a) W strefie o promieniu min 1 km od lokalizacji ładunku UXO prowadzić obserwacje przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) przy użyciu samolotów lub dronów oraz z pokładu statku zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC, połączone z wykorzystaniem urządzeń C-PODy/FPODy oraz Pasywnym Monitoringiem Akustycznym

(PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring) stanowiącym uzupełnienie obserwacji prowadzących przez MMO, opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM) oraz wyspecjalizowanego oprogramowania przetwarzającego wykryte przez hydrofony dźwięki, przy uwzględnieniu następujących założeń:

- umieszczenia detektorów w sposób umożliwiający stwierdzenie obecności ssaków morskich w strefie potencjalnego wystąpienia PTS,
 - rozmieszczenia detektorów w sposób uwzględniający warunki batymetryczne, masy ładunku wybuchowego oraz pory roku;
 - rozpoczęcia prowadzenia obserwacji co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuowania jej do 60 minut po detonacji;
 - ograniczenia obserwacji do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia, natomiast w przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających dokonanie obserwacji, eksplozja nie powinna być wykonywana;
- b) w strefie o promieniu 4 km od lokalizacji ładunku UXO zastosować wspomagająco urządzenia akustyczne służące do odstraszenia fok oraz morświnów (np. pingery, sonary lub inne);
- c) stosować urządzenia ograniczające propagację hałasu podwodnego w postaci kurtyn bąbelkowych oraz ewentualnie dodatkowych urządzeń ;
- c) dopuszcza się przeprowadzenie maksymalnie jednej detonacji UXO w tygodniu, uwzględniając ładunki UXO zlokalizowane na obszarze całego przedsięwzięcia,;
- d) przed detonacją UXO należy wdrożyć procedurę „soft start”, polegającą na detonacji trzech małych ładunków: pierwszy o masie 50 g, drugi o masie 100 g i trzeci o masie 150 g w odstępach czasu wynoszących 5-8 minut.

63. uchyla punkt I.D.2.2.9 decyzji w brzmieniu:

„Przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej należy prowadzić badania sonarowe z pokładu łodzi roboczej służące identyfikacji ławic ryb, celem ewentualnej zmiany terminu usuwania amunicji, a jeśli to nie będzie możliwe to zastosowania metod odstraszących lub izolujących propagację hałasu podwodnego (np. kurtyny bąbelkowe), co zminimalizuje oddziaływanie na te grupę zwierząt.”

i w tym zakresie orzeka:

„Przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej należy prowadzić badania sonarowe z pokładu łodzi roboczej, służące identyfikacji ławic ryb, celem ewentualnej zmiany terminu usuwania amunicji, a jeśli nie będzie to możliwe, należy zastosować metody odstraszące w postaci pingerów (oraz ewentualnie dodatkowych urządzeń), a także metody ograniczające propagację hałasu podwodnego w postaci kurtyn bąbelkowych oraz ewentualnie dodatkowych urządzeń z tego zakresu.”

64. uchyla punkt I.D.2.2.12 decyzji w brzmieniu:

„Opracować i następnie wdrożyć plan usuwania UXO wraz ze wskazaniem planu mitygacji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb, łącznie z określeniem szczegółowego zastosowania środków minimalizujących, wskazanych w rozstrzygnięciu decyzji.”

i w tym zakresie orzeka:

„Opracować i przestać do akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, a następnie wdrożyć plan usuwania UXO wraz ze wskazaniem planu mitygacji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb, łącznie z określeniem szczegółowego zastosowania środków minimalizujących, wskazanych w rozstrzygnięciu decyzji.”

65. uchyla punkt I.D. 4.4.2.4.2.2 decyzji w brzmieniu:

„Monitoring na etapie budowy powinien objąć następujące zagadnienia:

a) Ichtiofauna. Badania powinny być prowadzone na bieżąco, nie rzadziej niż raz na tydzień.

W rejonie odkładu urobku, w miesiącu marcu, co 2-3 dni należy monitorować temperaturę wody przypowierzchniowej (na głębokości około 1 m). Odkład urobku w morzu będzie prowadzony pod nadzorem ichtiologicznym, jeżeli prace odkładu urobku będą prowadzone w okresie od marca do końca września. Nadzór ichtiologiczny w rejonie odkładu urobku, w marcu, co 2-3 dni będzie monitorował temperaturę wody przypowierzchniowej (na głębokości około 1 m). Gdy termika wody w rejonie miejsca odkładu urobku będzie utrzymywała się przez okres 7 dni w zakresie powyżej 6°C (wtedy można oczekiwać rozpoczęcia tarła śledzia rasy wiosennej). Wówczas, co najmniej 1 raz w tygodniu na kilkunastu stanowiskach badawczych uprzednio wyznaczonych przez ichtiologa należy regularnie prowadzić obserwacje dna przy pomocy kamery podwodnej, a w przypadku braku odpowiedniej przezroczystości wody, pobierać próbki z dna - stosując czerpacz, w celu oceny czy w rejonie kłapowiska nie rozpoczęło się tarło tego gatunku. Przy dużym zagęszczeniu złożonych jaj lub świeżo wylęgniętych larw z niezresorbowanym woreczkiem żółtkowym w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca odkładu urobku, odkład urobku zostanie przerwany na okres do końca maja.

b) Stan i jakość wody i dyspersji osadów. Prowadzić badania w trakcie prowadzenia prac czerpalnych i kłapowiskowych. Badania te w przypadku zawartości tlenu oraz zawiesiny należy prowadzić w trakcie prac refulacyjnych z częstotliwością 1 raz w tygodniu oraz w trakcie prac kłapowiskowych z częstotliwością 1 raz w tygodniu w okresie tarła ryb tj. od kwietnia do września. Analizy te powinno się dokonać wyznaczając 2-3 stanowiska badawcze w odległości 0,2 km od źródła emisji zawiesiny. Ponadto 1 raz w miesiącu w trakcie prac czerpalno-kłapowiskowych, należy przeprowadzić analizy obejmujące: zasolenie, BZT5, widzialność krążka Secchiego, chlorofilu „a”, azotanów, azotynów, azotu amonowego, azotu ogólnego, fosforanów i fosforu ogólnego. W przypadku zawartości tlenu przy dnie (w odległości 0,2 km od źródła) przy wartości poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w punktach

monitoringowych. W celu określenia warunków wyjściowych (naturalnego zmętnienia wody), monitoring powinien zostać rozpoczęty co najmniej 1 tydzień przed rozpoczęciem prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów. Monitoring dyspersji osadów powinien być prowadzony przez cały okres wykonywania prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów i kontynuowany przez 1 tydzień po ich zakończeniu.

- c) obecności ssaków morskich oraz ichtiofauny w przypadku detonacji amunicji. Celem monitoringu jest ocena skuteczności zastosowanych działań minimalizujących i środków zaradczych w przypadku detonacji amunicji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb. Metody stosowane podczas monitorowania powinny obejmować: w stosunku do ryb: prowadzenie badań sonarowych z pokładu łodzi roboczej służące identyfikacji ławic ryb celem dostosowania czasu usuwania amunicji lub zastosowania metod odstraszających, natomiast w stosunku do ssaków morskich: prowadzenie obserwacji wizualnych przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) z pokładu statku zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC połączonych z Pasywnym Monitoringiem Akustycznym (PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring) opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM). Detektory PAM powinny zostać rozmieszczone w taki sposób, aby możliwe było stwierdzenie, czy ssaki morskie znajdują się w strefie potencjalnego wystąpienia PTS. Monitoring należy rozpocząć co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuować do 60 minut po detonacji, przy czym w uzasadnionych przypadkach czas ten może ulec zmianie. Monitoring wizualny powinien być ograniczony do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia. W przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających dokonanie obserwacji, eksplozja nie powinna być wykonywana. Jeżeli przed planowanym usuwaniem niewybuchów zostanie stwierdzona obecność ssaków morskich, detonacja powinna zostać przesunięta w czasie. W przypadku konieczności detonacji w trybie niezaplanowanym, zastosowane zostaną łącznie działania takie jak: obserwacje wizualne, pasywny Monitoring Akustyczny oraz odstraszanie ssaków morskich bezpośrednio przed detonacją np. za pomocą pingerów.”

i w tym zakresie orzeka:

„Monitoring na etapie budowy powinien objąć następujące zagadnienia:

- a) Ichtyofauna. Badania powinny być prowadzone na bieżąco, nie rzadziej niż raz na tydzień. W rejonie odkładu urobku, w marcu, codziennie ichtiolog z nadzoru przyrodniczego będzie monitorować temperaturę wody przypowierzchniowej (na głębokości 0,5-1 m). Gdy termika wody w rejonie miejsca odkładu urobku będzie utrzymywała się przez okres 7 dni w zakresie powyżej 6°C, tym samym umożliwiała rozpoczęcie się procesu tarła śledzia rasy wiosennej, prace na w miejscach odkładu urobku należy przerwać na okres do końca maja.
- b) Stan i jakość wody i dyspersji osadów. Prowadzić badania w trakcie prowadzenia prac czerpalnych i kłapowskich. Badania zawartości tlenu oraz zawiesiny w wodzie należy

prować w trakcie prac refulacyjnych z częstotliwością 1 raz w tygodniu w okresie tarła ryb tj. od kwietnia do września. Analizy te powinno się dokonać wyznaczając 2-3 stanowiska badawcze w odległości 0,2 km od źródła emisji zawiesiny. Ponadto 1 raz w miesiącu w trakcie prac czepalno-klapowiskowych, należy przeprowadzić analizy obejmujące: zasolenie, BZT5, widzialność krążka Secchiego, chlorofilu „a”, azotanów, azotynów, azotu amonowego, azotu ogólnego, fosforanów i fosforu ogólnego. W przypadku zawartości tlenu przy dnie (w odległości 0,2 km od źródła) przy wartości poniżej 4 mg O₂/l prace powinny zostać wstrzymane na minimum 24 godziny. Wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub stężeń tlenu rozpuszczonego musi być poprzedzone ponownym pomiarem tych parametrów w punktach monitoringowych. W celu określenia warunków wyjściowych (naturalnego zmętnienia wody), monitoring powinien zostać rozpoczęty co najmniej 1 tydzień przed rozpoczęciem prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów. Monitoring dyspersji osadów powinien być prowadzony przez cały okres wykonywania prac ingerujących w dno morskie, powodujących wzburzenie osadów i kontynuowany przez 1 tydzień po ich zakończeniu.

- c) Obecność ssaków morskich oraz ichtiofauny w przypadku detonacji amunicji. Celem monitoringu jest ocena skuteczności zastosowanych działań minimalizujących i środków zaradczych w przypadku detonacji amunicji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb. Metody stosowane podczas monitorowania powinny obejmować: w stosunku do ryb - prowadzenie badań sonarowych z pokładu łodzi roboczej służących identyfikacji ławic ryb, celem dostosowania czasu usuwania amunicji lub zastosowania metod odstraszających, natomiast w stosunku do ssaków morskich: prowadzenie obserwacji przez wykwalifikowanych obserwatorów ssaków morskich (MMO) przy użyciu samolotów lub dronów oraz z pokładu statku zgodnie z metodyką określoną przez komisję JNCC połączonych z wykorzystaniem urządzeń C-PODy/FPODy oraz Pasywnym Monitoringiem Akustycznym (PAM, ang. Passive Acoustic Monitoring), stanowiącym uzupełnienie obserwacji prowadzących przez MMO, opartym na zastosowaniu zestawu umieszczonych w toni wodnej hydrofonów (detektorów PAM). Detektory PAM należy rozmieścić w taki sposób, aby było możliwe stwierdzenie czy ssaki morskie znajdują się w strefie potencjalnego wystąpienia PTS. Monitoring należy rozpocząć co najmniej 60 minut przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej i kontynuować do 60 minut po detonacji. Monitoring wizualny należy ograniczyć do okresów dobrej widoczności w ciągu dnia. W przypadkach niesprzyjających warunków atmosferycznych, uniemożliwiających dokonanie obserwacji, nie wykonywać eksplozji. Jeżeli przed planowanym usunięciem niewybuchów zostanie stwierdzona obecność ssaków morskich, detonację należy przesunąć w czasie. W przypadku konieczności detonacji w trybie niezaplanowanym, zastosowane zostaną łącznie działania polegające na obserwacjach wizualnych, Pasywnym Monitoringu Akustycznym, urządzeniach akustycznych służących odstraszaniu fok oraz morświnów w postaci pingerów

oraz ewentualnie dodatkowych urządzeniach, np. sonarów, oraz urządzeniach izolujących propagację hałasu podwodnego w postaci kurtyn bąbelkowych i ewentualnie dodatkowych urządzeniach z tego zakresu.”

66. uchyla załącznik do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie nr 15/2023 o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 10 października 2023 r., znak: WONS.420.29.2020.KK.46, „Charakterystyka przedsięwzięcia pn. Budowa Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu, zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm.)” w zakresie punktu I. A. w brzmieniu:

„Część przedsięwzięcia zlokalizowana w obszarze lądowym :

1. Infrastruktura techniczna (gazowa, kanalizacja sanitarna, deszczowa, elektryczna i teletechniczna);
2. Układ drogowy dojazdowy do terminala oraz zelektryfikowanego układu kolejowego – budowę torów kolejowych w postaci dwóch grup torowych: przyjazdowo-odjazdowa oraz zdawczo-odbiorcza, połączonych ze sobą torami dojazdowymi, wraz z budową nastawni systemu sterowania ruchem kolejowym;
3. Parking buforowy dla pojazdów ciężarowych oraz układu drogowego, umożliwiającego dostęp do portu od strony lądu;
4. Tory kolejowe, zlokalizowane poza granicami portu i łączące się z istniejącą infrastrukturą kolejową na początkowym odcinku linii kolejowej E 59/C-E 59, na wysokości węzła kolejowego Przytór;
5. Systemy lądowego informowania, alarmowania i kierowania ruchem i bezpieczeństwem.”

i w tym zakresie orzeka:

„Część przedsięwzięcia zlokalizowana w obszarze lądowym :

1. Infrastruktura techniczna (gazowa o długości poniżej 1 km, elektryczna i teletechniczna o długości ok. 3 km, kanalizacja sanitarna o długości ok. 3 km, deszczowa);
2. Układ drogowy dojazdowy do terminala o długości ok. 4 km;
3. Układ kolejowy – budowa torów kolejowych w postaci dwóch grup torowych: przyjazdowo-odjazdowa oraz zdawczo-odbiorcza, połączonych ze sobą torami dojazdowymi, wraz z budową nastawni systemu sterowania ruchem kolejowym oraz tory kolejowe, zlokalizowane poza granicami portu i łączące się z istniejącą infrastrukturą kolejową na początkowym odcinku linii kolejowej E 59/C-E 59, na wysokości węzła kolejowego Przytór o łącznej długości ok. 6 km;
4. Parking buforowy dla pojazdów ciężarowych oraz układu drogowego, umożliwiającego dostęp do portu od strony lądu, o powierzchni ok. 50 ha;
5. Wylesienie obszaru o powierzchni ok. 45 ha;

6. Systemy lądowego informowania, alarmowania i kierowania ruchem i bezpieczeństwem.”

67. w pozostałym zakresie utrzymuje decyzję organu I instancji w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z 10 października 2023 r. RDOŚ w Szczecinie, działając na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2, art. 82 ust. 1 u.o.o.ś. oraz art. 108 § 1 k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku z 23 listopada 2020 r. Zarządu Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A., dalej ZMPSiŚ S.A., reprezentowanej przez pełnomocnika, [REDAKTOWANE], określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Z uwagi na to, że liczba stron postępowania nie przekracza 10, nie miał zastosowania art. 49 k.p.a., a decyzja została doręczona stronom bezpośrednio.

Odwołania od powyższej decyzji w ustawowym terminie złożyły podmioty wymienione w osnowie decyzji.

We wniesionym odwołaniu Prezydent Miasta Świnoujścia przywołał następujące zarzuty:

1. nałożony na inwestora w decyzji monitoring przedinwestycyjny, w trakcie budowy i w ramach analizy porealizacyjnej, dotyczący emisji hałasu, jest niewystarczający do zapewnienia właściwej oceny wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko;
2. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport, winien zawierać szczegółowe dane o instalacjach, urządzeniach i elementach inwestycji, w tym informacje o długości i powierzchni planowanych dróg, parametrach parkingów, sieci gazowej, kanalizacji sanitarnej, wodociągowej, parametrach zbiorników retencyjnych, myjni samochodowej, torów kolejowych, ewentualnych instalacji przesyłowych, urządzeń do magazynowania, falochronu osłonowego, bowiem braki w tym zakresie nie pozwalają na jednoznaczne określenie całościowego wpływu inwestycji na środowisko;
3. RDOŚ w Szczecinie nałożył na inwestora obowiązek odtworzenia zdegradowanego siedliska wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego w granicach obszaru Natura 2000 Wolin i Uznam na pow. ok 2.06 ha na działkach będących własnością Gminy Miasta Świnoujście, bez uzgodnienia tego obowiązku z właścicielem działek;
4. w punktach I.A.3.19 i I.C.3.12 decyzji RDOŚ w Szczecinie określił niewykonalne warunki dotyczące obowiązku realizacji zapotrzebowania terminala kontenerowego na wodę z miejskiej sieci wodociągowej, w sytuacji gdy przed wydaniem decyzji Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Świnoujściu, dalej ZWiK Sp. z o.o., informował organ o braku możliwości zapewnienia przez gestora sieci pokrycia zapotrzebowania na wodę w ilości niezbędnej do zaspokojenia bieżących potrzeb funkcjonowania terminala oraz wskazał na konieczność zobowiązania inwestora do zapewnienia wody z innych źródeł.

Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście podniosło w odwołaniu następujące zarzuty:

5. naruszenie art. 7, art. 7a, art. 8, art. 10, art. 11, art. 28, art. 77 § 1, art. 80, art. 89 § 1-2, art. 104 § 1-2 w związku z art. 107 § 1-3 w związku z art. 108 § 1 k.p.a. poprzez:
 - a) nadanie decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r. rygoru natychmiastowej wykonalności, pomimo braku spełnienia przesłanek do zastosowania tej instytucji oraz bez wykazania podstawy faktycznej i prawnej zastosowania art. 108 § 1 k.p.a.,
 - b) jednostronne, arbitralne i bezkrytyczne przyjęcie raportu przedłożonego przez wnioskodawcę i wydanie w oparciu o jego treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, w sytuacji gdy raport jest niepełny, nieaktualny, ogólnikowy,
 - c) brak szczegółowego odniesienia się do zarzutów składanych w toku konsultacji społecznych,
6. naruszenie art. 3 ust. 1 pkt 6, pkt 7, pkt 17 w związku z art. 3 ust. 2, art. 5, art. 21 pkt 2, pkt 13, art. 46 ust. 1 pkt 3, art. 51 ust. 2 pkt 2 lit. e/ i pkt 3, art. 55 ust. 2, art. 59 ust. 1, art. 61 ust. 1 pkt 1, art. 62 ust. 1 i 2, art. 66 ust. 1-7 w związku z art. 67 i art. 68, art. 71 ust. 1, art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2, art. 74, art. 74a, art. 80, art. 81-82, art. 85, art. 108-117 u.o.o.ś. poprzez:
 - a) bezkrytyczne przyjęcie stanowiska inwestora w zakresie wariantów, miejsca realizacji przedsięwzięcia i obszaru, na który będzie ono oddziaływać, oraz wybór wariantu podyktowany względami ekonomicznymi,
 - b) brak wykazania przesłanek, którymi kierował się organ przy ustaleniu kręgu stron postępowania, co przełożyło się na błędne określenie zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, a to w następstwie na nieprawidłowe określenie kręgu stron postępowania;
 - c) przeprowadzenie konsultacji społecznych w sposób niezgodny z u.o.o.ś., w ograniczonym zakresie czasowym i z ograniczonym dostępem do informacji,
 - d) odmowę wydłużenia stronom terminu na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem zaskarżonej decyzji,
 - e) wielokrotne uzupełnianie przez wnioskodawcę dokumentacji;
 - f) realizację przedsięwzięcia w wariantcie, który negatywnie wpłynie na obszary Natura 2000,
 - g) brak realnej oceny wpływu inwestycji na społeczność lokalną, mieszkańców Miasta Świnoujście, w tym na uzdrowiska, walory turystyczne i społeczne oraz przyjęcie, że oddziaływanie przedsięwzięcia swym zakresem nie obejmie lewobrzeżnej części miasta;
 - h) brak co najmniej rocznego monitoringu przyrodniczego w zakresie fauny i flory wykonanego przez niezależny od inwestora podmiot zewnętrzny;

- i) brak oceny wpływu inwestycji na środowisko przyrodnicze i obszary Natura 2000 na terenie gmin bezpośrednio sąsiadujących i przyjęcie, iż kompensacja przyrodnicza określona w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczy minimalizowania utraty obszarów Natura 2000 na terenie Gminy Miasto Świnoujście;
- j) brak dokumentacji planistycznej odnoszącej się do wariantów lokalizacyjnych przedsięwzięcia oraz brak szczegółowego uzasadnienia dla wyboru lokalizacji przedsięwzięcia na terenie miasta Świnoujścia;
- k) niepełna analiza skumulowanych oddziaływań przedsięwzięcia, nieuwzględniająca tunelu pod Świną, a także planowanych i realizowanych połączeń komunikacyjnych (drogowych, kolejowych i morskich) z projektowanym przedsięwzięciem;
- l) w wersji elektronicznej raportu brak załącznika nr 9.6 pn. „Wyniki monitoringów – CD” – „Sprawozdanie roczne 2020 PLNG” z uwagi na pusty folder;
- m) nieaktualny pod względem formalnym i merytorycznym raport;
- n) w zakwestionowanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach brak jest szczegółowego uzasadnienia dotyczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko lądowe i morskie oraz faunę i florę, w tym w odniesieniu do oddziaływania hałasu i hałasu podwodnego, brak jest danych dotyczących zużycia energii na potrzeby terminala i działań przeładunkowych, rodzaju wykorzystywanych maszyn, pojazdów i urządzeń, ilości produkowanych ścieków, odpadów i emisji zanieczyszczeń do powietrza;
- o) brak w raporcie szczegółowych analiz środowiskowych w zakresie odnoszącym się do ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.), dalej p.o.ś.;
- p) w raporcie i wydanej na jego podstawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach brak jest szczegółowej analizy dotyczącej poboru wody z sieci miejskiej, co w świetle dodatkowego obciążenia sieci miejskiej może spowodować negatywne skutki dla mieszkańców miasta;
- q) brak wskazania norm krajowych i międzynarodowych ISO, jakie mają zastosowanie przy ww. przedsięwzięciu;
- r) błędna metodyka badań i analiz w raporcie i decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przełożyła się na zaniżony, nierealny zasięg oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- s) raport i zaskarżona decyzja nie odnoszą się do kwestii bezpieczeństwa i możliwych zagrożeń wynikających z funkcjonowania w sąsiedztwie Terminala LNG oraz prowadzenia na terenie sąsiednich działek prac wiertniczych;
- t) raport i zaskarżona decyzja nie zawierają szczegółowej inwentaryzacji przyrodniczej, zwłaszcza z zakresu dendrologii, ornitologii i chiropterologii;

- u) przedsięwzięcia wymienione w raporcie oraz w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinny być uwzględnione w dokumentach strategicznych i prognozach na lata 2018 - 2023, natomiast raport powinien być aktualny na rok 2023;
 - v) raport nie uwzględnia krajowych i międzynarodowych badań w zakresie monitoringu środowiska morskiego i zrównoważonego rybołówstwa na Morzu Bałtyckim;
7. naruszenie art. 5, art. 7, art. 31 ust. 3 i art. 74 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej Konstytucja RP, przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. U. L 26 z 28.01.2012 r.), dalej dyrektywa 2011/92/UE, przepisów Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzonej w Aarhus 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78, poz. 706), dalej konwencja z Aarhus, przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. U. L 2014.124.1 z 25.04.2014 r.), dalej dyrektywa 2014/52/UE, przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. U. L 26 z 28.01.2012 r.), dalej dyrektywa 2011/92/UE, przepisów Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U.U.E.L.1992.206.7 z 22.07.1992 r.), dalej dyrektywa siedliskowa, przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U.U.E.L.2010.20.7 z 26.01.2010 r.), dalej dyrektywa ptasia, zapisów Czerwonych Ksiąg krajowych i międzynarodowych w zakresie ochrony gatunków i siedlisk.

Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. przywołało w odwołaniu następujące zarzuty:

8. naruszenie art. 7, art. 77 § 1 , art. 80 k.p.a. w związku z art. 107 § 3 k.p.a. z uwagi na niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, nieczybranie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego sprawy, w szczególności nieuwzględnienie przy wydawaniu zaskarżonej decyzji:
- a) występowania w obszarze realizacji inwestycji amunicji chemicznej (w kontenerach, bombach, pociskach, granatach i minach), zatopionej na dnie Morza Bałtyckiego po II wojnie światowej, która będzie stwarzać zagrożenie dla

- środowiska naturalnego w trakcie budowy terminalu kontenerowego oraz w trakcie eksploatacji szlaku żeglugowego;
- b) transgranicznego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, zwłaszcza w zakresie wpływu inwestycji na obszary chronione na terenie Republiki Federalnej Niemiec;
 - c) wpływu planowanej inwestycji na ochronę gatunkową ssaków morskich i innych przemieszczających się zwierząt;
9. naruszenie art. 3 ust. 1 i 2 Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec w zakresie ocen oddziaływania na środowisko i strategicznych ocen oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, podpisanej w Neuhardenberg dnia 10 października 2018 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 330), dalej Umowa z 2018 r., w związku z art. 91 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w związku z art. 3 ust. 2 Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 96, poz. 1110 ze zm.), dalej Konwencja z Espoo, z uwagi na niezapewnienie stronie narażonej (Republice Federalnej Niemiec) możliwości zajęcia stanowiska względem zakresu i treści raportu na etapie scoopingu;
10. naruszenie art. 4 ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 1 Umowy z 2018 r. w związku z art. 91 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w związku z art. 8 § 1-2 i art. 9 k.p.a. z uwagi na:
- a) brak rzetelnego przetłumaczenia dokumentu pt.: "Raport Espoo. Budowa terminalu kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu"/„Espoo-Bericht. Bau eines Containerterminals im Außenhafen Swinemünde”, datowanego na październik 2022 r., dalej raport Espoo, i tym samym uniemożliwienie skarżącemu Stowarzyszeniu Lebensraum Vorpommern e.V. sporządzenia fachowej opinii dotyczącej szczegółowych zagadnień zawartych w tym dokumencie;
 - b) nieuwzględnienie w raporcie Espoo informacji zawartych w ostatecznej wersji raportu z 6 czerwca 2023 r., przez co dokument ten nie mógł stanowić podstawy do dokonywania ustaleń i prowadzenia konsultacji polsko – niemieckich;
 - c) nieuwzględnienie w raporcie Espoo opisu terytorium Republiki Federalnej Niemiec oraz informacji o rzeczywistym wpływie planowanej inwestycji na jej terytorium;
11. naruszenie art. 8 ust. 3 Umowy z 2018 r. w związku z art. 8 dyrektywy 2011/92/UE, art. 6 ust. 1 konwencji z Espoo i art. 80 ust. 1 pkt 4 u.o.o.ś., z uwagi na wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed zakończeniem konsultacji polsko – niemieckich i nieuwzględnienie w decyzji informacji zawartych w protokole podpisanym ze stroną niemiecką;
12. nieprzekazanie stronie niemieckiej wszystkich niezbędnych dokumentów w wersji niemieckojęzycznej przed wydaniem zaskarżonej decyzji;
13. naruszenie art. 3 ust. 1 pkt 13, art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a – d u.o.o.ś. w związku z art. 3 ust. 1 lit. a-e dyrektywy 2011/92/UE, z uwagi na pominięcie w analizie skutków

realizacji przedsięwzięcia zagadnienia istotnego wzrostu ruchu morskiego i lądowego, który skumulowany z powstaniem terminala będzie powodować większą ingerencję w środowisko naturalne niż założył to RDOŚ w Szczecinie;

14. naruszenie art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a i ca u.o.o.ś. w związku z art. 3 ust. 1 lit. a-e dyrektywy 2011/92/UE, z uwagi na brak oceny wpływu na krajobraz mających powstać budynków, ruchu statków i związaną z nim emisją światła;
15. naruszenie art. 33 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478), dalej u.o.p., w związku z art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy siedliskowej w związku z art. 81 ust. 1 u.o.o.ś., z uwagi na nieprzeprowadzenie właściwej analizy oddziaływania inwestycji na cele ochrony polskich i niemieckich obszarów chronionych;
16. naruszenie art. 3 pkt 48a, art. 270 ust. 1, art. 265 ust. 1 w związku z art. 253 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. p.o.ś., w związku z art. 3 pkt 3, art. 14 ust. 3, art. 10 ust. 1, art. 12 ust. 1 lit. a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniającej, a następnie uchylającej dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz.U.U.E.L.2012.197.1 z 24.07.2012 r.), dalej dyrektywa Seveso III, w związku z art. 62 ust. 1 pkt 1a u.o.o.ś, ze względu na bezpodstawne uznanie, że planowana inwestycja nie stanowi zakładu o dużym ryzyku, nieprzekazanie Republice Federalnej Niemiec stosownych informacji odnoszących się do prawdopodobieństwa wystąpienia poważnej awarii o transgranicznych skutkach, braku sporządzenia odpowiedniego raportu bezpieczeństwa i planu bezpieczeństwa.

Odwołujące się stowarzyszenia wniosły o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i w tym zakresie orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia, względnie uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V., działając na podstawie art. 78 § 1 w związku z art. 75 § 1 k.p.a. wraz z odwołaniem wniosło o przeprowadzenie dowodu z dokumentu urzędowego pt. „Ekspertyza dotycząca zanieczyszczeń Morza Bałtyckiego, ze szczególnym uwzględnieniem broni chemicznej oraz innych chemikaliów” autorstwa dr hab. Jacka Bełdowskiego oraz dr hab. Magdaleny Bełdowskiej.

Jednocześnie, powołując się na swoje cele statutowe, w oparciu o art. 44 § 2 u.o.o.ś., zgłosiło chęć uczestniczenia w niniejszym postępowaniu na prawach strony.

Działając na podstawie art. 86e ust. 1 u.o.o.ś. Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście wniosło wraz z odwołaniem od decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r., o wstrzymanie jej natychmiastowego wykonania. Postanowieniem z 5 kwietnia 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.39.2023.AL.4, GDOŚ odmówił wstrzymania jej

natychmiastowego wykonania. Skargi na powyższe postanowienie w ustawowym terminie złożyli pismem z 26 kwietnia 2024 r. Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. oraz pismem z 10 maja 2024 r. Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście.

Dodatkowo we wniesionej skardze Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście zawnioskowało w trybie art. 61 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2024 r. poz. 935), o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r. Postanowieniem z 26 lipca 2024 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1388/24, WSA w Warszawie oddalił złożony wniosek.

Wyrokiem z 11 września 2024 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1387/24, WSA w Warszawie oddalił skargi Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. oraz Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście na postanowienie GDOŚ z 5 kwietnia 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.39.2023.AL.4. Wyrok ten jest prawomocny.

W związku z wnioskiem [REDAKTOWANE] reprezentującej ZWiK Sp. z o.o., o wyjaśnienie treści decyzji z 10 października 2023 r., RDOŚ w Szczecinie wydał w oparciu o art. 113 § 2 w związku z art. 126 k.p.a. postanowienie z 28 listopada 2023 r., znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.52. Po rozpatrzeniu wniesionego przez ZWiK Sp. z o.o. zażalenia na ww. rozstrzygnięcie, GDOŚ postanowieniem z 2 grudnia 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.2.2024.AL.31, uchylił zaskarżone postanowienie w całości i umorzył postępowanie przed organem pierwszej instancji.

Działając na wniosek władz polskich z 23 kwietnia 2023 r., Komisja Europejska 23 stycznia 2024 r. wydała na podstawie art. 6 ust. 4 akapit drugi Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, pozytywną opinię dotyczącą realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

W zajęтым stanowisku Komisja Europejska przeanalizowała wpływ inwestycji na obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Natura 2000 Wolin i Uznam PLH320019, oddziaływanie skumulowane w połączeniu z innymi planami i przedsięwzięciami, jak również zweryfikowała zaproponowane środki minimalizujące, kompensujące oraz zarządzające obszarem. Komisja Europejska zbadała również kwestię spełnienia przez projektowaną inwestycję wymogów obecnych w art. 6(4) dyrektywy siedliskowej. Ocniono zaistnienie nadrzędnego interesu publicznego, kwestie rozwiązań alternatywnych dla omawianego przedsięwzięcia oraz zaproponowane w decyzji organu pierwszej instancji środki kompensujące.

W piśmie z 14 lutego 2024 r., znak: IOS-1401/11-1/2024, ZMPSiŚ S.A. przedstawiła swoje stanowisko względem odwołania od decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r. wniesionego przez Prezydenta Miasta Świnoujście oraz wniosła o zmianę warunku nałożonego w punkcie I.D.2.2 lit. e) sentencji zaskarżonej decyzji.

W piśmie z 14 marca 2024 r. inwestor zajął stanowisko względem zarzutów podniesionych w odwołaniu Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V..

W tym miejscu wyjaśnienia wymaga, że pisma z 14 lutego 2024 r. i 14 marca 2024 r. zostały podpisane przez [REDAKTOWANE], który nie posiada umocowania do reprezentowania ZMPSiŚ S.A. W następstwie pismami z 4 kwietnia 2024 r., znak: IOS-1401/11-2/2024, [REDAKTOWANE] – prezes ZMPSiŚ S.A. przedłożył analogiczne stanowisko w sprawie.

Po dokonaniu weryfikacji treści posiadanej dokumentacji, pismem z 6 maja 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.39.2024.AL.10, GDOŚ wezwał inwestora o przedłożenie dodatkowych wyjaśnień i uzupełnienie raportu, na które wnioskodawca odpowiedział pismem z 13 września 2024 r.

Do pisma z 13 września 2024 r. inwestor załączył:

1. Analizę hałasu,
2. Plan zagospodarowania terenu w wariantcie I,
3. Plan zagospodarowania terenu w wariantcie II,
4. Przekrój geotechniczny brzegu morskiego wzdłuż plaży,
5. Harmonogram,
6. Ocenę wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę,
7. Plan mitygacji dla ssaków morskich i ryb przy usuwaniu UXO,
8. Analizę emisji zanieczyszczeń.

Następnie w ślad za ww. pismem z 13 września 2024 r. wnioskodawca pismem z 19 listopada 2024 r. przedłożył dodatkowe wyjaśnienia oraz następujące załączniki:

1. Analizę akustyczną,
2. Analizę zanieczyszczeń powietrza,
3. Plan zagospodarowania terenu w wariantcie I,
4. Plan zagospodarowania terenu w wariantcie II,
5. Przekrój geotechniczny brzegu morskiego wzdłuż plaży,
6. Harmonogram,
7. Sprawozdanie z monitoringu przedinwestycyjnego fauny na obszarze lądowym,
8. Ocenę wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę.

W piśmie z 28 listopada 2024 r. ZMPSiŚ S.A. przekazała współrzędne punktów pomiarowo-kontrolnych, w których planowane jest wykonanie pomiarów hałasu w ramach analizy porealizacyjnej, wyznaczonych w trakcie spotkania w ramach przeprowadzonych konsultacji transgranicznych. Jednocześnie spółka poinformowała o geodezyjnych podziałach nieruchomości położonych w miejscu realizacji lub w zasięgu planowanego przedsięwzięcia, jakie nastąpiły w związku z wydaniem przez Wojewodę Zachodniopomorskiego decyzji nr 3/2024 z 15 kwietnia 2024 r., znak: AP-4.747.12.2023PM.(11), o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego. W ślad za ww. pismem, 29 listopada 2024 r. inwestor przesłał uzyskane od Prezydenta Miasta Świnoujście wypisy z ewidencji gruntów dla działek, których dotyczył podział.

W związku z zarzutami Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście zawartymi w piśmie z 24 czerwca 2024 r. inwestor przedłożył elektroniczną wersję załącznika nr 9.3 pn.: „Raport o oddziaływaniu na środowisko w zakresie ssaków morskich dla przedsięwzięcia Budowa Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu” oraz podjął próbę przekazania GDOŚ elektronicznej wersji załącznika nr 9.6 pn.: „Wyniki monitoringów – CD”. Ponowną próbę przekazania elektronicznej wersji załącznika nr 9.6 pn. „Wyniki monitoringów – CD” inwestor podjął 6 sierpnia 2024 r., niemniej jednak z uwagi na duży rozmiar plików i kwestie techniczne po stronie organu, próba ta zakończyła się niepowodzeniem. 7 sierpnia 2024 r. GDOŚ udostępnił wnioskodawcy link do chmury, za pośrednictwem którego udało się pobrać przekazany załącznik nr 9.6. i włączyć do akt sprawy.

W toku postępowania odwoławczego, pismem z 7 czerwca 2024 r. Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. wniosło, w trybie art. 75 § 1 w związku z art. 78 § 1 k.p.a., o przeprowadzenie dowodu z następujących dokumentów:

1. „*Abschätzung möglicher marinökologischer Auswirkungen des geplanten Tiefwasser-Containerhafens in Świnoujście (Polen)*” / „Ocena możliwych oddziaływań morskich i ekologicznych planowanego głębokowodnego terminala kontenerowego w Świnoujściu (Polska)” autorstwa dr Bastiana Schuchardt, dr Volkera Dierschke, dypl.- biol. Svena Koschinski, M.Sc. geografii Marlon Krüger, dr Klaus Schwarzer;
2. „*Umweltbelastungen durch das geplante Containerterminal in Świnoujście*” / „Wpływ planowanego terminalu kontenerowego w Świnoujściu na środowisko” autorstwa M.Sc. biologii morza Pauline Damer;
3. „*Planungen zum Bau eines Containerterminals im Natura-2000-Gebiet von Świnoujście: Betroffene Schutzgüter in den Natura-2000-Gebieten, Teil-Kritik an behördlichen Vorgaben*” / „Plany budowy terminala kontenerowego w obszarze Natura 2000 Świnoujście: Naruszone dobra chronione na obszarach Natura 2000, częściowa krytyka wymogów urzędowych” autorstwa dr Suasanny Knotz.

Po zweryfikowaniu przedłożonych przez Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. wniosków dowodowych, ze względu na zakres poruszanych w nich kwestii dotyczących m.in. rozbrojenia amunicji z czasów II wojny światowej, pismem z 13 sierpnia 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.2.2023.AL.21, GDOŚ przekazał je do inwestora, celem odniesienia się do nich w przygotowywanej odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 6 maja 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.39.2023.AL.10. Stanowisko względem przekazanych wniosków dowodowych inwestor przedstawił w piśmie z 13 września 2024 r.

Jednocześnie ww. pismem z 7 czerwca 2024 r. Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. wniosło, w trybie art. 86c ust. 1 u.o.o.ś., o wstrzymanie natychmiastowego wykonania zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2024 r.

Pismem z 19 sierpnia 2024 r. Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. złożyło ponaglenie, na które GDOŚ udzielił odpowiedzi pismem z 30 sierpnia 2024 r., wyjaśniając przyczyny powstałego opóźnienia w rozpatrywaniu ww. wniosku z 7 czerwca 2024 r.

Następnie pismem z 20 sierpnia 2024 r. Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. wniosło skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na bezczynność GDOŚ w związku z niezakończaniem w ustawowym terminie sprawy z wniosku o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ w Szczecinie, na którą GDOŚ udzielił odpowiedzi pismem z 24 września 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.2.2023.AL.24, a następnie przekazał ją wraz z aktami sprawy do WSA w Warszawie. Obecnie skarga podlega rozpatrzeniu przez Sąd.

Postanowieniem z 30 sierpnia 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.2.2023.AL.19, GDOŚ odmówił wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r., czym załatwił sprawę z wniosku Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. z 7 czerwca 2024 r. Skargę na postanowienie GDOŚ z 30 sierpnia 2024 r., pismem z 11 września 2024 r. złożyło Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V., którą GDOŚ przekazał do WSA w Warszawie przy piśmie z 20 listopada 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.2.2023.AL.30. Powyższa skarga podlega obecnie kontroli sądowoadministracyjnej.

Pismem z 16 września 2024 r. inwestor zwrócił się do GDOŚ z wnioskiem o zniesienie obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nałożonej w punktach I.A.7, I.B.7, I.C.7 decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2024 r.

Do ww. pisma inwestor załączył:

1. Projekt odtworzenia zdegradowanego siedliska wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego w granicach obszaru Natura 2000 PLH320019 „Wolin i Uznam” wraz z projektem metaplantacji okazów i diaspor solanki kolczastej, perzu sitowego i kruszczyka rdzawoczerwonego na stanowiska zastępcze.
2. Projekt działań ochrony czynnej w obszarze proponowanych działań kompensacyjnych dotyczących powiększenia obszaru Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041.
3. Projekt działań ochrony czynnej w obszarze Natura 2000 Wolin i Uznam PLH320019.
4. Ocena wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę.

GDOŚ ustalił i zauważył, co następuje.

Planowane przedsięwzięcie obejmuje komponenty wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz.1839), dalej r.o.o.s.:

- § 2 ust. 1 pkt 34 - porty lub przystanie morskie w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933 oraz z 2019 r. poz. 1716), do obsługi statków o nośności większej niż 1350 t, z wyłączeniem przystani dla

- promów, z uwagi na budowę portu w postaci terminala kontenerowego;
- § 3 ust. 1 pkt 58c - garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54, 55-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż: 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, z uwagi na budowę parkingu o powierzchni ok. 50 ha;
 - § 3 ust. 1 pkt 62 - drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 lub obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg lub obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, z uwagi na budowę drogi o długości ok. 4 km;
 - § 3 ust. 1 pkt 72 - przedsięwzięcia ochrony brzegów morskich oraz zabezpieczające przed wpływami morza, a także inne przedsięwzięcia powodujące zmiany strefy brzegowej, w tym wały, mola, pirsy, z wyłączeniem ich konserwacji lub odbudowy, z uwagi na budowę mola i falochronu osłonowego;
 - § 3 ust. 1 pkt 81 - sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z uwagi na budowę sieci o długości sumarycznej ok. 4 km;
 - § 3 ust. 1 pkt 88 c - zmiana lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, z uwagi na wylesienie obszaru o powierzchni ok. 45 ha;
 - § 3 ust. 1 pkt 60 - linie kolejowe inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 29, urządzenia do przeładunku w transporcie intermodalnym, mosty, wiadukty lub tunele liniowe w ciągu dróg kolejowych oraz bocznice co najmniej z jednym torem kolejowym o długości użytecznej powyżej 1 km, z uwagi na budowę sieci o długości sumarycznej ok. 6 km.

Wobec powyższego, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś., inwestycja ta wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w związku z art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś., obligatoryjnie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie w prawobrzeżnej części miasta Świnoujście, w dzielnicy Warszów, na wyspie Wolin, po wschodniej stronie Terminala LNG im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Inwestycja realizowana będzie częściowo na obszarze

morskim, gdzie planowane jest zajęcie ok. 350 ha gruntów pod wodami morskimi, a częściowo na lądzie, gdzie zajętość terenu wyniesie ok. 45 ha.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. c u.o.o.ś., organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest RDOŚ w Szczecinie. Powyższe uzasadnia właściwość GDOŚ w tej sprawie, jako organu odwoławczego, który zgodnie z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu k.p.a. w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Odwołania zostały wniesione z zachowaniem terminów przewidzianych w art. 129 § 2 k.p.a.

Biorąc pod uwagę, że Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście spełniło przesłanki, o których mowa w art. 44 u.o.o.ś., RDOŚ w Szczecinie postanowieniem z 20 września 2023 r., znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.42, dopuścił je do udziału w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowanych dla przedmiotowej inwestycji na prawach strony. Skarżącemu stowarzyszeniu, jako podmiotowi występującemu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym na prawach strony przysługiwało zatem prawo wniesienia odwołania od decyzji z 10 października 2024 r., co też skutecznie uczyniło.

Odnosząc się do wniosku Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V., o dopuszczenie na podstawie art. 44 § 2 u.o.o.ś. do udziału w postępowaniu odwoławczym na prawach strony należy wyjaśnić, iż w świetle przywołanej regulacji prawnej organizacji ekologicznej służy prawo wniesienia odwołania od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa prowadzonym przez organ pierwszej instancji; wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w takim postępowaniu. W postępowaniu odwoławczym organizacja uczestniczy na prawach strony. Jak stanowi art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze u.o.o.ś. organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłaszają chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania.

Zgodnie z przywołanymi przepisami możliwość złożenia odwołania od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa ma organizacja spełniająca legalną definicję organizacji ekologicznej, a więc taką, której statutowym celem jest ochrona środowiska (art. 3 ust. 1 pkt 10 u.o.o.ś.) oraz organizacja prowadząca działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania.

Z załączonego do odwołania przetłumaczonego z języka niemieckiego Rejestru Stowarzyszeń Sądu Rejonowego Stralsund wynika, że Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. zostało zarejestrowane w 2012 r. Zgodnie z informacjami zawartymi w § 2

ust. 1 Statutu Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. celem i głównymi zadaniami stowarzyszenia jest ochrona środowiska i krajobrazu oraz ochrona klimatu i przyrody. Ponadto celem jest zachowanie dotychczasowej jakości wody, powietrza i gruntu. Stowarzyszenie angażuje się w działania mające na celu zachowanie czystej wody pitnej i gruntowej, aby zachować egzystencjonalne podstawy życia, by chronić człowieka, przyrodę i środowisko (§ 2 ust. 2 Statutu Stowarzyszenia). Akta sprawy dowodzą, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia zostało zainicjowane wnioskiem ZMPSiŚ S.A. z 23 listopada 2020 r., wobec czego, kryterium czasowe, dotyczące prowadzenia działalności statutowej w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia danego postępowania wymagającego udziału społeczeństwa zostało spełnione. Przywołane wyżej cele statutowe wskazują, iż organizacja wnosząca odwołanie wpisuje się w definicję organizacji ekologicznej.

Przyjmuje się zatem, że jeśli organizacja ekologiczna spełnia przesłanki wymienione w art. 44 ust. 2 u.o.o.ś. i postępowanie wymaga udziału społeczeństwa, wówczas organizacja ta posiada status podmiotu na prawach strony w postępowaniu odwoławczym - okoliczność ta wynika z przepisów prawa i nie wymaga odrębnego rozstrzygnięcia organu.

Celem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy, która była przedmiotem postępowania prowadzonego przez organ I instancji i ponowne wydanie merytorycznej decyzji, w związku z czym postępowanie to nie jest ograniczone do kontroli zasadności podniesionych przez stronę zarzutów, a organ II instancji nie jest związany zakresem odwołania. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych. Organ II instancji nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie jej do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Należy przy tym podkreślić, że zakres postępowania odwoławczego nie jest węższy niż zakres postępowania pierwszoinstancyjnego, a organ odwoławczy obowiązany jest dążyć z urzędu, tak jak organ I instancji, do ustalenia stanu faktycznego sprawy. Organ wydający decyzję administracyjną jest obowiązany uwzględnić stan faktyczny ustalony w chwili wydania decyzji. Odnosi się to nie tylko do organu orzekającego w I instancji, ale również do organu wydającego decyzję w postępowaniu odwoławczym (por. wyrok WSA w Poznaniu z 11 października 2017 r., sygn. akt: II SA/Po 513/17).

Po przeanalizowaniu akt sprawy, działając w zgodzie z art. 136 k.p.a., GDOŚ przeprowadził dodatkowe postępowanie wyjaśniające, w ramach którego inwestor został wezwany pismem z 6 maja 2024 r., znak: DOOŚ-WDSZOO.420.39.2023.AL.10, do wyjaśnienia wątpliwości i uzupełnienia dokumentacji przedmiotowej sprawy, w zakresie m.in. precyzyjnych informacji dotyczących analizowanych wariantów, przedstawienia zagadnień w formie kartograficznej, przedstawienia zagadnień w formie graficznej, oddziaływań akustycznych, oddziaływań w zakresie zanieczyszczeń powietrza, pokrycia zapotrzebowania w

wodę do funkcjonowania terminala, zapewnienia bezpieczeństwa wykonywania robót budowlanych oraz zapobiegania eksplozji na obszarach lądowych i wodnych, określenia ilości odpadów, które powstaną w czasie realizacji inwestycji, analizy możliwych do wystąpienia skumulowanych oddziaływań, sposobu zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, deponowania urobku, działań minimalizujących i kompensujących wpływ inwestycji na florę i faunę.

Przekazane w odpowiedzi na wezwanie dodatkowe informacje i wyjaśnienia posłużyły do szczegółowej oceny oddziaływania planowanego zamierzenia inwestycyjnego na środowisko oraz pozwoliły na doprecyzowanie niektórych warunków realizacji przedsięwzięcia zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W wyniku czynności organu drugiej instancji dokumentacja została zgromadzona w stopniu wystarczającym do pełnego i prawidłowego rozpoznania sprawy. Po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji oraz mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, lecz do analizy całości akt sprawy oraz kontroli merytorycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, GDOŚ uchylił częściowo wstęp do decyzji, punkty: I.A.1.1.1, I.A.1.1.2, I.A.2.2.1, I.A.2.2.3, I.A.2.2.6, I.A.2.2.7, I.A.2.2.11, I.A.2.2.12, I.A.2.2.13, I.A.2.2.14, I.A.2.2.15, I.A.2.2.16, I.A.2.2.22 lit. a), I.A.3.3.9, I.A.3.3.10, I.A.3.3.11, I.A.3.3.12, I.A.3.3.13, I.A.3.3.14, I.A.3.3.15, I.A.3.3.16, I.A.3.3.19, I.A.5, I.B.2.2.1, I.B.2.2.2 lit. a), I.B.2.2.5, I.B.2.2.6, I.B.2.2.7, I.B.2.2.8, I.B.2.2.9, I.B.2.2.12, I.B.3.3.1, I.B.3.3.3, I.B.5.5.2.5.2.2, I.B.6, I.C.1.1.2, I.C.2.2.1, I.C.2.2.2, I.C.2.2.8, I.C.2.2.9, I.C.2.2.10, I.C.2.2.11, I.C.2.2.12, I.C.2.2.15, I.C.3.3.2, I.C.3.3.12, I.C.3.3.13, I.C.5.5.2.5.2.2, I.C.6, I.D.2.2.1, I.D.2.2.2, I.D.2.2.6, I.D.2.2.7, I.D.2.2.8, I.D.2.2.9, I.D.2.2.12, I.D.4.4.2.4.2.2, załącznik do decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r., znak: WONS.420.29.2020.KK.46, „Charakterystyka przedsięwzięcia pn. Budowa Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu, zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm.)” w zakresie punktu I.A zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r., znak: WONS.420.29.2020.KK.46, i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, uchylił punkty: I.A.2.2.22 lit. b), I.A.3.3.6, I.A.6.6.2.6.2.2 lit. b), I.A.7, I.B.7, I.C.3.3.8, I.C.7 i umorzył w tym zakresie postępowanie przed organem pierwszej instancji, natomiast w pozostałej części utrzymał ww. decyzję w mocy.

Zmiana wstępu do decyzji podyktowana była brakiem wyszczególnienia w nim zakresu dotyczącego planowanej do realizacji linii kolejowej, wymienionej w § 3 ust. 1 pkt 60 r.o.o.ś. oraz doprecyzowania, iż planowana wycinka leśna kwalifikuje się jako przedsięwzięcie z § 3 ust. 1 pkt 88 lit. c r.o.o.ś.

W punkcie I.A.1.1.1. decyzji z 10 października 2023 r. RDOŚ w Szczecinie wskazał elementy części lądowej przedsięwzięcia, jednakże omyłkowo określił, iż są to zamierzenia

kwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 58, 62, 81 r.o.o.ś. W punkcie 1 niniejszej decyzji GDOŚ zmodyfikował wspomniany warunek, wskazując, iż poszczególne elementy należą do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 58, 60, 62, 81, 88 lit. c ww. rozporządzenia. Ponadto organ odwoławczy wskazał długości: infrastruktury technicznej, planowanych dróg, torów kolejowych, powierzchnię planowanego parkingu buforowego oraz wyszczególnił wylesienie obszaru, o powierzchni ok. 45 ha, kwalifikowane jako przedsięwzięcie wymienione w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. c r.o.o.ś., które musi zostać zrealizowane, aby powstały inne elementy portu kontenerowego. Powyższe parametry zostały również doprecyzowane w zmodyfikowanym punkcie I.A charakterystyki przedsięwzięcia, stanowiącej załącznik do decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r.

W piśmie z 28 listopada 2024 r. inwestor przedłożył informację, iż w wyniku decyzji nr 3/2024 z 15 kwietnia 2024r., znak: AP-4.747.12.2023PM.(11), o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, wydanej przez Wojewodę Zachodniopomorskiego, nastąpił geodezyjny podział nieruchomości położonych w obrębie Warszów 16, które stanowiły działki ewidencyjne o nr: 4, 5, 147, 155/1, 156/3, 156/4, 156/5, 157/7, 180/16, 181/5, 182/8.

Ponadto nastąpiły kolejne zmiany w ewidencji gruntów nieruchomości położonych w obrębie Warszów 16, które stanowiły działki ewidencyjne o nr: 178/4, 179/10, 180/9, 180/10, 180/11, 204/7, 204/8, 203/14, 202/10 oraz nieruchomości położonych w obrębie Warszów 11, które stanowiły działki ewidencyjne o nr 64/3, 4/1, 170, 15/5.

W punkcie I.A.1.1.2 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie wskazał numery działek ewidencyjnych na terenie miasta Świnoujście, na których ma być zlokalizowana część lądowa przedsięwzięcia. Powyższy warunek wymagał modyfikacji, bowiem przywołane działki ewidencyjne w obrębie Warszów 16 zostały podzielone w następujący sposób:

- działka o numerze 4 została podzielona na działki nr 4/1, 4/2, 4/3,
- działka o numerze 5 została podzielona na działki nr 5/1, 5/2,
- działka o numerze 147 została podzielona na działki nr 147/1, 147/2, 147/3,
- działka o numerze 155/1 została podzielona na działki nr 155/4, 155/5,
- działka o numerze 156/3 została podzielona na działki nr 156/6, 156/7, 156/8,
- działka o numerze 156/4 została podzielona na działki nr 156/9, 156/10, 156/11,
- działka o numerze 156/5 została podzielona na działki nr 156/12, 156/13, 156/14,
- działka o numerze 157/7 została podzielona na działki nr 157/8, 157/9,
- działka o numerze 182/8 została podzielona na działki nr 182/9, 182/10, 182/11,
- działka o numerze 180/9 została podzielona na działki nr 180/24, 180/25, 180/26,
- działka o numerze 181/5 została podzielona na działki nr 181/8, 181/9,
- działka o numerze 180/10 została podzielona na działki nr 180/22, 180/23, 180/24;
- działka o numerze 180/16 na działki nr 180/31, 180/32.

W związku z podziałem działki ewidencyjnej nr 5 na działki nr 5/1, 5/2 modyfikacji wymagał również punkt I.C.1.1.2, gdzie wskazano lokalizację mola kontenerowego na działkach ewidencyjnych nr 206 i 5 w obrębie Warszów 16 oraz w granicach morza terytorialnego.

Korekta warunku określonego w punkcie I.A.2.2.1 polega na dodaniu do specjalistów mających prowadzić nadzór przyrodniczy także herpetologa. Jest on niezbędny z uwagi na prawidłową realizację zapisów rozstrzygnięcia dotyczących płazów i gadów, w tym właściwe zaprojektowanie i zagospodarowanie przejścia dla zwierząt oraz wykonanie zastępczych kopców dla reptiliofauny. Rozszerzono również obowiązki nadzoru przyrodniczego o zapewnienie właściwej realizacji zapisów niniejszej decyzji, związanych z: koniecznością odpowiedniego wykonania infrastruktury dostępowej do mola kontenerowego działaniami polegającymi na efektywnym usunięciu obcych i inwazyjnych gatunków roślin z siedlisk wydmych, tworzeniem metaplantacji i nasadzeniami niektórych przedstawicieli flory, inicjacją powstania siedlisk przyrodniczych oraz zaprojektowaniem oświetlenia w sposób przyjazny awifaunie i chiropterofaunie. Pozwoli to na skuteczną realizację planowanych działań minimalizujących i kompensujących.

Nowe brzmienie warunku I.A.2.2.3 polega na wykreśleniu możliwości prowadzenia wycinki roślinności w sezonie lęgowym awifauny. Niewielka ilość drzew i powierzchnia krzewów, które są przewidziane do usunięcia przemawia za ograniczeniem możliwości dokonywania wycinki w okresie lęgowym ptaków. Jednocześnie nie zawsze kontrola ornitologiczna, która miała mieć miejsce przed usunięciem drzew w okresie lęgowym awifauny, jest w stanie wykazać i zidentyfikować wszystkie gniazda na drzewie przeznaczonym do wycinki, zwłaszcza przy pełnym ulistnieniu czy niewielkich rozmiarach dziupli. Stąd w przedmiotowej sytuacji nie ma potrzeby podejmowania takiego ryzyka.

Zmiana warunku I.A.2.2.6 polega na doprecyzowaniu kwestii ogrodzenia chronionych siedlisk przyrodniczych. Pojęcie siatki obecne w rozstrzygnięciu RDOŚ w Szczecinie może oznaczać także siatkę plastikową, która jest bardzo podatna na uszkodzenia, jak również złe warunki pogodowe. Nie będzie zatem stanowić wystarczającego i skutecznego środka w niniejszym wypadku. Stąd konieczne jest doprecyzowanie, że siatka użyta do wygrodzenia musi być metalowa. Ten materiał zapewni trwałość i odporność podczas prowadzonych prac budowlanych.

Korekta warunków I.A.2.2.7 dotyczy konieczności uzyskania wcześniejszej akceptacji RDOŚ w Szczecinie dla przygotowanej przez inwestora projektu nasadzeń w ekotonach. Jest to niezbędne z uwagi m.in. na fakt, że to ww. organ jest zarządzającym obszarem mającym znaczenie dla Wspólnoty Wolin i Uznam PLH320019, na którym omawiany projekt będzie realizowany. Stąd konieczny jest nadzór RDOŚ w Szczecinie nad planowanymi do wykonania w obszarze czynnościami, obejmującymi siedlisko 2180, będące jednym z przedmiotów ochrony ww. obszaru.

Uzasadnienie warunku I.A.2.2.15 jest tożsame ze zmianami wprowadzonymi w warunku I.A.2.2.7, dotyczy natomiast nie tylko wskazanego tam siedliska 2180, ale obejmuje

swoją treścią także dodatkowe siedliska przyrodnicze będące przedmiotami ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Wolin i Uznam PLH320019, tj. 2110, 2120 czy 2130.

Uzupełnienie warunku określonego w punkcie I.A.2.2.11 związane jest z potrzebą ochrony zastępczych platform gniazdowych przed możliwością splądrowania lęgu przez kuny (*Martes sp.*). Sytuacja dotycząca niszczenia przez kuny lęgów ptaków drapieżnych, jak również innych dużych gatunków ptaków gniazdujących na drzewach, np. bociana czarnego (*Ciconia nigra*), jest powszechnym zjawiskiem. Aby przeciwdziałać temu niebezpieczeństwu, organ odwoławczy nałożył obowiązek zabezpieczenia sztucznych gniazd i drzew, na których zostaną umieszczone odpowiednim repelentem zapachowym. Jest to środek odstraszający kuny, natomiast zupełnie neutralny dla przedstawicieli ornitofauny.

W trakcie realizowanego w 2024 r. rocznego monitoringu przedinwestycyjnego w zakresie fauny, którego częściowe wyniki inwestor przedstawił na etapie odwoławczym, nie stwierdzono obecności puchacza. Był on jednak, jak wskazuje dokumentacja w rozdziale 5 Raportu OOS (str. 278) oraz w tabeli nr 49 w rozdziale 10.1.6 (str. 390), wcześniej notowany na przedmiotowym terenie. Brak jego obecności podczas ostatniej inwentaryzacji nie musi oznaczać trwałego ustąpienia gatunku z rozpatrywanego obszaru. Jest to bowiem sowa bardzo trudna do wykrycia, charakteryzująca się niską aktywnością wokalną i niecorocznie przystępująca do lęgów. Stąd nieodnotowanie puchacza podczas jednego sezonu lęgowego nie jest równoznaczne z opuszczeniem przez niego zidentyfikowanego wcześniej rewiru. Dodatkowo, z uwagi na fakt gniazdowania w zdecydowanej większości na ziemi, najczęściej na kępach u podnóża pnia w podmokłych lasach, lęgi tego gatunku bardzo często kończą się stratą na skutek drapieżnictwa. Trend ten nasila się ostatnio ze względu na ocieplanie się klimatu i deficyty wody, także w podmokłych lasach. Jednocześnie uwzględniając aktualnie bardzo złą sytuację tej sowy i notowany gwałtowny spadek liczebności populacji, niezbędne jest podjęcie działań prowadzących do zachowania wykazanego w pierwszej inwentaryzacji rewiru na omawianym terenie. W tym celu zostanie wykonana sztuczna platforma lęgowa dla puchacza, która umożliwi gniazdowanie w bezpiecznym dla tej sowy miejscu, dodatkowo zabezpieczonym antydrapieżniczymi repelentami zapachowymi. GDOŚ w zmodyfikowanym warunku I.A.2.2.11 określił sposób wykonania sztucznego gniazda oraz jego lokalizację.

Korekta warunku I.A.2.2.12 wynika z pominięcia przez RDOŚ w Szczecinie przy ustalaniu liczby i typów budek dla ptaków, części gatunków, które stracą swoje siedliska lęgowe na skutek budowy przedsięwzięcia. Problem ten dotyczy przede wszystkim gatunków, które gniazdują w dziuplach pól otwartych oraz tych, które odznaczają się dużymi rozmiarami. Organ odwoławczy uzupełnił treść omawianego warunku, uwzględniając całość zgrupowania ornitofauny, której stanowiska zostaną zniszczone przy realizacji inwestycji. Efektem jest zobowiązanie inwestora do zawieszenia dodatkowych 55 budek dla ptaków. Dzięki omawianemu działaniu całość lokalnej awifauny zostanie zabezpieczona przed utratą miejsc do gniazdowania.

Rozpatrywane przedsięwzięcie spowoduje wycinkę części roślinności. Badania inwentaryzacyjne nie wykazały co prawda rozrodu nietoperzy, natomiast ze względu na trudności przy sprawdzaniu drzew pod kątem ich zasiedlenia przez chiropterofaunę, nie można wykluczyć, że roślinność przeznaczona do wycinki jest wykorzystywana przez nietoperze. Dodatkowo w kolejnych latach przed rozpoczęciem inwestycji przewidziana do usunięcia roślinność może zostać zasiedlona przez chiropterofaunę. Z powyższych względów należy wykonać 30 skrzynek rozrodczych dla nietoperzy. Organ odwoławczy określił w warunku I.A.2.2.12 sposób ich rozmieszczenia, typ, jak również sposób konserwacji i ewentualnego uzupełniania ubytków, kierując się wymaganiami biologicznymi i ekologicznymi chiropterofauny.

Nowe brzmienie warunku I.A.2.2.13 związane jest z wprowadzeniem kontroli stanu technicznego i konserwacji budek dla ptaków corocznie, a nie jak określił to RDOŚ w Szczecinie, w okresie dwuletnim. Ze względu na stopień zużycia, ilość materiału gniazdowego, który przedstawiciele awifauny mogą w okresie roku wprowadzić do budki oraz kwestie związane z rozwojem pasożytów, lepszym i skuteczniejszym rozwiązaniem, zapewniającym optymalne wykorzystanie potencjału zastępczych miejsc lęgowych, jest coroczna kontrola. Wydłużono również okres, przez który mają być sprawdzane i konserwowane budki, do 20 lat. Ze względu na praktyczny brak nasadzeń roślinności, w tym zwłaszcza drzew, w których mogłyby w sposób naturalny powstać dziuple, konieczne jest utrzymywanie budek dla ptaków w dobrym stanie technicznym, dzięki czemu będą one stale spełniały swoją funkcję.

Zmiana warunku określonego w punkcie I.A.2.2.14 decyzji polega na doprecyzowaniu, że działania ochrony czynnej będą realizowane wyłącznie po uzyskaniu akceptacji RDOŚ w Szczecinie, a nie w innym momencie zaznaczonym czasowo. Wyłącznie sprawdzenie poprawności i prawidłowości zaproponowanych przez inwestora zadań z zakresu ochrony czynnej może warunkować ich rozpoczęcie i realizację.

Korekta warunku określonego w punkcie I.A.2.2.16 dotyczy konieczności uzyskania wcześniejszej akceptacji RDOŚ w Szczecinie dla przygotowanego przez inwestora projektu odtworzenia zdegradowanych siedlisk wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego w granicach obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Wolin i Uznam PLH320019. Jest to niezbędne z uwagi m.in. na fakt, że to ww. organ jest zarządzającym obszarem mającym znaczenie dla Wspólnoty Wolin i Uznam PLH320019, na którym omawiany projekt będzie realizowany. Stąd konieczny jest nadzór RDOŚ w Szczecinie nad planowanymi do wykonania w obszarze czynnościami, obejmującymi siedliska będące przedmiotami ochrony ww. obszaru. GDOŚ wykreślił z ww. warunku konieczność wcześniejszego uzgodnienia z samorządem Świnoujścia oraz Urzędem Morskim w Szczecinie jako zarządcami działek nr 1/1, 1/2, 4/1 obręb 1 Miasta Świnoujście, działań dotyczących planowanego odtworzenia zdegradowanego siedliska wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego. Konieczność przeprowadzenia tych działań jest niezależna od wyników konsultacji z przywołanymi wyżej podmiotami. Uzyskanie porozumienia między

inwestorem a zarządcą terenu wykracza poza zakres decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i kompetencje orzecznicze RDOŚ w Szczecinie i GDOŚ.

Przedłożona na etapie postępowania odwoławczego aktualna analiza akustyczna nie wykazała w fazie budowy przedsięwzięcia przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie, zarówno w porze dnia, jak również w porze nocy. Z tego względu nieuzasadnione jest zarówno pod względem praktycznym, jak również ekonomicznym prowadzenie w fazie realizacji inwestycji monitoringu emisji hałasu na lądzie i stosowanie dodatkowych środków ograniczających propagację dźwięków. Powyższe tłumaczy modyfikację warunków określonych w punktach I.A.2.2.22 lit. a), I.B.2.2.2 lit. a), I.C.2.2.2 lit. a) i I.D.2.2.2 lit. a) decyzji organu I instancji, odnoszących się do obowiązku prowadzenia monitoringu hałasu na etapie budowy, która w kontekście wykazanego w aktualnych analizach braku przekroczeń nie znajduje uzasadnienia. Z tego względu GDOŚ uchylił również punkt I.A.6.6.2.6.2.2 lit. b) zaskarżonej decyzji, dotyczący obowiązku prowadzenia monitoringu hałasu na etapie budowy oraz nałożony w punkcie I.A.2.2.22 lit. b) decyzji RDOŚ w Szczecinie obowiązek stosowania w czasie budowy tymczasowych przegród ekranujących, w postaci przenośnych ekranów akustycznych, bądź wysokich nasypów ziemnych i umorzył w tym zakresie postępowanie przed organem I instancji.

Za uchyleniem warunku określonego w punkcie I.A.2.2.22 lit. b) zaskarżonej decyzji przemawia również argument, iż wysokie nasypy ziemne w czasie ich usypywania mogłyby stanowić istotne źródło zapylenia.

Z obliczeń wykonanych w uaktualnionej analizie zanieczyszczeń powietrza, przedłożonej na etapie postępowania odwoławczego wynika, że w czasie realizacji inwestycji nie występuje zagrożenie przekroczenia dopuszczalnych poziomów dla żadnego z zanieczyszczeń, w tym również dla tlenków azotu i pyłu zawieszonego. Maksymalne stężenia dwutlenku azotu na etapie budowy, generowane przez pracę maszyn budowlanych są niskie, występują blisko źródeł emisji i wynoszą $10-30 \mu\text{g}/\text{m}^3$, to jest 5-15% poziomu dopuszczalnego stężenia. Poza terenem przedsięwzięcia i rejonem prac budowlanych stężenia będą śladowe, poniżej $5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (2,5% dopuszczalnego stężenia), a w dalszej odległości od prac budowlanych będą pomijalne. Wyższe stężenia na etapie budowy występują jedynie podczas pracy pogłębiarek, które na etapie budowy są najistotniejszym źródłem emisji. Jednak nawet przy pracy pogłębiarek w najbardziej niekorzystnych warunkach meteorologicznych, przy granicy przedsięwzięcia stężenia maksymalne wynoszą $20-50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (10-25% dopuszczalnego poziomu).

Z tego względu GDOŚ uchylił punkty I.A.3.3.6 i I.C.3.3.8 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie, zobowiązujący inwestora do zaprojektowania lokalizacji stacjonarnych pyłomierzy i przepływomierzy, celem ciągłego pomiaru zapylenia i gazów pochodzących z maszyn i prac ziemnych na etapie budowy, i w tym zakresie umorzył postępowanie przed organem I instancji.

Korekta warunku I.A.3.3.9 polega na doprecyzowaniu parametrów przepustu oraz ogrodzenia, uwzględniając dotychczasowe doświadczenia organu oraz wymagania biologiczne i ekologiczne fauny występującej w sąsiedztwie projektowanego przedsięwzięcia. Sformułowano również wymagania dotyczące roślinności naprowadzającej na przepust, aby ułatwić zwierzętom zlokalizowanie i korzystanie ze specjalnie przygotowanej dla nich konstrukcji. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż planowana inwestycja zniszczy siedliska gadów, organ odwoławczy nałożył obowiązek wykonania zastępczych kopców rozrodczych dla reptiliofauny określając ich lokalizację oraz sposób i czas ich utrzymania. Tworzenie kopca należy rozpocząć od usypania warstwy siana (nie mniej niż 1,5 m³), a następnie trocin (ok. 3-5 m³). W trakcie wysypywania trocin należy dokładać gałęzie. Z jednego końca każdego z kopców należy zbudować gałęziowisko (sterta, płatanina gałęzi i konarów), a przy drugim końcu każdego z kopców – pniakowisko (sterta pni i grubszych konarów). Preferowanymi gatunkami drzew do tworzenia gałęziowisk i pniakowisk są buk zwyczajny i olcha szara, można też wykorzystać inne gatunki drzew liściastych. Minimalne wymiary gałęziowisk przy kopcach: długość 3 m, szerokość 3 m, wysokość 1,5 – 2 m. Gałęziowisko w 60% składać się ma z konarów i gałęzi o średnicy powyżej 20 cm. Pniakowiska przy kopcach należy wykonać na zasadach podobnych jak gałęziowiska, lecz z grubszych pni (40% o średnicy powyżej 30 cm) i grubszych konarów (o średnicy powyżej 15 cm), przy czym na grubszą warstwę pni należy układać cieńsze konary. Minimalne wymiary pniakowisk przy kopcach: długość 3 m, szerokość 3 m, wysokość 1,5 – 2 m. Jednocześnie zaktualizowano numer działki, na której ma być zlokalizowany przepust, zgodnie z dokonany podziałem działki nr ewid. 156/3, obręb Warszów 16.

Rozpatrywane przedsięwzięcie spowoduje konieczność wycinki roślinności. Aby zminimalizować negatywne oddziaływanie tego zdarzenia na środowisko przyrodnicze w zmodyfikowanym warunku I.A.3.3.10 GDOŚ zobowiązał inwestora do wykonania nasadzeń kompensacyjnych roślinności. Projekt nasadzeń będzie musiał uzyskać akceptację RDOŚ w Szczecinie, a jego zapisy będą realizowane pod bezpośrednią kontrolą eksperta botanika z nadzoru przyrodniczego.

Uzupełnienie rozstrzygnięcia organu I instancji w punkcie I.A.3.3.10 wynika z konieczności zabezpieczenia pomnika przyrody znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanego przedsięwzięcia, na działce o nr ewid 147/1.

Uzupełnienie warunku I.A.3.3.11 jest niezbędne, z uwagi na fakt, iż gatunki obce zasiedlające siedliska wydumowe są liczne i różne są sposoby ich unieszkodliwiania. Aby skutecznie wyeliminować wszystkie gatunki obce geograficznie projekt działań temu służący musi być zweryfikowany i zaakceptowany przez RDOŚ w Szczecinie, który posiada odpowiednią wiedzę w tej problematyce. Organ ten będzie mógł sprawdzić poprawność i prawidłowość rozwiązań zaproponowanych przez inwestora.

Uzasadnienie warunków I.A.3.3.12 i I.A.3.3.15 jest tożsame ze zmianami wprowadzonymi w warunku I.A.2.2.15, czy I.A.2.2.16 i związane jest z pełnieniem przez

RDOŚ w Szczecinie funkcji zarządzającego obszarem mającym znaczenie dla Wspólnoty Wolin i Uznam PLH320019, w którym będą wykonywane opisane w warunku czynności. GDOŚ wykreślił z powyższych warunków konieczność wcześniejszego uzgodnienia planowanych działań z zarządcami terenu. Obowiązek przeprowadzenia tych działań jest niezależny od wyników konsultacji z zarządcami terenu. Uzyskanie porozumienia między inwestorem a zarządcą terenu wykracza poza zakres decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i kompetencje orzecznicze RDOŚ w Szczecinie i GDOŚ.

Uzasadnienie warunku I.A.3.2.13 tożsame ze zmianami wprowadzonymi w warunku I.A.3.3.2.

Zmiana warunku I.A.3.3.14 dotyczy wskazania, że powierzchnia nasadzeń rokitnika zwyczajnego ma wynosić sumarycznie nie mniej niż 2 ha. Taka wartość będzie optymalna dla ornitofauny, która będzie z nich korzystała, w tym przede wszystkim gąsiorka. Dodano również obowiązek uzyskania wcześniejszej akceptacji projektu przez RDOŚ w Szczecinie, który zweryfikuje poprawność i prawidłowość przedstawionych przez inwestora rozwiązań w przedmiotowym zakresie.

Jednocześnie wprowadzono zapisy, które wynikają z faktu niszczenia podczas budowy planowanej inwestycji obszarów żerowiskowych trzmieli. W celu skompensowania tych strat nałożono obowiązek wykonania łąk kwietnych oraz zawieszenia budek dla trzmieli. W ten sposób odtworzone zostaną warunki sprzyjające bytowaniu tej grupy zwierząt oraz innych przedstawicieli entomofauny. Określono także wymogi dotyczące lokalizacji budek oraz obowiązki zapewniające ich utrzymanie w dobrym stanie. Projekt rozwiązań w tym zakresie zostanie przedłożony i będzie musiał uzyskać akceptację RDOŚ w Szczecinie.

Inwestycja spowoduje zajęcie części z siedlisk plaż morskich, ograniczając w ten sposób możliwość ich wykorzystania przez gatunki lęgowe awifauny, w szczególności przez sieweczki, mewy i rybitwy. W celu ograniczenia tych strat, na pozostałym terenie plaż leżących w obrębie przedsięwzięcia, zgodnie z nowym brzmieniem warunku I.A.3.3.14, przez okres 20 lat monitorowane będzie w sezonie lęgowym występowanie ww. grup ptaków. W przypadku odnalezienia lęgów sieweczek, zostaną wykonane kosze ochronne wokół ich gniazd. Natomiast w razie zagrożenia lęgów mew i rybitw, zostaną zastosowane inne środki, po akceptacji RDOŚ w Szczecinie, np. grodzenie plaż od strony lądu siatką metalową. Aby rozwiązania były skuteczne, zostaną one przeprowadzone pod kierunkiem ornitologa z nadzoru przyrodniczego.

Zmiana warunków określonych w punktach I.A.3.3.16, I.B.3.3.3 i I.C.3.3.13 związana jest z koniecznością uwzględnienia przy projektowaniu oświetlenia również wymagań nietoperzy. Chiropterofauna jest bardzo wrażliwa na zanieczyszczenie światłem i źle dobrane oświetlenie może skutkować płoszeniem nietoperzy oraz stać się barierą wymuszającą zmianę tras przelotu, a w konsekwencji negatywnie wpływać na migrację tych ssaków. W związku z tym, że dobór odpowiednich rozwiązań minimalizujących wpływ oświetlenia wymaga specjalistycznej wiedzy z zakresu biologii i ekologii ptaków i nietoperzy, w warunku dodano

obowiązek uwzględnienia zaleceń ornitologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego, w trakcie projektowania oświetlenia na terenie przedsięwzięcia.

W punktach I.A.3.3.19, I.C.3.3.12 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie wskazał, że na potrzeby terminala będzie wykorzystywana woda z miejskiej sieci wodociągowej. Powyższy zapis wywołał kontrowersje wśród skarżących, z uwagi na brak możliwości sprostania przez ZWiK Sp. z o.o. wymaganiom przedmiotowej inwestycji i pokrycia zapotrzebowania na wodę w ilości niezbędnej do zaspokojenia bieżących potrzeb funkcjonowania terminala. Z tego względu doprecyzowano powyższe warunki, aby ich zapisy nie pozostawiały wątpliwości, iż zapotrzebowanie terminala kontenerowego na wodę należy realizować z miejskiej sieci wodociągowej w ilości możliwej do dostarczenia przez gestora sieci oraz z wybudowanych podziemnych zbiorników buforowych, do których odnoszą się również punkty I.A.3.3.4 oraz I.C.3.3.6 decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r.

W punktach I.A.5, I.B.6 oraz I.C.6 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie określił obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie emisji hałasu. W niniejszej decyzji GDOŚ doprecyzował te warunki, poprzez dokładne podanie przedziałów czasowych na wykonanie pomiarów hałasu po rozpoczęciu funkcjonowania przedsięwzięcia, jednoznaczne wskazanie organu, któremu należy przedłożyć wyniki analizy oraz dokładne określenie współrzędnych geograficznych punktów pomiarowych.

W punktach I.A.7, I.B.7, I.C.7 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie nałożył obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niemniej jednak organ wskazał omyłkowo, iż winna ona być przeprowadzona w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 u.o.o.ś. Przepis ten odnosi się bowiem do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, która w przedmiotowej sprawie nie będzie wydawana.

Ponowna ocena określona w punkcie I.A.7 decyzji RDOŚ w Szczecinie obejmowała weryfikację działań ochronny czynnej dla obszaru Jezioro Bukowo PLH320041 i Wolin i Uznam PLH320019 wykonywanej w ramach kompensacji przyrodniczej za zniszczenie siedlisk przyrodniczych 2110, 2120, 2130 i 2180, uwzględniających m.in. odtworzenie składu gatunkowego wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego, na obszarze byłego terenu granicznego Służb Ochrony Granic, zainicjowanie powstania siedliska przyrodniczego 2180 na gruntach Nadleśnictwa Międzyzdroje, wykonanie strefy ekotonowej dla siedliska 2180, wskazanie miejsc stanowisk zastępczych dla gatunków chronionych, ustalenie programu ochrony czynnej mikołajka nadmorskiego, wskazanie obszaru poddanego eliminacji gatunków obcych i inwazyjnych.

W toku postępowania odwoławczego, przy piśmie z 16 września 2024 r. inwestor przedłożył opracowania dotyczące kwestii związanych z obszarami Natura 2000, które miały zostać wyjaśnione na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Wśród nich znalazły się:

- projekt odtworzenia zdegradowanego siedliska wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego w granicach obszaru Natura 2000 Wolin i Uznam PLH320019

wraz z projektem metaplantacji okazów i diaspor solanki kolczystej, perzu sitowego i kruszczyka rdzawoczerwonego na stanowiska zastępcze, wykonany w celu odtworzenia składu gatunkowego wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego, na obszarze byłego terenu granicznego Służb Ochrony Granic,

- projekt działań ochrony czynnej w obszarze proponowanych działań kompensacyjnych dotyczących powiększenia obszaru Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041,
- projekt działań ochrony czynnej w obszarze Natura 2000 Wolin i Uznam PLH320019, dotyczących zainicjowania powstania siedliska przyrodniczego 2180 na gruntach Nadleśnictwa Międzyzdroje, wykonania strefy ekotonowej dla siedliska 2180, wskazania miejsc stanowisk zastępczych dla gatunków chronionych, ustalenie programu ochrony czynnej mikołajka nadmorskiego, wskazania obszaru poddanego eliminacji gatunków obcych i inwazyjnych.

Organ II instancji zweryfikował przekazane dokumenty, uznając że przedstawione w nich informacje i dane są prawidłowe i dają wystarczającą podstawę do wykonania całości analiz w zakresie oceny oddziaływania na środowisko, w tym w zakresie wpływu na obszary sieci Natura 2000. Umożliwiają również właściwe i poprawne sformułowanie warunków, gwarantujących odpowiednią minimalizację i kompensację strat przyrodniczych jakie wywoła niniejsze przedsięwzięcie. Tym samym nie ma potrzeby nakładania ponownej oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do kwestii związanych z obszarami Natura 2000.

Zakres ponownej oceny określony w punktach I.B.7 i I.C.7 decyzji RDOŚ w Szczecinie dotyczył wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę, ze szczególnym uwzględnieniem morświna, podczas etapu budowy inwestycji, uwzględniając wszystkie prace ingerujące w dno morskie (głównie związane z posadowieniem ścianek szczelnych, pali czy utwardzeniem konstrukcji mola kontenerowego) wraz ze wskazaniem konkretnych działań mitygujących w stosunku do tych grup zwierząt. W tym celu organ I instancji zobowiązał inwestora do opracowania koncepcji izolacji dźwiękowej przed podjęciem prac budowlanych, zawierającej takie informacje jak: rodzaj zastosowanej kurtyny, lokalizacja pomiarów, definicje przekroczenia maksymalnego poziomu dźwięku, czas, w którym należy przerwać operację.

W toku postępowania odwoławczego, przy piśmie z 16 września 2024 r. inwestor przedłożył opracowanie dotyczące wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę. W dokumencie tym analizowano oddziaływanie źródeł hałasu, zarówno impulsowego i nie impulsowego, jakie będą obecne w trakcie realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Na podstawie przeprowadzonych obliczeń wykazano, że nie przewiduje się wystąpienia urazów u ryb, z wyjątkiem obszaru bezpośrednio przyległym do pali czy grodzic, czyli do kilkudziesięciu metrów, podobnie jak w przypadku fok. Odstraszanie zwierząt przed rozpoczęciem pracy młotów niweluje niebezpieczeństwo wystąpienia zjawiska TTS. Dodatkowo łączne oddziaływanie na populację morświnów ocenia się jako niewielkie i bez konsekwencji dla krótkoterminowego czy długoterminowego jej stanu. Widmo emisji malejące ze wzrostem częstotliwości, oraz własności tłumiące kurtyn bąbelkowych, których efektywność wzrasta z

częstotliwością oznacza, że echolokacja i komunikacja między morświnami nie jest zagrożona. Zdaniem GDOŚ, wnioski przedstawione w omawianej analizie hałasu podwodnego są prawidłowe, a samo przedsięwzięcie po zrealizowaniu założonych działań minimalizujących nie będzie powodować znaczącego negatywnego oddziaływania zarówno na morską teriofaunę, jak również ichtiofaunę. Tym samym nie ma potrzeby nakładania ponownej oceny oddziaływania na środowisko w zakresie analizy wpływu hałasu podwodnego.

Wobec powyższego GDOŚ uchylił warunki określone w punktach I.A.7 I.B.7, I.C.7 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie i umorzył postępowanie przed organem I instancji w tym zakresie.

Korekta warunków I.B.2.2.1, I.C.2.2.1 i I.D.2.2.1 polega na wyróżnieniu wśród osób wchodzących w skład nadzoru przyrodniczego teriologa, ze specjalnością w zakresie morświnów i fok, oraz doprecyzowaniu, że pozostali eksperci muszą specjalizować się w znajomości gatunków bytujących w wodach morskich. Jest to niezbędne, gdyż oddziaływania generowane przez planowane przedsięwzięcie w obszarze morskim związane będą głównie z wpływem właśnie na te dwie grupy gatunków. Dlatego nadzór przyrodniczy musi być prowadzony przez specjalistę z tego zakresu tematycznego.

Korekta warunków I.B.2.2.5 lit. b), I.C.2.2.8 lit. b) i I.D.2.2.6 lit. b) polega na doszczegółowieniu sytuacji stosowania przesłon zapobiegających rozchodzeniu się zawiesziny w odniesieniu do samego kierunku, a nie siły wiatru, która dodatkowo nie została poprawnie określona przez RDOŚ w Szczecinie. Zaznaczono także konieczność zakotwiczenia łączników ekranów w dno akwenu, aby zwiększyć ich skuteczność i trwałość.

Zmiana warunków I.B.2.2.5 lit. d), I.C.2.2.8 lit. d) i I.D.2.2.6 lit. d) polega na wskazaniu zastosowania przesłon w przypadku uruchomienia gruntów spoistych podczas prac czerpalnych, a nie ograniczaniu zastosowania tych czynności do bliżej niesprecyzowanych przez organ I instancji „znaczących ilości” ww. gruntów. W nowym brzmieniu przedmiotowy zapis będzie dużo skuteczniej ograniczał negatywny wpływ prac czerpalnych na środowisko morskie.

W zmodyfikowanych warunkach I.B.2.2.6 lit. a), I.C.2.2.9 lit. a) i I.D.2.2.7 lit. a) GDOŚ skrócił okres, w jakim dopuszcza się prowadzenie prac związanych z odkładaniem urobku na kłapowiskach. W sentencji kwestionowanej decyzji ograniczenie możliwości wykonywania tych prac obowiązywało dopiero od 1 lipca. GDOŚ rozszerzył ten okres o czas od kwietnia do końca czerwca, ponieważ ww. prace stanowią duże zagrożenie dla ichtiofauny morskiej także w tych miesiącach.. Jednocześnie obecne w warunku RDOŚ w Szczecinie odwołanie się do „*dużego zagęszczenia ikry i larw*” nie zostało nigdzie sprecyzowane i nie wiadomo, jaki poziom należy uznać za „*duże zagęszczenie*”. W dotychczasowym brzmieniu był to zatem zapis nieprecyzyjny, którego wykonanie byłoby znacząco utrudnione. Dodatkowo ze względu na występowanie w rejonie inwestycji również ryb dwuśrodowiskowych, prace prowadzone poza określonym wyżej terminem tarła muszą być wykonywane pod kontrolą ichtiologa z nadzoru przyrodniczego.

Zmiana warunków I.B.2.2.6 lit. b), I.C.2.2.9 lit. b) i I.D.2.2.7 lit. b) oraz I.B.5.5.2.5.2.2 lit. c) (obecnie I.B.5.5.2.5.2.2 lit. b)), I.C.5.5.2.5.2.2 lit. c) (obecnie I.C.5.5.2.5.2.2 lit. b)) i I.D.4.4.2.4.2.2 lit. a) dotyczy zakazu prowadzenia prac na klapowiskach w określonych warunkach pogodowych związanych z temperaturą wody na odpowiedniej głębokości w terminie tarła wiosennego śledzia. Obecne w decyzji organu I instancji uzależnienie prowadzenia prac w opisanych powyżej warunkach atmosferycznych od obserwacji przy użyciu kamer podwodnych czy czepaczka jest rozwiązaniem nieskutecznym. Związane jest to z niedookreśleniem przez RDOŚ w Szczecinie terminu „*duże zagęszczenie złożonych jaj lub świeżo wylęgniętych larw z niezresorbowanym woreczkiem żółtkowym*”, od którego organ ten uzależniał możliwość prowadzenia robót. Z tego względu jedynym skutecznym rozwiązaniem jest ograniczenie możliwości prowadzenia prac na klapowisku w warunkach pogodowych warunkujących tarło śledzia rasy wiosennej. Wskazany w warunku termin, na jaki należy wstrzymać prace ze względu na tarło śledzia, nie wyklucza konieczności stosowania się do ograniczeń nałożonych w warunkach I.B.2.2.6 lit. a), I.C.2.2.9 lit. a) i I.D.2.2.7 lit. a).

W wyniku modyfikacji okresu, w jakim dopuszcza się odkładanie urobku na klapowiskach konieczne było dostosowanie treści punktów I.B.5.5.2.5.2.2 lit. d) (obecnie warunek I.B.5.5.2.5.2.2 lit. c)), I.C.5.5.2.5.2.2 lit. d) (obecnie warunek I.C.5.5.2.5.2.2 lit. c)) oraz I.D.4.4.2.2.2 lit. b).

Doprecyzowanie warunków I.B.2.2.6 lit. c), I.C.2.2.9 lit. c) i I.D.2.2.7 lit. c) polega na określeniu, że kurtyny (tzw. przesłony), chroniące organizmy morskie bytujące w pobliżu przedsięwzięcia, należy stosować każdorazowo przy wszystkich robotach refulacyjnych i klapowiskowych. Uzależnienie stosowania powyższego rozwiązania od pierwotnie określonych w decyzji organu I instancji okoliczności „*powodujących powstawianie nadmiernej ilości zawiesiny*”, nigdzie nie zdefiniowanych, rodzi niebezpieczeństwo negatywnego oddziaływania omawianych prac na ryby i inne organizmy oraz siedliska obecne w sąsiedztwie projektowanej inwestycji. Dodatkowo nałożono na ichtiologa prowadzącego nadzór przyrodniczy obowiązek wskazania lokalizacji, w których mają zostać wykonane kurtyny o podwójnych pływakach i podwójnym, wzmocnionym kotwieniu. Zobowiązano go także do wskazania miejsc, do których mają zostać przeniesione ryby, które znajdują się wewnątrz kurtyny. Dokonane korekty znacznie poprawia poziom zabezpieczenia ichtiofauny oraz pozostałych gatunków i siedlisk rozmieszczonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia przed wpływem prac refulacyjnych i klapowiskowych.

Uzupełnienie warunków I.B.2.2.7 lit. a), I.C.2.2.10 lit. a) określa konieczność zastosowania rozwiązań minimalizujących oddziaływania hałasu podwodnego przed rozpoczęciem procedury „soft start”, aby od razu zabezpieczyć morświny przed niebezpieczeństwem ekspozycji na zbyt duży poziom hałasu.

Zmiana warunków I.B.2.2.7 lit. b) i I.C.2.2.10 lit. b) polega na doprecyzowaniu jego treści poprzez nałożenie obowiązku zastosowania kurtyny powietrznej o parametrach nie gorszych niż kurtyna BBC2 oraz ewentualnie także innych rozwiązań, które zagwarantują

nieprzekraczanie wskazanych w warunku poziomów dźwięku. W warunku sprecyzowano dopuszczalny zasięg oddziaływania hałasu podwodnego, o określonym poziomie dźwięku, generowanego w trakcie budowy falochronu. Przy ustalaniu ww. progów GDOŚ wziął pod uwagę informacje przedstawione w uzupełnieniu raportu ooś pn.: „Ocena wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę dla przedsięwzięcia pn. „Budowa Terminala Kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu”, przedłożonego przy piśmie z dnia 13 września 2024 r. GDOŚ zdecydował, że zastosowane kurtyny powietrzne oraz ewentualnie inne rozwiązania minimalizujące powinny zostać dobrane w taki sposób, aby strefa oddziaływania hałasu o poziomie wywołującym u morświnów zmiany behawioralne ($SEL_{ss}=140\text{ dB re }1\mu\text{Pa}^2\text{s}$) sięgała maksymalnie na odległość 1770 m od źródła. Dodatkowo w omawianym warunku wskazano, że hałas o poziomie dźwięku mogącym spowodować czasowe przesunięcie progu słyszenia (TTS) w odniesieniu do skumulowanej ekspozycji na dźwięk ($SEL_{24,w} 140\text{ dB re }1\mu\text{Pa}^2\text{s}$ ważonego) może być notowany maksymalnie w odległości 250 m od źródła. Zrezygnowano z podawania konkretnych, alternatywnych do kurtyn powietrznych rozwiązań minimalizujących wpływ hałasu podwodnego, ponieważ zgodnie z informacjami znajdującymi się w uzupełnieniu raportu, nie wszystkie wskazane przez RDOŚ w Szczecinie rozwiązania mogłyby być zastosowane w celu ograniczenia oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia. Z analizy ww. dokumentu wynika, że zastosowanie kurtyny powietrznej o zdolności redukcji hałasu na poziomie kurtyny BBC2 pozwoli skutecznie ograniczyć zasięg oddziaływania hałasu podwodnego w zakresie częstotliwości, które są kluczowe z punktu widzenia morświna. Zabezpieczy to jedyne bałtyckiego walenia przed jednym z najważniejszych dla niego zagrożeń, czyli nadmiernym oddziaływaniem hałasu, upośledzającym zdolności echolokacyjne tego gatunku.

GDOŚ doprecyzował warunki I.B.2.2.7 lit. d) i I.C.2.2.10 lit. d) poprzez określenie strefy, w jakiej konieczne jest prowadzenie działań odstrasżających morświny z rejonu prac. Sprecyzowano, że jest to strefa, w której hałas podwodny osiąga poziom wywołujący u morświnów czasowe przesunięcie progu słyszenia (TTS). Wskazane w warunku typy urządzeń odstrasżających i ostrzegawczych zapewnią skuteczne wypłaszanie morświnów z rejonów, w których hałas podwodny może spowodować czasowe upośledzenie aparatu słuchu u tych ssaków.

Uzupełnienie warunków I.B.2.2.7 lit. e) i I.C.2.2.10 lit. e) wynika z prowadzenia robót hydrotechnicznych polegających na wznoszeniu konstrukcji morskich w miesiącach, w którym bytują na rozpatrywanym akwenie ptaki przelotne i zimujące. Aby prowadzone prace nie powodowały płoszenia oraz negatywnego oddziaływania na ww. awifaunę, wszelkie powyższe roboty będą prowadzone pod kierunkiem i w uzgodnieniu z ornitologiem z nadzoru przyrodniczego. Jednocześnie ze względu na występowanie w rejonie inwestycji ryb dwuśrodowiskowych, prace należy wykonywać również z uwzględnieniem uwag i wymagań ichtiologa z nadzoru przyrodniczego.

Korekta warunków I.B.2.2.8, I.C.2.2.11 i I.D.2.2.8 dotyczy określenia terminu wyłączzonego z detonacji obiektów pochodzenia wojskowego (marzec – sierpień), jako okresu najbardziej newralgicznego dla morświna, oraz nakazano wykonywanie ww. czynności poza specjalnymi obszarami ochrony siedlisk Natura 2000, ponieważ ssaki morskie są przedmiotami ochrony tych obszarów. Zobligowano również inwestora do prowadzenia obserwacji wizualnych ssaków morskich nie tylko ze statków, ale także z wykorzystaniem samolotów lub dronów. Użycie wszystkich tych metod spowoduje zwiększenie skuteczności wykrywania morświnów i fok w strefie narażonej na szkodliwy wpływ inwestycji. Dodatkowo GDOŚ sprecyzował w modyfikowanym warunku wielkość strefy poszukiwań ssaków morskich oraz strefy odstraszenia, w której zastosowane zostaną urządzenia typu pingery, sonary itp. Ponadto organ II instancji uzupełnił ww. warunek o obowiązek stosowania urządzeń ograniczających propagację hałasu podwodnego w postaci kurtyn bąbelkowych oraz zastosowania procedury „soft start”, która odstraszy ssaki morskie i ryby z rejonu, w którym nastąpi detonacja ładunku UXO. Dodatkowo ustalono, że dopuszcza się przeprowadzenie maksymalnie jednej detonacji UXO w tygodniu. Wdrożone środki łagodzące ograniczą ryzyko wystąpienia obrażeń u ssaków morskich i ryb.

Zmodyfikowano brzmienie warunków I.B.2.2.9, I.C.2.2.12 i I.D.2.2.9 poprzez wskazanie konkretnych metod ograniczających negatywny wpływ detonacji UXO na ichtiofaunę.

Korekta warunków I.B.2.2.12, I.C.2.2.15 i I.D.2.2.12 związana jest z obowiązkiem przedstawienia do akceptacji RDOŚ w Szczecinie po opracowaniu a przed wdrożeniem planu usuwania UXO. Zagwarantuje to dodatkową weryfikację, czy zaproponowane rozwiązania są optymalne dla zabezpieczenia morskiej: teriofauny i ichtiofauny.

W zakresie warunku określonego w punkcie I.B.3.3.1 zaskarżonej decyzji GDOŚ dostrzegł potrzebę rozszerzenia zapisu dotyczącego dostosowania falochronu, nie tylko do obecności fok, ale także do lęgów mew i rybitw. W tym celu zostanie przygotowana niewielka warstwa piasku i żwiru na powierzchni konstrukcji, która posłuży awifaunie jako siedlisko rozrodcze. Aby zwiększyć szanse na założenie przez ptaki kolonii lęgowej, zostanie zastosowane wabienie, przy użyciu emitowanych głosów oraz rozmieszczenie na falochronie drewnianych figur imitujących żywe mewy i rybitwy. Całość ww. robót zostanie wykonana pod kierunkiem i według wskazań specjalisty ornitologa oraz teriologa z nadzoru przyrodniczego. Dzięki tym działaniom przygotowane rozwiązania będą najbardziej korzystne dla awifauny i zwiększą prawdopodobieństwo zasiedlenia przez nią falochronu. Przeprowadzone na potrzeby raportu o oddziaływaniu na środowisko obserwacje oraz inne źródła danych przyrodniczych wskazują na stałą obecność fok w okolicach projektowanej inwestycji. Budowa i realizacja przedsięwzięcia może powodować płoszenie tych ssaków i oddziaływać na nie negatywnie. W celu ograniczenia skali tego wpływu zostanie wykonana piaszczysta łacha, na której foki będą mogły odpoczywać. Do tego celu należy wykorzystać przede wszystkim powstały urobek, zamiast składowania go na lądzie lub na kłapowiskach.

Treść warunków I.B.5.5.2.5.2.2 lit. a) i I.C.5.5.2.5.2.2 lit. a) wymagała zmodyfikowania w celu dostosowania jego zapisów do zmian wprowadzonych w warunku I.B.2.2.7 lit. b), w którymi zobowiązano inwestora do nieprzekraczania w odległości 1770 m od źródła poziomu ekspozycji na dźwięk z pojedynczego uderzenia SEL_{ss} 140 dB re $1\mu Pa^2s$. Dodatkowo GDOŚ uznał za konieczne monitorowanie poziomu hałasu także w odległości 750 m od miejsca prowadzenia prac, aby zagwarantować, że poziom ekspozycji na dźwięk z pojedynczego uderzenia nie przekroczy w tym miejscu $SEL_{ss} = 160$ dB re $1\mu Pa^2s$. Jest to zgodne z wytycznymi Bundesamt für Seeschifffahrt und Hydrographie (BSH). Pomiar hałasu podwodnego pozwoli na zweryfikowanie tych założeń oraz sprawdzenie, czy zastosowano skuteczne rozwiązania minimalizujące propagację hałasu podwodnego. W zmienionym warunku poprawiono także zakres częstotliwości, w której hydrofony powinny rejestrować dźwięk.

W związku z tym, że przedłożona na etapie postępowania odwoławczego aktualna analiza akustyczna nie wykazała w fazie budowy przedsięwzięcia przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie, zarówno w porze dnia, jak również w porze nocy nieuzasadnione jest zarówno pod względem praktycznym, jak również ekonomicznym, prowadzenie w fazie realizacji inwestycji monitoringu emisji hałasu na lądzie.

Z tego względu GDOŚ uchylił również punkty I.B.5.5.2.5.2.2 lit. b) i I.C.5.5.2.5.2.2 lit. b) zaskarżonej decyzji, dotyczące obowiązku prowadzenia monitoringu hałasu na etapie budowy.

Zmiana punktu I.B.5.5.2.5.2.2 lit. c) (obecnie warunek I.B.5.5.2.5.2.2 lit. b)) wynikała ze zmian wprowadzonych w warunku I.B.2.2.6 lit. b).

W punktach I.B.5.5.2.5.2.2 lit. e) (obecnie I.B.5.5.2.5.2.2 lit. d), I.C.5.5.2.5.2.2 lit. e) (obecnie I.C.5.5.2.5.2.2 lit. d) oraz I.D. 4.4.2.4.2.2 c) dodatkowo zobowiązano inwestora do wykorzystania w trakcie monitorowania obecności ssaków morskich samolotów lub dronów oraz wprowadzono obowiązek zastosowania urządzeń ograniczających propagację hałasu podwodnego, w postaci kurtyn bąbelkowych, w sytuacji konieczności przeprowadzenia detonacji w trybie niezaplanowanym.

Warunek określony w punkcie I.B.5.5.2.5.2.2 lit. e) decyzji RDOŚ w Szczecinie został zmodyfikowany i zawarty w nowobrzmiącym punkcie I.B.5.5.2.5.2.2 lit. d). Zmiana warunku związana jest z obowiązkiem zastosowania pingerów oraz kurtyn bąbelkowych przy detonacji obiektów pochodzenia wojskowego. Dopuszczono również możliwość stosowania dodatkowych środków, zarówno z zakresu odstraszenia ssaków morskich, jak również izolujących propagację hałasu podwodnego. Dzięki powyższym korektom zostanie zwiększona ochrona morświnów i fok podczas prac związanych z możliwymi detonacjami.

Korekta warunku I.C.2.2.1 polega na wyróżnieniu wśród osób wchodzących w skład nadzoru przyrodniczego teriologa, ze specjalnością w zakresie morświnów i fok, oraz doprecyzowaniu, że pozostali eksperci muszą specjalizować się w znajomości gatunków bytujących w wodach morskich. Jest to niezbędne, gdyż oddziaływania generowane przez

planowane przedsięwzięcie w obszarze morskim związane będą głównie z wpływem właśnie na te dwie grupy gatunków. Dlatego nadzór przyrodniczy musi być prowadzony przez specjalistę z tego zakresu tematycznego.

GDOŚ przychylił się do wniosku ZMPSiŚ S.A. z 4 kwietnia 2024 r. i zmodyfikował warunek określony w punkcie I.C.2.2.2 lit. e), poprzez wskazanie, iż w celu ograniczenia czasowego wzrostu zapylenia i emisji hałasu należy zastosować maszyny i urządzenia budowlane umożliwiające ograniczenie emisji tlenków azotu do 50 % lub więcej, i mogą to być sprzęty o napędzie elektrycznym (analogicznie jak w niezmiennianych punktach I.A.2.2.22 lit. e) i I.B.2.2.2 lit. e) zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie).

W punkcie I.C.3.3.2 GDOŚ ustalił, że analogicznie jak przy warunku I.B.3.3.1, projekt dostosowania mola do możliwości wypoczywania na nim fok musi być wcześniej przedstawiony i uzyskać akceptację RDOŚ w Szczecinie.

Warunek określony w punkcie I.D.2.2.2 lit. c) decyzji RDOŚ w Szczecinie zobowiązywał inwestora do stosowania w trakcie budowy przedsięwzięcia sprzętu i jednostek pływających sprawnych technicznie i obsługiwanych przez wykwalifikowane osoby. Obowiązek ten wynika z prawa powszechnie obowiązującego i bezzasadne jest określanie go w treści decyzji, wobec czego zapis ten został uchylony.

Warunek określony w punkcie I.D.2.2.2 lit. e) zaskarżonej decyzji nie znajduje racji bytu, bowiem odnosi się do urządzeń i maszyn stosowanych przy budowie mola kontenerowego, natomiast ta część decyzji dotyczy basenu portowego i toru wejściowego do terminala. Z tego względu warunek ten został uchylony.

Organ odwoławczy przeanalizował również wpływ na tymczasowe cele ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Zatoka Pomorska PLB990003 przyjęte w dniu 3 lutego 2022r., znak: OW.5220.1.22.AZ(6) oraz specjalnego obszaru ochrony siedlisk Ostoja na Zatoce Pomorskiej PLH990002 zatwierdzone 4 maja 2022 r., znak: OW.5220.2.22.AZ(4).

Dla obszaru specjalnej ochrony ptaków Zatoka Pomorska PLB990003 badania obejmowały wszystkie przedmioty ochrony: alkę zwyczajną (*Alca torda*), nurnika (*Cephus grylle*), lodówki (*Clangula hyemalis*), nura czarnoszyjego (*Gavia arctica*), nura rdzawoszyjego (*Gavia stellata*), uhli (*Melanitta fusca*), markaczki (*Melanitta nigra*), szlachara (*Mergus serrator*), perkoza rogatego (*Podiceps auritus*), perkoza dwuczubego (*Podiceps cristatus*) i perkoza rdzawoszyjego (*Podiceps grisegena*). Analizowano wszystkie wskaźniki składające się zarówno na stan populacji, jak i siedliska, warunkujące właściwy poziom parametrów dla gatunków migrujących i zimujących na przedmiotowym terenie chronionym. Planowane do budowy przedsięwzięcie nie będzie prowadziło do powstania okoliczności mogących stanowić niebezpieczeństwo nieosiągnięcia, któregoś z wyznaczonych celów ochrony.

W przypadku obszaru Ostoja na Zatoce Pomorskiej dla siedlisk 1110 Piaszczyste ławice podmorskie trwale przykryte wodą o niewielkiej głębokości, oraz morświna (*Phocoena phocoena*), foki szarej (*Halichoerus grypus*), minoga morskiego (*Petromyzon marinus*) i parposza (*Alosa fallax*), zarówno cele ochrony w ramach powierzchni siedliska i jego stanu,

specyficznej struktury i funkcji, stanu populacji oraz perspektyw ochrony nie są zagrożone realizacją omawianej inwestycji. Nie stwierdzono niebezpieczeństwa dla przerwania korytarzy migracyjnych ichtiofauny prowadzących na tarło.

Natomiast w odniesieniu do obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Wolin i Uznam PLH320019 cele ochrony końcowo weryfikowane były w opinii Komisji Europejskiej z dnia 23 stycznia 2024 r., znak: C(2024) 299.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez odwołujących się, GDOŚ przedstawia następujące wyjaśnienia.

Ad. 1.

Odpowiadając na zarzut, w którym Prezydent Miasta Świnoujścia podnosi, iż nałożony na inwestora w decyzji monitoring przedinwestycyjny, w trakcie budowy i w ramach analizy porcelizacyjnej, dotyczący emisji hałasu jest niewystarczający do zapewnienia właściwej oceny wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, należy wskazać, że przedmiotowa inwestycja stanowi przedsięwzięcie, które może negatywnie oddziaływać na środowisko poprzez emitowanie m.in. hałasu do środowiska. Na etapie realizacji przedsięwzięcia źródłem powyższych emisji będą pracujące maszyny budowlane oraz sprzęt transportowy.

Skala tych oddziaływań będzie ograniczać się do miejsca realizacji inwestycji oraz terenów w bliskim sąsiedztwie i będzie wiązała się jedynie z wystąpieniem czasowych i odwracalnych uciążliwości na tych terenach; nie będzie powodować znaczących negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, w tym na życie i zdrowie ludzi.

Prognozowane oddziaływania akustyczne to typowe oddziaływania dla tego rodzaju przedsięwzięć, związane przede wszystkim z uciążliwościami przejściowymi i nieciągłymi, generowanymi głównie w porze dnia przez źródła niezorganizowane. W wyjątkowych sytuacjach, podyktowanych względami technologicznymi, oddziaływania będą generowane w porze nocnej.

W przypadku budowy planowanej drogi i linii kolejowej oddziaływania akustyczne na etapie realizacji będą przemieszczały się wzdłuż projektowanych odcinków w miarę postępu prac, dlatego nie przewiduje się by miały one charakter znacząco negatywny i wymagały aktywnych działań minimalizujących. Obszar prac budowlanych dotyczących linii kolejowej i drogowej osłonięty będzie buforem szerokich zadrzewień, tłumiących rozprzestrzenianie się hałasu pracujących maszyn i urządzeń.

Emisja hałasu w okresie funkcjonowania przedsięwzięcia będzie miała długofalowy charakter oddziaływania. Podczas użytkowania projektowanego terminala kontenerowego wraz z infrastrukturą dostępową oraz instalacji związanych z jego funkcjonowaniem, występować będą sumaryczne oddziaływania akustyczne. Przy nabrzeżach terminala cumować będą mogły w ciągu tygodnia jeden duży i trzy małe kontenerowce. Analizę oddziaływania akustycznego wykonano dla okresu postoju i rozładunku jednego kontenerowca przy nabrzeżu

portu zewnętrznego oraz wejścia drugiej dużej jednostki z jednoczesną pracą terminala oraz pracy istniejącego i planowanego do rozbudowy Terminala LNG.

Istotnymi czynnikami kształtującymi klimat akustyczny na terenach sąsiednich, w tym na terenach zabudowy mieszkaniowej w Świnoujściu (dzielnica Warszów), podlegających ochronie przed hałasem, będzie miał ruch jednostek kontenerowych w projektowanym akwenie. W mniejszym stopniu oddziaływanie akustyczne związane będzie z pracą systemów wentylacyjnych podczas postoju ww. jednostek przy nabrzeżach cumowniczych (przy zasilaniu jednostek w energią elektryczną z nabrzeża), a także praca dźwigowych urządzeń przeładunkowych oraz ruch środków transportu ciągników i wózków z napędem elektrycznym na placu składowym terminala. Wpływ na hałas emitowany z terenu projektowanego terminala do środowiska będzie miał także ruch transportu kolejowego i samochodowego na drogach i projektowanych parkingach. Ruch transportu, podobnie jak praca całego terminala, odbywać się będzie całodobowo.

W toku postępowania odwoławczego, na zlecenie inwestora, została przeprowadzona przez akredytowane laboratorium badawcze KFB Acoustics analiza akustyczna, której ostateczne wyniki zostały przedłożone do GDOŚ przy piśmie ZMPSiŚ S.A. z 28 listopada 2024 r. Na potrzeby jej opracowania w dniach 27 i 28 sierpnia 2024 r., a więc w okresie wysokiego sezonu turystycznego, zostały przeprowadzone ciągłe pomiary hałasu w 4 punktach pomiarowych. Celem pomiarów była ocena aktualnego poziomu tła akustycznego przed rozpoczęciem planowanej inwestycji. Pomiary obejmowały również oddziaływanie obiektów, które mogą przyczyniać się do oddziaływania skumulowanego z planowaną inwestycją.

W celu określenia oddziaływania przedsięwzięcia na klimat akustyczny wykonano w programie CadnaA trójwymiarowy model akustyczny, do którego wprowadzono planowane oraz istniejące źródła hałasu. Do modelu wprowadzono także geometrię terenu otaczającego przedsięwzięcie, obiekty ekranujące i odbijające/pochłaniające dźwięk (np. budynki), punkty odbiorcze, zlokalizowane przy terenach lub budynkach podlegających ochronie przed hałasem. Do oceny emisji hałasu przemysłowego wykorzystano metodykę obliczeniową opartą na Polskiej Normie PN-ISO 9613-2:2002 „Akustyka – Tłumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej. Ogólna metoda obliczania”. Wspomniana powyżej metoda jest zalecana w ramach przepisów unijnych w Dyrektywie 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego oraz Rady Unii Europejskiej z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie oceny i kontroli poziomu hałasu w środowisku. Sporządzając model akustyczny do programu obliczeniowego wprowadzono następujące dane:

- Numeryczny Model Terenu,
- model zabudowy oparty o bazę danych obiektów topograficznych (BDOT10k), baza ewidencji gruntów i budynków (EGiB), ortofotomapę,
- lokalizację obiektów kubaturowych ustaloną na podstawie otrzymanej od zamawiającego dokumentacji, w tym w szczególności danych z planu zagospodarowania terenu dla dwóch analizowanych wariantów,

- punkty kontrolne, w których w ramach niniejszej analizy przeprowadzono obliczenia emisji hałasu,
- zidentyfikowane źródła hałasu wraz z ich lokalizacją,
- dane dotyczące przewidywanego średniego czasu włączenia poszczególnych źródeł hałasu w porze dnia i porze nocy,
- poziom mocy akustycznej źródeł hałasu wyznaczony:
 - w oparciu o dane techniczne planowanych do zainstalowania urządzeń,
 - na podstawie innych danych akustycznych przekazanych przez zamawiającego,
 - na podstawie danych dostępnych w bazach specjalistycznych zaimportowanych do programu obliczeniowego,
- określono parametry obliczeń.

Dokonując oceny oddziaływania akustycznego planowanego przedsięwzięcia w okresie budowy, przeanalizowano dla pory dnia (8 najmniej korzystnych kolejno występujących po sobie godzin) oraz dla pory nocy (1 godzina) okresy, gdy występować będzie najmniej korzystne oddziaływanie akustyczne związane z realizacją procesów o najwyższej emisji hałasu. Na podstawie ujednoliconego harmonogramu prac wybrano i przeanalizowano dwa scenariusze, reprezentujące okresy prac o największej intensywności:

- scenariusz 1 - obejmujący realizację robót budowlanych w rejonie nowego falochronu, prace czerpalne w basenie przy projektowanym pirsie, wykonanie konstrukcji obudowy pirsu oraz początek prac związanych z jego załadowniem oraz
- scenariusz 2 - przedstawiający późniejszy okres prac i obejmujący roboty budowlane przy infrastrukturze dostępowej i technicznej w lądowej części przedsięwzięcia, posadowienie ścianek szczelnych falochronu, a także prace ziemne i wykańczające na pirsie.

W scenariuszu 1 wyznaczone metodą obliczeniową poziomy hałasu emitowanego w wyniku realizacji przedsięwzięcia w wariancie 1 wynoszą od 30,2 dB do 47,7 dB w porze dnia i w porze nocy, natomiast w scenariuszu 2 poziomy hałasu emitowanego w wyniku realizacji przedsięwzięcia wynoszą od 18,3 dB do 35,6 dB w porze dnia.

Na podstawie przeprowadzonych obliczeń należy stwierdzić, że wyznaczone metodą obliczeniową poziomy hałasu emitowanego w czasie eksploatacji przedsięwzięcia w wariancie wybranym do realizacji, ze wszystkich źródeł hałasu do punktów kontrolnych, wynoszą od 29,3 dB do 41,5 dB w porze dnia i od 29,4 dB do 41,8 dB w porze nocy. W przypadku oceny oddziaływania skumulowanego, poziomy hałasu wynoszą od 31,9 dB do 46,4 dB w porze dnia i od 31,9 dB do 46,5 dB w porze nocy.

W otoczeniu przedsięwzięcia występują tereny podlegające ochronie przed hałasem, w tym tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz tereny strefy ochronnej uzdrowiska „A”. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu dla najbliższej położonych

terenów podlegających ochronie akustycznej wynoszą 50-55 dB w porze dnia i 40-45 dB w porze nocy. Zestawiając uzyskane w modelowaniu wyniki obliczeń z wartościami dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku w porze dnia i w porze nocy, nie stwierdzono ryzyka przekraczania standardów jakości środowiska, również w aspekcie transgranicznym.

Z uwagi na powyższe, nie ma konieczności prowadzenia monitoringu emisji hałasu w fazie realizacji inwestycji na lądzie i stosowania dodatkowych środków ograniczających propagację dźwięków, co szerzej zostało wyjaśnione przez GDOŚ w uzasadnieniu do modyfikowanych warunków.

Niemniej jednak oddziaływania w zakresie hałasu generowane przez planowane przedsięwzięcie na etapie jego budowy będą dodatkowo ograniczane w związku z nałożonymi przez organ pierwszej instancji warunkami, m.in. w punkcie I.A.2.2.22 lit. a) (zreformowany w pkt 14 niniejszej decyzji) (ograniczenie możliwości wykonywania robót budowlanych do pory dnia, a w nocy jedynie w razie konieczności wymuszonej względami technologicznymi), w punkcie I.A.3.3.5 (unikanie nakładania się jednoczesnej pracy wielu hałaśliwych sprzętów i maszyn budowlanych), w punkcie I.B.2.2.2 lit. a) (zreformowany w pkt 30 niniejszej decyzji) (ograniczenie możliwości wykonywania robót budowlanych do pory dnia, a w nocy jedynie w razie konieczności wymuszonej względami technologicznymi), w punkcie I.B.2.2.2 lit. b) (unikanie nakładania się jednoczesnej pracy wielu hałaśliwych sprzętów i maszyn budowlanych), w punkcie I.B.2.2.2 lit. d) (wyłączanie nieużywanych maszyn emitujących hałas), w punkcie I.B.2.2.2 lit. f) (harmonogram prac dostosować do sezonu wypoczynkowego), w punkcie I.B.3.3.2 (unikanie nakładania się jednoczesnej pracy wielu hałaśliwych sprzętów i maszyn budowlanych), w punkcie I.C.2.2.2 lit. a) (zreformowany w pkt 44 niniejszej decyzji) (ograniczenie możliwości wykonywania robót budowlanych do pory dnia, a w nocy jedynie w razie konieczności wymuszonej względami technologicznymi), w punkcie I.C.2.2.2 lit. b) (unikanie nakładania się jednoczesnej pracy wielu hałaśliwych sprzętów i maszyn budowlanych), w punkcie I.C.2.2.2 lit. d) (wyłączanie nieużywanych maszyn emitujących hałas), w punkcie I.C.2.2.5 (dostosowanie harmonogramu prac do sezonu wypoczynkowego), w punkcie I.C.2.2.7 (intensywny transport drogowy poza sezonem turystycznym), w punkcie I.C.3.3.7 (unikanie nakładania się jednoczesnej pracy wielu hałaśliwych sprzętów i maszyn budowlanych), w punkcie I.D.2.2.2 lit. a) (zreformowany w pkt 59 niniejszej decyzji) (ograniczenie możliwości wykonywania robót budowlanych do pory dnia, a w nocy jedynie w razie konieczności wymuszonej względami technologicznymi), w punkcie I.D.2.2.2 lit. b) (unikanie nakładania się jednoczesnej pracy wielu hałaśliwych sprzętów i maszyn budowlanych), w punkcie I.D.2.2.2 lit. d) (wyłączanie nieużywanych maszyn emitujących hałas), w punkcie I.D.2.2.4 (harmonogram prac dostosować do sezonu wypoczynkowego).

Wszystkie wartości obliczone w analizie akustycznej będą zweryfikowane empirycznie w trakcie analizy poralizacyjnej, nałożonej w punktach I.A.5, I.B.6, I.C.6 decyzji RDOŚ w Szczecinie, doprecyzowanej w punktach 26, 40, 56 niniejszej decyzji GDOŚ. Pomiar

przeprowadzone zostaną zgodnie z metodyką wskazaną w przepisach w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem. W przypadku wykazania przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach podlegających ochronie, zostaną podjęte działania mające na celu obniżenie hałasu do poziomu spełniającego standardy akustyczne.

Z doświadczenia wynika, że pomiary hałasu prowadzone w ramach analizy porealizacyjnej są niższe od wartości określonych w obliczeniach symulacyjnych. Jednocześnie istnieje możliwość zweryfikowania danych wejściowych, jak i wyników obliczeń, które stanowią załącznik nr 6 do opracowanej w październiku 2024 r. analizy akustycznej. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych pomiarów hałasu okaże się, że na terenach podlegających ochronie akustycznej normy będą przekroczone, wówczas RDOŚ w Szczecinie zobowiąże inwestora do zastosowania odpowiednich środków, mających na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że zarzut Prezydenta Miasta Świnoujście odnosi się do warunków określonych w zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie w oparciu o nieaktualną analizę akustyczną, przyjętą na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego. W kontekście przedłożonej na etapie postępowania odwoławczego aktualnej analizy, nałożone w decyzji środki minimalizujące są wystarczające do zapewnienia właściwej oceny wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Ad. 2

Organ odwoławczy podzielił wątpliwości skarżących, co do braku w dokumentacji, na podstawie której wydano zaskarżoną decyzję, szczegółowych informacji o instalacjach, urządzeniach i elementach inwestycji, dlatego pismem z 6 maja 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.39.2023.AL.10, wezwał inwestora do uzupełnienia raportu zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1890). W świetle tego przepisu raport powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym.

Wobec nieprecyzyjnych informacji w raporcie, dotyczących proponowanych wariantów należało wezwać inwestora do jednoznacznego opisanie w każdym z analizowanych wariantów: długości i parametrów projektowanych dróg oraz długości i parametrów projektowanych torów kolejowych, powierzchni parkingów oraz długości i parametrów

infrastruktury technicznej, szerokości i minimalnej długości falochronu osłonowego, jakie będą realizowane w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia. Powyższe informacje stanowią również podstawę do weryfikacji dokonanej kwalifikacji przedsięwzięcia w oparciu o r.o.o.ś.

W odpowiedzi na powyższe, wnioskodawca przy piśmie z 13 września 2024 r. przedstawił dostępne na tym etapie dane dotyczące poszczególnych komponentów w każdym z proponowanych wariantów realizacji przedsięwzięcia. Inwestor wskazał parametry dotyczące falochronu osłonowego, toru wejściowego, obrotnicy, basenu portowego, układu drogowego, parkingu buforowego, układu kolejowego, sieci gazowej wraz z przyłączem, sieci wodnej wraz z hydrofornią oraz zbiornikami podziemnymi do magazynowania wody doprowadzonej do miejskiej sieci wodociągowej, sieci przeciwpożarowej, sieci kanalizacji sanitarnej, instalacji elektroenergetycznej oraz teletechnicznej, mola kontenerowego w każdym z analizowanych wariantów. Ponadto, do przedłożonych wyjaśnień załączono doprecyzowany plan zagospodarowania terenu dla wariantu I oraz dla wariantu II, jak również „Przekrój geotechniczny brzegu morskiego wzdłuż plaży”.

Udostępnione na tym etapie dane pozwoliły na przeprowadzenie oceny prawidłowości działań minimalizujących i kompensujących oraz dokonanie korekty części warunków z decyzji z 10 października 2024 r., co znalazło odzwierciedlenie w sentencji przedmiotowej decyzji.

Zagadnienia uzupełnione przez organ II instancji nie miały wpływu na istotę rozstrzygnięcia, wobec czego podnoszony zarzut w zakresie braku precyzyjnych informacji należy uznać za niezasadny.

Ad. 3

Odnosząc się do zarzutu, że RDOŚ w Szczecinie nałożył na inwestora obowiązek odtworzenia zdegradowanego siedliska wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bazyнового w granicach obszaru Natura 2000 Wolin i Uznam na pow. ok 2.06 ha na działkach będących własnością Gminy Miasta Świnoujście, bez uzgodnienia tego obowiązku z właścicielem działek, należy wskazać, że na potrzeby uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wnioskodawca nie musi legitymować się tytułem prawnym do nieruchomości lub jej części, przeznaczonej na realizację przedsięwzięcia. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie narusza prawa własności, bowiem nie daje inwestorowi żadnych praw do terenu potencjalnego zainwestowania. Określa natomiast oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu czynników niekorzystnych.

Powyższe znajduje potwierdzenie w utrwalonym orzecznictwie sądowoadministracyjnym, w tym m.in. w prawomocnym wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 19 marca 2008 r., sygn. akt: II SA/Kr 1208/07: „Na etapie postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, legitymowanie się tytułem prawnym do nieruchomości objętej zamierzeniem inwestycyjnym, nie jest wymagane. Charakter prawny tej decyzji polega na określeniu

wymagań w zakresie ochrony środowiska jakie mają zostać zachowane przez inwestora przy realizacji planowanego zamierzenia i jego dalszej eksploatacji. Decyzja ta nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Legitymowanie się prawem do nieruchomości będzie badane dopiero na etapie wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę. W związku z tym zarzuty te mogą być rozpatrywane dopiero na tym etapie postępowania.”

W przypadku uznania przez skarżących, że decyzje inwestycyjne ingerują w ich konstytucyjnie chronione prawo własności, będzie im przysługiwało prawo dochodzenia roszczeń w stosunku do inwestora, wynikających np. z braku możliwości wykorzystania gruntów (np. na cele budowlane) w konsekwencji realizacji przedsięwzięcia, lecz na etapie uzyskiwania przez niego praw do gruntu w innych trybach.

W punkcie I.A.2.2.16 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie, zmodyfikowanym w punkcie 13 niniejszej decyzji zobowiązano inwestora, w ramach działań kompensujących, do odtworzenia zdegradowanego siedliska wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego na obszarze Natura 2000 „Wolin i Uznam”, na powierzchni ok. 2,06 ha, zlokalizowanego na granicy Polski z państwem niemieckim w Świnoujściu (były teren graniczny Służb Ochrony Granic, działki nr 1/1, 1/2, 4/1 obręb 1 Miasta Świnoujście). . GDOŚ w zmodyfikowanym warunku wykreślił konieczność wcześniejszego uzgodnienia z samorządem Świnoujścia oraz Urzędem Morskim w Szczecinie jako zarządcami działek nr 1/1, 1/2, 4/1 obręb 1 Miasta Świnoujście, miejsca planowanego odtworzenia zdegradowanego siedliska wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego. Konieczność przeprowadzenia tych działań jest niezależna od wyników konsultacji z przywołanymi wyżej podmiotami. Uzyskanie porozumienia między inwestorem a zarządcą terenu wykracza poza zakres decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i kompetencje orzecznicze RDOŚ w Szczecinie i GDOŚ.

Z informacji uzyskanych przez GDOŚ na etapie postępowania odwoławczego (pismo inwestora z 13 września 2024 r.) wynika, że 24 maja 2024 r. ZMPSiŚ S.A. wysłał do Prezydenta Miasta i Gminy Świnoujścia oraz Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie projekt odtworzenia zdegradowanego siedliska wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego w granicach obszaru Natura 2000 PLH320019 „Wolin i Uznam” wraz z projektem metaplantacji okazów i diaspor solanki kolczystej, perzu sitowego i kruszczyka rdzawoczerwonego na stanowiska zastępcze. Prace odtworzenia siedlisk będą realizowane po wykonaniu aktualnie trwającej inwentaryzacji przyrodniczej, która ma na celu ustalenie liczebności przenoszonych gatunków.

Wskazany do ww. działań teren wydym szarych i białych oraz fragment boru nadmorskiego ulega ciągłej degradacji, poprzez silne rozjeżdżanie i wydeptywanie w związku z występowaniem szlaku turystycznego, a siedliska zajmowane są przez gatunki obce geograficznie i siedliskowo. Zatem realizacja tych działań w sposób istotny przyczyni się do poprawy stanu zachowania siedlisk.

Wobec przedstawionych wyjaśnień, podnoszony zarzut należy uznać za niezasadny.

Ad. 4 i 6 p)

Kolejne zarzuty dotyczą określenia w decyzji RDOŚ w Szczecinie niewykonalnych warunków realizacji zapotrzebowania terminala kontenerowego na wodę z miejskiej sieci wodociągowej, w sytuacji braku możliwości zapewnienia przez gestora sieci pokrycia zapotrzebowania na wodę w ilości niezbędnej do zaspokojenia bieżących potrzeb funkcjonowania terminala.

Akta sprawy dowodzą, że analizy związane z możliwością czerpania wody z miejskiej sieci wodociągowej, zawarte w raporcie, opierają się o wstępne warunki techniczne wydane przez ZWiK Sp. z o.o. w Świnoujściu na etapie przygotowywania dokumentacji przedprojektowych w dniu 31 lipca 2017 r. (znak pisma: EA/PW/1309/2017). Wówczas, gestor sieci wskazywał na możliwość dostarczenia wody w ilości maksymalnie 12 m³/h. W raporcie z 7 czerwca 2023 r. oszacowano zapotrzebowanie na wodę na etapie eksploatacji na cele socjalne maksymalnie 35 m³/h (maksymalnie 100 m³/dobę), a dodatkowo jeszcze przewidziano zużycie wody: warsztat - 10 m³/dobę, statki - 50 m³/statek (docelowo możliwy postój trzech statków) oraz na cele pożarowe 20 dm³/s.

Wobec powyższego, już na etapie opracowywania raportu, inwestor zakładał, iż gestor sieci wodociągowej nie sprostą wymaganiom terminala kontenerowego w Świnoujściu i zaplanował budowę dwóch zbiorników buforowych na wodę do celów socjalnych oraz na potrzeby gaszenia pożarów. Zbiorniki te będą zaprojektowane jako szczelne zbiorniki podziemne, wykonane z tworzywa sztucznego, do czego inwestor został zobowiązany w punktach I.A.3.3.4 i I.C.3.3.6 zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie, zbiorniki na wodę do celów przeciwpożarowych, zaopatrujące sieć hydrantową na terenie terminala będą miały pojemność 300 m³. Woda w nich będzie zgromadzona na stałe i wykorzystywana wyłącznie do gaszenia pożarów. Zbiorniki te będą pracowały niezależnie od zbiorników wody pitnej. Do celów magazynowania wody pitnej będą zastosowane podziemne, szczelne zbiorniki o minimalnej pojemności 200-250 m³, posiadające odpowiednie atesty PZH, ze szczelnymi zamknięciami. Włazy zbiorników wyniesione zostaną ponad teren i zabezpieczone przed napływem wód opadowych.

Zagadnienie dotyczące zapotrzebowania terminala kontenerowego na wodę z miejskiej sieci wodociągowej było również przedmiotem wezwania GDOŚ z 6 maja 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.39.2023.AL.10. W odpowiedzi udzielonej pismem z 13 września 2024 r. wnioskodawca wskazał, że 14 marca 2024 r. ZWiK Sp. z o.o. wydała nowe warunki techniczne, w których wskazała na możliwość dostarczenia z miejskiej sieci wodociągowej 5 m³/h wody na cele bytowe w ramach funkcjonowania terminala.

W związku z tym, że zapisy zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, odnoszące się do kwestii zaopatrzenia w wodę są nieprecyzyjne i przez to mogą budzić

wątpliwości, w niniejszej decyzji GDOŚ dokonał modyfikacji punktów I.A.3.3.19 i I.C.3.3.12 decyzji RDOŚ w Szczecinie, poprzez wskazanie, że zapotrzebowanie terminala kontenerowego na wodę należy realizować z miejskiej sieci wodociągowej w możliwych dyspozycyjnych ilościach oraz z wybudowanych zbiorników buforowych. Woda z sieci miejskiej nie będzie jedynym źródłem zaopatrzenia w wodę terminala, bowiem dodatkowo zostaną wybudowane zbiorniki buforowe na wodę do spożycia i gaszenia pożaru. Zbiorniki te będą zaprojektowane, jako szczelne zbiorniki podziemne, wykonane z tworzywa sztucznego, do czego inwestor został zobowiązany w punktach I.A.3.3.4 i I.C.3.3.6 zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku szczegółowej analizy dotyczącej poboru wody z sieci miejskiej i ryzyka negatywnych skutków dla mieszkańców miasta Świnoujście należy wskazać, iż kwestia ta była przedmiotem wielu analiz, co znajduje odzwierciedlenie w aktach sprawy. Gestor sieci wodociągowej w Świnoujściu, tj. ZWiK Sp. z o.o., w pierwszej kolejności zobligowany jest do wywiązania się z podpisanych z mieszkańcami miasta zapisów umów w zakresie dostaw wody do gospodarstw domowych, zatem mieszkańcy miasta nie poniosą żadnych konsekwencji związanych w zaopatrzeniem w wodę z sieci kolejnego odbiorcy, jakim jest terminal kontenerowy.

Ad. 5 a), b)

Przytoczone w ww. punktach przez skarżących artykuły k.p.a., zobowiązują organ administracji publicznej do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, poprzez zebranie i rozpatrzenie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, przy uwzględnieniu interesu społecznego i słusznego interesu obywateli (art. 7, 77), prowadzenia postępowania w sposób zapewniający pogłębianie zaufania obywateli do organów Państwa oraz pogłębianie świadomości i kultury prawnej obywateli (art. 8), zapewniając czynny udział stron na każdym etapie postępowania (art. 10).

Następnie organ załatwia sprawę poprzez wydanie decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji (art. 104 k.p.a.), a swojej argumentacji daje wyraz w uzasadnieniu faktycznym i prawnym decyzji (art. 107 k.p.a. w związku z art. 82 i 85 u.o.o.ś.), realizując zasadę przekonywania i swobodnej oceny dowodów (art. 11 i 80 k.p.a.).

Po zapoznaniu się z treścią zaskarżonej decyzji organ odwoławczy uznał, iż zawiera ona wszystkie elementy wymienione w art. 107 § 1 i 3 k.p.a. oraz art. 85 ust. 2 u.o.o.ś., których naruszenia dopatrują się skarżący. Organ prowadzący postępowanie w uzasadnieniu decyzji omówił przesłanki, którymi kierował się przy jej wydawaniu, umotywowował ocenę stanu faktycznego oraz wyjaśnił powiązanie między tą oceną a treścią rozstrzygnięcia. Organ wyjaśnił podstawę prawną i przytoczył przepis prawa dla wydanego rozstrzygnięcia. RDOŚ w Szczecinie wskazał cel i miejsce realizacji planowanego przedsięwzięcia, przedstawił analizowane warianty, uzasadnił wybór wariantu preferowanego przez inwestora, opisał czynności procesowe zmierzające do wydania decyzji, przedstawił uwagi i wnioski

społeczeństwa, a następnie się do nich ustosunkował. Co prawda organ odwoławczy znalazł pewne mankamenty i niedociągnięcia w treści zaskarżonej decyzji, to jednak co do zasady, spełnia ona wymagania ustawowe, a wszelkie uchybienia zostały skorygowane przez GDOŚ w niniejszej decyzji.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego zasadności nadania skarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, należy wskazać, że zgodnie z przepisem zawartym w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.a., decyzji od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami, bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Budowa terminala kontenerowego w granicach portu morskiego w Świnoujściu, ustanowionego rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 18 października 2022 w sprawie granicy portu morskiego w Świnoujściu (Dz. U z 2022 r. poz. 2392) jest realizowana zgodnie z ustawą z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1852), dalej u.b.p.z. W świetle art. 3 u.b.p.z. inwestycje w zakresie budowy portu zewnętrznego są celami publicznymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z art. 6 pkt 1c ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145) do celów publicznych należy wydzielanie gruntów pod porty i przystanie morskie oraz ich budowa, modernizacja i utrzymanie, a zamierzenia te stanowią główne komponenty przedmiotowej inwestycji.

Chociaż samo stwierdzenie, że dana inwestycja jest inwestycją celu publicznego automatycznie nie uzasadnia nadania decyzji rygoru, to jednak w okolicznościach przedmiotowej sprawy, fakt ten świadczy o szczególnym charakterze przedsięwzięcia z punktu widzenia ogółu.

Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 7 marca 2007 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2037/06, „pojęcie celu publicznego, oznacza cel dotyczący ogółu ludzi, służący ogółowi, przeznaczony (dostępny) dla wszystkich”. Bezsprzecznie należy uznać, że budowa terminala kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu, jako działanie o charakterze zarówno lokalnym, ale również regionalnym, a nawet krajowym, a nie jednostkowym, wypełnia znamiona przesłanki innego interesu społecznego, podlegającego ochronie na mocy art. 108 § 1 k.p.a. Zwrócić należy także uwagę na ugruntowane w tym zakresie orzecznictwo sądowo-administracyjne uznające za działania w interesie społecznym: budowę boiska sportowego (por. orzeczenie WSA w Gliwicach z 26 sierpnia 2011 r., sygn. akt: II SA/G1 81/11), budowę ulicy (por. orzeczenie NSA z 21 czerwca 1999 r., sygn. akt: IV SA 1425/97) czy też sieci elektroenergetycznej, jako inwestycji celu publicznego (por. orzeczenie NSA z 8 marca 2017 r., sygn. akt: I OSK 2418/16). Realizacja terminala kontenerowego wpisuje się zatem bez wątpienia w katalog działań podejmowanych w interesie społecznym, przedkładanym nad interes indywidualny pojedynczych stron postępowania.

Budowa Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu jest inwestycją ogólnospołeczną i ogólnokrajową, bowiem dotyczy i jest realizowana na potrzeby całego społeczeństwa i państwa. Nie budzi zatem wątpliwości, że mamy tutaj do czynienia z wyjątkowo ważnym interesem gospodarczym kraju, przekładającym się na interes społeczny oraz wyjątkowo ważny interes inwestora.

W uzasadnieniu decyzji z 10 października 2023 r. RDOŚ w Szczecinie wyjaśnił, że rygor natychmiastowej wykonalności został nadany na wniosek inwestora z 23 listopada 2020 r., ze względu na ważny interes społeczny.

Interes społeczny jest dobrem wystarczającym, bowiem dla zaistnienia ochrony z art. 108 k.p.a. wystarczy albo wyjątkowo ważny interes strony, albo inny interes społeczny, albo też ochrona zdrowia lub życia ludzkiego i zabezpieczenie gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami.

Na stronach 137-138 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie wskazał przesłanki, którymi kierował się, nadając zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Organ I instancji wyjaśnił, że analizując istnienie przesłanek uzasadniających nadanie przedmiotowej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, wziął pod uwagę zarówno znaczenie jej wydania i realizacji dla interesu społecznego, okoliczności w jakich zostanie ona wydana, a przede wszystkim jakiego rodzaju inwestycji ona dotyczy.

RDOŚ w Szczecinie podkreślił, że decyzja jest wydawana dla przedsięwzięcia o strategicznym znaczeniu dla kraju, zarówno ze względów gospodarczych, jak też bezpieczeństwa narodowego. Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz.U. z 2023 r. poz. 1796) port morski w Świnoujściu został zakwalifikowany jako port o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej. Tym samym inwestycje związane z jego rozbudową mają kluczowe znaczenia dla gospodarki narodowej. Omawiana inwestycja stanowi przedmiot wspólnego zainteresowania w rozumieniu art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1679 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej, zmieniające rozporządzenia (UE) 2021/1153 i (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1315/2013. Stosownie do treści art. 8 ust 2 ww. rozporządzenia, za projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania uznaje się projekty, które:

- a) wykazują europejską wartość dodaną przez przyczynianie się do osiągnięcia celów należących do co najmniej dwóch spośród czterech kategorii określonych w art. 4 ust. 2; oraz
- b) są rentowne ekonomicznie w świetle analizy kosztów i korzyści społeczno-gospodarczych lub, w przypadku obszarów słabo zaludnionych lub projektów niezbędnych dla podwójnego zastosowania infrastruktury, mają pozytywny wkład w rozwój sieci na podstawie analizy kosztów i korzyści społeczno-gospodarczych.

Przedmiotowa inwestycja jest zgodna z celami rozporządzenia 2024/1679, wymienionymi w art. 4, takimi jak zrównoważoność, spójność, efektywność i rosnące korzyści dla uczestników. Wpisuje się to w realizację priorytetów rozwojowych sieci bazowej TEN-T

(Transeuropejska sieć transportowa). Stanowi projekt będący przedmiotem wspólnego zainteresowania w rozumieniu art. 8 wytycznych TEN-T.

Projekt wpisuje się także w priorytety instrumentu „Łącząc Europę”, nawiązując do celu, jakim jest rozwój projektów infrastrukturalnych w portach morskich sieci bazowej TEN-T. Tworząc nową infrastrukturę transportową, proponowany projekt przyczynia się do aktywizacji łańcucha transportowego morsko-lądowego przebiegającego przez port morski w Świnoujściu w ramach bazowej sieci transportowej TEN-T oraz korytarza Bałtyk-Adriatyk. Projekt znajduje się na liście projektów planu prac Forum Korytarza Bałtyk-Adriatyk, oraz jest powiązany z szeregiem projektów wspieranych ze środków CEF i Funduszu Spójności w korytarzu TEN-T Bałtyk – Adriatyk. Projekt jest w pełni zgodny z Europejską Białą Księgą Transportu. Jako część Autostrady Morza Bałtyckiego definiuje się ją jako morski wymiar sieci TEN-T obejmujący port morski kategorii A (Świnoujście) oraz połączenia z infrastrukturą multimodalnego transportu lądowego. Odpowiada na dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportowego. Projekt przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w Komunikacie Komisji Europejskiej w sprawie Linii Solidarności (COM/2022/217/Final), który podkreśla szczególną rolę portów morskich w transporcie towarów z Ukrainy.

Polski organ odpowiedzialny za infrastrukturę transportu lądowego i morskiego, tj. Ministerstwo Infrastruktury oraz Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej w pełni popierają prace i działania projektu. Polski rząd czyni to w szczególności w zakresie trwałego wzmocnienia pozycji polskich portów morskich jako liderów wśród portów morskich basenu Morza Bałtyckiego, pełniących rolę kluczowych węzłów globalnych łańcuchów dostaw dla Europy Środkowo-Wschodniej oraz zwiększania ich udziału w rozwoju społeczno-gospodarczym regionu kraju (główny cel „Programu rozwoju portów morskich do 2030 roku”). Terminal kontenerowy w Świnoujściu jest działaniem inwestycyjnym zapisanym w „Programie rozwoju polskich portów morskich do 2030 roku”, stanowi formę realizacji pierwszego priorytetu tego Programu: „Rozwój infrastruktury portowej oraz infrastruktury zapewniającej dostęp do portów morskich od strony morza oraz jej dostosowanie do zmieniającej się struktury ładunkowej i rozwoju pozostałych funkcji gospodarczych”, oraz mierzy się z wyzwaniem, jakim jest dostosowanie parametrów infrastruktury portowej do obsługi coraz większych statków zawijających na Morze Bałtyckie.

Terminal kontenerowy w Świnoujściu jest jednym z projektów strategicznych „Strategii Zrównoważonego Rozwoju Transportu do 2030 roku”. Jego budowa przyczynia się do realizacji celów „Strategii Zrównoważonego Rozwoju Transportu do 2030 roku”, w szczególności w zakresie stworzenia zintegrowanego systemu transportowego (cel strategiczny 1). Działalność ta w zakresie transportu morskiego ma obejmować przede wszystkim:

- budowę i modernizację infrastruktury drogowej, kolejowej i rzecznej łączącej porty z obiektami gospodarczymi. Modernizacja infrastruktury i zwiększenie dostępu do

portów morskich (terminali) poprawi także dostępność przestrzenną najważniejszych miast portowych i całego obszaru Morza Bałtyckiego,

- budowę nowoczesnych terminali głębokowodnych na terenach przejętych od morza, w pełni przystosowanych do obsługi największych statków w portach morskich o zasadniczym znaczeniu dla gospodarki narodowej, w tym w porcie w Świnoujściu.

Podobne stanowisko wyraziła Komisja Europejska w opinii z 25 stycznia 2024 r. Ref. Ares(2024)582754-25/01/2024, podkreślając, że „w odniesieniu do uzasadnienia przedsięwzięcia Komisja zgadza się z władzami polskimi, że jest ono uzasadnione powodami o charakterze zasadniczym wynikającymi z nadrzędnego interesu publicznego. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1315/2013 port w Świnoujściu jest częścią sieci bazowej TEN-T. Jest kluczowym węzłem dwóch korytarzy TEN-T: „Morze Bałtyckie – Morze Adriatyckie” i „Morze Północne – Morze Bałtyckie”. Przedsięwzięcie przyczyni się do rozwoju bezpiecznych i efektywnych gospodarczo przewozów, a tym samym do wzrostu gospodarczego i konkurencyjności UE. Poprzez umożliwienie przejścia z drogowego transportu towarów na morski przedsięwzięcie przyczyni się do redukcji emisji CO₂.”

Uzasadnienie decyzji RDOŚ w Szczecinie nie jest pozbawione samodzielnej oceny organu i wyważenia interesów stron postępowania z innym interesem społecznym. Tym samym zarzuty odwołania dotyczące naruszenia art. 107 § 1-3 w związku z art. 108 § 1 k.p.a. są nieskuteczne. Jedyną przesłanką, której zabrakło w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie jest odniesienie się do planowanego przygotowania terminalu do jego podwójnego, cywilno-wojskowego wykorzystania. Stosowne analizy w tym zakresie zostały wykonane przez Zarząd Logistyki Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, a informacja o tym znalazła się na stronie internetowej inwestora (<https://port.szczecin.pl/biznes/glebokowodny-terminal-kontenerowy>), jak również w artykule zamieszczonym na stronie Ministerstwa Infrastruktury (<https://www.gov.pl/web/infrastruktura/powstanie-glebokowodny-terminal-kontenerowy-w-swinoujsciu#:~:text=Terminal%20w%20C5%9Awinouj%20Bciu%20b%20C4%99dzie%20stanowi%20infrastruktur%20podw%20B3jnego%20wykorzystania%20C,infrastur%20C%20kt%20B3ra%20mo%20C5%BCe%20s%20u%20BCy%20C4%87%20do%20obs%20ugi%20C5%82adunk%20B3w%20wojskowych.>).

Z artykułu zamieszczonego na przywołanej stronie internetowej inwestora wynika m.in., że „terminal ten będzie stanowić ważny element systemu obronnego państwa. Czynniki te stały się szczególnie ważne w aktualnej sytuacji geopolitycznej. W ocenie Sztabu Generalnego WP terminal kontenerowy w Świnoujściu będzie miał również istotne znaczenie dla systemu HNS oraz zabezpieczenia przyjęcia wojsk sojuszników na terytorium RP”.

Rozmowy międzyresortowe dotyczące militarnego wykorzystania przedmiotowej inwestycji prowadzone były jeszcze przed wydaniem przez RDOŚ w Szczecinie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 6 czerwca 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.39.2023.AL.14, pełnomocnik inwestora w dniu 6 czerwca 2024 r.

przekazał stosowne pismo Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej z 21 lutego 2020 r. nr 432/SZ, skierowane do Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, potwierdzające zainteresowanie resortu obrony narodowej wykorzystaniem przyszłego terminala kontenerowego na potrzeby Sił Zbrojnych RP. Z ww. pisma wynika, iż planowana inwestycja spełnia warunki podwójnego wykorzystywania obiektu dla potrzeb cywilnych i wojskowych, a jej realizacja wpłynie na zwiększenie zdolności Sił Zbrojnych RP do szybkiego przerzutu wojsk oraz sprzętu i środków bojowych.

Szczegółowe analizy w tym zakresie stanowią informacje niejawne i nie podlegają udostępnianiu informacji publicznej.

Dla organu odwoławczego bezsprzecznym jest, że realizacja terminala kontenerowego wpisuje się w katalog działań podejmowanych w interesie społecznym, przedkładanym nad interes indywidualny pojedynczych stron postępowania. Wnioskodawca nie buduje bowiem przedmiotowej inwestycji wyłącznie w swoim własnym interesie; jest to inwestycja związana z interesem całej lokalnej społeczności, regionu, a także kraju.

Zestawiając rangę inwestycji celu publicznego z subiektywnym przeświadczeniem pojedynczych stron postępowania o braku podstaw do nadania zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, prymat należy przyznać interesowi społecznemu, sprecyzowanemu przez ustawodawcę w wyraźny sposób.

„Skoro przesłanka celu publicznego, może zgodnie z regulacjami Konstytucji RP uzasadniać ingerencję w istotę praw i wolności, w tym prawa własności (art. 21 ust. 2) to tym bardziej może uzasadniać nadanie decyzji administracyjnej rygoru natychmiastowej wykonalności” (por. orzeczenie WSA w Krakowie z 20 grudnia 2012 r., sygn. akt: II SA/Kr 1535/12). Dodać należy także, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, ze względu na swój prejudycjalny charakter względem pozwolenia na budowę, nie stanowi aktu, który dawałby podstawę do rozpoczęcia robót i realizacji inwestycji, a tym samym „nie narusza na tym etapie inwestycyjnym żadnych praw skarżących w postaci wyrządzenia znacznej szkody lub nieodwracalnych skutków” (por. postanowienie NSA z 6 lipca 2010 r., sygn. akt: II OZ 658/10). Określa ona jedynie zgodność zamierzenia inwestycyjnego z przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska. Obowiązek wykonania nałożonych jej mocą na inwestora warunków realizacji przedsięwzięcia będzie się aktualizował „dopiero po uzyskaniu ostatecznego zezwolenia inwestycyjnego i to dopiero wraz z rozpoczęciem realizacji inwestycji” (orzeczenie NSA z 18 maja 2016 r., sygn. akt: II OSK 1066/15).

Biorąc pod uwagę harmonogram realizacji Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu, przedstawiony na stronie internetowej inwestora, jak również informację o terminie realizacji przedsięwzięcia, zawartą na str. 331 raportu, zakończenie budowy tego przedsięwzięcia przewiduje się na 2028 r. Jest to skomplikowane i czasochłonne zamierzenie inwestycyjne, którego realizacja musi zostać poprzedzona szeregiem działań technicznych, organizacyjnych i prawnych, związanych z koniecznością przygotowania procesu inwestycyjnego i zabezpieczeniem możliwości jego realizacji.

W aktach sprawy zgromadzonych przez RDOŚ w Szczecinie znajduje się oświadczenie inwestora z 16 listopada 2022 r. o współfinansowaniu lub przewidywanym ubieganiu się o środki z funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności Unii Europejskiej wskazanych w oświadczeniu. Budowa portu kontenerowego jest powiązana z szeregiem projektów wspieranych ze środków CEF (Connecting Europe Facility – „Łącząc Europę”) i Funduszu Spójności w korytarzu TEN-T Bałtyk – Adriatyk, co również jest kluczowe dla realizacji celu, jakim jest rozwój projektów infrastrukturalnych w portach morskich sieci bazowej TEN-T.

Powyższe świadczy o tym, że niezbędnym elementem wykonania projektowanej inwestycji, leżącej bezsprzecznie w interesie społecznym, jest niezwłoczne (z uwagi na konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na całkowicie wstępnym etapie procesu inwestycyjnego) uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w użytecznej, w procesie inwestycyjnym, formie, tj. decyzji ostatecznej lub decyzji nieostatecznej opatrzonej rygorem natychmiastowej wykonalności. Zwłoka w uzyskaniu takiej decyzji i oczekiwanie na zajęcie stanowiska przez organ odwoławczy, które jest możliwe dopiero po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego i wszystkich czynności procesowych z tym związanych, niewątpliwie zagraża innemu interesowi społecznemu, zdefiniowanemu na kanwie przedmiotowej sprawy, jako realizacja społecznie bardzo potrzebnej inwestycji transportowej. Wskazać należy także, że uzyskanie dofinansowania ze środków unijnych jest uzależnione od momentu skutecznego zakończenia poszczególnych etapów procesu inwestycyjnego. W konsekwencji, zapewnienie dofinansowania warunkuje kontynuację działań inwestycyjnych i tym samym wypełnia przesłankę niezbędności, o której mowa w art. 108 § 1 k.p.a.

Ponadto, odnosząc się do zarzutu obrazy przepisów postępowania w zakresie art. 108 § 1 k.p.a., wskazać należy, że: „Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji organu pierwszej instancji ma charakter czasowy i jest ściśle związane z decyzją nieostateczną, odnosi bowiem swój skutek wyłącznie do czasu rozpoznania - przez organ drugiej instancji - odwołania i zakończenia postępowania wydaniem decyzji ostatecznej” (postanowienie WSA w Warszawie z 8 stycznia 2021 r., sygn. akt: IV SA/Wa 552/20). W momencie wydania decyzji odwoławczej decyzja organu I instancji staje się wykonalna, a nadany rygor natychmiastowej wykonalności wygasa. Z powyższych względów kwestia nadania decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r. rygoru natychmiastowej wykonalności stała się bezprzedmiotowa z dniem wydania niniejszej decyzji.

Nie można uznać, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia zasady uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, wyrażonej w art. 7 k.p.a. W interesie społecznym i słusznym interesie obywateli nie leży bowiem wstrzymywanie natychmiastowego wykonania decyzji, jeżeli nie zachodzi uzasadniony ku takiemu rozstrzygnięciu przypadek. Wydanie postanowienia niezgodnego z wolą skarżących nie może być traktowane jako naruszające przepisy prawa procesowego.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7a k.p.a., należy wskazać, iż przepis ten stanowi, że „jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ. Z treści tego przepisu jasno wynika, że zasada rozstrzygania wątpliwości prawnych na korzyść strony dotyczy jedynie wątpliwości co do treści normy prawnej, a nie wątpliwości dotyczących prawidłowego ustalenia rzeczywistego stanu faktycznego zaistniałego w rozpatrywanej sprawie” (wyrok WSA w Warszawie z 18 stycznia 2022 r., sygn. akt: I SA/Wa 2572/20).

W przedmiotowej sprawie nie zaistniały wątpliwości interpretacyjne, co do wykładni przepisów stosowanego prawa, w związku z czym powyższy zarzut nie znajduje uzasadnienia.

Ustosunkowując się do podniesionego przez Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście zarzutu naruszenia art. 28 k.p.a., który dotyczy pojęcia strony postępowania, należy wskazać, że w analizowanej sprawie przepis ten nie miał zastosowania. Krąg stron postępowania prowadzącego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach został określony w oparciu o art. 74 ust. 3a u.o.o.ś., który został wprowadzony do ustawy na mocy art. 509 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, ze zm.), dalej p.w., i zaczął obowiązywać od 1 stycznia 2018 r. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zostało wszczęte na wniosek ZMPSiŚ S.A. z 23 listopada 2020 r., zatem już po wejściu w życie nowych regulacji.

Niezależnie od przepisów mających zastosowanie w przedmiotowej sprawie, w toku postępowania pierwszoinstancyjnego Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście w piśmie z 1 sierpnia 2023 r., obok wniesionych uwag do realizacji przedmiotowej inwestycji, zwróciło się także o dopuszczenie na prawach strony do udziału w postępowaniu. Postanowieniem z 20 września 2023 r., znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.42, działając na podstawie art. 44 u.o.o.ś., RDOŚ w Szczecinie dopuścił Stowarzyszenie do udziału na prawach strony. Tym samym nie można uznać, iż w stosunku do skarżącego Stowarzyszenia naruszono jakiekolwiek regulacje związane z przyznaniem legitymacji procesowej w postępowaniu. Z kolei Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście nie przedstawiło dokumentów, w oparciu o które wywiodło, iż w sprawie błędnie ustalono zasięg oddziaływania przedsięwzięcia i krąg stron postępowania. Weryfikacja dokumentacji przedmiotowej sprawy, uzupełniona w toku postępowania odwoławczego (wrzesień i październik 2024 r.) o aktualne wyniki analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko m.in. w zakresie zanieczyszczeń powietrza i akustyki nie potwierdziła, jakoby zgodnie z podnoszonym zarzutem, zasięg oddziaływania przedmiotowej inwestycji obejmował Woliński Park Narodowy, Gminę Miasto Międzyzdroje, uzdrowisko w lewobrzeżnej części Gminy Miasta Świnoujście oraz gminy przygraniczne po stronie niemieckiej.

Wobec powyższego nie można uznać, iż doszło w przedmiotowej sprawie do naruszenia art. 28 k.p.a.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez organy orzekające w sprawie art. 10 k.p.a., należy wskazać, iż czyniąc zadość przywołanej regulacji, RDOŚ w Szczecinie informował strony postępowania o podejmowanych czynnościach na każdym etapie postępowania, a przed wydaniem zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach umożliwił stronom wypowiedzenie się co do zebranych materiałów oraz zgłoszenie ewentualnych żądań. Jak dowodzą zgromadzone akta sprawy, po zebraniu materiału dowodowego, zawiadomieniem z 21 września 2023 r., znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.43, organ I instancji poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia. W okresie wyznaczonym na zapoznanie się ze zgromadzoną dokumentacją wpłynęły uwagi: ZWIK Sp. z o.o., Prezydenta Miasta Świnoujście oraz Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście, do których organ I instancji odniósł się w treści zaskarżonej decyzji. Nie można zatem przyznać racji skarżącym, iż w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia dyspozycji art. 10 k.p.a.

Skuteczne złożenie odwołania od decyzji RDOŚ w Szczecinie świadczy o tym, że nie doszło do naruszenia art. 10 k.p.a. również na etapie postępowania drugoinstancyjnego.

W świetle art. 89 k.p.a., którego naruszenia upatruje się Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście, organ administracji publicznej przeprowadzi, z urzędu lub na wniosek strony, w toku postępowania rozprawę, w każdym przypadku gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy wymaga tego przepis prawa (§1); organ powinien przeprowadzić rozprawę, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron oraz gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin (§2).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowoadministracyjnym „funkcją rozprawy w postępowaniu administracyjnym jest jak najpełniejsze ustalenie stanu faktycznego sprawy, zwłaszcza gdy wymaga tego udział świadków, biegłych lub przeprowadzenie oględzin. Jej celem nie jest więc wyjaśnianie stronom postępowania przesłanek, którymi kieruje się organ, ani polemika z jego stanowiskiem” (wyrok WSA w Poznaniu z 5 stycznia 2022 r., sygn. akt: II SA/Po 277/21). Ocena czy przeprowadzenie rozprawy przyczyni się do przyspieszenia lub uproszczenia postępowania, należy każdorazowo do organu. Przeprowadzenie rozprawy nie stanowi obligatoryjnego elementu postępowania, zatem odstąpienie od jej przeprowadzenia nie może stanowić o uchybieniu proceduralnym. Jakkolwiek zgromadzenie materiału dowodowego w jednym miejscu i czasie zasadniczo upraszcza i przyspiesza postępowanie administracyjne, to jednak Stowarzyszenie nie wykazało, że brak przeprowadzenia rozprawy mógł mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia. Wobec powyższego, zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie sposób zgodzić się z zarzutem Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście, w którym wskazuje na bezkrytyczne przyjęcie przez organ głównego dokumentu w sprawie — raportu, który jest „niepełny, nieaktualny, ogólnikowy”. Raport na zlecenie inwestora został

opracowany przez wykonawcę, który zatrudnia ekspertów doświadczonych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko i spełniających wymagania w zakresie wykształcenia i kwalifikacji, o których mowa w art. 74a ust 2 u.o.o.ś.

Ocena dokumentu nastąpiła przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez RDOŚ w Szczecinie, a następnie w postępowaniu odwoławczym przez GDOŚ. Organy te nie wydały decyzji automatycznie, ale dokonały oceny dowodowej raportu. Organy administracji, wyspecjalizowane wolą ustawodawcy w ocenach oddziaływania na środowisko, przeanalizowały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy z poszanowaniem aktualnej wiedzy naukowej na dany temat i przy wykorzystaniu wiedzy i własnych doświadczeń. Raport poddany został weryfikacji pod kątem zgodności z wymaganiami zawartymi w art. 66 u.o.o.ś. Nie można tym samym odbierać mu wiarygodności dowodowej ze względu na fakt, iż sporządzony został na zlecenie inwestora. Należy mieć także na uwadze, że postępowanie w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań toczy się względem planowanych, a nie zrealizowanych przedsięwzięć. Tym samym, szczegółowe dane techniczne planowanego przedsięwzięcia mogą pochodzić wyłącznie od wnioskodawcy.

Na etapie postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, po skompletowaniu akt sprawy pod względem formalnym, RDOŚ w Szczecinie przystąpił do oceny merytorycznej przedłożonej dokumentacji. W wyniku analiz przedłożonych dokumentów inwestor był wielokrotnie wzywany do ich uzupełnienia pismami z: 24 grudnia 2020 r. (znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.6), 29 czerwca 2021 r. (znak: WONS.420.29.2020.KK.11), 8 lipca 2022 r. (znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.15), 22 sierpnia 2022 r. (znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.17), 8 marca 2023 r. (znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.23) oraz 17 kwietnia 2023 r. (znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.28).

Jak wykazano powyżej, w toku postępowania odwoławczego, po zweryfikowaniu zgromadzonego materiału dowodowego, GDOŚ przeprowadził dodatkowe postępowanie wyjaśniające, w ramach którego inwestor został wezwany pismem z 6 maja 2024 r., znak: DOOŚ-WDSZOO.420.39.2023.AL.10, do wyjaśnienia wątpliwości i uzupełnienia dokumentacji przedmiotowej sprawy.

Przedłożony przez inwestora ostateczny raport z czerwca 2023 r. wraz z aneksami i uzupełnieniami z września i listopada 2024 r. zawiera wszystkie elementy określone w art. 66 u.o.o.ś. i umożliwia ocenę wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Podkreślić należy, że raport korzysta w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ze szczególnej mocy dowodowej z racji swej kompleksowości i fachowości. Przyjmuje się zatem, że dowód ten może być obalony w części lub w całości wyłącznie za pomocą opracowania równorzędnego mu merytorycznie (tzw. kontrdowodu), a nie niepopartej żadnymi konkretnymi danymi negacji.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego, organ kilkakrotnie wzywał wnioskodawcę do uzupełnienia braków oraz wyjaśnień dotyczących przedłożonej dokumentacji. Również na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ przeprowadził

dodatkowe postępowanie dowodowe. W związku z powyższym GDOŚ nie może się zgodzić ze stwierdzeniem skarżących, jakoby organ przyjmował wszelkie stanowiska prezentowane przez podmiot podejmujący się realizacji inwestycji w sposób bezkrytyczny. Zebrany w trakcie postępowania materiał dowodowy, został rozpatrzony i zweryfikowany w całości, bez względu na to, przez którą ze stron postępowania został przedłożony.

Ad. 5 c) i 6 c)

Analiza treści decyzji z 10 października 2023 r. nie pozwala na przyznanie słuszności zarzutom dotyczącym nieprawidłowego przeprowadzenia konsultacji społecznych i nieodniesienia się przez RDOŚ w Szczecinie do uwag składanych przez społeczeństwo w toku postępowania.

Na str. 55-56 zaskarżonej decyzji organ I instancji opisał procedurę z udziałem społeczeństwa, w ramach której obwieszczeniem z 29 czerwca 2023 r., znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.32, podał do publicznej wiadomości informację o prowadzonym postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W obwieszczeniu podano informacje, o których mowa w art. 33 ust. 1 u.o.o.ś., w tym o możliwości składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie miejsce i 30-dniowy termin ich składania, przypadający na okres od 3 lipca 2023 r. do 1 sierpnia 2023 r. włącznie. Podanie do publicznej wiadomości nastąpiło przez udostępnienie informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ w Szczecinie oraz ogłoszenie informacji w sposób zwyczajowo przyjęty, tj. ogłoszenie na tablicy ogłoszeń, w siedzibie RDOŚ w Szczecinie oraz Urzędu Miasta w Świnoujściu. Podczas prowadzonych konsultacji społecznych, do RDOŚ w Szczecinie uwagi i wnioski dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia złożyli: Radni Miasta Świnoujście Klubu Lewica Razem, Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście, [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] oraz Gmina Międzyzdroje.

W toku prowadzonego postępowania Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście, w piśmie z 1 sierpnia 2023 r., obok wniesionych uwag, zwróciło się o dopuszczenie na prawach strony do udziału w niniejszym postępowaniu. Po formalnym uzupełnieniu dokumentów (na skutek wezwania z 11 sierpnia 2023 r., znak WONS-OŚ.420.29.2020.KK.39) postanowieniem z 20 września 2023 r., znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.42, działając zgodnie z art. 44 u.o.o.ś., RDOŚ w Szczecinie dopuścił Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście do udziału w postępowaniu na prawach strony.

Do uwag wniesionych przez zainteresowanych w ramach konsultacji społecznych RDOŚ w Szczecinie szczegółowo odniósł się w załączniku nr 3 do zaskarżonej decyzji z 10 października 2023 r. Należy mieć bowiem na uwadze, że nie wszystkie uwagi i wnioski składane w toku postępowania muszą być zasadne i w związku z tym organ administracji niekoniecznie musi je uwzględniać. Skarżący nie wskazali, które uwagi zostały pominięte w stanowisku RDOŚ w Szczecinie. Akta sprawy dowodzą, że organ pierwszej instancji

odpowiedział na uwagi i wnioski złożone w trakcie udziału społeczeństwa w sposób treściwy, uzasadniając każdorazowo zajęte stanowisko.

Ponadto, w ramach postępowania transgranicznego został zapewniony również udział społeczeństwa po stronie niemieckiej, w ramach których opinie w sprawie zajęły następujące organy: Ministerstwo Energii, Infrastruktury i Digitalizacji Kraju Związkowego Meklemburgia - Pomorze Przednie, Biuro Planowania Przestrzennego i Regionalnego, Gmina Herringsdorf, Krajowy Urząd Administracji Wewnętrznej Meklemburgii - Pomorze Przednie, Państwowy Instytut Leśny Kraju Związkowego Meklemburgii - Pomorza Przednie, Starosta Greifswald Kraju Związkowego Meklemburgii - Pomorze Przednie, Krajowy Urząd ds. Zadań Centralnych i Technologii w zakresie Policji, Ochrony Przeciwpożarowej i Zapobiegania Katastrofom Kraju Związkowego Meklemburgii - Pomorze Przednie, Krajowy Urząd ds. Środowiska, Ochrony Przyrody i Geologii Kraju Związkowego Meklemburgii - Pomorze Przednie, Krajowy Urząd ds. Rolnictwa i Środowiska Kraju Związkowego Meklemburgii - Pomorze Przednie, Biuro Neubrandenburg, Krajowego Urzędu ds. Rolnictwa i Środowiska Kraju Związkowego Meklemburgii - Pomorze Przednie, Biuro Stralsund, Ministerstwo Gospodarki, Infrastruktury, Turystyki i Pracy Kraju Związkowego Meklemburgii - Pomorze Przednie, Ministerstwo Rolnictwa i Środowiska Kraju Związkowego Meklemburgia - Pomorze Przednie, Krajowy Urząd ds. Rolnictwa i Środowiska Kraju Związkowego Meklemburgii-Pomorza Przednie, Krajowy Urząd ds. Środowiska, Ochrony Przyrody i Geologii Kraju Związkowego Meklemburgia - Pomorze Przednie, BUND, Stowarzyszenie Turystyczne Insel Usedom, Stowarzyszenie Wody i Ziemi Wyspy Usedom – Peenestrom, Stowarzyszenie Państwowy Związek Wędkarski Kraju Związkowego Meklemburgii - Pomorza Przedniego, NABU Meklemburgii-Pomorza Przedniego.

Dodatkowo uwagi i wnioski do raportu złożyło społeczeństwo niemieckie, tj: [REDACTED]

[REDACTED] - Gemeinde Ostseebad Heringsdorf, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] - Ministerium für Wirtschaft (...), [REDACTED], [REDACTED] - Ministerium für Wirtschaft (...), [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] - TVIU, [REDACTED], Gemeinde Ostseebad Heringsdorf, [REDACTED], [REDACTED].

Ponadto, z uwagi na deklarację strony niemieckiej, w dniu 20 września 2023 r. w Hotelu Courtyard by Marriott Szczecin City odbyły się konsultacje transgraniczne w formie spotkania. Konsultacje zorganizowane zostały zgodnie z art. 7 ust. 2 umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec w zakresie ocen oddziaływania na środowisko i strategicznych ocen oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej i podpisanej w Neuhausen am Neuhardenberg dnia 10 października 2018 r. oraz art. 5 Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. Zgodnie z cytowaną regulacją, przedmiotem konsultacji było omówienie potencjalnie znaczących oddziaływań planowanej „Budowy Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu” na środowisko Republiki

Federalnej Niemiec, a także ewentualnych działań dotyczących redukcji lub eliminowania tych oddziaływań w oparciu o stanowiska niemieckich organów.

Ze spotkania konsultacyjnego sporządzony został protokół, którego ustalenia zostały uzgodnione ze stroną niemiecką jeszcze na spotkaniu. Uwagi i wnioski złożone przez stronę narażoną zostały przeanalizowane i organ szczegółowo odniósł się do nich w załączniku nr 3 do decyzji z 10 października 2023 r.

Wobec powyższego, GDOŚ nie dostrzegł nieprawidłowości w zakresie dotyczącym zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Ad. 6

Odnosząc się do zarzutu naruszenia szeregu przepisów prawa, należy wskazać, że w przedmiotowym postępowaniu, zakończonym decyzją RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r., dokonano oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym na zdrowie ludzi oraz obszary Natura 2000. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 u.o.o.ś., każdy zainteresowany miał zapewnioną możliwość zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy i wypowiedzenia co do jej treści w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. W związku z tym, że przedmiotowa inwestycja stanowi przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, to zgodnie z art. 59 ust. 1 w związku z art. 61 ust. 1 pkt 1 i 71 u.o.o.ś. wymagało ono przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedłożony raport wraz z załącznikami i uzupełnieniami spełnia wymagania określone w art. 66 ust. 1-7 u.o.o.ś.

Przedmiotowe postępowanie nie dotyczy ponownej oceny oddziaływania na środowisko, w związku z czym zarzut naruszenia art. 67 u.o.o.ś. należy uznać za chybiony.

RDOŚ w Szczecinie nie ustalał zakresu raportu dla przedmiotowej inwestycji, w związku z czym zarzut naruszenia art. 68 u.o.o.ś. nie ma racji bytu.

Kierując się regulacjami zawartymi w art. 74 u.o.o.ś. inwestor przedłożył wymagane załączniki do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i określił krąg stron postępowania. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach kierujący zespołem autorów raportu, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, przedłożył oświadczenie o spełnieniu wymagań w zakresie wykształcenia, zgodnie z art. 74a u.o.o.ś.

Po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, działając zgodnie z art. 80 ust. 1 u.o.o.ś., RDOŚ w Szczecinie wydał decyzję, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie oraz opinii Państwowego Granicznego Inspektora Sanitarnego w Szczecinie,
- 2) ustalenia zawarte w raporcie,

- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa,
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

W związku z tym, że budowa terminala kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu należy do inwestycji strategicznych, nie miał zastosowania art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. stanowiący, iż decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej.

Wydane rozstrzygnięcie spełnia kryteria określone w art. 82 i 85 u.o.o.ś., zatem nie doszło do naruszenia tych regulacji prawnych.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 81 u.o.o.ś. W świetle art. 81 ust. 1 u.o.o.ś. jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

W analizowanej sprawie istniała możliwość realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, w związku z czym art. 81 ust. 1 u.o.o.ś. nie miał zastosowania. Szczegóły w tym zakresie zostały ujęte w odpowiedzi na zarzuty 6 a) i 6 j)

Zgodnie z art. 81 ust. 2 u.o.o.ś., jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 u.o.p.

Ze względu na stwierdzone w raporcie znaczące negatywne oddziaływania na priorytetowe siedlisko przyrodnicze 2130, biorąc pod uwagę zapisy art. 34 u.o.p. oraz 6(4) dyrektywy siedliskowej, w toku postępowania pierwszoinstancyjnego władze Polski wystąpiły z wnioskiem o opinię do Komisji Europejskiej w sprawie przedsięwzięcia dotyczącego budowy terminala kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu. 23 stycznia 2024 r. Komisja Europejska wydała w niniejszej sprawie opinię C(2024) 299. W stanowisku Komisja Europejska przeanalizowała wpływ inwestycji na obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Natura 2000 Wolin i Uznam PLH320019, oddziaływanie skumulowane w połączeniu z innymi planami i przedsięwzięciami, jak również zweryfikowała zestaw środków minimalizujących, kompensujących oraz służących do zarządzania obszarem. Komisja Europejska zbadała również kwestię spełnienia przez projektowaną inwestycję wymogów wynikających z art. 6(4)

dyrektywy siedliskowej. Ocenione zostało zaistnienie powodów o charakterze zasadniczym, wynikających z nadrzędnego interesu publicznego, kwestie rozwiązań alternatywnych dla omawianego przedsięwzięcia oraz zestaw zaproponowanych w decyzji organu pierwszej instancji środków kompensujących. Stanowisko Komisji Europejskiej potwierdza poprawność analiz, ustaleń oraz nałożonych środków z decyzji RDOŚ w Szczecinie w odniesieniu do wpływu budowy przedmiotowej inwestycji na obszary sieci Natura 2000. W zaistniałej sytuacji nie można uznać, iż doszło do naruszenia art. 81 ust. 1 u.o.o.ś.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 u.o.o.ś., jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 p.w., organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

W toku postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie, jak również wyspecjalizowany w zakresie oceny wodnoprawnej Dyrektor RZGW w Szczecinie, dokonali oceny wpływu przedsięwzięcia na jednolite części wód, w tym na możliwość nieosiągnięcia wyznaczonych dla nich celów środowiskowych. Teren objęty wnioskiem, zgodnie z obowiązującym Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r., poz. 335), znajduje się w zlewniach jednolitych części wód powierzchniowych:

- przejściowych (JCWP) kod: TW60001 WB2, o nazwie Zalew Szczeciński,
 - przybrzeżnych kod: CW60001 WB4, o nazwie Wody przybrzeżne Zatoki Pomorskiej
- oraz w granicach jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) o kodzie GW60001.

Przedmiotowe przedsięwzięcie leży poza obszarem ochronnym zbiorników śródlądowych, poza strefami ochronnymi ujęć wód powierzchniowych i poza strefami ochrony bezpośredniej ujęcia wód podziemnych, natomiast planowany odcinek układu drogowego na długości 257 m zlokalizowany jest w granicach pośredniej ochrony ujęcia wody „Na Wydmach” ustanowionej Rozporządzeniem Nr 6/2005 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 23 maja 2005 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 30.05.2005 r. nr 43, poz. 995.).

Postanowieniem z 3 lipca 2023 r., znak: SZ.RZŚ.4900.1.2023.NL, Dyrektor RZGW w Szczecinie, jako organ wyspecjalizowany w zakresie oceny wodnoprawnej, uzgodnił warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia, a zatem uznał, że realizacja inwestycji nie wpłynie w istotny sposób na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych.

W wyniku przeprowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie nałożył szereg warunków, w tym m.in.:

- wyposażenie wylotów z kanalizacji deszczowej w zespół podczyszczający (piaskownik, separator substancji ropopochodnych), gwarantujący wprowadzenie do wód morskich i gruntowych wód o składzie zgodnym z przepisami prawa,

- odprowadzanie wód opadowych poza teren pośredniej ochrony ujęcia wody „Na Wydmach”,
- wyposażenie terminala w sieć kanalizacji sanitarnej, która znacznie ograniczy niekorzystny wpływ inwestycji na stan jakości wód morskich,
- wydzielenie miejsca na kontenery ciekące, wyposażone w bezodpływowy dwupłaszczowy podziemny zbiornik z czujnikiem napełnienia zbiornika, który zapewni ochronę przed niekontrolowanymi wyciekami do wody lub gleby,
- zapewnienie odpowiedniej ilości zapór przeciwozlewowych na wodzie, zapobiegających niekontrolowanemu wyciekowi substancji ropopochodnych,
- prowadzenia prac emitujących duże natężenie hałasu podwodnego oraz powodujących rozprzestrzenianie się osadów przy zastosowaniu kurtyn,
- prowadzenie poinwestycyjnego monitoringu jakości wód oraz rozprzestrzeniania się osadów zanieczyszczeń.

Zrealizowanie przedmiotowej inwestycji z uwzględnieniem nałożonych środków nie wpłynie znacząco negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych zawartych aktualnie obowiązującym Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, wobec czego nie dojdzie do naruszenia art. 81 ust. 3 u.o.o.ś.

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko zostało przeprowadzone w zgodzie z art. 108-117 u.o.o.ś., a jego przebieg został szczegółowo opisany na str. 56-59 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie. Ponadto, wszelkie ustalenia strony polskiej i niemieckiej znalazły swoje odzwierciedlenie w protokole, który został przez stronę niemiecką podpisany 20 października 2023 r. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia uwzględnia wyniki i ustalenia zawarte w ww. protokole. W związku z powyższym nie można przyznać racji skarżącym co do naruszenia art. 108-117 u.o.o.ś.

Należy wskazać, że art. 46 ust. 1 pkt 3, art. 51 ust. 2 pkt 2 lit. e i pkt 3 lit. a i b, art. 55 ust. 2 u.o.o.ś. dotyczą oceny oddziaływania na środowisko projektów polityk, strategii, planów i programów oraz opracowywanej na jej potrzeby prognozy oddziaływania na środowisko, zatem przepisy te nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie, która dotyczy oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia.

Analogicznie jest w przypadku przepisów wymienionych w art. 113-117 u.o.o.ś., które odnoszą się do regulacji postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczącego projektów polityk, strategii, planów i programów.

Ad. 6 a), j)

Zgodnie z brzmieniem art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. raport powinien zawierać opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, a

także racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, wraz z uzasadnieniem ich wyboru. W przedmiotowej sprawie podmiot podejmujący się realizacji przedsięwzięcia, zadośćuczynił powyższym wymaganiom i w raporcie opisał dwa różniące się od siebie warianty dla budowy omawianego terminalu. Inwestor przedstawił wariant I jako wariant inwestorski oraz najkorzystniejszy dla środowiska, a także wariant II, czyli racjonalny wariant alternatywny.

W wyroku z 1 grudnia 2023 r., sygn. akt: III OSK 962/23, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że „opis analizowanych wariantów powinien być na tyle rzetelny i dokładny, by organ rozpatrujący sprawę mógł zbadać, czy przedsięwzięcie powinno być realizowane w wariantcie proponowanym przez inwestora, czy też w wariantcie alternatywnym. Przygotowanie opisu racjonalnego wariantu alternatywnego wymaga każdorazowo przeprowadzenia indywidualnej oceny danego przedsięwzięcia pod kątem jego oddziaływania na środowisko w sytuacji, gdyby ten wariant miał być zrealizowany.”

Analizując raport i jego uzupełnienia, organ odwoławczy dokładnie zweryfikował wybrane przez wnioskodawcę warianty realizacji przedsięwzięcia oraz sporządzone dla nich porównanie. Wbrew twierdzeniom skarżących, raport dla niniejszego przedsięwzięcia zawiera zestawienie obu wariantów, a także ich oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska.

Opis wariantu I proponowanego przez wnioskodawcę został zawarty w rozdziale 3.1 raportu, natomiast racjonalnego wariantu alternatywnego w rozdziale 3.2. Akta sprawy zawierają również załączniki graficzne z projektem zagospodarowania terenu w każdym z analizowanych wariantów. W rozdziale 3.3 raportu zawarto porównanie analizowanych wariantów wraz z uzasadnieniem wyboru wariantu wybranego do realizacji.

W załączniku nr 1 do raportu z czerwca 2023 r. inwestor przedłożył w formie graficznej przykładowy plan zagospodarowania terenu w wariantcie I, natomiast w załączniku nr 2 - przykładowy plan zagospodarowania terenu w wariantcie II. Załączniki te zostały zaktualizowane i doprecyzowane na etapie postępowania przed organem II instancji i przedłożone przy piśmie inwestora z 13 września 2024 r., jako załączniki nr 2 i 3 do uzupełnienia raportu.

Bazując na danych zawartych w raporcie, jego załącznikach i uzupełnieniach oraz „Raporcie Espoo” organ I instancji na str. 72-75 uzasadnienia zaskarżonej decyzji z 10 października 2023 r. wyjaśnił, jakie przesłanki zaważyły o wyborze wariantu I - wskazanego przez inwestora do realizacji.

W odniesieniu do lokalizacji projektowanego przedsięwzięcia, kluczowe było umieszczenie planowanej budowy głębokowodnego terminala kontenerowego w Świnoujściu we wrześniu 2019 roku w rządowym "Programie rozwoju polskich portów morskich do 2030 roku", który dla portów jest strategicznym dokumentem porządkującym projekty rozwoju krajowych portów. Ponadto lokalizację planowanego przedsięwzięcia determinuje obowiązujący Plan zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 935, ze zm.), który

wskazuje funkcję terenów i możliwe kierunki jego zagospodarowania na większości wybrzeża południowego Bałtyku. Dodatkowym czynnikiem warunkującym lokalizację przedsięwzięcia jest dostęp do istniejącej infrastruktury toru wodnego dla dużych jednostek, infrastruktury drogowej oraz kolejowej.

Na etapie przygotowania projektu portu kontenerowego w Świnoujściu, podstawowym założeniem była taka lokalizacja niezbędnej infrastruktury portowej, aby jak najbardziej zminimalizować oddziaływanie na środowisko i potencjalne konflikty społeczne, przy jednoczesnym zachowaniu obowiązujących międzynarodowych zasad ruchu morskiego, drogowego i kolejowego, jak również zasad budowy dróg, kolei, portów morskich i torów wodnych. W tym celu przeprowadzone zostało wielostopniowe wariantowanie lokalizacyjne, zarówno na odcinku morskim, jak i lądowym, połączone z analizami potencjalnych konfliktów i oddziaływań, kosztów i ryzyka. Jako warianty alternatywne pod względem lokalizacyjnym, uwzględniając charakter przedsięwzięcia, jego znaczenie gospodarcze oraz obowiązujące w kraju dokumenty strategiczne, rozważaniu podlegały trzy porty o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, tj. Gdańsk, Gdynia, zespół portowy Szczecin - Świnoujście. W odniesieniu do portu w Gdańsku, obecny tam terminal kontenerowy jest największy w Polsce i dodatkowo trwa jego rozbudowa, mająca na celu zwiększenie potencjału przeładunkowego z poziomu około 3 mln TEU do ok. 4,5 mln TEU. Podobna sytuacja jest w Gdyni - gdzie są dwa terminale w porcie wewnętrznym i planowana jest budowa terminalu kontenerowego w porcie zewnętrznym o pojemności ok. 2,5 mln TEU. Niewielka odległość między portami w Gdańsku i Gdyni (wynoszącą ok. 20 km), powoduje, iż porty te wykorzystują tę samą infrastrukturę dostępową (drogi, koleje). Celem uniknięcia przeciążenia infrastruktury komunikacyjnej na lądzie (autostrady północ - południe i linii kolejowej), do którego by doszło w przypadku dalszego rozwoju terminali kontenerowych w Gdańsku i Gdyni, zdecydowano się na rozwijanie zdolności przeładunkowej w znacznej odległości od ww. portów, tj. w rejonie Świnoujścia - terenu będącego w zarządzie Portów Szczecin - Świnoujście, a tym samym rozłożenia ruchu morskiego na Bałtyku oraz komunikacyjnego na lądzie. Należy również nadmienić, iż porty morskie w Szczecinie i Świnoujściu są ważnymi elementami Korytarza TEN-T Bałtyk Adriatyk, Korytarza Północnego Bałtyk, Europejskiego Korytarza Transportu Kolejowego nr 5 oraz Środkowoeuropejskiego Korytarza Transportowego Europejskiego Ugrupowania Współpracy Terytorialnej. Powyższe uzasadnia wybór lokalizacji terminala kontenerowego w Świnoujściu.

Kolejne, wykonane na potrzeby realizacji przedsięwzięcia, wielokryterialne analizy wariantowe, w tym analizy techniczne i przestrzenne, skutkowały pozostawieniem do analizy dwóch wariantów, tj. wariantu I (proponowanego przez wnioskodawcę) oraz wariantu II racjonalnego alternatywnego (obejmującego znaczne zwiększenie przewidzianej do przekształcenia powierzchni lądowej).

W odniesieniu do zajętości terenu, zarówno w wariantcie I, jak i II, budowa terminala spowoduje przekształcenie środowiska morskiego na powierzchni ok. 350 ha (w tym ok. 80 ha

pod przyszłe molo i falochron osłonowy). W wariantcie I środowisko lądowe zostanie przekształcone na powierzchni ok. 45 ha (z czego infrastruktura portowa zajmie ok. 28 ha, infrastruktura kolejowa i drogowa zajmie ok. 17 ha), natomiast w wariantcie II środowisko lądowe zostanie przekształcone na powierzchni ok. 75 ha (z czego infrastruktura portowa ok. 28 ha, infrastruktura kolejowa i drogowa ok. 37 ha). Zmniejszona zajętość terenu w wariantcie I wynika z rezygnacji z miejsca przewidzianego w koncepcji na zaplecze DEPOT (magazynowe), przesunięcia zabudowy obiektów kubaturowych na obszar mola, zmniejszenia obszaru zajętości pod rozbudowę parkingu buforowego oraz rezygnacji z parkingu turystycznego i wejścia na plażę w granicach portu kontenerowego. Zatem pod względem zajętości terenu wariant I jest najkorzystniejszy dla środowiska. Mniejsza zajętość terenu oznacza również mniejsze koszty budowy przedsięwzięcia.

W odniesieniu do elementów środowiska przyrodniczego, wariant I w większym stopniu pozwala zachować ciągłość siedlisk typowych dla mierzei, podczas gdy wariant II skutkuje fragmentacją siedlisk przyrodniczych i koniecznością usunięcia większej powierzchni lasów poprzez odcięcie większego ich kompleksu na obszarze między portem kontenerowym i Terminalem LNG. Wariant I ogranicza powierzchnię zniszczeń siedlisk przyrodniczych, stanowiących przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Wolin i Uznam PLH320019 oraz lasów o ok. 30 ha w stosunku do alternatywnego wariantu II. Obydwa rozważane warianty ingerują w siedliska przyrodnicze stanowiące przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000, stanowiska gatunków chronionych roślin i różnorodne siedliska ptaków. Niemniej jednak, zaproponowany wariant I ogranicza tę ingerencję do niezbędnego minimum. Wybór wariantu I pozwala zmniejszyć obszar zajętości na lądzie, co zmniejszy skalę zniszczeń siedlisk przyrodniczych, stanowiących przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000 PLH320019, głównie w stosunku do siedliska 2180 z ok. 16,8 ha do ok. 13,89 ha. W odniesieniu do stanowisk oraz siedlisk gatunków fauny objętej ochroną prawną realizacja inwestycji w wariantcie I spowoduje zniszczenie lub przekształcenie ok. 105 stanowisk gatunków chronionej fauny, natomiast w wariantcie II - 123 stanowiska. Analogicznie sytuacja przedstawia się w przypadku kolizji ze stanowiskami gatunków chronionych roślin, w wariantcie I zniszczeniu lub przekształceniu ulegnie ok. 112 stanowisk, a w wariantcie II – ok. 146 stanowisk.

Podczas analizy wariantów ważnym kryterium wyboru był aspekt społeczny i możliwości akceptacji wybranych wariantów przedsięwzięcia. Zarówno wariant I, jak i wariant II nie różnią się założeniami, wynikami i wnioskami w zakresie analizy akustycznej i emisji zanieczyszczeń do powietrza. Oddziaływania wariantu I i II w zakresie realizowanym na obszarze wód morskich w odniesieniu do realizacji mola kontenerowego od brzegu w kierunku północy są zbieżne. Różnice w zakresie emisji hałasu dotyczą części lądowej analizowanych wariantów, co związane jest z odmiennym zagospodarowaniem terenu, w tym z lokalizacją projektowanych grup torowych oraz długością i trasą torów dojazdowych. Przebieg wariantu II w zakresie planowanej obsługi komunikacyjnej pirsu obejmuje budowę połączenia wzdłuż istniejącej infrastruktury kolejowej oraz częściowo wzdłuż ul. Ku Morzu, co znacząco zwiększa

długość planowanej w tym wariantcie linii kolejowej i drogowej w zakresie dojazdu do pirsu. Szlak tych linii transportowych zbliża się ku zabudowie mieszkaniowej dzielnicy Warszów i pobliskim zakładom pracy znajdującym się w sąsiedztwie portu kontenerowego. W wariantcie I infrastruktura drogowa i kolejowa przebiega w odległości ok. 1700 m od osiedla Warszów, natomiast w przypadku wariantu II w odległości o ok. 650 m. Tym samym analiza przebiegu linii kolejowej i drogowej w wariantcie II względem terenów podlegających ochronie akustycznej wskazuje, iż jest on mniej korzystny spośród ocenianych wariantów. Z punktu widzenia oddziaływań akustycznych istotne jest, aby ciągi komunikacyjne kolejowe i drogowe, łączące molo z istniejącą linią kolejową Świnoujście – Szczecin i drogą krajową nr 3 znajdowały się w jak największej odległości od terenów podlegających ochronie przed hałasem. Warunek ten spełnia wariant I, który pozwala odsunąć wszelkie oddziaływania akustyczne oraz emisję zanieczyszczeń do powietrza od zabudowy mieszkaniowej, tym samym zmniejszając potencjalne negatywne oddziaływania na mieszkańców ww. dzielnicy Warszów miasta Świnoujście.

Wykonane na potrzeby przedmiotowej inwestycji analizy, w tym m.in. analiza akustyczna, przyrodnicza, emisji zanieczyszczeń do powietrza, w zakresie obszaru lądowego wykazały, że jakkolwiek wariant II jest realny i możliwy do wykonania pod względem lokalizacyjnym i ekonomicznym, to jednak z uwagi na zbliżenie z drogą oraz koleją do istniejącej infrastruktury Terminala LNG i projektowanego węzła komunikacyjnego w zakresie dostępu do portu, powoduje większe oddziaływania w kontekście skumulowanym w zakresie oddziaływań akustycznych, eksploatacji zasobów naturalnych i dóbr chronionych w porównaniu do wariantu I. Syntezę oddziaływań na poszczególne elementy środowiska dla obu prezentowanych wariantów przedstawiono w tabeli 61 pt. „Porównanie oddziaływań wariantów przedsięwzięcia budowy terminala kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu” (str. 456 raportu).

W związku z tym uznano, iż wariantem najkorzystniejszym pod względem środowiskowym jest wariant preferowany przez inwestora, tj. wariant I.

Obydwa brane pod uwagę warianty niewątpliwie będą miały trwały wpływ na przekształcenia krajobrazu oraz wpływ na środowisko, jednakże celem jest wybranie takiego rozwiązania, które jak najmniej przyczyni się do negatywnego wpływu na środowisko, w tym zdrowie ludzi. Za wybranym do realizacji wariantem przemawiało wiele aspektów, zatem nie sposób przyznać racji skarżącemu Stowarzyszeniu Zielone Wyspy Świnoujście, iż wybór wariantu wskazanego do realizacji był podyktowany wyłącznie względami ekonomicznymi.

Wielokrotne wezwania do uzupełnienia dokumentacji, o których GDOŚ wspomniał we wcześniejszej części niniejszej decyzji, przeczą temu, jakoby organy orzekające w sprawie bezkrytycznie przyjmowały stanowisko inwestora w zakresie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W przypadku, gdy wytypowany przez wnioskodawcę wariant jest dopuszczalny do realizacji, organ nie mając przesłanek, na podstawie których mógłby wskazać inny wariant w

trybie art. 81 ust. 1 u.o.o.ś., jest zobowiązany wnioskiem inwestora do wydania decyzji. Zatem odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań w kształcie określonym we wniosku, w niniejszej sprawie w wariantcie I, może nastąpić w ściśle określonych przypadkach wskazanych w u.o.o.ś. Przesłankami tymi są:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego lub naruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2, 2a i 3 u.o.o.ś.);
- brak zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji wariantu innego niż proponowany przez niego, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę (art. 81 ust. 1 u.o.o.ś.);
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 u.o.o.ś.);
- wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 u.o.o.ś.).

Powyższe potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 sierpnia 2016 r. (sygn. akt: IV SA/Wa 726/16), gdzie podkreślono, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany, tzn. organ właściwy do wydania decyzji nie ma swobody działania, a katalog podstaw wydania decyzji negatywnych ma charakter zamknięty.

W przedmiotowej sprawie nie wystąpiła żadna z przywołanych powyżej okoliczności stanowiących podstawę realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, co już zostało wyjaśnione w we wcześniejszej części decyzji, zatem wbrew zarzutom skarżących, nie doszło do naruszenia art. 81 u.o.o.ś.

Mając na uwadze podniesiony przez Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście zarzut braku dokumentacji planistycznej odnoszącej się do wariantów przedsięwzięcia, należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 74 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć w przypadku przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji strategicznych. Do inwestycji

strategicznych, w świetle art. 59a ust. 4 pkt 16 u.o.o.ś., zalicza się inwestycje w zakresie budowy portu zewnętrznego, realizowane na podstawie u.b.p.z. Ze względu na to, że przedmiotowa inwestycja realizowana jest zgodnie z ww. ustawą i tym samym zalicza się do inwestycji strategicznych, inwestor nie miał obowiązku przedkładania wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz informacji o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej.

Ad. 6 b), r)

Odnosząc się do zarzutu braku wykazania przesłanek, którymi organ kierował się przy ustalaniu kręgu stron postępowania, należy wskazać, że zgodnie z art. 74 ust. 3a u.o.o.ś., stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

W świetle powyższego, interesu prawnego statuującego przymiot strony postępowania nie można wyprowadzać z jakiegokolwiek oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, tylko z takiego oddziaływania, które w zależności od rodzaju, charakteru, wielkości, miejsca zaistnienia i sytuacji może naruszać prawa rzeczowe determinujące posiadanie przymiotu strony w postępowaniu.

W odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 6 maja 2024 r., pismem z 13 września 2024 r., uzupełnionej pismem z 19 listopada 2024 r. inwestor wyjaśnił, że zasięg oddziaływania przedsięwzięcia wyznaczono na podstawie zasięgu potencjalnych zaburzeń i emisji, które mogą powstać na etapie jego budowy i eksploatacji. Wielkość oddziaływania została oszacowana na podstawie pięciu parametrów (charakter oddziaływania, jego skala, czas trwania, intensywność i odwracalność). Zasięg ten wyznaczono na podstawie wyników analiz stanowiących załączniki do raportu. Głównymi analizami były: analiza emisji zanieczyszczeń do powietrza (załącznik nr 5 do raportu), analiza rozprzestrzeniania się osadów spoistych podczas robót czerpalnych na etapie budowy, w basenie planowanego Portu Kontenerowego w Świnoujściu (załącznik nr 6 do raportu) oraz analiza emisji hałasu (załącznik nr 4 do raportu). Przy wyznaczaniu zasięgu oparto się na: zasięgu izolinii częstości przekroczeń stężeń jednogodzinnych tlenków azotu,

zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji; zasięgu izofon rozprzestrzeniania się hałasu, zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji oraz zasięgu rozprzestrzeniania się osadów podczas robót czerpalnych uwzględniających czas ich zawieszenia w słupie wody. Z analiz wynikało, że zasięg tych oddziaływań jest największy na etapie budowy i dotyczy tylko rejonu w obszarze morskim i przybrzeżnym, na tej podstawie ustalono zasięg oddziaływania wskazany na mapie, stanowiącej załącznik do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Należy jednakże zaznaczyć, iż nie będzie to element stałego oddziaływania i jest możliwa jego minimalizacja w zależności od technologii wykonania prac.

Skarżący nie wyjaśnili z jakiego powodu, ich zdaniem, krąg stron został ustalony w sposób nieprawidłowy i na czym polegało błędne określenie zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia. Nie wskazali w czym upatrują błędnej metodyki analiz i badań przedstawionych w raporcie. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 kwietnia 2024 r., sygn. akt: III OSK 1418/22: „kwestionowanie merytorycznej treści raportu przez strony postępowania możliwe jest wyłącznie na podstawie dokumentu posiadającego taką samą moc dowodową, a więc tzw. kontrraportu, czyli opinii sporządzonej również przez osobę posiadającą wiadomości specjalne. Nie jest natomiast możliwe zakwestionowanie raportu przez gołosłowne twierdzenia lub odesłanie do ogólnych ustaleń publikacji naukowych.” W świetle powyższego, mając na względzie, że Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście nie przedstawiło żadnych danych, analiz, tudzież kontradokumentu potwierdzającego przypuszczenia co do błędnych ustaleń w zakresie oddziaływania przedsięwzięcia i w konsekwencji wadliwego określenia kręgu stron postępowania, organ odwoławczy nie ma możliwości odniesienia się do ww. zarzutów.

Należy jednakże mieć na względzie, że na etapie przygotowania realizacji inwestycji nie jest możliwe precyzyjne określenie faktycznego jej oddziaływania na środowisko, bowiem metodyka obliczeniowa odnosząca się do emisji związanych z planowanym przedsięwzięciem, czy proponowanych środków zaradczych zawsze będzie sprowadzać się do symulacji komputerowej. Wszelkie ustalenia dotyczące oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko opierają się na pewnych założeniach i obliczeniach matematycznych, a każdy model obciążony jest marginesem błędu i może wykazywać niedoskonałości. Rzeczywiste oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko okaże się dopiero po rozpoczęciu jego eksploatacji.

W związku z uchybieniami zauważonymi przez GDOŚ inwestor przedłożył aktualne analizy akustyczne i zanieczyszczeń powietrza, które nie miały wpływu na wynik sprawy w kwestii określenia kręgu stron postępowania.

Ad. 6 d)

Akta sprawy dowodzą, że działając w zgodzie z art. 10 § 1 k.p.a. RDOŚ w Szczecinie zawiadomieniem z 21 września 2023 r., znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.43, powiadomił strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy w terminie 7 dni od dnia

doręczenia zawiadomienia. Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście skorzystało z przysługującego mu uprawnienia, czego dowodem są przedłożone w piśmie z 27 września 2023 r. liczne uwagi względem zgromadzonej dokumentacji sprawy. Do wniesionych uwag RDOŚ w Szczecinie ustosunkował się w uzasadnieniu wydanego rozstrzygnięcia.

Należy podkreślić, że wskazany w zawiadomieniu termin 7 dni na zapoznanie się i wypowiedzenie co do zgromadzonych akt stanowi jedynie termin instrukcyjny i odmowa jego wydłużenia nie stanowi naruszenia art. 10 § 1 k.p.a.

„Zawarte w treści art. 10 § 1 k.p.a. sformułowanie "przed wydaniem decyzji" jednoznacznie wskazuje, że chodzi tu o ten moment postępowania, w którym organ administracji publicznej, po zakończeniu postępowania dowodowego, przechodzi do fazy podjęcia rozstrzygnięcia (...). Możliwość wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji jest więc dla strony niejako ostatnią szansą na przedstawienie i uzasadnienie swojego stanowiska. Natomiast wyznaczenie stronie terminu na wypowiedzenie się jest uzasadnione koniecznością określenia czasu, w jakim organ administracji publicznej oczekiwać powinien na jej stanowisko w sprawie. To, czy strona skorzysta z przysługującego jej prawa, pozostawiono wyłącznie jej uznaniu. Rzeczą organu jest jej to umożliwić.” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 grudnia 2007 r. sygn. akt: V SA/Wa 1991/07).

Po dokonaniu analizy postępowania organu I instancji GDOŚ nie stwierdził uchybień w zakresie sposobu realizacji zasady czynnego udziału stron.

Ad. 6 e)

Zgodnie z regułą wynikającą z art. 7 i 77 k.p.a. organ prowadzący postępowanie administracyjne zobowiązany jest do wyczerpującego zebrania materiału dowodowego, który pozwoli na wszechstronne wyjaśnienie okoliczności stanu faktycznego sprawy. Wielokrotne uzupełnianie dokumentacji wypełnia delegację zawartą w ww. przepisach i nie stanowi o jakimkolwiek uchybieniu. Organ prowadzący postępowanie dołożył wszelkiej staranności, aby zgromadzić materiał dowodowy, który pozwoli na kompleksową ocenę oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko.

Akta sprawy dowodzą, że po wielokrotnym uzupełnianiu raportu, inwestor przedstawił w czerwcu 2023 r. tekst jednolity tego dokumentu wraz z załącznikami, w oparciu o który organy współuczestniczące zajęły stosowne stanowiska, tj.

1. Państwowy Graniczny Inspektor Sanitarny w Szczecinie pismem z 19 lipca 2023 r., znak: ONS.ZNS.403.3-2.2023 zaopiniował pozytywnie realizację przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji,
2. Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie, postanowieniem z dnia 18 lipca 2023 r., znak: WŚ.52011.3.23.AZ(42) uzgodnił realizację przedsięwzięcia, nakładając jednocześnie warunki jego realizacji,
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie Państwowego Gospodarstwo Wodnego Wody Polskie postanowieniem z 3 lipca 2023 r., znak:

SZ.RZŚ.4900.1.2023.NL uzgodnił warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia, które zostały uwzględnione w zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, nie można uznać, iż wielokrotne uzupełnianie dokumentacji przesądza o wadliwości postępowania.

Ad. 6 f), i), 15

W zakresie zarzutów Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście, dotyczących:

- realizacji przedsięwzięcia w wariantach, który negatywnie wpłynie na obszary Natura 2000,
- braku oceny wpływu inwestycji na środowisko przyrodnicze i obszary Natura 2000 na terenie gmin bezpośrednio sąsiadujących i przyjęcie, iż kompensacja przyrodnicza określona w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczy minimalizowania utraty obszarów Natura 2000 na terenie Gminy Miasto Świnoujście, oraz zarzutu Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. o naruszenie art. 33 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 34 ust. 1 u.o.p., w związku z art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy siedliskowej w związku z art. 81 ust. 1 u.o.o.ś. z uwagi na nieprzeprowadzenie właściwej analizy wpływu przedsięwzięcia na cele ochrony polskich i niemieckich obszarów chronionych, należy zwrócić uwagę na następujące kwestie.

Należy przyznać słuszność Stowarzyszeniu Zielone Wyspy Świnoujście podnoszącemu, że inwestycja spowoduje negatywne oddziaływanie na obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Wolin i Uznam PLH320019. Dodatkowo w zakresie wpływu na cztery typy siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony w ww. ostoi, czyli siedliska 2110, 2120, 2130 i 2180, oddziaływanie procedowanego przedsięwzięcia będzie znacząco negatywne, o czym mowa w art. 33 u.o.p. i 6(3) dyrektywy siedliskowej. Ze względu na fakt, że siedlisko 2130 ma status priorytetowy, zastosowanie mają przepisy art. 34 u.o.p. oraz 6(4) dyrektywy siedliskowej.

RDOŚ w Szczecinie prawidłowo zbadał i określił wpływ inwestycji na powyższy obszar Natura 2000. Zastosował przy tym szereg działań minimalizujących oraz kompensujących, o których mowa w art. 33 u.o.p. i 6(3) dyrektywy siedliskowej. Powiększony zostanie obszar Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041, dokonana będzie metaplantacja gatunków chronionych, odtworzona zostanie strefa ekotonowa siedliska 2180, przewidziano nasadzenia rokitnika zwyczajnego, usunięte zostaną obce i inwazyjne gatunki roślin oraz odtworzone będą zdegradowane siedliska przyrodnicze. Działania te zapewnią właściwą kompensację szkód, jakie w ostojach sieci Natura 2000 wywoła przedmiotowe przedsięwzięcie.

Z uwagi na wskazane wyżej znaczące negatywne oddziaływania na priorytetowe siedlisko przyrodnicze 2130, biorąc pod uwagę zapisy art. 34 u.o.p. oraz 6(4) dyrektywy siedliskowej, wystąpiono z wnioskiem o opinię do Komisji Europejskiej. W dniu 23 stycznia 2024 r. Komisja Europejska wydała w niniejszej sprawie opinię C(2024) 299. W stanowisku Komisja Europejska przeanalizowała wpływ inwestycji na obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Natura 2000 Wolin i Uznam PLH320019, oddziaływanie skumulowane w połączeniu z innymi planami i przedsięwzięciami, jak również zweryfikowała zestaw środków

minimalizujących, kompensujących oraz służących zarządzaniu obszarem. Komisja Europejska zbadała również kwestię spełnienia przez projektowaną inwestycję wymogów wynikających z art. 6(4) dyrektywy siedliskowej. Ocenione zostało zaistnienie powodów o charakterze zasadniczym, wynikających z nadrzędnego interesu publicznego, kwestie rozwiązań alternatywnych dla omawianego przedsięwzięcia oraz zestaw obecnych w decyzji organu I instancji środków kompensujących.

W swoim stanowisku Komisja Europejska podkreśliła, że *„metodyka i skala środków rekompensujących zaproponowana przez władze polskie wydają się właściwe (...) Poprawa stanu obszarów na których typy siedlisk wykazują potencjał do odbudowy również wydaje się właściwa. Skala kompensacji wydaje się wystarczająca przy stosunku szkód do kompensacji wynoszącym znacznie powyżej 1:1”*. Tym samym należy przyjąć, iż w zakresie środków minimalizujących i kompensujących rozwiązania obecne w rozstrzygnięciu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie są właściwe i wystarczające. Następnie zdaniem Komisji Europejskiej *„w odniesieniu do uzasadnienia przedsięwzięcia Komisja zgadza się z władzami polskimi, że jest ono uzasadnione powodami o charakterze zasadniczym wynikającymi z nadrzędnego interesu publicznego.”* Również w stosunku do ostatniego z wymogów Komisja Europejska stwierdza, że *„władze wystarczająco uzasadniły brak rozwiązań alternatywnych zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy siedliskowej”*.

Stanowisko Komisji Europejskiej potwierdza zatem poprawność analiz oraz wniosków przedstawionych w decyzji organu I instancji w odniesieniu do wpływu budowy Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu na obszary sieci Natura 2000.

W tej sytuacji nie można zatem uznać powyższych zarzutów Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście oraz Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. za zasadne. Opinia Komisji Europejskiej potwierdza prawidłowość ustaleń i decyzji RDOŚ w Szczecinie w sprawie oddziaływania planowanej inwestycji na sieć Natura 2000. Mimo wskazanego przez Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście znaczącego negatywnego wpływu przedsięwzięcia na obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Natura 2000 Wolin i Uznam PLH320019, przedstawiona przez organ I instancji analiza i ocena oddziaływania oraz dobór środków minimalizujących i kompensujących zyskały akceptację Komisji Europejskiej. Zatem zarzut dotyczący nieprawidłowej oceny wpływu inwestycji na obszary sieci Natura 2000 oraz niewłaściwego doboru środków minimalizujących i kompensujących, w świetle opinii Komisji Europejskiej, jest chybiony. Również uwagi Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. o nieprzeprowadzeniu właściwej analizy oddziaływania przedsięwzięcia na cele ochrony polskich i niemieckich obszarów chronionych nie zasługują na uwzględnienie. W swojej opinii Komisja Europejska zwróciła uwagę na wpływ projektowanej inwestycji w połączeniu z innymi planami i przedsięwzięciami. Gdyby z powyższej analizy wynikało zagrożenie dla celów ochrony polskich lub niemieckich obszarów sieci Natura 2000 zostało by to odnotowane i wskazane w opinii. Brak takich informacji w stanowisku Komisji Europejskiej prowadzi do

wniosku, iż nie ma zagrożenia, o którym wspomina Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V.

Ad. 6 g)

Odnosząc się do zarzutu Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście, że w przedmiotowym postępowaniu nie dokonano realnej oceny wpływu inwestycji na społeczność lokalną, mieszkańców Miasta Świnoujście, w tym na uzdrowiska, walory turystyczne i społeczne, oraz przyjęcie, że oddziaływanie przedsięwzięcia swym zakresem nie obejmuje lewobrzeżnej części miasta, należy wskazać, że raport korzysta w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ze szczególnej mocy dowodowej z racji swej kompleksowości i fachowości. Przyjmuje się zatem, że dowód ten może być obalony wyłącznie za pomocą opracowania równorzędnego mu merytorycznie, a nie na podstawie gołosłownych twierdzeń stron skarżących niezadowolonych z rozstrzygnięcia sprawy.

Należy bowiem wskazać, że kwestia oceny wpływu inwestycji na tereny sąsiednie i społeczność lokalną była przedmiotem analiz zarówno w ramach postępowania zakończonego wydaniem zaskarżonej decyzji, jak również na etapie postępowania odwoławczego. Inwestor przedłożył wraz z raportem z 6 czerwca 2023 r. m.in. analizę zanieczyszczeń powietrza, analizę akustyczną, analizę ruchu osadów. Analiza zanieczyszczeń powietrza i analiza akustyczna zostały zaktualizowane na etapie postępowania odwoławczego.

Akta sprawy dowodzą, że wszelkie analizy, w tym wyżej wymienione, obejmowały całe miasto Świnoujście, a nie tylko jego prawobrzeżną część. Podkreślenia wymaga, że działki inwestycyjne nie są położone w strefach ochrony uzdrowskiej Miasta Świnoujścia ani w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Od strony wschodniej planowana inwestycja sąsiaduje z zorganizowaną infrastrukturą Terminala LNG, portem i rzeką Świną, które przyczynią się do tego, że rozprzestrzenianie zanieczyszczeń powietrza czy hałasu od przedmiotowej inwestycji w części lądowej jest minimalizowane w kierunku lewobrzeżnej części Świnoujścia.

Przeprowadzone analizy wykazały, że przedmiotowa inwestycja swym zasięgiem nie obejmuje lewobrzeżnej części miasta Świnoujście oraz znajdujących się tam terenów uzdrowskich. Należy jednakże mieć na względzie, co już wcześniej zostało stwierdzone, że na etapie przygotowania realizacji inwestycji nie jest możliwe precyzyjne określenie faktycznego jej oddziaływania na środowisko. Rzeczywiste oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko okaże się dopiero po rozpoczęciu jego eksploatacji. Z tego względu, w punktach I.A.5, I.B.6, I.C.6 decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r., zmodyfikowanych w pkt 26, 40 i 56 niniejszej decyzji, w zakresie oddziaływań został nałożony obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej po upływie roku od rozpoczęcia funkcjonowania terminala. Wykonane pomiary pozwolą na zweryfikowanie przedstawionych w raporcie prognoz oraz nałożonych w decyzji działań minimalizujących wpływ przedsięwzięcia na środowisko.

Działając w zgodzie z zasadą ostrożności i działania zapobiegawczego, dokładając wszelkich starań, RDOŚ w Szczecinie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określił szereg działań mających na celu zapobieganie, minimalizowanie oraz kompensację negatywnego wpływu inwestycji na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi. Zaproponowane środki kompensujące, w odniesieniu do obszarów Natura 2000, uzyskały 23 stycznia 2024 r. pozytywną opinię Komisji Europejskiej.

Nałożenie na inwestora obowiązków wynikających ze standardów jakości środowiska, nie zostało wprowadzone do decyzji RDOŚ w Szczecinie w sposób uznaniowy, lecz przy uwzględnieniu zasady proporcjonalności środków do celów oraz wskazaniu norm prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji zmierzającej do ograniczenia zakresu negatywnego oddziaływania na środowisko. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 26 października 2011 r., sygn. akt: II OSK 1820/11: „W ramach zasady zrównoważonego rozwoju mieści się nie tylko ochrona przyrody, ale i troska o rozwój społeczny i cywilizacyjny, związany z koniecznością budowania stosownej infrastruktury”.

Dotychczasowe użytkowanie terenu planowanej inwestycji jako kąpieliska, miejsca rekreacji i wypoczynku oraz zmiana charakteru nadmorskiego i leśnego tego miejsca na przemysłowo-portowy może wzbudzać kontrowersje wśród mieszkańców miasta Świnoujście, szczególnie mieszkańców dzielnicy Warszów. Potencjalny konflikt interesów może być związany również z realizacją nowej infrastruktury i wynika z ograniczenia dostępu do tego obszaru dla turystów, a w przypadku miejsc odkładu urobku - dostępu rybaków, co może prowadzić do przełowienia i w następstwie - spadku ich dochodów.

Na str. 120 uzasadnienia zaskarżonej decyzji, odnosząc się do warunków nałożonych w sentencji, RDOŚ w Szczecinie wyjaśnił, że podczas realizacji inwestycji zostaną podjęte wszelkie środki, celem uniknięcia konfliktów z mieszkańcami Świnoujścia, jak również z prowadzącymi połowy na morzu, w tym m.in. takie jak: informowanie na bieżąco okolicznych użytkowników terenów, tj. mieszkańców osiedla Warszów, Nadleśnictwa Międzyzdroje, Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie, ZWIK Sp. z o.o. o planowanych pracach budowlanych i okresowych uciążliwościach związanych z ich prowadzeniem; unikanie podczas prowadzenia prac terenów o największym natężeniu ruchu turystycznego, w tym w miarę możliwości zaplanowanie czasu o największym natężeniu ruchu transportu drogowego na potrzeby budowy poza sezonem turystycznym (sierpień – lipiec); prowadzenie prac poza sezonem rozrodczym ryb komercyjnych, zastosowanie kurtyn hałasowych ograniczających emisję hałasu podwodnego oraz przesłon przed rozprzestrzenianiem się osadów podczas prac czerpalnych i refulacyjnych, jak również powiadamianie z dwumiesięcznym wyprzedzeniem Głównego Inspektora Rybołówstwa Morskiego o planowanych pracach, celem umożliwienia w razie konieczności przeorganizowania narzędzi połowowych przez rybaków.

Z dokumentacji przedmiotowej sprawy wynika, że inwestor w porozumieniu z Miastem Świnoujście zobowiązał się, po uzgodnieniu lokalizacji i powierzchni, zrekompensować utratę parkingu turystycznego oraz wejście i dojazd do plaży, poprzez odbudowę tej infrastruktury w

miejscu wskazanym przez samorząd Świnoujścia (str. 503 raportu). Odbudowa infrastruktury turystycznej dzielnicy Warszów w ramach rekompensaty utraty infrastruktury dostępu do miejskiego kąpieliska będzie realizowana poza zakresem przedmiotowego przedsięwzięcia (str. 14 raportu). Powyższe znalazło odzwierciedlenie w zapisach zaskarżonej decyzji, gdzie RDOŚ w Szczecinie wskazał, że „w skład rekompensowanych obiektów towarzyszących wchodzić będzie parking turystyczny zlokalizowany obecnie na terenie portu kontenerowego oraz dojazd do parkingu turystycznego i zejście na plażę. Poza tym przewiduje się odtworzenie kąpieliska w innej lokalizacji, co zapewni zaspokojenie potrzeb rekreacyjnych zarówno dla najbliższych mieszkańców, jak i turystów” (str. 65 decyzji).

Ad. 6 h), t)

Jeżeli chodzi o kolejne dwa zarzuty Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście, dotyczące braku co najmniej rocznego monitoringu przyrodniczego w zakresie fauny i flory przez niezależny od inwestora podmiot zewnętrzny oraz niezawarcia w raporcie oraz w zaskarżonej decyzji szczegółowej inwentaryzacji przyrodniczej, zwłaszcza z zakresu dendrologii, ornitologii i chiropterologii, konieczne jest wyjaśnienie następujących faktów.

Przepisy nie wymagają prowadzenia rocznej obserwacji flory i fauny na potrzeby raportu o oddziaływaniu na środowisko dla każdego przedsięwzięcia. Każdorazowo zakres informacji dotyczący opisu elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego wpływu planowanej inwestycji na środowisko oraz metodykę inwentaryzacji przyrodniczej określa się indywidualnie. Zależy on bowiem od indywidualnych cech projektowanego przedsięwzięcia, jego zasięgu oddziaływania, występujących na danym terenie gatunków i siedlisk itp. Nie zawsze, aby prawidłowo określić wpływ inwestycji na florę i faunę oraz dobrać właściwy zestaw działań minimalizujących i ewentualnie kompensujących, konieczny jest roczny monitoring. W przedmiotowym przypadku skarżący podnoszą, że wykonane badania przyrodnicze na potrzeby raportu o oddziaływaniu na środowisko oraz wydanej na jego podstawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach były niewystarczające. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie podziela tego stanowiska. Dane dotyczące występowania gatunków i siedlisk flory i fauny, obecne w zgromadzonej w sprawie dokumentacji są wystarczające do określenia rozmieszczenia zwierząt, roślin i ich siedlisk znajdujących się w zasięgu wpływu budowy Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu. Pozwalają również prawidłowo określić oddziaływanie projektowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz w adekwatny sposób określić warunki realizacji inwestycji, w tym zwłaszcza środki minimalizujące i kompensujące. Jednocześnie organ II instancji uzupełnił na etapie odwoławczym ww. rozwiązania, dodając następujące działania:

- wykonanie 55 dodatkowych budek dla ptaków, głównie w formie półotwartej,
- przygotowanie 6 kopców rozrodczych dla gadów,
- przeprowadzenie nasadzeń roślinności w postaci stref ekotonowych,

- wykonanie 5 budek dla trzmieli
- przygotowanie łąk kwiatnych dla owadów,
- zabezpieczenie lęgów sieweczek, mew i rybitw na plaży morskiej w granicach przedsięwzięcia,
- dostosowanie falochronu do możliwości lęgów ptaków,
- wykonanie platformy lęgowej dla puchacza,
- zamontowanie 30 skrzynek rozrodczych dla nietoperzy,
- usypanie łąchy piaszczystej dla fok.

Całość zaplanowanych do wykonania czynności zabezpieczy gatunki i siedliska, które będą poddane negatywnemu wpływowi budowy Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu.

Dodatkowo prawidłowość przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej na etapie raportu o oddziaływaniu na środowisko potwierdza opinia Komisji Europejskiej z dnia 23 stycznia 2024 r. w sprawie C(2024) 299. Gdyby wykonane obserwacje przyrodnicze były niewystarczające i nie pozwalały na określenie wpływu przedsięwzięcia na środowisko i doboru odpowiednich warunków realizacji inwestycji, minimalizacji i kompensacji, wówczas zostało by to podniesione przez Komisję Europejską, która nie zaopiniowałaby pozytywnie przedmiotowego przedsięwzięcia.

Ad. 6 k) i 13

W kolejnym zarzucie skarżący wskazują na naruszenie art. 3 ust. 1 pkt 13, art. 62 ust. 1 pkt 1 lit a-d u.o.o.ś. w związku z art. 3 ust. 1 lit. a-e dyrektywy 2011/92/UE, z uwagi na pominięcie w analizie skutków realizacji przedsięwzięcia zagadnienia istotnego wzrostu ruchu morskiego i lądowego, który skumulowany z powstaniem terminala będzie powodować większą ingerencję w środowisko naturalne niż założył to RDOŚ w Szczecinie.

Odnosząc się do powyższego, należy wskazać, że art. 3 ust. 1 pkt 13 u.o.o.ś. zawiera definicję przedsięwzięcia. Z kolei art. 62 ust. 1 pkt 1 lit a-d u.o.o.ś. stanowi transpozycję art. 3 ust. 1 lit. a-e dyrektywy 2011/92/UE i wskazuje, jakie kwestie powinny być analizowane przez organy administracji w trakcie przeprowadzanej oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z założeniami oraz analizami przedstawionymi w raporcie, po uruchomieniu terminala przewiduje się zwiększenie ruchu statków: w początkowym etapie o ok. 4%, a docelowo o ok. 7%. Należy zaznaczyć, iż oddziaływanie to będzie nieistotne z uwagi na fakt, iż w chwili obecnej zjawisko dotyczy istniejącego od kilkadziesiąt lat toru wodnego, a dotychczasowy ruch jednostek zawijających do portu Szczecin i Świnoujście wynosi ok. 6000 statków rocznie. Zatem, przyjmując zgodnie z analizami, iż w pełnym rozwoju terminal kontenerowy obsługiwał będzie 9 jednostek tygodniowo oraz to, że oddziaływania w zakresie ruchu statków będą miały miejsce na obszarze toru wodnego, który od lat jest użytkowany w taki sam sposób, można uznać te oddziaływania za nieznaczące.

Wzmożenie ruchu statków przyczyni się do wypłaszania ptaków z akwenu planowanego terminala oraz toru, którym będą się poruszały statki. Jest to efekt powszechnie występujący przy inwestycjach infrastrukturalnych. Oddziaływanie inwestycji w fazie eksploatacji będzie prawdopodobnie powodować przemieszczenie się ptaków z terenów portowych do miejsc o niższym stopniu antropopresji. Prawdopodobny jest także wzrost znaczenia innych obszarów znanych z zatrzymań wędrowników i zimowania ptactwa - głównie optymalnych, korzystnych i najbliższych rejonów Zatoki Pomorskiej i Zalewu Szczecińskiego. Nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu wzmożonego ruchu jednostek pływających na populacje ptactwa migrującego i zimującego, stanowiące przedmioty ochrony w obszarach Natura 2000. Istniejące już presje antropogeniczne, w odniesieniu do gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony w obszarach Natura 2000, nie poszerzą swojej powierzchni oddziaływania.

Skutki wzrostu natężenia ruchu żeglugi, jak również lądowej infrastruktury zostały poddane analizom oddziaływania z uwzględnieniem etapu budowy, jak i eksploatacji przedmiotowej inwestycji. Wpływ na obszar gmin Świnoujście i Międzyzdroje będzie związany z hałasem generowanym przez transport kolejowy i samochodowy na obecnie modernizowanej drodze ekspresowej S3. Oddziaływania z infrastruktury drogowej i kolejowej zależą od intensywności i prędkości przejazdu oraz stanu technicznego taboru. Ruch kolejowy będzie odbywał się istniejącą od lat infrastrukturą kolejową, która biegnie w stronę miasta Międzyzdroje i zlokalizowana jest przy jego południowych obrzeżach. Należy podkreślić, że w zakresie hałasu największa emisja dotyczy momentu hamowania i przyspieszania, a jednostajny hałas w trakcie przejazdu taboru kolejowego w kierunku do i z terminala kontenerowego będzie krótkookresowy, bez postoju w obrębie miasta Międzyzdroje.

Ruch samochodowy będzie prowadzony obecnie modernizowaną drogą S3, która uwzględnia ruch, jaki będzie generował planowany terminal kontenerowy w Świnoujściu.

Wobec powyższego, powstanie terminala i zwiększenie ruchu lądowego nie wpłynie znacząco na środowisko naturalne.

Odnosząc się do zarzutu niepełnej analizy skumulowanych oddziaływań przedsięwzięcia, bez uwzględnienia tunelu pod Świną, a także planowanych i realizowanych połączeń komunikacyjnych (drogowych, kolejowych i morskich) z planowanym przedsięwzięciem, należy wskazać, że istotą analizy oddziaływań skumulowanych jest ocena możliwości wystąpienia ewentualnych dodatkowych uciążliwości dla środowiska, wynikających ze współoddziaływania planowanego obiektu z innymi istniejącymi, bądź planowanymi do realizacji przedsięwzięciami.

W kontekście powyższego należy wskazać, że zgodnie z informacjami zawartymi w rozdziale 8 raportu pn.: „Informacja na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze

oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia – w zakresie w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem” w ocenie skumulowanych oddziaływań przedmiotowej inwestycji uwzględniono m.in. takie przedsięwzięcia jak: *Budowa gazociągu DN700 8,4 MPa relacji Szczecin – Świnoujście*, *Rewitalizacja powojennych terenów w celu utworzenia centrum usług „Mulnik” w Świnoujściu*, *Sprawny i przyjazdy dostęp do infrastruktury portu w Świnoujściu*, *Poprawa dostępu kolejowego do portów morskich w Szczecinie i Świnoujściu*, *Terminal LNG i jego późniejsze rozbudowy*, *Budowa stałego połączenia pomiędzy wyspami Uznam i Wolin w Świnoujściu*, *Wykonanie dwóch otworów wiertniczych WOLIN EAST 1 i WOLIN WEST 1 oraz Budowa drogi S3 na odcinku Świnoujście – Troszyn*. Analizy dokonane w tym zakresie, w ramach oceny oddziaływania na środowisko, uwzględniały analizę wpływu na: elementy środowiska przyrodniczego, w tym na siedliska przyrodnicze oraz chronione gatunki zwierząt stanowiące przedmiot ochrony w obszarach Natura 2000, klimat akustyczny na terenach podlegających ochronie przed hałasem, jakość powietrza czy wzrost natężenia ruchu.

Odnosząc się do nieuwzględnienia faktu otwarcia tunelu pod Świną w Świnoujściu, należy wskazać, że na str. 68 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie zaznaczył, że realizacja i funkcjonowanie projektowanego terminala kontenerowego, a także otwarcie tunelu pod rzeką Świną, łączącego wyspę Wolin i wyspę Uznam, nigdy nie zakładały, nie planowały ani nie prognozowały ze strony polskiej i obecnie również nie zakładają obsługi przemysłowej czy tranzytowego transportu towarów z i do projektowanego portu kontenerowego do i z kierunku Niemiec przez tunel w Świnoujściu. Związane jest to z brakiem odpowiedniej infrastruktury komunikacyjnej na Wyspie Uznam oraz brakiem planów jej rozbudowy. Sama budowa tunelu pod Świną również nie zakładała oraz obecnie nie umożliwia rozbudowy sieci dróg transportów masowych, dostosowanej do ciężkiego ruchu tranzytowego samochodów ciężarowych na Wyspie Uznam po stronie polskiej. Z tego co wiadomo stronie polskiej, również strona niemiecka nie ma w planach rozbudowy infrastruktury komunikacyjnej na wyspie Uznam, dostosowanej do ukierunkowanego na port w Świnoujściu transportu kontenerów. We wszystkich materiałach na temat oddanego do użytkowania tunelu wskazywano, że budowa tunelu ma służyć mieszkańcom i turystom miasta Świnoujście i Wyspy Uznam. Port kontenerowy i jego rozwój będzie obsługiwał gospodarczo i transportowo południe Polski bez ukierunkowania na Uznam i związany będzie z drogami i z tranzytem towarów północ-południe, jako realizacja porozumień tzw. Grupy Wyszehradzkiej. Port kontenerowy w Świnoujściu może obsługiwać i będzie obsługiwał przedsiębiorców z Niemiec, jednak transport ten będzie mógł być realizowany ze strony zachodniej, czyli z Niemiec, jedynie drogą ekspresową S3, która jest fragmentem drogi międzynarodowej E65 z kierunku od strony Szczecina.

Brak właściwej infrastruktury komunikacyjnej dla ciężkich i dużych jednostek transportowych, jakimi są samochody przewożące kontenery, nie pozwala na planowanie

potencjalnych tras przejazdu przez tereny Niemiec w najbliższym otoczeniu przedsięwzięcia, które miałyby generować zwiększony hałas, zanieczyszczenie powietrza w miejscowościach turystycznych Niemiec.

Ad. 6 l)

Przy piśmie z 24 czerwca 2024 r. inwestor przedłożył elektroniczną wersję załącznika nr 9.3 pn. „Raport o oddziaływaniu na środowisko w zakresie ssaków morskich dla przedsięwzięcia Budowa Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu” oraz podjął próbę przekazania GDOŚ za pośrednictwem oprogramowania „WeTransfer”, elektronicznej wersji załącznika nr 9.6 pn. „Wyniki monitoringów – CD”. Ponowną próbę przekazania elektronicznej wersji ww. załącznika inwestor podjął 6 sierpnia 2024 r., niemniej jednak z uwagi na duży rozmiar plików i kwestie techniczne po stronie organu, próba ta zakończyła się niepowodzeniem. 7 sierpnia 2024 r. GDOŚ udostępnił wnioskodawcy link do chmury, za pośrednictwem którego udało się pobrać przekazany załącznik nr 9.6. i włączyć do akt sprawy.

Wobec powyższego brakujące załączniki w wersji elektronicznych zostały uzupełnione i zarzut Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 6 n)

Za bezzasadny należy uznać zarzut braku szczegółowego uzasadnienia w zaskarżonej decyzji w zakresie: wpływu przedsięwzięcia na środowisko lądowe i morskie oraz faunę i florę, w tym w odniesieniu do oddziaływania hałasu i hałasu podwodnego, braku danych dotyczących zużycia energii na potrzeby terminala i działań przeładunkowych, rodzaju wykorzystywanych maszyn, pojazdów i urządzeń, ilości produkowanych ścieków, odpadów i emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Zakres rozstrzygnięcia decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych, której wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko został unormowany w art. 82 u.o.o.ś. W art. 85 ust. 2 u.o.o.ś. wskazano, jakie elementy powinno zawierać uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z art. 107 § 1- 3 k.p.a.

Po zapoznaniu się z treścią zaskarżonej decyzji organ odwoławczy uznał, iż zawiera ona wszystkie elementy wymienione w ww. przepisach.

Wpływ przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze został omówiony na str. 74-75, 85-95 (tutaj również z uwzględnieniem wpływu hałasu podwodnego na ssaki), a szczegółowa analiza obejmująca również oddziaływanie inwestycji na obszary Natura 2000 została ujęta na str. 100- 119 zaskarżonej decyzji. Oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne opisano na str. 97-99. decyzji.

Na str. 76 decyzji RDOŚ w Szczecinie wskazał, że ilość ścieków powstających na etapie budowy będzie równa ilości wykorzystywanej wody, tj. ok. 10 m³/d. Z kolei wydajność głównej przepompowni ścieków dla etapu eksploatacji założono na poziomie ok. 10-15 dm³/s.

Na str. 78 zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji wyjaśnił, że realizacja inwestycji oraz jej eksploatacja wiązać się będzie z wytwarzaniem wielu rodzajów odpadów, sklasyfikowanych zgodnie z zapisami rozporządzenia Ministra Klimatu z 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U z 2020 r. poz. 10). RDOŚ w Szczecinie podkreślił, że są to odpady powstałe w wyniku prac związanych z przygotowaniem terenu oraz budową elementów przedsięwzięcia i określił rodzaje grup odpadów generowanych na etapie realizacji i eksploatacji, jak również sposób postępowania z nimi. W dalszej części decyzji organ wskazał, że podczas prac czerpalnych w wyniku pogłębiania toru wejściowego, obrotnicy i basenu portowego powstanie urobek w ilości ok. 13 mln m³, natomiast na etapie eksploatacji będą prowadzone roboty utrzymaniowe, w wyniku których również będzie powstawał urobek – przewiduje się jego wytworzenie w ilości ok. 30 tys. m³ (str. 79 decyzji).

Przepisy u.o.o.ś. nie wymagają wskazywania w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszystkich szczegółowych danych, w tym podawania dokładnych ilości planowanych do wytworzenia odpadów. Obowiązek taki dotyczy raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, co wynika z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c u.o.o.ś.

Poziom szczegółowości danych zawartych w decyzji każdorazowo zależy od rodzaju planowanej inwestycji. Precyzyjne ilości odpadów generowanych w trakcie budowy nie zostały wskazane, bowiem na etapie uzyskiwania decyzji środowiskowej inwestor nie dysponował jeszcze wiedzą w tym zakresie. Informacje te zostały przedłożone na etapie postępowania odwoławczego przy piśmie inwestora z 13 września 2024 r. Z kolei ilości i rodzaje odpadów generowanych na etapie eksploatacji oszacowano w tabeli 9 na str. 65-67 raportu. Przedstawione wielkości mogą ulec zmianom w zależności od technologii prowadzenia robót. Odpady generowane w trakcie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia będą odbierane przez wyspecjalizowane podmioty, posiadające zezwolenia na prowadzenie działalności w tym zakresie.

Bilans zapotrzebowania na moc energetyczną został zawarty na str. 49-50 raportu.

Na potrzeby opracowania analiz środowiskowych, w tym m.in. analizy zanieczyszczeń powietrza, dokonano przeglądu rodzajów maszyn i pojazdów, jakie będą wykorzystywane w trakcie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. Nie jest możliwe precyzyjne oszacowanie ilości poszczególnych rodzajów pojazdów, maszyn i urządzeń planowanych do wykorzystania na etapie budowy, z uwagi na to, że doboru maszyn i urządzeń budowlanych dokonuje wykonawca robót na podstawie projektu budowlanego.

Na str. 79-82 organ pierwszej instancji odniósł się do analizy wpływu inwestycji na środowisko akustyczne, natomiast na str. 82-83 omówił wpływ inwestycji na środowisko w zakresie generowanych zanieczyszczeń powietrza. Analiza akustyczna, w zakresie hałasu

podwodnego i analiza zanieczyszczeń powietrza została zaktualizowana na etapie postępowania odwoławczego.

Informacje dotyczące przedłożonej przy piśmie inwestora z 28 listopada 2024 r., aktualnej analizy akustycznej GDOŚ przedstawił w odpowiedzi na zarzut nr 1. Wyniki modelowania dokonanego w 2024 r. potwierdzają, że normy środowiska określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112) na najbliższych terenach chronionych akustycznie, zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji przedsięwzięcia, będą dotrzymane, bez konieczności zastosowania środków minimalizujących oddziaływanie akustyczne przedsięwzięcia.

Na etapie postępowania odwoławczego materiał dowodowy został uzupełniony przez inwestora o opracowanie pn.: „Ocena wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę dla przedsięwzięcia pn. „Budowa Terminala Kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu””, sporządzone przez prof. dr hab. Zygmunta Kluska z Instytutu Oceanologii PAN w Sopocie. Opracowanie przedstawia zarówno metody udarowe, jak i wibracyjne. Zawiera dane wejściowe do modelu, uwzględnia prace związane z refulacją i pogłębieniem oraz hałas żeglugi. Prezentuje ponadto modele propagacji, metodykę obliczeń modelowych i ich wyniki oraz określa wpływ hałasu na różne grupy zwierząt morskich. Do analiz wybrany został model 2D RAM-model (*ang.* Range-Dependent Acoustic Model, RAMGeo). Jest to model akustyczny dla zmiennych wraz z odległością warunków propagacji, obliczający straty propagacyjne (*ang.* Transmission Loss, TL) rozprzestrzeniania się dźwięku wzdłuż danego przekroju batymetrycznego w całej kolumnie wody. Model ten zakłada, iż źródłem dźwięku jest punktowe źródło umieszczone zazwyczaj w kolumnie wody. Dla opisu podwodnego pola dźwięku w danym zakresie częstotliwości oraz określonych warunkach środowiskowych (termohalinowych i batymetrycznych) wykorzystywane jest tzw. równanie Helmholtza (równanie falowe).

Parametrami wejściowymi do modelu są:

- dane batymetryczne wzdłuż profilu badawczego $z(r)$ [m];
- parametry fizyczne środowiska wodnego, w tym:
 - pionowy profil prędkości dźwięku $c(z)$ [m/s];
 - współczynnik absorpcji dźwięku w wodzie morskiej α_w [dB/λ];
- parametry fizyczne warstw dennych, jak:
 - grubość każdej z warstw [m];
 - gęstość ρ [kg/m³];
 - prędkość dźwięku fali podłużnej c_p [m/s] (dodatkowo w modelu RAMSGeo prędkość fali poprzecznej)
 - współczynnik(i) absorpcji dźwięku α [dB/λ];
- lokalizacja/głębokość źródła dźwięku w toni wodnej $(0, z)$;

- częstotliwość.

Stosowanie tego modelu w praktyce wiąże się z przyjęciem następujących założeń:

- powierzchnia morza jest gładką płaszczyzną całkowicie odbijającą falę dźwiękową (czyli nie uwzględnia się falowania);
- wpływ fal wewnętrznych na rozprzestrzenianie się dźwięku jest nieistotny;
- dno morskie składa się z warstw osadów o stałej grubości, które charakteryzują się odmiennymi właściwościami geoakustycznymi; dolna półprzestrzeń stanowi ośrodek absorpcyjny, jest automatycznie dodawana w celu uniknięcia efektów odbicia fali dźwiękowej od dolnej granicy osadów;
- własności geoakustyczne osadów dennych przyjmowane są jak dla środowiska płynnego, co oznacza, że przy interakcji fali dźwiękowej z dnem, w dnie morskim rozchodzą się wyłącznie fale podłużne (*ang.* compressional wave);
- brak uwzględnienia 3D-efektów (np. zjawisko refrakcji poziomej promieni akustycznych oraz odbicia na pochyłym dnie morskim w kierunkach innych niż płaszczyzna propagacji przed odbiciem);
- lokalizacja/głębokość źródła dźwięku w toni wodnej (0, z) oraz jego poziom ekspozycji *SEL* [dB];
- częstotliwości centralne dla tercji zgodnych z szeregiem geometrycznym jak 80, 100, 125, 200, 250, ..., 2000, 2500, 3150 i 4000 Hz.

Na podstawie przeprowadzonych obliczeń wykazano, że nie przewiduje się wystąpienia urazów u ryb z wyjątkiem obszaru bezpośrednio przyległym do pali czy grodzic, czyli do kilkudziesięciu metrów, podobnie jak w przypadku fok. Odstraszanie zwierząt przed rozpoczęciem pracy młotów niweluje niebezpieczeństwo wystąpienia zjawiska TTS. Dodatkowo łączne oddziaływanie na populację morswinów ocenia się jako niewielkie i bez konsekwencji dla krótkoterminowego czy długoterminowego jej stanu. Widmo emisji malejące ze wzrostem częstotliwości, oraz własności tłumiące kurtyn bąbelkowych, których efektywność wzrasta z częstotliwością oznacza, że echolokacja i komunikacja między morswinami nie jest zagrożona. Zdaniem GDOŚ wnioski przedstawione w omawianej analizie hałasu podwodnego są prawidłowe, a samo przedsięwzięcie po zrealizowaniu założonych działań minimalizujących nie będzie powodować znaczącego negatywnego oddziaływania zarówno na morską teriofaunę, jak również ichtiofaunę.

Jeśli chodzi o analizę zanieczyszczeń do powietrza, przedłożoną przy piśmie inwestora z 28 listopada 2024 r., obliczenia wielkości emisji i rozkładów stężeń zostały przeprowadzone przy pomocy programu ATMO. W obliczeniach uwzględniono aktualny stan jakości powietrza (stężenia średnioroczne), występujący w rejonie planowanego terminala kontenerowego w Świnoujściu, wskazany w piśmie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z 12 lipca 2024 r., znak: DMS-SZ.731.1.179.2024. Terminal kontenerowy nie jest typowym zakładem przemysłowym. Głównymi źródłami emisji do powietrza są środki transportu (statki, pojazdy

ciężarowe, lokomotywy), które są źródłami tzw. emisji niezorganizowanej. Prognozowanie wielkości stężeń wymaga przyjęcia wielu założeń, dotyczących zarówno natężenia ruchu, jak i wskaźników emisji.

Istotnym źródłem zanieczyszczeń na etapie budowy inwestycji będzie emisja:

- ze statków i holowników, podczas manewrów związanych z podejściem i odejściem od nabrzeży oraz podczas postoju niektórych statków,
- z maszyn pozadrogowych, takich jak pojazdy budowlane (pogłębiarki, koparki, ładowarki, spycharki, wywrotki), a także kafary, dźwigi, wibromłoty, agregaty prądotwórcze, żurawie samochodowe, spawarki itp.,
- z pojazdów ciężarowych (w tym betonowozów) i osobowych z różnych okresów produkcji,
- z transportu kolejowego.

Bazowe emisje jednostkowe obliczono przy pomocy programu COPERT 4.

Najistotniejszym zanieczyszczeniem w trakcie działalności terminala kontenerowego będą tlenki azotu. Wielkości emisji i stężeń tlenków azotu decydują o zasięgu oddziaływania analizowanych źródeł emisji terminala zarówno na etapie budowy, jak i na etapie eksploatacji, i dla nich wykonano rozkłady stężeń maksymalnych i średniorocznych.

W przypadku scenariusza 1, na etapie budowy, najistotniejszymi źródłami emisji będą pogłębiarki. W odległości ok. 200 m od źródeł emisji stężenie maksymalne dwutlenku azotu NO_2 wyniesie $100 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (dopuszczalny poziom $\text{D1} = 200 \mu\text{g}/\text{m}^3$). W odległości 400 m od pogłębiarek przy nasadzie pirsu kontenerowego i w rejonie linii brzegowej stężenia dwutlenku azotu zmniejszą się do $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Przy południowej granicy przedsięwzięcia, stężenia wyniosą $10\text{--}30 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (5-15% dopuszczalnego stężenia). W rejonie najbliższych budynków mieszkalnych przy ul. Norberta Barlickiego (w dzielnicy Warszów) stężenia maksymalne będą znacznie poniżej $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (poniżej 5 % dopuszczalnego poziomu).

Przy zastosowaniu starej pogłębiarki w odległości ok. 300-370 m od źródeł emisji stężenie maksymalne NO_2 wyniesie $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Przy nasadzie pirsu kontenerowego i w rejonie linii brzegowej stężenia dwutlenku azotu zmniejszą się do $100 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Przy południowej granicy przedsięwzięcia maksymalne stężenia NO_2 wyniosą $20\text{--}50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (10-25% dopuszczalnego poziomu). W rejonie najbliższych budynków mieszkalnych przy ul. Norberta Barlickiego (w dzielnicy Warszów) stężenia maksymalne będą znacznie poniżej $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (poniżej 10% dopuszczalnego poziomu).

Wykorzystanie nowszych pogłębiarek z silnikami spełniającym wyższe normy emisyjne wiąże się ze znacznie niższymi emisjami na etapie budowy niż w przypadku zastosowania starszych pogłębiarek. Niemniej jednak w obydwu przypadkach nie przewiduje się wystąpienia stężeń maksymalnych, przekraczających dopuszczalny poziom poza terenem terminala kontenerowego.

W przypadku scenariusza 2, na etapie realizacji przedsięwzięcia maksymalne stężenia podczas pracy maszyn budowlanych są niskie, występują blisko źródeł emisji i wynoszą $10\text{--}30$

$\mu\text{g}/\text{m}^3$ (5-15% dopuszczalnego stężenia). W odległości 200-250 m stężenia zmniejszają się do $5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (2,5% dopuszczalnego stężenia), a w dalszej odległości będą pomijalne.

Lądowe źródła emisji będą zmieniały lokalizację liniowo w zależności od rejonu prowadzonych prac, jednak zasięg oddziaływania będzie podobny, niezależnie od miejsca prowadzenia prac.

W rejonie najbliższych budynków mieszkalnych w dzielnicy Warszów czy w dzielnicy Łunowo stężenia maksymalne będą znikome, poniżej $5 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Dla etapu eksploatacji wykonano szacunkowe obliczenia emisji maksymalnej i średniorocznej. Do analizy najgorszego scenariusza eksploatacji terminalu kontenerowego przyjęto podejście do nabrzeża oceanicznego statku kontenerowego (długości 400 m) o pojemności 20 000 TEU, w asyście 3-4 holowników (moc całkowita silników 11 000 kW). W tym samym czasie będzie trwać rozładunek drugiego oceanicznego statku kontenerowego oraz rozładunek dowozowego statku kontenerowego (długości 180 m) o pojemności 1800 TEU. Dodatkowym źródłem emisji do powietrza jest transport kolejowy kontenerów do i z terminala kontenerowego. Do analizy założono najbardziej niekorzystny wariant, w którym ruch kolejowy na terenie przedsięwzięcia nie jest zelektryfikowany (lokomotywa z dojazdowym modułem spalinowym o mocy 500 kW).

Cały sprzęt przeładunkowy – suwnice STS (Ship-to-Shore), suwnice bramowe RMG (Rail Mounted Gantry) i dźwigi będą zasilane elektrycznie, w związku z czym nie będą stanowiły źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza. Podobnie pojazdy wewnętrzne, obsługujące terminal – ciągniki terminalowe TT (Terminal Tractor), wózki ECH (Empty Container Handler) oraz wózki RST (Reach Stacker) – będą zasilane elektrycznie.

W rejonie placów składowych źródłem emisji nieorganizowanej będzie spalanie paliw w silnikach „zewnętrznych” pojazdów ciężkich dostarczających i odbierających kontenery.

Do obliczeń emisji maksymalnej na pirsie założono ruch 30 pojazdów ciężkich na godzinę.

Do obliczeń emisji rocznej i średniorocznej na pirsie założono ruch 25 pojazdów ciężkich na godzinę (600 na dobę, 219 000 na rok, czyli uwzględniając wjazdy i wyjazdy 1200 przejazdów na dobę i 438 000 przejazdów rocznie). W analizie uwzględniono również transport własnym samochodem pracowników terminala oraz pracę awaryjnego agregatu prądotwórczego.

Całkowita emisja roczna dla wariantu I wybranego do realizacji wyniesie:

- NO_x - 20,599 [Mg/rok],
- C_xH_y - 4,939 [Mg/rok],
- CO - 12,782 [Mg/rok],
- $\text{PM}_{2,5}$ - 1,448 [Mg/rok],
- PM_{10} - 1,532 [Mg/rok].

Najbardziej uciążliwym zanieczyszczeniem (ze względu na stosunek wielkości emisji do dopuszczalnych stężeń) są tlenki azotu – stężenia tego zanieczyszczenia decydują o zasięgu oddziaływania analizowanych źródeł emisji. Obliczoną wielkość emisji tlenków azotu NO_x przyjęto w całości jako wielkość emisji dwutlenku azotu NO_2 .

Najistotniejszymi źródłami emisji na etapie eksploatacji będą wejścia i manewry statków z holownikami. W osi toru podejściowego i w rejonie nabrzeża pirsu kontenerowego stężenia maksymalne wyniosą $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, w odległości 100-300 m od osi toru, natomiast w rejonie pirsu kontenerowego maleją do $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Przy lądowej części terminala maksymalne stężenia NO_2 wyniosą $40\text{-}80 \mu\text{g}/\text{m}^3$, natomiast w rejonie najbliższych budynków mieszkalnych w dzielnicy Warszów stężenia maksymalne będą poniżej $24 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (poniżej 12 % dopuszczalnego poziomu). Przy południowej granicy przedsięwzięcia, w pobliżu wschodniego odcinka bocznic kolejowej, w rejonie najbliższych budynków w dzielnicy Łunowo, stężenia maksymalne NO_2 będą poniżej $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (poniżej 20% dopuszczalnego stężenia).

Wykonana analiza wpływu planowanego przedsięwzięcia na stan jakości powietrza wykazała, że zarówno na etapie budowy, jak i na etapie eksploatacji terminal kontenerowy nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów i wartości odniesienia dla żadnego z zanieczyszczeń, również w ujęciu skumulowanym.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, należy podkreślić, że obowiązek właściwego sporządzenia uzasadnienia rozstrzygnięcia wiąże się z wyrażoną w art. 11 k.p.a. zasadą przekonywania, która zobowiązuje organy administracji publicznej do dołożenia szczególnej staranności w uzasadnieniu swoich rozstrzygnięć. Motywy działania organu powinny być przedstawione w taki sposób, aby strona zainteresowana mogła zrozumieć i w miarę możliwości zaakceptować zasadność przesłanek faktycznych i prawnych, którymi kierował się organ przy jej wydaniu. W opinii GDOŚ warunek ten został spełniony.

Ad. 6 o)

Odnosząc się do zarzutu braku w raporcie szczegółowych analiz środowiskowych w zakresie odnoszącym się do ustawy p.o.ś. należy wskazać, że Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście nie wymieniło, jakie analizy dokładnie miało na myśli. Na potrzeby przedmiotowej inwestycji opracowano m.in. analizy akustyczne, zanieczyszczeń powietrza, ocenę wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę, analizę ruchu osadów.

W ocenie GDOŚ przedłożony przez inwestora raport z czerwca 2023 r., wraz z załącznikami i dodatkowymi wyjaśnieniami z września i listopada 2024 r., zawiera wszystkie elementy określone w art. 66 u.o.o.ś. i umożliwia ocenę wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Ad. 6 q)

Odnosząc się do zarzutu Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście, w którym zarzuciło brak wskazania norm krajowych i międzynarodowych ISO, jakie mają zastosowanie przy ww. przedsięwzięciu, należy wskazać, że skarżący nie sprecyzowali dokładnie, jakie normy mieli na myśli, więc trudno w sposób jednoznaczny ustosunkować się do tej kwestii. Ponadto podkreślenia wymaga, że norma jest dokumentem przyjętym na zasadzie konsensusu i zatwierdzonym przez upoważnioną jednostkę normalizacyjną, ustalającą – do powszechnego

i wielokrotnego stosowania – zasady, wytyczne lub charakterystyki odnoszące się do różnych rodzajów działalności lub ich wyników i zmierzającym do uzyskania optymalnego stopnia uporządkowania w określonym zakresie. Norma nie jest zatem aktem prawnym. Ustawa z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1483) zniósła obligatoryjność norm i zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy stosowanie Polskich Norm jest jedynie dobrowolne. Normy międzynarodowe ISO również są stosowane na zasadzie dobrowolności. Nie obejmują wymogów umownych, prawnych ani ustawowych. Normy dobrowolne nie zastępują przepisów krajowych, których użytkownicy są zobowiązani przestrzegać i które mają pierwszeństwo.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 20 u.o.o.ś. raport powinien zawierać wskazanie źródeł stanowiących podstawę sporządzenia raportu. Dane w tym zakresie zostały ujęte w rozdziale 22 pn.: „Źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu” (str. 586-590), jak również w treści raportu oraz w poszczególnych analizach, stanowiących załączniki do raportu dla przedmiotowej inwestycji.

Ad. 6 s)

W zarzucie Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście podnosi, że raport i zaskarżona decyzja nie odnoszą się do kwestii bezpieczeństwa i możliwych zagrożeń wynikających z funkcjonowania w sąsiedztwie terminala LNG oraz prowadzonego na terenie sąsiednich działek przedsięwzięcia w postaci wykonania dwóch otworów wiertniczych.

Opowiadając na ww. zarzut, należy wskazać, że zarówno raport, jak i wydana w postępowaniu decyzja RDOŚ w Szczecinie o środowiskowych uwarunkowaniach spełniają kryteria określone w u.o.o.ś. Bazując na danych zawartych na stronach 331-332 raportu, organ I instancji odniósł się w zaskarżonej decyzji do kwestii skumulowanych oddziaływań przedmiotowego przedsięwzięcia z inwestycją pn.: „Wykonanie dwóch otworów wiertniczych WOLIN EAST 1 i WOLIN WEST 1” (str. 122 zaskarżonej decyzji). RDOŚ w Szczecinie wyjaśnił, że odległość otworów wiertniczych względem terminala kontenerowego wynosi 6 km, a przewidywane harmonogramy budowy tych inwestycji nie pokrywają się ze sobą. Budowa terminala kontenerowego planowana jest na lata 2025-2028, natomiast wykonanie dwóch odwiertów planowano na lata 2023-2024. Z ustaleń GDOŚ wynika, że otwory wiertnicze zostały już wykonane, dlatego nie dojdzie do kumulacji oddziaływań tych inwestycji.

Jeśli zaś chodzi o ryzyko dla przedmiotowej inwestycji, jakie niesie funkcjonowanie w sąsiedztwie terminala LNG, należy wskazać, że regazyfikacja skroplonego gazu ziemnego (LNG) w terminalu LNG w Świnoujściu polega na przywróceniu gazu ziemnego z postaci skroplonej (LNG) do postaci gazowej, poprzez ogrzanie skroplonego surowca. W skład tej inwestycji, zgodnie z decyzją RDOŚ w Szczecinie z 18 czerwca 2009 r., znak: RDOŚ-32-WOŚ-6613-5-7/08/at, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn.: „Budowa nabrzeża w porcie zewnętrznym w Świnoujściu” wchodzi:

- stanowisko rozładunkowe wraz z niezbędnym wyposażeniem dotyczącym tylko urządzeń cumowniczych do bezpiecznego cumowania, rozładunku i postoju statku;

- platforma technologiczna, na której zlokalizowane będą budynki i urządzenia służące do poboru wody morskiej na potrzeby Terminalu regazyfikacji LNG oraz zapewnienia ochrony przeciwpożarowej instalacji;
- estakada pod rurociągi technologiczne LNG i gazu odparowanego, wody morskiej oraz pomocnicze i inne instalacje;
- zbiornik na awaryjne wycieki gazu.

Zgodnie z tabelą zawartą na str. 117 raportu z 7 czerwca 2023 r. dla terminala kontenerowego, w której dokonano porównania proponowanych wariantów, wynika, że wybrany do realizacji wariant I jest bardziej oddalony od Terminala LNG w stosunku do wariantu II.

Z informacji zawartych na str. 22-23 decyzji RDOŚ w Szczecinie z 18 czerwca 2009 r., znak: RDOŚ-32-WOŚ-6613-5-7/08/at, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn.: „Budowa nabrzeża w porcie zewnętrznym w Świnoujściu” wynika, że „symulacja zmierzająca do określenia potencjalnej siły rażenia wybuchu nagromadzonych w postaci chmury oparów LNG wskazuje, że promień natężenia promieniowania cieplnego do wartości równej 5 kW/m² może wynieść ok. 1300 m.” Jakkolwiek, w razie wybuchu planowany terminal kontenerowy znajduje się w zasięgu oddziaływania ww. terminala LNG, jednakże są to sytuacje incydentalne, wyjątkowe, które do tej pory nie miały miejsca. Zarówno podmiot zarządzający terminalem LNG, jak również zarządca terminala kontenerowego, obowiązani są do stosowania przepisów prawa powszechnie obowiązującego, w tym zarządzenia nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 6 kwietnia 2023 r. Przepisy Portowe (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2023 r. poz. 2321). Zgodnie z § 1 pkt 1 ww. zarządzenia przepisy zarządzenia, zwane dalej "Przepisami portowymi", regulują sprawy w zakresie bezpieczeństwa ruchu statków, korzystania z usług portowych mających znaczenie dla bezpieczeństwa morskiego, ochrony środowiska morskiego i utrzymania porządku na obszarze morskich portów i morskich przystani, położonych w obszarze właściwości terytorialnej Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie. Przepisy portowe odnoszą się zarówno do postępowania z kontenerami, jak również z substancjami niebezpiecznymi.

W załączniku nr 10 do raportu pn.: „Analiza wpływu budowy terminala kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu na prawdopodobieństwo wystąpienia zanieczyszczeń środowiska naturalnego, awarii i ich skutków” przeprowadzono analizy dotyczące ruchu statków w obszarze planowanego terminala kontenerowego i wybranych aspektów, które mogą mieć wpływ na zmiany w dotychczasowym funkcjonowaniu portu oraz określono skalę skutków, jakie mogą wystąpić w wyniku zwiększonego ruchu i rozbudowy terminala o nowe nabrzeża do rozładunku statków. Najbardziej prawdopodobne do wystąpienia w ramach przedmiotowej inwestycji wskazano zdarzenia takie jak: awaria techniczna sprzętu, awaria urządzeń lub instalacji elektrycznych, pożar, kolizje z obiektami infrastruktury. Badania

statystyczne wykazują, że spośród przyczyn wypadków podczas eksploatacji przedsięwzięć największy udział stanowią zdarzenia i wypadki spowodowane z winy człowieka.

Transport ładunków niebezpiecznych do portu w Świnoujściu wymaga wcześniejszego zgłoszenia. Statki przewożące ładunki niebezpieczne obowiązują przepisy dotyczące poruszania się torem podejściowym oraz w porcie (np. dotyczące sposobu mijania się z innymi statkami). Z kolei na lądzie terminal kontenerowy będzie wyposażony w systemy lądowego informowania, alarmowania i kierowania ruchem oraz bezpieczeństwem.

Ponadto, port kontenerowy planowany jest w miejscu, gdzie obecnie jest ogólnodostępna miejska plaża. Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że żadna z osób korzystających z wypoczynku na plaży nie znalazła się w sytuacji niebezpiecznej w związku ze zlokalizowanym obok terminalem LNG. Gdyby sąsiedztwo terminala LNG stanowiło zagrożenie, strefa niebezpieczeństwa byłaby ogrodzona i wyłączona z użytkowania. Mając powyższe na uwadze, nie można zakładać, że obiekt ten będzie stanowił zagrożenie dla funkcjonowania planowanego terminala kontenerowego.

Ad. 6 u)

Terminal kontenerowy w Świnoujściu jest działaniem inwestycyjnym zapisanym w „Programie rozwoju polskich portów morskich do 2030 roku”, jak również jest jednym z projektów strategicznych „Strategii Zrównoważonego Rozwoju Transportu do 2030 roku”, w związku z czym nie sposób przyznać racji skarżącemu, iż przedmiotowa inwestycja nie została uwzględniona w dokumentach strategicznych.

Przedłożona w czerwcu 2023 r. wersja ujednolicona raportu, wraz z uzupełnieniami z września i listopada 2024 r. prezentuje aktualne dane, wobec czego za niezasadny należy uznać zarzut o braku aktualności raportu.

Ad. 6 v)

Odpowiadając na kolejny zarzut Stowarzyszenia Zielone Wyspy Świnoujście o nieuwzględnieniu w raporcie krajowych i międzynarodowych badań w zakresie monitoringu środowiska morskiego i zrównoważonego rybołówstwa na Morzu Bałtyckim, GDOŚ przedstawia następujące wyjaśnienia. Zebrany w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy w zakresie wpływu na środowisko morskie oraz rybołówstwo posiada wszelkie niezbędne dane do określenia oddziaływania oraz zaplanowania odpowiednich działań minimalizujących i kompensacyjnych. Wspomniane przez odwołujących się badania nie zmieniłyby wniosków przedstawionych w ww. raporcie ani nie wpłynęłyby na treść warunków określonych w decyzji RDOŚ w Szczecinie, doprecyzowanych i uszczegółowionych przez organ II instancji. GDOŚ w zakresie warunków dotyczących minimalizowania i ograniczania negatywnego wpływu rozpatrywanej inwestycji na środowisko morskie dokonał m.in. następujących korekt:

- doszczegółowienie zasad stosowania przesłon zapobiegających rozchodzeniu się zawiesiny,

- wskazanie obowiązku zastosowania przesłon w przypadku uruchomienia gruntów spoistych podczas prac czerpalnych,
- określenie terminu prac związanych z odkładaniem urobku na klapowiskach, także z uwzględnieniem okresu tarła wiosennego śledzia,
- zasady stosowania kurtyn bąbelkowych, chroniących organizmy morskie bytujące w pobliżu przedsięwzięcia,
- system uruchamiania odstraszenia morświnów z rejonu inwestycji,
- określenie terminu, w którym ogranicza się możliwość przeprowadzenia detonacji obiektów pochodzenia wojskowego.

Dokonane zmiany i doszczegółowienia zapewnią właściwą ochronę środowiska morskiego, w tym także ichtiofauny, podczas budowy i funkcjonowania Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu. Zasadność i prawidłowość nałożonych warunków oraz wykonanych analiz w omawianej tematyce w stosunku do siedlisk i gatunków będących przedmiotami ochrony w obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty Wolin i Uznam PLH320019 potwierdza dodatkowo opinia Komisji Europejskiej z dnia 23 stycznia 2024 r. w sprawie C(2024) 299.

Ad. 7

Odpowiadając na zarzut podniesiony w tym punkcie wskazać należy, iż w myśl art. 3 pkt 50 p.o.ś., pod pojęciem zrównoważonego rozwoju należy rozumieć taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Zasadę proporcjonalności, wynikającą z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP trafnie opisuje Europejski Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z 10 lipca 2008 r., sprawa C-25/07: „państwa członkowskie muszą zgodnie z zasadą proporcjonalności stosować środki, które umożliwiając im efektywne osiągnięcie takiego celu, jednocześnie w jak najmniejszym stopniu zagrażają celom i zasadom wynikającym z odpowiednich przepisów wspólnotowych.”

Działając w zgodzie z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz zasadą proporcjonalności, GDOŚ wziął pod uwagę, że organ I instancji określił środowiskowe uwarunkowania dla przedmiotowego przedsięwzięcia, mając na względzie zarówno uwarunkowania przyrodnicze, jak i te związane z rozwojem społeczno-gospodarczym.

Wydając zaskarżoną decyzję, RDOŚ w Szczecinie miał na uwadze cel przyświecający realizacji planowanej inwestycji, przy czym kierował się wszelkimi niezbędnymi zasadami ogólnymi, wynikającymi z przepisów prawa, w tym zasadą zrównoważonego rozwoju (art. 5 Konstytucji RP), zasadą praworządności (art. 7 Konstytucji RP), zasadą proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP) oraz bezpieczeństwa ekologicznego (art. 74 ust. 1 Konstytucji RP).

RDOŚ w Szczecinie wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zapewniając odpowiednie środki minimalizujące lub kompensujące negatywne oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

Analiza zgromadzonej przez RDOŚ w Szczecinie dokumentacji sprawy wykazała, że opracowując raport autorzy kierowali się nie tylko względami społeczno-gospodarczymi, ale także mieli na uwadze konstytucyjny obowiązek uwzględniania zasad ochrony środowiska i konieczność zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom, o czym traktują wyżej przywołane regulacje prawne.

Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia, należy wskazać, że wbrew twierdzeniom podniesionym w odwołaniu, w interesie społecznym jest nie tylko ochrona środowiska na terenie realizacji przedsięwzięcia, ale również rozwój gospodarczy regionu, który przekłada się m.in. na zwiększenie konkurencyjności regionu, tworzenie się nowych miejsc pracy, komfort użytkowników przedmiotowej inwestycji.

Wobec przywołanej argumentacji nie zasługuje na uwzględnienie zarzut dotyczący naruszenia art. 5, art. 7, art. 31 ust. 3 i art. 74 ust. 1 Konstytucji RP.

Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujście nie wskazało, które przepisy u.o.o.ś., dyrektywy 2011/92/UE, dyrektywy 2014/52/UE, konwencji z Aarhus, dyrektywy ptasiej, dyrektywy siedliskowej i Czerwonych Ksiąg krajowych i międzynarodowych zostały naruszone poprzez wydanie zaskarżonego rozstrzygnięcia, zatem trudno się jednoznacznie ustosunkować do tego zarzutu.

Mając jednakże na uwadze podnoszoną przez skarżące Stowarzyszenie kwestię negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko, w tym obszary Natura 2000, należy wskazać, że decyzja RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r., częściowo zmodyfikowana niniejszą decyzją GDOŚ, zobowiązuje inwestora do prowadzenia działań ograniczających oraz kompensujących oddziaływanie przedmiotowej inwestycji na środowisko. Nałożone warunki dotyczą w szczególności: realizacji inwestycji pod nadzorem przyrodniczym, powiększenia obszaru Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041, odtworzenia strefy ekotonowej w siedlisku przyrodniczym 2180, poprzez wprowadzenie nasadzeń zagęszczających odsłonięte ściany drzewostanu, stosowania kurtyn minimalizujących rozprzestrzenianie się hałasu podwodnego, stosowania przesłon ograniczających rozprzestrzenianie się osadów, wstrzymywania prac przy zwiększonej koncentracji zawiesiny w wodzie i in.

Wobec powyższego nie dojdzie do naruszenia przywołanych przez odwołujących się przepisów.

Ad. 8

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7, art. 77 § 1, art. 80 k.p.a. w związku z art. 107 § 3 k.p.a. należy wyjaśnić, że w art. 7 k.p.a. wyrażona została zasada prawdy materialnej, zgodnie z którą organy administracji publicznej podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie

interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zasada ta znajduje rozwinięcie m.in. w art. 77 § 1 k.p.a., zgodnie, z którym organ administracji publicznej winien w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Z kolei w myśl art. 80 k.p.a. udowodnienie danej okoliczności ma nastąpić na podstawie całokształtu materiału dowodowego, również tego, który przedstawiła strona postępowania. Przywołany art. 107 § 3 k.p.a. określa elementy uzasadnienia decyzji. W opinii GDOŚ powyższe regulacje prawne nie zostały naruszone.

Zarówno zgromadzony materiał dowodowy, jak i zaskarżona decyzja RDOŚ w Szczecinie, odnoszą się do zasad postępowania z przedmiotami pochodzenia wojskowego i zawierają adekwatne, do stwierdzonych zagrożeń, środki minimalizujące. Na potrzeby przeprowadzonego postępowania w zakresie transgranicznych oddziaływań został opracowany raport z Espoo, a cała procedura wraz z ustaleniami z konsultacji transgranicznych znalazła swoje odzwierciedlenie w wydanej decyzji organu I instancji. Organ I instancji wydał rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie z uwzględnieniem ochrony gatunkowej ssaków morskich i innych przemieszczających się zwierząt.

Szczegółowe wyjaśnienia w tym zakresie zostały przedstawione poniżej.

Ad. 8a)

Mając na uwadze poruszoną przez Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. kwestię niedostatecznego wyjaśnienia w raporcie i nieuwzględnienia przy wydawaniu zaskarżonej decyzji występowania w obszarze realizacji inwestycji amunicji chemicznej (w kontenerach, bombach, pociskach, granatach i minach), zatopionej na dnie Morza Bałtyckiego po II wojnie światowej, należy wskazać, że miejsce planowanego przedsięwzięcia znajduje się w granicach istniejącego portu morskiego w Świnoujściu. W porcie tym istnieją tory żeglugowe, nabrzeża i terminale, i korzysta z niego ponad 6000 statków rocznie. Podczas etapu projektowania inwestycji, wzięto pod uwagę niebezpieczeństwo napotkania przedmiotów pochodzenia wojskowego, jak również ich wzruszenia, co zostało ujęte na str. 95 i 97 zaskarżonej decyzji.

Na str. 97 decyzji z 10 października 2024 r. RDOŚ w Szczecinie wskazał, że zagrożeniem uznanym za zdarzenie nieplanowane jest natrafienie podczas prowadzenia prac ingerujących w dno morskie na niewybuchy lub chemiczne środki bojowe. W związku z powyższym, zostanie uwzględnione niebezpieczeństwo napotkania przedmiotów wybuchowych pochodzenia wojskowego („UXO” – ang. Unexploded ordnance), jak również ich wzruszenia, grożącego eksplozją. W przypadku zaistnienia takiej sytuacji, wdrożone zostaną odpowiednie procedury i określone metody likwidacji niewybuchów, w tym niezwłoczne poinformowanie Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie, Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni oraz Biura Hydrograficznego Marynarki wojennej, o znalezieniu obiektu. Natomiast, w przypadku braku możliwości przetransportowania obiektu na ląd i konieczności przeprowadzenia detonacji napotkanej amunicji (uznanej jako zdarzenie nieplanowane), opracowane zostaną i następnie wdrożone plany usuwania UXO z uwzględnieniem środków

mitygujących w odniesieniu do ryb i ssaków, łącznie z określeniem szczegółowego zastosowania środków minimalizujących.

Ponadto na str. 59 decyzji organ I instancji zaznaczył, że w zakresie wystąpienia ryzyka zagrożenia dla środowiska w wyniku nieplanowanych zdarzeń, w tym związanych z kolizją statków poruszających się po obszarze objętym przedsięwzięciem, wyciekami substancji ropopochodnych do wód, natrafieniem na niewybuchy lub chemiczne środki bojowe czy ryzykiem utraty kontenera, niezbędne informacje znajdują się w załączniku nr 10 raportu o oś pt.: „Analiza wpływu budowy Terminala Kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu na prawdopodobieństwo wystąpienia zanieczyszczeń środowiska naturalnego, awarii i ich skutków”, sporządzonym przez Akademię Morską w Szczecinie. Wspomniane opracowanie odnosi się również do sposobu zapobiegania nieplanowym zdarzeniom.

W oparciu o analizę zawartą w zgromadzonej dokumentacji sprawy, w punktach: I.B.2.2.9, I.C.2.2.12, I.D.2.2.9 decyzji RDOŚ w Szczecinie (zmodyfikowanych w punktach 35, 49 i 63 niniejszej decyzji GDOŚ) nałożono na inwestora, przed planowaną detonacją broni konwencjonalnej, obowiązek prowadzenia badań sonarowych z pokładu łodzi roboczej, służących identyfikacji ławic ryb, celem ewentualnej zmiany terminu usuwania amunicji, a jeśli to nie będzie możliwe, to zastosowania metod odstrasżających lub izolujących propagację hałasu podwodnego (np. kurtyny bąbelkowe), co zminimalizuje oddziaływanie na tę grupę zwierząt. Z kolei punktach I.B.5.5.2.5.2.2 lit. e) oraz I.C.5.5.2.5.2.2 lit. e) decyzji RDOŚ w Szczecinie (zmodyfikowanych w punktach 39 i 55 niniejszej decyzji) zobowiązano inwestora do prowadzenia monitoringu na etapie budowy, którego celem jest ocena skuteczności zastosowanych działań minimalizujących i środków zaradczych w przypadku detonacji amunicji w odniesieniu do ssaków morskich i ryb.

Na str. 91 uzasadnienia zakwestionowanej decyzji, RDOŚ w Szczecinie wyjaśnił, że w odniesieniu do materiałów pochodzenia wojskowego zobowiązano inwestora do opracowania i następnie wdrożenia planu usuwania UXO, wraz ze wskazaniem planu mitygacji, łącznie z określeniem szczegółowego zastosowania środków minimalizujących w stosunku do ssaków morskich i ryb, przy uwzględnieniu prowadzenia obserwacji na morzu oraz zastosowania urządzeń odstrasżających (np. pingery, sonary lub inne) i/lub izolujące propagację hałasu podwodnego (np. kurtyny bąbelkowe) (punkty I.B.2.8 i I.B.2.12, punkty I.C.2.11 i I.C.2.15, punkty I.D.2.8 i I.D.2.12 sentencji decyzji).

Dysponując załączonym do pisma z 13 września 2024 r., opracowaniem pn.: „Plan mitygacji dla ssaków morskich i ryb przy usuwaniu UXO” (załącznik nr 7), w punktach 34, 36, 49, 51, 63, 65 niniejszej decyzji GDOŚ doprecyzował warunki dotyczące nałożonych środków minimalizujących w czasie planu usuwania UXO. Korekta warunków dotyczy określenia terminu wyłączonego z detonacji obiektów pochodzenia wojskowego, nakazu prowadzenia ww. czynności poza specjalnymi obszarami ochrony siedlisk Natura 2000, uzupełnienia możliwości prowadzenia obserwacji ssaków morskich z wykorzystaniem samolotów lub dronów. Dodatkowo GDOŚ sprecyzował w modyfikowanym warunku wielkość strefy

poszukiwań ssaków morskich oraz strefy odstraszenia, w której zastosowane zostaną urządzenia typu pingery, sonary itp. Ponadto organ II instancji uzupełnił ww. warunek o obowiązek zastosowania procedury „soft start”, mającej za zadanie odstraszyć ssaki morskie i ryby z rejonu, w którym nastąpi detonacja ładunku UXO.

W piśmie ZMPSiŚ S.A. z 4 kwietnia 2024 r., adresowanego do GDOŚ wskazano, że podjęto już działania mające na celu wykonanie skanu magnetycznego dna objętego inwestycją, pod kątem obecności obiektów ferromagnetycznych. Na podstawie zebranych danych stworzona zostanie mapa anomalii magnetycznych do dalszego rozpoznania i ich bezpiecznego usunięcia. W ww. piśmie inwestor podkreślił, że w trakcie dotychczasowego doświadczenia podczas realizacji inwestycji związanych z budową i rozbudową części morskiej nabrzeży statkowych do przeładunku LNG w porcie zewnętrznym w Świnoujściu, jak również podczas ich eksploatacji, nie napotkano na terenie inwestycji na amunicję chemiczną, o której mowa w odwołaniu.

Należy podkreślić, że zasady oczyszczania terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, w tym przedmiotów wybuchowych pochodzenia wojskowego, określa ustawa z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1743).

Zauważyć należy, że obowiązek przestrzegania przepisów prawa powszechnie obowiązującego wynika z art. 87 Konstytucji RP, jak i z samej mocy poszczególnych aktów normatywnych, a nie ze stwierdzenia takiego obowiązku w decyzji administracyjnej. Co więcej, nałożenie na stronę w decyzji obowiązku, który wynika wprost z normy prawnej, stanowi kwalifikowaną wadę decyzji, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 ab initio k.p.a., tj. decyzja została wydana bez podstawy prawnej (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 kwietnia 1983 r., sygn. akt: II SA 261/83, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 7 stycznia 2013 r., sygn. akt: II SA/Sz 1062/12).

Mając powyższe na uwadze, nie można uznać, iż w uzasadnieniu decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r. pominięto kwestię występowania w obszarze realizacji przedsięwzięcia przedmiotów wybuchowych pochodzenia wojskowego.

Ad. 8b)

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko zostało przeprowadzone w zgodzie z art. 108-117 u.o.o.ś., a jego przebieg został dokładnie opisany na str. 56-59 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie. Szczegółowe analizy w zakresie oddziaływania w kontekście transgranicznym zostały ujęte w raporcie Espoo, który był wielokrotnie uzupełniany. W dniu 20 września 2023 r. w Szczecinie odbyły się konsultacje transgraniczne w formie spotkania, w następstwie których 10 października 2023 r. Strona polska przekazała do Niemiec uzgodniony i podpisany przez Stronę polską protokół z konsultacji transgranicznych. W dniu 20 października 2023 r. Strona polska otrzymała z

Niemiec podpisany protokół z konsultacji transgranicznych, którego ustalenia znalazły swoje odzwierciedlenie w zapisach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ad. 8c)

Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. podnosi również kwestię oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na ochronę gatunkową ssaków morskich i innych przemieszczających się zwierząt. Zauważyć należy, że kwestia właściwej ochrony i zabezpieczenia bytowania ssaków morskich w rejonie projektowanej inwestycji była jednym z najważniejszych zagadnień rozpatrywanych w postępowaniu zarówno organu I jak również II instancji. Również Komisja Europejska w swojej opinii zwracała uwagę na kwestię ssaków morskich. W swoich rozstrzygnięciach oba ww. organy określiły liczne warunki, które zabezpieczają bytowanie tych gatunków, zarówno podczas budowy, jak i eksploatacji przedsięwzięcia. Minimalizują one zagrożenia związane z emisją hałasu podwodnego, zawiesiny, gwarantują występowanie i skuteczne tarło ryb, będących pokarmem zarówno morświnów, jak i fok. Przewidziano również utworzenie zastępczych siedlisk dla fok, umożliwiających im bezpieczny odpoczynek. Ze względu na fakt, że zarówno foka szara *Halichoerus grypus*, jak również morświny są przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja na Zatoce Pomorskiej PLH990002, gatunki te podlegały szczególnej analizie, zarówno na poziomie krajowym, jak również wspólnotowym. Gdyby z powyższych badań wynikało zagrożenie dla ssaków morskich, zostałoby to zaznaczone m.in. w opinii Komisji Europejskiej.

Podobnie w zakresie przemieszczania się zwierząt, na które zwróciło uwagę Stowarzyszenie. Przyjęte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozwiązania zapewniają nietoperzom, rybom i ptakom możliwości migracji. Dla chiropterofauny przygotowane będą nie tylko skrzynki rozrodcze, ale wykonane zostaną także nasadzenia roślinności w postaci stref ekotonowych oraz w formie struktur naprowadzających na przepust. Roślinność ta będzie łączyła się w sposób ciągły z najbliższym istniejącym drzewostanem. W ten sposób zapewniona będzie możliwość wędrówek nietoperzy przez planowaną lądową część inwestycji. Jednocześnie, aby nie utrudniać przemieszczania się chiropterofauny, wszystkie obiekty powstającego terminala kontenerowego w zakresie rozwiązań dotyczących oświetlenia będą zaprojektowane i wykonane pod kierunkiem i według wskazań chiropterologa z nadzoru przyrodniczego. Dzięki temu nie powstanie trwała bariera blokująca przeloty nietoperzy, zarówno lokalne, jak i sezonowe.

Z kolei ze względu na ryby wprowadzono w sentencji ograniczenia możliwości prowadzenia robót w newralgicznym dla ichtiofauny okresie, co zminimalizuje wpływ tych prac także na gatunki migrujące. W pozostałym terminie prace ingerujące w morską część prowadzone będą pod kierunkiem i zgodnie ze wskazaniami ichtiologa z nadzoru przyrodniczego. Taki sposób wykonywania robót pozwoli na uwzględnienie okresu wędrówek wszystkich gatunków ryb przemieszczających się przez teren projektowanego przedsięwzięcia,

zarówno typowo słonowodnych, dwuśrodowiskowych, jak i słodkowodnych, bytujących w przybrzeżnych wodach morskich.

W przypadku migrującej awifauny prace hydrotechniczne polegające na wznoszeniu konstrukcji w akwenu morskim prowadzone będą tylko w określonym czasie oraz pod kierunkiem i według wskazań ornitologa oraz ichtiologa z nadzoru przyrodniczego. Planowana inwestycja zajmie tylko niewielką część obszaru morskiego, nie będzie stanowiła zatem przeszkody dla ptaków wędrownych, które będą mogły wykorzystywać pozostałą część akwenu, nieobjętego przedsięwzięciem. Dodatkowo niewielka morska część inwestycji objęta jest ochroną jako obszar specjalnej ochrony ptaków Zatoka Pomorska PLB990003. W trakcie analizy wpływu na ww. obszar nie zostało stwierdzone negatywne oddziaływanie na przedmioty ochrony tej ostoi, których część obejmuje także przelotne populacje niektórych przedstawicieli awifauny. Zarówno RDOŚ w Szczecinie, jak również GDOŚ nie stwierdzili zagrożenia dla migrujących populacji ornitofauny, którego źródłem mogłoby być rozpatrywane przedsięwzięcie. Także Komisja Europejska w swojej opinii z dnia 23 stycznia 2024 r. w sprawie C(2024) 299 nie wskazała, że procedowana inwestycja jest zagrożeniem dla wędrujących gatunków stanowiących przedmioty ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Zatoka Pomorska PLB990003. Dodatkowo, aby ograniczyć negatywny wpływ oświetlenia na migrującą nocą awifaunę, wszystkie obiekty powstającego terminala kontenerowego w zakresie rozwiązań dotyczących oświetlenia będą zaprojektowane i wykonane pod kierunkiem i według wskazań ornitologa z nadzoru przyrodniczego. Dzięki temu zastosowane oświetlenie z jednej strony nie będzie powodować przyciągania ptaków, narażając je na kolizję z planowaną infrastrukturą; z drugiej natomiast nie będzie działać odstrasżająco, co by powodowało unikanie oświetlonego obszaru i zakłócanie wędrówki ornitofauny.

Ad. 9

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 3 ust. 1 i 2 Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec w zakresie ocen oddziaływania na środowisko i strategicznych ocen oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, podpisanej Umowy z 2018 r., w związku z art. 91 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w związku z art. 3 ust. 2 Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 96, poz. 1110 ze zm.), dalej Konwencja z Espoo, z uwagi na niezapewnienie stronie narażonej (Republice Federalnej Niemiec) możliwości zajęcia stanowiska względem zakresu i treści raportu na etapie scoopingu wyjaśniam, jak niżej.

W świetle art. 91 ust. 1 Konstytucji RP ratyfikowana umowa międzynarodowa, po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy. Z kolei ustęp 2 ww. artykułu stanowi, że umowa międzynarodowa ratyfikowana za

uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 Umowy z 2018 r. Strony mają obowiązek powiadamiać się tak szybko, jak to możliwe o wszystkich planowanych działalnościach, które mogą spowodować znaczące negatywne transgraniczne oddziaływania na środowisko na obszarze podlegającym jurysdykcji państwa drugiej Umawiającej się Strony i dla której przeprowadza się, zgodnie z przepisami krajowymi obowiązującymi w państwie Strony pochodzenia, ocenę oddziaływania na środowisko.

Pismem z 2 grudnia 2020 r., znak: VIII-530-00000-2016/003-006, Ministerstwo Energii, Infrastruktury i Digitalizacji Meklemburgii-Pomorza Przedniego w Niemczech wystąpiło do GDOŚ z wnioskiem o informację na temat przedsięwzięcia polegającego na budowie głębokowodnego portu kontenerowego w Świnoujściu. Strona niemiecka zwróciła się z zapytaniem, czy dla przedmiotowego przedsięwzięcia będzie prowadzona transgraniczna ocena oddziaływania na środowisko. W odpowiedzi udzielonej pismem z 4 stycznia 2021 r., znak: DOOŚ-TSOOŚ.440.2.2020.JA2, GDOŚ poinformował o złożeniu przez Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A. wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Budowy Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu” do RDOŚ w Szczecinie w listopadzie 2020 r. Wskazano jednocześnie, że dopiero po uzyskaniu od wnioskodawcy uzupełnionej dokumentacji, niezbędnej do oceny oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko, w tym również w kontekście transgranicznym, organ będzie mógł dokonać analizy i zająć stanowisko w kwestii możliwych oddziaływań, w tym również transgranicznych. Strona niemiecka została poinformowana, że po zakończeniu analizy zostaną przedstawione jej wyniki, wskazano jednocześnie, że wraz z informacją zostanie również przekazany Stronie niemieckiej opis przedsięwzięcia.

Zgodnie z deklaracją, GDOŚ przekazał Stronie niemieckiej pismem z 20 października 2021 r., znak: DOOŚ-TSOOŚ.440.2.2020.JA, przygotowany przez wnioskodawcę dokument w tłumaczeniu na język niemiecki, zawierający opis planowanej inwestycji, wraz z informacjami nt. potencjalnych oddziaływań na środowisko w kontekście transgranicznym. Jednocześnie poinformował, że postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla planowanej inwestycji jest w toku. Jednakże na podstawie przedłożonych przez wnioskodawcę informacji RDOŚ w Szczecinie nie stwierdził możliwości wystąpienia znaczących oddziaływań transgranicznych na terytorium Niemiec. W związku z powyższym procedura oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym nie została wszczęta.

Pismem z 24 listopada 2021 r. znak: VIII-530-00000-2016/003-006, Strona niemiecka przekazała deklarację uczestnictwa w postępowaniu w sprawie transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Z tego względu, 7 grudnia 2021 r., RDOŚ w Szczecinie wydał postanowienie o wszczęciu transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko na wniosek Strony niemieckiej.

Przepisy art. 3 ust. 7 Konwencji z Espoo, jak i art. 3 ust. 5 Umowy z 2018 r., przewidują przypadki, kiedy to tylko jedna z Umawiających Stron uważa, że środowisko na obszarze podlegającym jej jurysdykcji będzie narażone na znaczące negatywne transgraniczne oddziaływanie danej działalności, o której mowa w artykule 1 ust. 1 Umowy z 2018 r. i nie została o tym powiadomiona. W takiej sytuacji przepisy Konwencji z Espoo wymagają wymiany informacji na temat planowanego przedsięwzięcia, a w przypadku Umowy z 2018 r. - bezpośrednio wszczęcia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania i przekazania wymaganych danych o przedsięwzięciu, zgodnie z artykułem 3 ust. 2 Konwencji z Espoo, łącznie z informacją o rodzaju, przebiegu i stanie postępowania, w ramach którego przeprowadzana jest ocena oddziaływania na środowisko. Przepis ten znajduje swoje odzwierciedlenie w polskim porządku prawnym. Zgodnie z art. 104 ust. 2 u.o.o.ś. postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się również na wniosek innego państwa, na którego terytorium może znacząco oddziaływać przedsięwzięcie albo realizacja projektu.

Postępowanie w sprawie transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko dla „Budowy Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu”, wszczęte na wniosek Strony niemieckiej, stanowi tego rodzaju przypadek. Strona niemiecka została poinformowana o fakcie wszczęcia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko pismem z 5 stycznia 2022 r., znak: DOOŚ-TSOOŚ.440.2.2020.JA. Dodatkowo, wyjaśniono, że procedura oceny oddziaływania na środowisko dla planowanej inwestycji jest już w toku, prace nad uzupełnieniem raportu o oddziaływaniu na środowisko są finalizowane i nie ma możliwości zgłaszania uwag do zakresu raportu. Niemniej jednak potencjalne oddziaływania transgraniczne na terytorium Strony niemieckiej będą przeanalizowane w dokumentacji.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane na podstawie r.o.o.ś. do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. I grupa przedsięwzięć), dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko i opracowanie raportu jest obligatoryjne.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 u.o.o.ś. wnioskodawca może, składając wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zamiast raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, złożyć kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z wnioskiem o ustalenie zakresu raportu.

W świetle powyższego, etap scopingu (ustalania zakresu raportu) nie jest obligatoryjnym elementem postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i nie musiał być przeprowadzony.

Jak stanowi art. 69 ust. 2 u.o.o.ś. ustalenie zakresu raportu jest obowiązkowe, w przypadku gdy przedsięwzięcie może transgranicznie oddziaływać na środowisko. W przedmiotowym przypadku wnioskodawca, składając wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie stwierdził możliwości wystąpienia znaczącego

negatywnego oddziaływania na środowisko na terytorium Republiki Federalnej Niemiec. W związku z powyższym, zgodnie z art. 72 u.o.o.ś. do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dołączył raport.

W nawiązaniu do art. 3 ust. 2 Umowy z 2018 r. Strona narażona zostaje powiadomiona o planowanej działalności na etapie ustalania treści i zakresu dokumentacji oceny oddziaływania na środowisko (scopingu), jeśli takie postępowanie jest prowadzone. Zapis Umowy z 2018 r. uwzględnia fakultatywny charakter tego etapu postępowania.

Konkludując, etap ustalenia treści i zakresu dokumentacji oceny oddziaływania na środowisko w ramach tzw. scopingu nie został przeprowadzony ze względu na powyżej wskazane przesłanki. Niemniej jednak, należy podkreślić, że uwagi Strony niemieckiej zgłoszone pismem z 24 listopada 2021 r., znak: VIII-530-00000-2016/003-006, zostały przekazane inwestorowi, oddziaływanie transgraniczne zostało uwzględnione w raporcie i ocenione w toku postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Ad. 10

Odnosząc się do zarzutu podniesionego w tym punkcie należy wskazać, że zgodnie z art. 4 ust. 1 Umowy z 2018 r., po zadeklarowaniu przez Stronę narażoną uczestnictwa w ocenie oddziaływania na środowisko, Strona pochodzenia jest obowiązana do przekazania Stronie narażonej co najmniej jednego egzemplarza dokumentacji oceny oddziaływania na środowisko, sporządzonej zgodnie z art. 4 ust. 1 Konwencji z Espoo, niezwłocznie po jej sporządzeniu. Art. 20 ust. 1 Umowy z 2018 r. wskazuje dokumenty, jakie w przypadku oceny oddziaływania na środowisko Strona pochodzenia przekaże Stronie narażonej. W art. 8 k.p.a. została wyrażona zasada zaufania do władzy publicznej i zasada utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw, z kolei art. 9 k.p.a. odnosi się do zasady informowania stron.

Działając w zgodzie z art. 4 ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 1 Umowy z 2018 r., w toku postępowania transgranicznego, w którym Strona niemiecka uczestniczyła na prawach Strony narażonej, przekazano Stronie niemieckiej następujące dokumenty przetłumaczone na język niemiecki, tj.:

- 1) streszczenie w języku niespecjalistycznym dokumentacji oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w artykule 4 ustęp 1 Konwencji z Espoo oraz te części dokumentacji oceny oddziaływania na środowisko, które umożliwią Stronie narażonej ocenę potencjalnego znaczącego negatywnego transgranicznego oddziaływania na środowisko i zajęcie stanowiska,
- 2) w przypadku map, które stanowią część dokumentów, o których mowa w punkcie 3, co najmniej legendę,
- 3) części decyzji dotyczące planowanej działalności, w tym części uzasadnienia, które umożliwią Stronie narażonej zapoznanie się, w jaki sposób decyzja uwzględnia:
 - a) przedstawione w dokumentacji oceny oddziaływania na środowisko potencjalne znaczące negatywne transgraniczne oddziaływania na środowisko,

- b) istotne w procesie decyzyjnym stanowiska organów Strony narażonej,
 - c) istotne w procesie decyzyjnym uwagi i zastrzeżenia społeczeństwa Strony narażonej,
 - d) wyniki konsultacji pomiędzy Stroną pochodzenia i Stroną narażoną,
 - e) działania w celu redukcji lub eliminowania znaczącego negatywnego transgranicznego oddziaływania na środowisko,
- 4) informacje o środkach odwoławczych od decyzji dotyczącej planowanej działalności,
 - 5) pozostałe dokumenty, które sporządza Strona pochodzenia i które są niezbędne dla przebiegu oceny, w szczególności zaproszenia na konsultacje oraz protokoły z konsultacji.

Dodatkowo, poza tłumaczeniem na język niemiecki dokumentów wymaganych w art. 20 ust. 1 Umowy z 2018 r., Stronie niemieckiej, w tłumaczeniu na język niemiecki, przekazano następujące dokumenty:

1. „Budowa Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu” – dokument zawierający opis planowanej inwestycji wraz z wyjaśnieniami odnośnie możliwości wystąpienia potencjalnych oddziaływań na środowisko w kontekście transgranicznym;
2. dodatkowe analizy w tłumaczeniu na język niemiecki przekazane na wniosek niemieckich organów, zgłoszone na etapie opiniowania raportu:
 - I. analiza w zakresie ruchu osadów dennych, wywołanego odkładem urobku na proponowane pola odkładu w ramach planowanej budowy Terminala Kontenerowego w Świnoujściu,
 - II. wpływ przedsięwzięcia pn.: „Budowa Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu” na procesy morfo- i litodynamiczne zachodzące w strefie brzegowej oraz stan systemu ochrony brzegów morskich,
 - III. ocena oddziaływania inwestycji terminala kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu na środowisko w zakresie emisji hałasu etap projektowy - koncepcja techniczna „Terminala Kontenerowego w Porcie Zewnętrznym w Świnoujściu”,
 - IV. analiza wariantowa - wyciąg z raportu z czerwca 2023 r.;
3. protokół z konsultacji transgranicznych oraz dokumenty w tłumaczeniu na język niemiecki, o które wniosowała Strona niemiecka na spotkaniu:
 - I. załącznik nr 3 pt. „Badanie jakości urobku” do raportu,
 - II. wyciąg z załącznika nr 10 do raportu pt. „Analiza awarii” i rozdział z raportu, dotyczący możliwości wystąpienia poważnych awarii,
 - III. części raportu w zakresie stron o nr: 167-182, 349-356, 418-420 i 521-537.

„Raport Espoo”, o którym mowa w zarzucie skarżącego Stowarzyszenia odnosi się do dokumentów wymienionych w art. 20 ust. 1 pkt 3 i 4 Umowy z 2018 r.

Zaznaczyć należy, że przepisy omawianej umowy pozostawiają dowolność umawiającym się Stronom odnośnie tego, czy tłumaczenie będzie wykonane przez tłumacza przysięgłego, czy też przez tłumacza zwykłego. Co więcej, weryfikacja dokonanego tłumaczenia pod kątem jego precyzyjności i dokładności jest praktycznie niemożliwa przez Stronę pochodzenia, która de facto nie posługuje się językiem urzędowym Strony narażonej.

Uwagi Strony niemieckiej odnośnie jakości tłumaczenia powinny być zgłoszone niezwłocznie po otrzymaniu do opiniowania dokumentacji, na etapie postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, które jest integralną częścią postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Strona niemiecka w toku prowadzonej procedury transgranicznej nie złożyła wniosku do Strony polskiej, iż rzekomo wadliwie przetłumaczona dokumentacja uniemożliwia jej zajęcie stanowiska w sprawie, a co za tym idzie, Strona niemiecka nie poszukiwała rozwiązania kwestii dotyczących wadliwie przetłumaczonej dokumentacji.

Ponadto uwaga odnośnie wadliwej jakości tłumaczenia nie została podniesiona przez Stronę niemiecką na konsultacjach transgranicznych przed wydaniem decyzji, prowadzonych w ramach art. 8 Umowy z 2018 r., jako spotkanie ekspertów na poziomie międzyrządowym, gdzie dyskutowano m.in. o środkach minimalizujących i łagodzących, jakie należy zastosować w celu zminimalizowania znacząco szkodliwego oddziaływania na środowisko na terytorium Niemiec. Spotkanie to było tłumaczone na język niemiecki, gdzie delegacja reprezentująca Stronę niemiecką, w razie potrzeby, mogła osobiście z tłumaczem zweryfikować poprawność pisemnego tłumaczenia dokumentacji. Dodatkowo przy formułowaniu protokołu z ww. konsultacji Strona niemiecka nie podniosła kwestii wadliwej jakości tłumaczenia dokumentacji do zaprotokołowania jako wynik postępowania transgranicznego.

Należy zauważyć również, że Strona polska poza tłumaczeniami tych części dokumentacji, które zostały obligatoryjnie wskazane w Umowie z 2018 r. przekazała Stronie niemieckiej oryginalną wersję dokumentacji oceny oddziaływania na środowisko w języku polskim, po to, aby w razie potrzeby Strona narażona mogła zweryfikować jakość tłumaczenia, o ile uznałaby to za konieczne, do zajęcia stanowiska w sprawie lub zapewnienia udziału własnego społeczeństwa.

W myśl Konwencji z Espoo, która wyznacza międzynarodowe ramy prawne dla instrumentu transgranicznej oceny oddziaływania środowisko, zarówno Strona pochodzenia, jak i Strona narażona są współodpowiedzialne za sposób przeprowadzenia udziału społeczeństwa na terytorium państwa Strony narażonej. Oznacza to, że organy administracji niemieckiej również były współodpowiedzialne za sposób przeprowadzenia udziału niemieckiego społeczeństwa oraz jakość dokumentacji wyłożonej do wglądu opinii publicznej, o czym mowa w art. 4 ust. 2 Konwencji z Espoo, który wprost stanowi o tym, że, Strony zainteresowane zadbać o przekazanie dokumentacji organom i opinii publicznej Strony narażonej na terenach, które mogą być narażone (...). Właściwe organy Strony niemieckiej, zgodnie ze wskazaną powyżej argumentacją, nie podnosiły kwestii jakości tłumaczenia dokumentacji jako nierzetelnej.

Wobec powyższego nie można uznać, iż doszło do naruszenia przywołanych przez skarżących regulacji prawnych.

W kolejnym zarzucie Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. podnosi naruszenie art. 8 ust. 3 Umowy z 2018 r. w związku z art. 8 dyrektywy 2011/92/UE, art. 6 ust. 1 Konwencji z Espoo i art. 80 ust. 1 pkt 4 u.o.o.ś., z uwagi na wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed zakończeniem konsultacji polsko – niemieckich i w następstwie nieuwzględnienie w decyzji informacji zawartych w protokole podpisanym ze Stroną niemiecką.

Stosownie do art. 8 ust. 3 Umowy z 2018 r., decyzja dotycząca planowanej działalności nie może być wydana przed zakończeniem konsultacji, o ile konsultacje nie przekraczają ustalonych przez Umawiające się Strony ram czasowych. Uzgodnione uprzednio konsultacje nie odbędą się, jeżeli Strona narażona zrezygnuje z nich na piśmie, ponieważ wszystkie kwestie dotyczące znaczących negatywnych transgranicznych oddziaływań na środowisko planowanej działalności zostały wyjaśnione w drodze wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami obu Umawiających się Stron. Wyniki konsultacji powinny zostać przy tym - zgodnie z art. 8 dyrektywy 2011/92/UE oraz art. 6 ust. 1 w zw. z art. 5 Konwencji z Espoo - należycie wzięte pod uwagę w procedurze zezwolenia na inwestycję.

Konsultacje transgraniczne w rozumieniu art. 5 Konwencji z Espoo rozpoczynają się wraz z przekazaniem Stronie narażonej raportu. Ich celem jest możliwość zapoznania się z raportem przez organy i społeczeństwo Strony potencjalnie narażonej oraz zajęcie stanowiska i przedstawienie uwag w sprawie potencjalnego znaczącego oddziaływania transgranicznego. Konwencja z Espoo pozostawia dowolność Stronom, jeśli chodzi o formy prowadzenia konsultacji przed wydaniem decyzji. Zgodnie z wytycznymi Konwencji z Espoo¹ konsultacje mogą mieć formę pisemną lub/i ustną. W przedmiotowym przypadku zapewnione zostały obie formy prowadzenia konsultacji, tzn. w dniu 24 lipca 2023 r. zostały przekazane odpowiedzi i wyjaśnienia na stanowiska niemieckich organów oraz dodatkowe tłumaczenia na język niemiecki dokumentacji, na wniosek Strony niemieckiej. Ponadto zostały Stronie niemieckiej zaproponowane międzyrządowe konsultacje transgraniczne, w formie spotkania eksperckiego, w trybie art. 8. Umowy z 2018 r.

Termin zakończenia konsultacji transgranicznych nie jest zdefiniowany w żadnym akcie prawnym. W art. 8 ust. 3 Umowy z 2018 r. jest wskazane, że decyzja dotycząca planowanej działalności nie może być wydana przed zakończeniem konsultacji, o ile nie przekraczają one ustalonych przez Umawiające się Strony ram czasowych. Ramy czasowe konsultacji ustala się wraz z przekazaniem raportu. Na tym etapie niezwykle trudnym jest precyzyjne określenie czasu trwania konsultacji. Na czas trwania konsultacji mają wpływ takie czynniki jak: okres potrzebny do obwieszczenia informacji o wyłożeniu dokumentacji do opiniowania przez społeczeństwo i organy Strony narażonej, liczba i zakres zgłoszonych uwag przez społeczeństwo i organy Strony narażonej, czas konieczny na ich przetłumaczenie, przeanalizowanie i przygotowanie odpowiedzi oraz wyjaśnień. W przypadku deklaracji Strony

¹ <https://unece.org/environment-policy/publications/guidance-practical-application-espoo-convention> (punkt 2.9.4)

narażonej o udziale w konsultacjach w formie spotkania, należy uwzględnić dodatkowy czas na ich przygotowanie i przeprowadzenie. W praktyce, w przypadku prowadzenia konsultacji w formie spotkania, po uprzednim udzieleniu pisemnych wyjaśnień na stanowiska Strony narażonej, termin trzech miesięcy, o których mowa w art. 4 ust. 2 Umowy z 2018 r., nie może być z przyczyn obiektywnych dochowany.

Konsultacje w formie spotkania ekspertów, w myśl art. 8 Umowy z 2018 r., odbyły się zgodnie z ustalonym przez obie Strony terminem, tj. 20 września 2023 r. Ze spotkania został sporządzony protokół, w którym zawarto kluczowe ustalenia dyskusji eksperckiej oraz informacje na temat dalszego procedowania. W protokole zawarto informację, że dodatkowe dokumenty, o których przekazanie w wersji niemieckiej zawnioskowała Strona niemiecka na spotkaniu, przekazane zostaną w tłumaczeniu na język niemiecki niezwłocznie po ich przetłumaczeniu, do końca 42 tygodnia kalendarzowego. Uzgodniono, że projekt protokołu w tłumaczeniu na język niemiecki zostanie przesłany Stronie niemieckiej w terminie do 27 września 2023 r. Z kolei Strona niemiecka w terminie do 6 października 2023 r. zgłosi uwagi do protokołu. Strona polska przekaze Stronie niemieckiej podpisany protokół w dwóch wersjach językowych, a Strona niemiecka przekaze podpisany protokół do 20 października 2023 r.

Strona polska wywiązała się ze wszystkich przyjętych ustaleń. GDOŚ sporządził projekt protokołu, który został przesłany Stronie niemieckiej, w drodze korespondencji elektronicznej, w dniu 27 września 2023 r. Strona niemiecka zgłosiła uwagi do projektu i przekazała je 6 października 2023 r. Strona polska poinformowała Stronę niemiecką o zaakceptowaniu wszystkich zgłoszonych uwag i przekazała Stronie niemieckiej podpisany w dniu 10 października 2023 r. protokół. Strona niemiecka odesłała podpisany protokół w dniu 20 października 2023 r.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia została wydana 10 października 2023 r., z uwzględnieniem wyników konsultacji, w tym przyjętych ustaleń zawartych w protokole. Dokumenty, o które wnioskowała Strona niemiecka, w tłumaczeniu na język niemiecki, zostały przesłane 20 października 2023 r., w 42 tygodniu kalendarzowym, tj. w uzgodnionym uprzednio terminie.

Należy podkreślić, że Strona niemiecka wnioskowała o przekazanie dokumentów w tłumaczeniu na język niemiecki i taki postulat został zrealizowany. Strona niemiecka nie wносиła o możliwość zajęcia stanowiska i przedstawienia dodatkowych opinii w ramach konsultacji transgranicznych w toczącym się postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, po analizie przesłanych dodatkowych dokumentów.

Ponadto należy zauważyć, że sporządzenie i podpisanie protokołu z konsultacji transgranicznych nie stanowi obligatoryjnego elementu postępowania. Jest to stosowana praktyka z wieloma państwami. Podpisanie protokołu z konsultacji w formie spotkania ekspertów nie stanowi też warunku zakończenia konsultacji transgranicznych. Takie stanowisko reprezentuje również Strona niemiecka, co wynika z prowadzonych przez nią

konsultacji transgranicznych dla niemieckich przedsięwzięć. W przypadku Gazociągu Nord Stream 2 konsultacje transgraniczne odbyły się 5 grudnia 2017 r., pozwolenia na realizację przedsięwzięcia zostały wydane dla części lądowej – 31 stycznia 2018 r. i dla części morskiej – 27 marca 2018 r. Podpisanie protokołu z konsultacji przez obie Strony miało miejsce 4 kwietnia 2018 r. W ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, prowadzonego dla gazociąg EUGAL, konsultacje transgraniczne odbyły się 17 lipca 2018 r., pozwolenie na realizację inwestycji zostało wydane 17 sierpnia 2018 r., a protokół z konsultacji został podpisany 5 lutego 2021 r.

Wobec powyższych okoliczności nie można uznać zarzutu skarżącego Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. za zasadny.

Ad. 12

Odpowiadając na zarzut podniesiony w tym punkcie należy wskazać, że w podsumowaniu w protokole z konsultacji transgranicznych, wymieniono 3 rodzaje informacji, o których przetłumaczenie wnioskowała dodatkowo Strona niemiecka:

- załącznik nr 3 pt. „Badanie jakości urobku” do raportu,
- wyciąg z załącznika nr 10 do raportu pt. „Analiza awarii” i rozdział z raportu dotyczący możliwości wystąpienia poważnych awarii,
- części raportu na stronach: 167-182, 349-356, 418-420 i 521-537.

W podnoszonym zarzucie jest mowa o 4 dokumentach, które jednak nie zostały precyzyjnie nazwane, tak aby można było je zidentyfikować. W trakcie konsultacji transgranicznych Strona polska wyraźnie zaznaczyła, że dokumenty, o których przetłumaczenie wnioskowała Strona niemiecka, były uprzednio przekazane Stronie niemieckiej w ramach raportu w języku polskim. Stanowią one dodatkowe informacje, poza wymogiem zawartym w art. 20 ust. 1 pkt 3 i 4 Umowy z 2018 r. i zostały przetłumaczone na język niemiecki na zasadzie dobrej współpracy. Podnoszony przez Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. zarzut, że decyzja została wydana zanim Strona niemiecka otrzymała wszystkie niezbędne dokumenty w tłumaczeniu na język niemiecki jest bezpodstawny, ponieważ ww. dokumenty stanowiły dodatkowe informacje. Do kwestii wymaganego zakresu tłumaczenia dokumentacji na język Strony narażonej, zgodnie z przepisami Umowy z 2018 r., odniesiono się szczegółowo odpowiadając na zarzut 10.

Ad. 14

Za niesłuszny należy uznać zarzut naruszenia art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a i ca u.o.o.ś. w związku z art. 3 ust. 1 lit. a-e dyrektywy 2011/92/UE, z uwagi na brak oceny wpływu na krajobraz mających powstać budynków, ruchu statków i związaną z nim emisją światła.

Przywołany art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a i ca u.o.o.ś. wskazuje, iż w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz ludność, w tym na zdrowie i

warunki życia ludzi, oraz krajobraz, w tym krajobraz kulturowy. Przepis ten stanowi implementację art. 3 ust. 1 lit. a-e dyrektywy 2011/92/UE.

Realizacja i eksploatacja planowanej inwestycji została poddana szczegółowej ocenie oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem jej wpływu na krajobraz. Na str. 317-322 raportu w rozdziale 7 zawarto opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być lokalizowane, natomiast w rozdziałach 10.1.8 i 10.2.8 raportu oceniono wpływ przedmiotowej inwestycji na krajobraz, w tym krajobraz kulturowy i dobra materialne na etapie budowy i funkcjonowania.

Obszar planowanego przedsięwzięcia znajduje się w prawobrzeżnej dzielnicy miasta Świnoujście –Warszów, w sąsiedztwie terenu portowego, na wschód od ul. Ku Morzu. W części lądowej lokalizacji inwestycji zasadniczymi elementami są szeroka plaża oraz obszar leśny, ciągnący się od ul. Ku Morzu aż do Międzyzdroi. Obszar ten, zostanie przekształcony poprzez wycinkę drzew kolidujących z inwestycją i wyrównanie terenu pod niezbędną infrastrukturę. Na obszarze inwestycji zostaną zorganizowane place składowania, parkingowe, postojowe dla sprzętu i zaplecze sanitarne. W terenie będą odbywały się prace budowlano-montażowe, nastąpi wzmożony ruch transportowy. Oddziaływania na krajobraz w fazie budowy będą średniookresowe, przejściowe. Dotychczasowy krajobraz o przeważających cechach przyrodniczych ulegnie wpływom infrastruktury przemysłowej.

W fazie eksploatacji oddziaływania przedsięwzięcia na krajobraz, w tym krajobraz kulturowy, obejmą konstrukcje morskie, w tym molo kontenerowe i falochron osłonowy, ruch jednostek pływających, związanych z transportem kontenerów, obiekty lądowe, takie jak: obiekty kubaturowe, parkingi, drogi, linie kolejowe oraz ruch pojazdów transportowych.

W obszarze planowanej inwestycji nie widnieją obiekty wpisane do rejestru zabytków, w związku z czym nie przewiduje się wpływu w tym zakresie. W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem, obowiązki określa ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292).

Dokładny przebieg granic oddziaływania na krajobraz jest trudny do określenia, a nawet oszacowania. Z uwagi na lokalizację przedsięwzięcia na terenie portu i rozbudowywaną obecnie infrastrukturę portową przy ujściu Świny, jak również biorąc pod uwagę, iż w sąsiedztwie funkcjonuje Terminal LNG, nie przewiduje się istotnego negatywnego wpływu na krajobraz. Lokalizacja inwestycji w sąsiedztwie Terminala LNG powoduje, iż przedsięwzięcie nie będzie stanowić dominanty wysokościowej w krajobrazie i nie zaburzy ładu przestrzennego w tym rejonie.

Barierą widokową dla przyszłej inwestycji będzie otoczenie jej od strony lądu zwartym kompleksem leśnym, który osłoni znaczną część infrastruktury portowej od strony miasta i zminimalizuje negatywny wpływ planowanych obiektów na krajobraz na tym obszarze. Jedyne otwarcie widokowe w kierunku inwestycji będzie od strony fragmentu plaży.

Należy jednocześnie wskazać, iż w związku z realizacją inwestycji wybrano wariant najkorzystniejszy pod względem środowiskowym, obejmujący mniejszą zajętość terenu w stosunku do wariantu alternatywnego, czego skutkiem jest mniejsza fragmentacja siedlisk przyrodniczych i usunięcie mniejszej powierzchni lasów. Realizacja inwestycji w tym wariantcie pozwala na zachowanie ciągłości siedlisk typowych dla mierzei, a tym samym nie wpłynie negatywnie na krajobraz. Port kontenerowy będzie zasłonięty od strony morza falochronem osłonowym, co zminimalizuje wpływ na jego krajobraz poprzez ograniczenie widoku różnych barw jednostek pływających oraz zanieczyszczenia środowiska światłem i jego natężeniem.

Oddziaływanie na krajobraz będzie obiektywne, zmieniające jego charakter z naturalnego na przemysłowy, ale także subiektywne, zależne od indywidualnych cech odbiorcy, i może być postrzegane zarówno jako negatywne, jak i pozytywne oraz obojętne.

Zanieczyszczenie światłem zostało omówione w rozdziale 10.2.6 na str. 431-433 raportu. W zakresie emisji świetlnej związanej z funkcjonowaniem terminala kontenerowego wykonano analizę, z której wynika, iż największe skupienie źródeł zanieczyszczeń ze strony sztucznego światła obserwuje się w obszarze zabudowanym i zurbanizowanym miasta Świnoujście. W ramach przedmiotowej inwestycji zastosowane zostanie jedynie oświetlenie wymagane przepisami prawa i zasadami bezpieczeństwa, niezbędne do eksploatacji prawidłowej technologicznie.

Stosownie do stwierdzonych w toku postępowania oddziaływań, w zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie zobowiązał inwestora do ograniczenia zakresu światła emitowanego podczas robót budowlanych na morzu do obszarów aktywnego prowadzenia prac i ich kontrolowanie za pomocą świateł kierunkowych, celem uniknięcia nadmiernego lub niepotrzebnego zanieczyszczenia świetlnego. Z kolei na etapie eksploatacji do zastosowania energooszczędnej technologii LED, opraw oświetleniowych o specjalnej konstrukcji ukierunkowującej strumień światła, efektywnego sterowania wiązką i natężeniem oświetlenia, w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na lokalnie występujące zwierzęta, w tym ptaki.

Powyższe wyjaśnienia wskazują, iż w toku postępowania dokonano oceny wpływu inwestycji na krajobraz i zaproponowano stosowne środki minimalizujące w zakresie możliwym do spełnienia, przez co nie doszło do naruszenia podnoszonego w odwołaniu art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a i ca u.o.o.ś. w związku z art. 3 ust. 1 lit. a-e dyrektywy 2011/92/UE.

Ad. 16

Odnosząc się do zarzutu naruszenia szeregu regulacji prawnych przywołanych przez Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V., należy wskazać, że:

- art. 3 pkt 48a p.o.ś. – zawiera definicję zakładu stwarzającego zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w świetle której jest to zakład o zwiększonym ryzyku

wystąpienia poważnej awarii przemysłowej lub zakład o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, o których mowa w art. 248 ust. 1,

- art. 270 ust. 1 p.o.ś. – zobowiązuje komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej do poinformowania ministra właściwego do spraw klimatu, za pośrednictwem Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, poinformowania o możliwości wywołania przez awarię przemysłową skutków o zasięgu transgranicznym istotnych dla sprawy informacji, w szczególności raportu o bezpieczeństwie oraz wewnętrznego i zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego,
- art. 265 ust. 1 p.o.ś. – zobowiązuje komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej do sporządzenia zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego dla terenu narażonego na skutki awarii przemysłowej, znajdującego się poza zakładem o dużym ryzyku,
- art. 3 pkt 3 dyrektywy Seveso III – wyjaśnia, iż „zakład o dużym ryzyku”, oznacza zakład, w którym znajdują się substancje niebezpieczne w ilościach co najmniej równych wartościom wyszczególnionym w kolumnie 3 części 1 lub w kolumnie 3 części 2 załącznika I przy użyciu jeśli ma to zastosowanie, zasady sumowania określonej w uwadze nr 4 do załącznika I;
- art. 14 ust. 3 dyrektywy Seveso III – nakłada na państwa członkowskie obowiązek dostarczania informacji odnoszących się do prawdopodobieństwa poważnej awarii o transgranicznych skutkach w zakładzie o dużym ryzyku potencjalnie zagrożonym państwom członkowskim,
- art. 10 ust. 1 dyrektywy Seveso III – dotyczy wymogu opracowania przez prowadzącego zakład o dużym ryzyku raportu o bezpieczeństwie,
- art. 12 ust. 1 lit. a dyrektywy Seveso III – odnosi się do obowiązku sporządzania przez prowadzącego zakład o dużym ryzyku, wewnętrznego planu operacyjno – ratowniczego dotyczącego środków przewidzianych do zastosowania w zakładzie.
- art. 62 ust. 1 pkt 1a u.o.o.ś. – wskazuje ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych jako zagrożenie, które winno być analizowane i oceniane w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Dyrektywa Seveso III ma na celu zapobieganie poważnym awariom związanym z substancjami niebezpiecznymi i ograniczanie ich wpływu na człowieka oraz środowisko naturalne, tak aby zapewnić wysoki poziom ochrony na terenie Wspólnoty. Dyrektywa Seveso III nakłada na prowadzącego zakład obowiązek podjęcia wszelkich środków w celu zapobiegania poważnym awariom oraz złagodzenia ich skutków dla człowieka i środowiska naturalnego. Dyrektywa wprowadza również system bieżących kontroli lub innych działań przez właściwe organy w celu sprawdzenia, czy prowadzący zakład wypełnia swoje obowiązki wynikające z dyrektywy.

Kryteria zaliczenia zakładu do kategorii zakładu dużego ryzyka lub zakładu ryzyka wystąpienia poważnej awarii przemysłowej określa rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji

niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138).

Przywołane rozporządzenie stanowi częściową implementację dyrektywy Seveso III w zakresie zmian przepisów dotyczących rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Załącznik ww. rozporządzenia wskazuje rodzaje i ilości substancji niebezpiecznych, znajdujących się w zakładzie, kwalifikujące zakład do kategorii zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Terminal kontenerowy nie został zaliczony do zakładów o wysokim ryzyku awarii, ponieważ nie jest przeznaczony dla substancji i produktów niebezpiecznych, a także nie przewiduje się pracy z substancjami niebezpiecznymi i ich przechowywania na terenie terminala. Substancje niebezpieczne na statkach wpływających do portu kontenerowego powinny wg obowiązujących międzynarodowych przepisów zostać zgłoszone przez morskie jednostki wpływające. Służby portowe będą na bieżąco prowadziły monitoring i kontrolę potencjalnie niebezpiecznych kontenerów.

Potencjalnie niebezpieczne substancje, które będą trafiać na przedmiotowy terminal kontenerowy nie są przewidziane do składowania, a jedynie do rozładunku tymczasowego, do czasu ponownego załadunku na środek transportu lądowego. Terminale kontenerowe nie kwalifikują się jako zakłady zwiększonego czy też dużego ryzyka, ze względu na założenie, że nie zaliczają się do instalacji przewidzianej do magazynowania i składowania substancji niebezpiecznych, w ilościach przekraczających wartości progowe, decydujące o uznaniu ich za zakład zwiększonego lub dużego ryzyka wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Na potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji został opracowany załącznik nr 10 do raportu pn. „Analiza wpływu budowy Terminala Kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu na prawdopodobieństwo wystąpienia zanieczyszczeń środowiska naturalnego, awarii i ich skutków”. Przywołany dokument został sporządzony w 2022 r. przez Akademię Morską w Szczecinie, pod kierownictwem dr hab. inż. kpt. ż. w. Wojciecha Ślaczki, prof. AMS i uwzględnia analizy:

- dokumentów i aktów prawnych regulujących ruch na torze podejściowym do portu Świnoujście,
- parametrów meteorologicznych na Zatoce Pomorskiej,
- ruch statków w obszarze toru podejściowego na podstawie AIS (ang. Automatic Identification System, System Automatycznej Identyfikacji),
- statystycznych zdarzeń niepożądanych/niebezpiecznych na torze wodnym Szczecin – Świnoujście,
- ryzyka i skutków utraty kontenera,

- prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzeń niebezpiecznych wraz z oceną ich potencjalnych skutków w wyniku ruchu kontenerowców na obszarze przyszłego planowanego terminala kontenerowego oraz propozycje działań minimalizujących.

Do kwestii ryzyka wystąpienia poważnych awarii przemysłowej odniesiono się w rozdziale 10.3 na stronach 448-450 raportu. Raport ten został przetłumaczony na język Strony narażonej i społeczeństwo miało możliwość zgłoszenia uwag co do jego treści.

Na stronie 450 raportu autorzy podkreślili, że „terminal będzie zobowiązany do przestrzegania zasad i obowiązujących przepisów wdrożonych do polskiego prawa wynikających z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. (Seveso III).”

Kwestia ryzyka wystąpienia sytuacji awaryjnych i niebezpiecznych oraz ich wpływu na środowisko została przeanalizowana w dokumentacji przedmiotowej sprawy i w zaskarżonej decyzji zaproponowano stosowne środki minimalizujące wpływ na środowisko.

Ponadto obowiązki, jakie dyrektywa Seveso III nakłada na prowadzącego zakład o dużym ryzyku, wykraczają poza zakres przedmiotowego postępowania i procedury uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wobec przywołanych wyjaśnień nie można uznać, iż doszło do naruszenia przywołanych przepisów p.o.ś., u.o.o.ś. i dyrektywy Seveso III.

Odnosząc się przedłożonych przez Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. wniosków dowodowych, należy stwierdzić, że zgodnie z przywołanym we wnioskach art. 75 § 1 k.p.a., jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności, dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Z kolei art. 78 § 1 k.p.a. stanowi, że żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 lutego 2021 r., sygn. akt: II GSK 613/19, LEX nr 3147096, „Organy administracji publicznej nie mogą ignorować aktywności stron w dążeniu do ustalenia stanu faktycznego, szczególnie gdy strony przedstawiają dowody, które w ich ocenie podważają dotychczasowe ustalenia poczynione w toku postępowania. Obowiązkiem organu jest ustosunkowanie się do przedstawionych przez stronę dowodów i wyczerpujące wyjaśnienie pojawiających się na tym tle wątpliwości.”

W wyroku z 15 września 2017 r., sygn. akt: I OSK 3412/15, LEX nr 2463230, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że "niedopuszczalna jest odmowa dopuszczenia dowodów tylko z tego względu, że z innych, przeprowadzonych w sprawie wynikają odmienne fakty, decydujące o ostatecznym wyniku". Mając powyższe na względzie, jak również kierując się zasadą swobodnej oceny dowodów, organ odwoławczy przeanalizował całość dokumentacji sprawy, w tym również materiał dowodowy przedłożony przez aktywnie uczestniczące w postępowaniu Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V.

Przedstawiony przez Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. wniosek o przeprowadzenie dowodu z dokumentu urzędowego pt. „Ekspertyza dotycząca zanieczyszczeń Morza Bałtyckiego, ze szczególnym uwzględnieniem broni chemicznej oraz innych chemikaliów”, w opinii GDOŚ nie jest konieczny. Opracowanie przedstawione przez odwołującego precyzuje, że amunicję chemiczną wykryto w Głębi Gdańskiej, w Zatoce Gdańskiej oraz w Rynnie Słupskiej, a więc w obszarach znacząco oddalonych od miejsca realizacji planowanej inwestycji. Zaprezentowana przez odwołujących publikacja nie zawiera dowodów na występowanie broni chemicznej czy innych chemikaliów ani w obszarze budowy przedsięwzięcia, w tym uwzględniając klapowiska, ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Nie stanowi zatem podstawy do przeprowadzenia dowodu z dokumentu. Jednocześnie należy podkreślić, że niniejsza decyzja, nadająca ostateczny kształt zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie, nakłada na inwestora szereg obowiązków w zakresie m.in. monitoringu stanu środowiska. W przypadku gdy zostanie wykryte jakiejkolwiek niebezpieczeństwo związane ze zlokalizowaniem broni chemicznej czy innych chemikaliów, zostaną zastosowane odpowiednie procedury związane z neutralizacją tego zagrożenia.

Natomiast w przypadku dokumentów przedłożonych przez Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. w czerwcu 2024 r., tj. „Ocena możliwych oddziaływań morskich i ekologicznych planowanego głębokowodnego terminala kontenerowego w Świnoujściu (Polska)”, „Plany budowy terminala kontenerowego w obszarze Natura 2000 Świnoujście” oraz „Wpływ planowanego terminala kontenerowego w Świnoujściu na środowisko”, należy podkreślić następujące okoliczności.

Pierwsze z ww. opracowań koncentruje się na zagrożeniach i wpływie projektowanej inwestycji na przedmioty ochrony oraz obszary Natura 2000, wskazując na możliwe zagrożenia, jakie niesie dla nich omawiane przedsięwzięcie. W tym przypadku ponownie należy wskazać na opinię Komisji Europejskiej z dnia 23 stycznia 2024 r. w sprawie C(2024) 299. Gdyby istniało zagrożenie dla innych obszarów Natura 2000, poza wskazanym w ww. opinii obszarem mającym znaczenie dla Wspólnoty Wolin i Uznam PLH320019, zostało by to odnotowane przez Komisję Europejską, która badając oddziaływanie procedowanej inwestycji na środowisko, brała pod uwagę także kwestię kumulacji wpływu. Mimo tego nie zostało odnotowane jakiejkolwiek zagrożenie wystąpienia znacząco negatywnego oddziaływania na inne, niż wskazany wyżej, obszary Natura 2000. Dodatkowo należy wskazać, że warunki sformułowane w sentencji decyzji organu I instancji oraz przedmiotowej decyzji ograniczą wpływ przedsięwzięcia na cele ochrony tych obszarów do poziomu nieistotnego. Nie ma zatem konieczności przeprowadzenia dowodu z dokumentu „Ocena możliwych oddziaływań morskich i ekologicznych planowanego głębokowodnego terminala kontenerowego w Świnoujściu (Polska)”.

W przedłożonym przez Stowarzyszenie opracowaniu „Wpływ planowanego terminala kontenerowego w Świnoujściu na środowisko” przedstawiono zagrożenia dla morskiej teriofauny i ichtiofauny, których źródłem jest hałas podwodny, generowany nie tylko w trakcie

przeprowadzenia prac, ale także podczas neutralizacji amunicji. GDOŚ wskazuje, że zagrożenie wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę zostało omówione w przesłanej przez inwestora na etapie postępowania odwoławczego ekspertyzie pt. „Ocena wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę dla przedsięwzięcia pn. „Budowa Terminala Kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu””. Dokument ten analizuje wpływ wszystkich źródeł hałasu podwodnego, jakie obecne będą na etapie budowy i funkcjonowania przedsięwzięcia. Wnioski dotyczące skali i zasięgu oddziaływania oparto na modelach propagacji hałasu podwodnego. W modelowaniu uwzględniono także rozwiązania mające na celu ograniczenie rozprzestrzeniania się hałasu podwodnego oraz oceniono ich skuteczność i możliwość zastosowania w trakcie realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. GDOŚ zweryfikował wnioski znajdujące się w przedłożonym opracowaniu i uznał, że zaproponowane środki minimalizujące, ograniczą wpływ hałasu podwodnego na ssaki i ryby morskie do nieistotnego dla nich poziomu. Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. nie powołuje się ponownie na przedstawianą wcześniej przez siebie ekspertyzę. Odwołujący nie odniósł się również do zaprezentowanej na etapie drugiej instancji przez inwestora ww. ekspertyzy w zakresie hałasu podwodnego, nie podważa zatem przedstawionych w niej wyników i wniosków w przedmiocie wpływu na morską ichtiofaunę i ichtiofaunę. Nie istnieje w związku z tym potrzeba przeprowadzenia dowodu z dokumentu „Wpływ planowanego terminala kontenerowego w Świnoujściu na środowisko”.

Ostatnie z przedłożonych przez Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. opracowań, tj. „Plany budowy terminala kontenerowego w obszarze Natura 2000 Świnoujście” powtarza częściowo obecne w dokumencie „Ocena możliwych oddziaływań morskich i ekologicznych planowanego głębokowodnego terminala kontenerowego w Świnoujściu (Polska)” twierdzenia w zakresie oddziaływania na obszary sieci Natura 2000, w tym wpływu skumulowanego, oraz zawarte w opracowaniu „Wpływ planowanego terminala kontenerowego w Świnoujściu na środowisko” kwestie związane z hałasem podwodnym, w szczególności z zakresie oddziaływania na morświna. Nie ma zatem potrzeby odnosić się po raz kolejny do wskazanych kwestii. Jednocześnie dokument porusza dwa istotne zagrożenia: wpływ światła na faunę oraz obszary tarła śledzia (*Clupea harengus*). W przypadku pierwszego z nich GDOŚ dostrzegł błędy w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organu I instancji, które uwzględniały wyłącznie awifaunę. Stąd obecne w rozstrzygnięciu GDOŚ zmiany w tym zakresie, formułujące rozwiązania ograniczające negatywne oddziaływania oświetlenia na nietoperze. W przypadku tarła śledzia organ odwoławczy również dokonał korekt w ww. decyzji RDOŚ w Szczecinie. Ze względu na niedookreślone sformułowania dotyczące możliwości prowadzenia robót w okresie tarła tego gatunku, organ II instancji utrzymał możliwość prowadzenia prac w terminie tarła śledzia rasy wiosennej, ale wyłącznie przy określonych warunkach pogodowych. W momencie zaistnienia warunków atmosferycznych umożliwiających rozpoczęcie tarła prace budowlane zostaną przerwane. Dzięki temu tarło śledzia rasy wiosennej będzie zabezpieczone i nie ucierpi na skutek realizacji rozpatrywanej

inwestycji. W związku z powyższym nie ma potrzeby przeprowadzenia dowodu z dokumentu „Plany budowy terminala kontenerowego w obszarze Natura 2000 Świnoujście”.

Po przeanalizowaniu całości zgromadzonych akt sprawy GDOŚ przychylił się do przedłożonego pismem z 16 września 2024 r. wniosku inwestora o zniesienie obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nałożonej w punktach I.A.7, I.B.7, I.C.7 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r.

Inwestor na etapie postępowania odwoławczego, przy piśmie z 16 września 2024 r. przedłożył opracowania, dotyczące zarówno hałasu podwodnego, jak i kwestii związanych z obszarami Natura 2000, tj.:

- „Projekt odtworzenia zdegradowanego siedliska wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego w granicach obszaru Natura 2000 Wolin i Uznam PLH320019 wraz z projektem metaplantacji okazów i diaspor solanki koleczystej, perzu sitowego i kruszczyka rdzawoczerwonego na stanowiska zastępcze, wykonany w celu odtworzenia składu gatunkowego wydmy białej i szarej oraz częściowo fragmentu boru bażynowego, na obszarze byłego terenu granicznego Służb Ochrony Granic”,
- „Projekt działań ochrony czynnej w obszarze proponowanych działań kompensacyjnych dotyczących powiększenia obszaru Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041”,
- „Projekt działań ochrony czynnej w obszarze Natura 2000 Wolin i Uznam PLH320019, dotyczących zainicjowania powstania siedliska przyrodniczego 2180 na gruntach Nadleśnictwa Międzyzdroje, wykonania strefy ekotonowej dla siedliska 2180, wskazania miejsc stanowisk zastępczych dla gatunków chronionych, ustalenia programu ochrony czynnej mikołajka nadmorskiego, wskazania obszaru poddanego eliminacji gatunków obcych i inwazyjnych”,
- „Ocena wpływu hałasu podwodnego na ssaki morskie i ichtiofaunę”.

GDOŚ zweryfikował przekazane dokumenty, uznając że przedstawione w nich informacje i dane są prawidłowe i dają wystarczającą podstawę zarówno do wykonania całości analiz w zakresie oceny oddziaływania na środowisko, w tym w zakresie hałasu podwodnego oraz oddziaływania na obszary sieci Natura 2000. Umożliwiają również właściwe i poprawne sformułowanie warunków, gwarantujących odpowiednią minimalizację i kompensację strat przyrodniczych jakie wywoła niniejsze przedsięwzięcie. Tym samym nie ma potrzeby nakładania ponownej oceny oddziaływania na środowisko, zarówno w odniesieniu do hałasu podwodnego, jak również kwestii związanych z obszarami Natura 2000.

Wobec powyższego GDOŚ uchylił warunki określone w punktach I.A.7 I.B.7, I.C.7 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie i umorzył postępowanie przed organem I instancji w tym zakresie.

Przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie odwoławcze, mając na względzie obowiązki wynikające z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 k.p.a.), GDOŚ zawiadomieniem z 29 listopada 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.2.2023.AL.33,

poinformował strony o możliwości zapoznania ze zgromadzonym materiałem dowodowym i wypowiedzenia się co do jego treści oraz wskazał link do chmury, aktywny do 31 grudnia 2024 r., gdzie został umieszczony niezbędny materiał dowodowy sprawy.

Ze wskazanego w zawiadomieniu uprawnienia skorzystało Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V., które pismem z 23 grudnia 2024 r. wniosło o wydłużenie, do 31 maja 2025 r., terminu na odniesienie się do przedłożonych dokumentów i wyjaśnień inwestora. Zdaniem skarżących uzupełnienia złożone na etapie postępowania odwoławczego cechują się wysokim stopniem fachowości, a ich weryfikacja musi nastąpić poprzez odwołanie się do opinii eksperckich, opartych na obliczeniach i założeniach przyjętych w dokumentacji przedłożonej przez inwestora. Odmowa przychylenia się do tego wniosku, w opinii skarżących ma stanowić rażące naruszenie art. 8, 9 i 10 k.p.a.

Jednocześnie Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. wniosło o uchylenie zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r., znak: WONS-OŚ.420.29.2020.KK.46, powołując się na następujące uchybienia:

- I. stwierdzony w piśmie inwestora z 13 września 2024 r. brak przeprowadzonego skanu magnetycznego dna i obszaru lądowego objętego zakresem inwestycji wskazuje, iż nie zostało wykluczone zagrożenie związane z występowaniem na obszarze realizacji inwestycji amunicji z czasów II wojny światowej i negatywny wpływ wybuchu amunicji na środowisko naturalne;
- II. w żadnym dokumencie nie została przedstawiona ocena oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji w kontekście jej militarnego przeznaczenia. Z tego względu nie można wykluczyć zagrożenia dla środowiska, związanego z transportem środków bojowych, jak również nie można wykluczyć, że inwestycja nie stanowi zakładu o dużym ryzyku;
- III. wstępne warunki techniczne wydane w 2017 r. przez ZWiK Sp. z o.o. utraciły swoją aktualność, bowiem nie uwzględniają aktualnego zapotrzebowania na wodę w Świnoujściu, przez co nie można uznać, iż dokonano oceny możliwości zaopatrywania planowanej inwestycji w wodę;
- IV. wobec braku uwzględnienia transgranicznego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, zwłaszcza w zakresie wpływu inwestycji na obszary chronione: obszar Westliche Pommersche Bucht DE1649401, obszar SPA Pommersche Bucht DE1552401, obszar Pommersche Bucht mit Oderbank DE1652301, obszar Greifswalder Boddenrandschwelle und Teile der Pommerschen Bucht DE1749302, obszar Jasmund DE1447302, bezpodstawnie wykluczono negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na obszary chronione na terenie Republiki Federalnej Niemiec;
- V. błędnie założono, że żegluga związana z planowaną inwestycją nie będzie częściowo przebiegała przez polskie i niemieckie obszary chronione oraz częściowo stykała się z tymi obszarami chronionymi, w szczególności: obszarem Natura 2000 Zatoka Pomorska PLB990003, obszarem Natura 2000 Ostoja na Zatoce Pomorskiej PLH990002, Morskim

Obszarem Chronionym HELCOM nr 170 Zatoka Pomorska, obszarem Westliche Pommersche Bucht DE1649401, obszarem SPA Pommersche Bucht DE1552401, obszarem Pommersche Bucht mit Oderbank DE1652301, obszarem Greifswalder Boddenrandschwelle und Teile der Pommerschen Bucht DE1749302, obszarem Jasmund DE1447302. Powyższe doprowadziło do odstąpienia od właściwej analizy oddziaływania inwestycji na cele ochrony tych obszarów i akceptację dla znaczącego negatywnego oddziaływania;

- VI. w toku postępowania nie przeanalizowano zagadnienia istotnego wzrostu ruchu morskiego i lądowego, który skumulowany z powstaniem terminala, będzie znacząco ingerował w środowisko naturalne oraz pominięto konieczność rozbudowy infrastruktury powiązanej z realizowanym przedsięwzięciem (w szczególności drogi dojazdowe oraz połączenia kolejowe).

Zdaniem Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. przywołane zaniechania stanowią naruszenie art. 7, 77 § 1 oraz art. 80 k.p.a.

Odnosząc się do powyższego, GDOŚ nie przychylił się do wniosku Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. o wydłużenie do 31 maja 2025 r. terminu na odniesienie się do przedłożonych dokumentów i wyjaśnień inwestora. Raport i wszelkie jego uzupełnienia, analizy zostały opracowywane są przez osoby posiadające stosowne wykształcenie i spełniające wymogi wskazane w art. 74a ust. 2 u.o.o.ś. Jest on fachowo sporządzonym dokumentem, stanowiącym kompleksową analizę oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, który pozwolił RDOŚ w Szczecinie i GDOŚ ocenić oddziaływanie inwestycji na środowisko oraz zaproponować adekwatne środki minimalizujące, kompensujące lub monitoringowe. Biorąc pod uwagę, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji toczy się od listopada 2020 r., strony postępowania dysponowały wystarczającą ilością czasu na opracowanie własnych analiz. Zgromadzony na etapie postępowania odwoławczego materiał dowodowy stanowi w głównej mierze uaktualnienie bądź doszczegółowienie informacji zgromadzonych przez organ I instancji. Mając powyższe uwadze, kierując się ekonomią procesową, GDOŚ nie widzi podstaw do wielomiesięcznego wydłużenia postępowania.

W ocenie GDOŚ, wbrew stanowisku skarżących, odmowa przychylenia się do tego wniosku, nie stanowi naruszenia art. 8, 9 i 10 k.p.a. Prowadząc postępowanie odwoławcze organ zapewnił stronom możliwość aktywnego uczestniczenia w postępowaniu, a przed wydaniem decyzji zapoznania i wypowiedzenia się co do treści zgromadzonego materiału dowodowego. Pełnomocnik Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. w toku postępowania drugoinstancyjnego na bieżąco zapoznawał się z aktami sprawy i każdorazowo dokonywał fotografii całej dokumentacji sprawy. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w notatkach z zapoznania się z aktami sprawy z 13 i 14 marca 2024 r., 21 sierpnia 2024 r. oraz 21 listopada 2024 r. Dodatkowo, w treści zawiadomienia z 29 listopada 2024 r., znak: DOOŚ-

WDŚIII.420.2.2023.AL.33, GDOŚ umieścił link do chmury z niezbędną dokumentacją sprawy, w tym z wyjaśnieniami i uzupełnieniami przekazanymi rzez inwestora na etapie postępowania odwoławczego. Wobec powyższego, nie można zarzucić, iż postępowanie prowadzone było bez poszanowania praw stron postępowania.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. w piśmie z 23 grudnia 2024 r., GDOŚ przedstawia następujące wyjaśnienia.

Ad. I

Zarzut dotyczący zagrożenia dla środowiska związanego z występowaniem na dnie Bałtyku amunicji z czasów II wojny światowej został poruszony w odwołaniu i GDOŚ odniósł się do niego w odpowiedzi na zarzut 8a.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku przeprowadzonego skanu magnetycznego dna i obszaru lądowego objętego zakresem inwestycji, a w związku z tym niewykluczenia zagrożenia związanego z występowaniem na obszarze realizacji inwestycji amunicji z czasów II wojny światowej i negatywnego wpływu wybuchu amunicji na środowisko naturalne, organy środowiskowe orzekające w sprawie uwzględniły przedmiotową kwestię w swoich rozstrzygnięciach. Postępowanie z ewentualnie znaną na etapie budowy amunicją zostało określone m.in. w warunkach: I.B.2.2.8 – I.B.2.2.9 oraz I.B.2.2.12 decyzji RDOŚ w Szczecinie, które zostały doprecyzowane przez organ odwoławczy. Zapisy te zabezpieczą środowisko w każdym przypadku, w którym zostanie odnaleziona amunicja, lub inny obiekt pochodzenia wojskowego (ang. unexploded ordnance, UXO). Uwzględniają one zarówno możliwe negatywne oddziaływanie neutralizacji UXO na ssaki morskie, zwłaszcza morświna (*Phocoena phocoena*), jak również na ichtiofaunę. W omawianych warunkach sprecyzowano, jak ma przebiegać proces postępowania z UXO, w tym określono terminy, sposoby i zastosowane środki minimalizujące związane z neutralizacją tego typu obiektów. Odwołujący nie zakwestionował prawidłowości przyjętych rozwiązań ani skuteczności działań wskazanych w rozstrzygnięciu RDOŚ w Szczecinie. Na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ uzupełnił katalog rozwiązań minimalizujących wpływ neutralizacji UXO, wprowadzając dodatkowe obostrzenia dotyczące m.in. dopuszczalnej częstotliwości detonacji, czy wskazujące na konieczność wykonania neutralizacji poza granicami specjalnych obszarów ochrony siedlisk Natura 2000.

Ad. II

Odnosząc się do zarzutu braku w dokumentacji przedmiotowej sprawy oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji w kontekście jej militarnego przeznaczenia, należy wskazać, że podstawowym przeznaczeniem terminala kontenerowego w Świnoujściu jest funkcja transportowa i dla niej zostały przeprowadzone stosowne analizy i oceny. W odpowiedzi na podniesiony w odwołaniu zarzut nr 16, GDOŚ wyjaśnił, jakie kryteria musi spełnić zakład, aby zostać zaliczony do zakładu o dużym ryzyku. Z uwagi na to, że

przeznaczeniem omawianego terminala kontenerowego nie jest magazynowanie towarów, ewentualny transport i przerzut środków bojowych nie uczyni go zakładem o dużym ryzyku. Szczegółowe informacje związane z obronnością i bezpieczeństwem państwa są niejawnymi i zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 8 u.o.o.ś. mogą nie podlegać udostępnianiu informacji publicznej. Ponadto gdyby wyłącznym celem portu kontenerowego była obronność i bezpieczeństwo państwa lub prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności, w świetle art. 72 ust. 8 u.o.o.ś. przedsięwzięcie nie wymagałoby uzyskania o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jej wydanie miałoby niekorzystny wpływ na te cele.

Ad. III

W dniu 14 marca 2024 r. ZWiK Sp. z o.o. wydała aktualne warunki techniczne, w których wskazała na możliwość dostarczenia z miejskiej sieci wodociągowej 5 m³/h wody na potrzeby funkcjonowania terminala. Dokument ten uwzględnia aktualne zapotrzebowanie na wodę mieszkańców miasta Świnoujście, w związku z czym za niezasadny należy uznać zarzut niedokonania oceny możliwości zaopatrywania planowanej inwestycji w wodę. Szczegółowo kwestia ta została wyjaśniona w odpowiedzi na zarzuty 4 i 6 p).

Ad. IV

W przypadku zarzutu o braku uwzględnienia transgranicznego oddziaływania rozpatrywanego przedsięwzięcia w zakresie wpływu inwestycji na obszary chronione na terenie Republiki Federalnej Niemiec konieczne jest zwrócenie uwagi na następujące ustalenia. Wskazane w piśmie Stowarzyszenia obszary wchodzą w skład europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000. Dla omawianego przedsięwzięcia została wydana przez Komisję Europejską w dniu 23 stycznia 2024 r. opinia C(2024) 299. Dotyczyła ona oddziaływania projektowanej inwestycji na obszary Natura 2000. Opinia mówi o znacząco negatywnym oddziaływaniu na obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Wolin i Uznam PLH320019. W stosunku do innych terenów objętych ochroną w formie obszarów Natura 2000, zarówno polskich, jak również niemieckich, Komisja Europejska nie stwierdziła negatywnego oddziaływania rozpatrywanego przedsięwzięcia. Nie można zatem uznać twierdzenia odwołujących się, że wykluczenie negatywnego wpływu na obszary chronione po stronie Republiki Federalnej Niemiec odbyło się w sposób bezpodstawny. Gdyby jakiegokolwiek niebezpieczeństwo negatywnego oddziaływania było realne zostałoby to wykazane w cytowanej wyżej opinii Komisji Europejskiej. Tymczasem ani władze wspólnotowe, ani analiza obu polskich organów środowiskowych (RDOŚ w Szczecinie oraz GDOŚ) nie zidentyfikowały jakiegokolwiek zagrożenia na wskazane przez Stowarzyszenie Lebensraum Vorpommern e.V. obszary chronione leżące po stronie niemieckiej, związanego z realizacją budowy terminala kontenerowego w porcie zewnętrznym w Świnoujściu. Równocześnie odwołujący nie

przedstawili żadnych dowodów mogących uprawdopodobnić swoje twierdzenie o istnieniu ww. niebezpieczeństwa.

Ad. V

W podobny sposób należy odnieść się do uwag Stowarzyszenia dotyczących odstąpienia od właściwej analizy wpływu inwestycji na cele ochrony wybranych obszarów Natura 2000 i akceptację dla znaczącego negatywnego oddziaływania na podstawie błędnego założenia, że żegluga związana z projektowanym przedsięwzięciem nie będzie częściowo przebiegała przez polskie i niemieckie obszary chronione oraz częściowo stykała się z tymi obszarami chronionymi. Jak zostało stwierdzone wyżej, analizy zarówno polskich organów środowiskowych, jak również ekspertów Komisji Europejskiej, nie wykazały niebezpieczeństwa znaczącego negatywnego wpływu na obszary Natura 2000, zarówno w polskiej, jak również niemieckiej części Zatoki Pomorskiej i sąsiadujących terenów. Wśród rozpatrywanych oddziaływań znajdowały się również te związane z żeglugą i transportem materiałów oraz budową i późniejszą eksploatacją inwestycji. Mimo, że część z tras zlokalizowanych będzie w obszarach sieci Natura 2000, nie spowoduje to zagrożenia dla przedmiotów i celów ochrony ww. terenów chronionych. Zastosowane zostaną środki minimalizujące, które skutecznie ograniczą wpływ żeglugi oraz transportu materiałów. Środki te obejmują przede wszystkim ograniczenie możliwości wykonywania prac w newralgicznych dla gatunków, będących przedmiotami ochrony w rozpatrywanych obszarach Natura 2000, porach roku. Natomiast w pozostałym okresie roboty będą prowadzone przy zastosowaniu środków, które wyeliminują lub ograniczą do nieistotnego poziomu wpływ na środowisko procedowanego przedsięwzięcia, w tym także wspomnianej przez odwołujących żeglugi.

Ad. VI

Za niezasadny należy uznać zarzut dotyczący braku analizy wzrostu ruchu morskiego i lądowego. Kwestia ta została poruszona w odwołaniach i organ II instancji odniósł się do niej w odpowiedzi na zarzuty 6 k) i 13.

Organ odwoławczy powinien podjąć wszelkie możliwe kroki w celu merytorycznego załatwienia sprawy, a nie uwalniać się od obowiązku orzekania, przekazując sprawę organowi I instancji. Jednocześnie, ma on prawo do tego, aby własne orzeczenie, którego nieodłączną częścią jest uzasadnienie, sformułować w taki sposób, który doprowadzi do usunięcia wad rozstrzygnięcia (wskazanego w osnowie) i uzasadnienia orzeczenia organu I instancji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. akt: IV SA/Po 320/20).

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji organu I instancji, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu I instancji, organ rozstrzygający w II instancji stwierdził, że zaskarżona decyzja wymagała reformacji w zakresie nałożonych warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Po przeanalizowaniu całości dokumentacji, w tym m.in. wyjaśnień i uzupełnień inwestora przekazanych pismem z 13 i 16 września 2024 r. oraz 19 i 28 listopada 2024 r., biorąc pod uwagę fakty znane organowi z urzędu, niniejszą decyzją GDOŚ, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., uchylił część warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, nałożonych na inwestora w zaskarżonej decyzji i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, część warunków została uchylona i GDOŚ umorzył postępowanie organu I instancji w tym zakresie, a w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

W skarżonej decyzji organu I instancji, jak i poprzedzającym jej wydanie postępowaniu, brak jest naruszeń prawa procesowego bądź materialnego, mogących mieć wpływ na istotę rozstrzygnięcia i tym samym skutkujących uchyleniem przez tutejszy organ decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia RDOŚ w Szczecinie.

Odwołującym się stowarzyszeniom należy wyjaśnić, że ich żądanie wydania decyzji kasatoryjnej, tj. uchylającej skarżoną decyzję i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, nie może zostać uwzględnione. Decyzja kasatoryjna stanowi wyjątek wśród potencjalnych rozstrzygnięć organu odwoławczego określonych w art. 138 k.p.a. i tym samym nie może podlegać wykładni rozszerzającej. Stosownie do § 2 art. 138 k.p.a., decyzja kasatoryjna zapaść może wyłącznie, gdy w postępowaniu pierwszoinstancyjnym doszło do naruszenia przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie. Ponadto organ rozpoznający odwołanie zobligowany jest do wykazania braku możliwości zastosowania dodatkowego postępowania uzupełniającego na zasadzie określonej w art. 136 k.p.a. Powinnością organu odwoławczego, co do zasady, jest bowiem merytoryczne rozpatrywanie sprawy.

Brak jest też podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji RDOŚ w Szczecinie i tym zakresie orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia.

W toku prowadzonego postępowania odwoławczego organ II instancji podjął się w ramach dodatkowego postępowania wyjaśniającego, zgodnie z art. 136 k.p.a., wyjaśnienia okoliczności determinujących rozstrzygnięcie, a niewystarczająco udowodnionych przez organ I instancji. W oparciu o tak uzupełniony materiał dowodowy możliwe było określenie stanu faktycznego i prawnego, uprawniającego organ II instancji do rozstrzygnięcia sprawy co do meritum.

Po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego sprawy organ II instancji nie znalazł podstaw do uchylenia decyzji RDOŚ w Szczecinie z 10 października 2023 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia i skierowania sprawy do ponownego rozpatrzenia.

W związku z powyższym GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

1. Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
2. Zgodnie z art. 54 § 1 oraz art. 53 § 1 p.p.s.a. skargę wnosi się za pośrednictwem GDOŚ w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji.
3. Skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.
4. Skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
Piotr Otawski
Piotr Otawski

Otrzymują:

1. [REDACTED] – pełnomocnik Zarządu Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A., [REDACTED]
2. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Międzyzdroje - ePUAP
3. Urząd Morski w Szczecinie - ePUAP
4. Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A. - ePUAP
5. Gmina Miasto Świnoujście, reprezentowana przez Prezydenta Miasta Świnoujście - ePUAP
6. PKP CARGO S.A., ul. Grójecka 17, 02-021 Warszawa
7. Polskie Koleje Państwowe S.A., ul. Szczęśliwiecka 62, 02-237 Warszawa
8. PKP Energetyka S.A., ul. Hoża 63 lok 67, 00-681 Warszawa
9. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, ul. Wronia 53, 00-874 Warszawa
10. Stowarzyszenie Zielone Wyspy Świnoujścia, ul. Jana Matejki 34, 72-600 Świnoujście
11. r. pr. [REDACTED] – pełnomocnik Stowarzyszenia Lebensraum Vorpommern e.V. z siedzibą w Karlshagen, [REDACTED] Kancelaria Radców Prawnych s.c. [REDACTED]
12. Minister Klimatu i Środowiska - ePUAP

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie - ePUAP
2. Państwowy Graniczny Inspektor Sanitarny w Szczecinie- ePUAP

3. Dyrektor Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - ePUAP